

POLEMIKA SE STRÁŽNOU VĚŽÍ?

Knih a brožurek, které vyvracejí nauky Svědků Jehovových, bylo napsáno už dost, a nejsem si jist, zda vždy splnily účel, pro něž byly psány. Kniha Tadeáše Firla je úplně jiná: autor má především tyto bratry a sestry rád. Právě jeho laskavý postoj mu umožňuje svědkům porozumět hlouběji než na úrovni biblických nauk. Dává také velkou naději, že svědkové porozumí jemu, když chce pomoci jejich víru v Jehovu pozitivně proměnit a obohatit.

Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th.D. – religionista zabývající se především studiem kultů, sekt a nových náboženských hnutí. Je odborným asistentem na Katedře psychosociálních věd a etiky Husitské teologické fakulty UK, zakládajícím členem a mluvčím Společnosti pro studium sekt a nových náboženských směrů. Je šéfredaktorem religionistického čtvrtletníku Dingir.

Kniha Tadeáše Firla je výsledkem mnohaletého pečlivého studia a především stovek hodin naslouchání a rozhovorů. Je to ojedinělé dílo, které si zaslouží pozornost všech, kdo se zajímají o učení a organizaci Svědků Jehovových. Je svědectvím o poctivém zápase s výzvou, kterou představuje veřejné působení této pozoruhodné náboženské skupiny.

Prof. Pavel Hošek, Th.D. se zabývá vztahem teologie a kultury, odborně se věnuje vztahu teologie a vědy o náboženství a také předpokladům a možnostem mezináboženského dialogu a mezináboženské spolupráce. Působí jako vedoucí katedry filosofie a religionistiky na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

„**Mými svědky jste vy**, je výrok JHVH, a můj služebník, jehož jsem vyvolil. Tak mě poznáte a uvěříte mi a pochopíte, že to jsem já.“ (Izajáš 43,10; ČEP)

„Jste moji svědkové,“ ± prohlašuje Jehova, „můj služebník, kterého jsem vyvolil, abyste mě znali a věřili ve mě.“ (Překlad nového světa)

Ježíš Kristus – „Přijmete moc Ducha Svatého, který na vás přijde, a **budete mi svědky** v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až po nejzazší konec země.“ (Skutky 1,8; ČSP)

„Ale až na vás přijde svatý duch, dostanete sílu ± a budete mi svědky ± v Jeruzalémě, ± v celé Judeji a Samaří ± a až do nejbližších končin země.“ (Překlad nového světa)

Nebyl jsem Svědkem Jehovovým

OBSAH

ÚVOD

- I. PŘIBLÍŽENÍ SE SVĚDKŮM JEHOVOVÝM**
 - 1. Povolání ke službě Svědkům Jehovovým
 - 2. Motivace
 - 3. Komunikace
- II. MÁ POZOROVÁNÍ**
 - 1. Výjimečnost
 - 2. Polemická část
- III. POLEMICKÁ ČÁST**
- IV. PONOŘENÍ SE AŽ NA DNO STRÁŽNÉ VĚŽE**
 - 1. Věrný a rozvážný otrok (VRO)
 - 2. Kdo je tedy VRO?
 - 3. Zkoumání VRO
 - 4. Povolání VRO
 - 5. Autorita VRO
 - 6. Organizace splývá s Bohem a Kristem
 - 7. VRO jako jediný komunikační prostředek
 - 8. VRO jako prostředník mezi Bohem a lidmi
 - 9. VRO jako Kristus na nebesích
 - 10. VRO Není inspirován Bohem a není neomylný
 - 11. VRO – radikální vliv na celou organizaci
 - 12. VRO – morální selhání
- V. „TEOKRATICKÝ ZÁKON“**
 - 1. Vliv na rodinný a profesní život
 - 2. Vztahové zábrany
 - 3. Specifické postoje a jednání
 - 4. Povýšenost
 - 5. Traumatické prožitky
- VI. ZMĚNY**
 - 1. 830 změn
 - 2. Křest
 - 3. Jiné evangelium
 - 4. Památka
- VII. PROROCTVÍ**
 - 1. Bet Sarim
 - 2. Roky 1914, 1925, 1975, 2000
 - 3. Zboření Jeruzaléma
 - 4. Generace roku 1914
 - 5. Soud nad falešnými proroky
 - 6. Nové světlo
 - 7. Nové pravdy a informace
 - 8. Sebereflexe

VIII. ZÁKLADNÍ UČENÍ OD STOJÁNKŮ

1. Armagedon
2. Písmo
3. Boží jméno
4. Osoba Ježíše Krista
5. Vztah mezi Otcem, Synem a Duchem svatým
6. Duch svatý
7. Transfuze

IX. „FLUKTUACE“ ČLENŮ V ORGANIZACI

1. Proč vstupují do organizace?
2. Proč mnozí stále zůstávají v organizaci?
3. Proč někteří odcházejí?

X. TI, KDO SE PROBUDILI

XI. AUTENTICKÉ VÝPOVĚDI PROBUZENÝCH

XII. POVZBUZENÍ PRO ODCHÁZEJÍCÍ A NALÉZAJÍCÍ KRISTA

XIII. PROČ ŽÍT NEBO NEŽÍT BEZ BOHA

XIV. POVZBUZENÍ PRO KŘEŠŤANY – SVĚDKY JEŽÍŠE KRISTA

1. Proč křesťané nekomunikují?
2. Malý zájem o Svědky Jehovovy
3. Žádný rozhovor nemusí být ztrátou času
4. Vědomí našeho vlastního selhání
5. Principy a postoje
6. Zásady komunikace
7. Biblická motivace zvěstování
8. Dilema

XV. STRÍPKY OD STOJÁNKŮ

XVI. ZÁVĚR

XVII. DODATEK

D1 Církev Kristova a Svědkové Jehovovi

XVIII. ZDROJE

ZKRATKY – VYSVĚTLIVKY		SYMBOLY	
SJ	Svědkové Jehovovi		Zdroje z literatury <i>Strážné věže</i>
SV	<i>Strážná věž</i>		Biblické citáty
PS	<i>Probudte se!</i>		První církev
NSSJ	Náboženská společnost Svědků Jehovových		Obsah jednotlivých kapitol
VRO	Věrný a rozvážný otrok		Rozhovor
PNS	Překlad nového světa		Diskusní otázky a téze
SP	Studijní překlad ¹		Polemika
EP	Ekumenický překlad ²		Komentáře v médiích

¹ **Studijní překlad**

Mimořádně kvalitní a přesný překlad Bible do současné češtiny. Spolu s kralickým překladem bývá považován za nejpřesnější. První vydání Nového zákona v Českém studijním překladu vyšlo v roce 1994, celá Bible v roce 2009. Jde o dílo překladatelského týmu pod vedením Antonína Zeliny. Součástí překladu je i rozsáhlý aparát textových, historických a výkladových poznámek, které spolu se 70 stranami příloh a map nabízejí jedinečnou příležitost, jak proniknout do hloubky biblického poselství.

² **Ekumenický překlad**

Český ekumenický překlad, ČEP (často nazýván pouze ekumenický překlad), je moderní český překlad Bible pořízený v letech 1961–1979 a uznávaný všemi českými křesťanskými církvemi. Vlastní překlad byl zahájen v roce 1961 pod vedením a z iniciativy profesorů Evangelické teologické fakulty UK Miloše Biče (starozákonní skupina) a J. B. Součka (novozákonní skupina). Na překladu se podílely dva týmy odborníků, kteří spolupracovali i s konzultanty ze Spojených biblických společností.

ÚVOD

Kniha, kterou držíte v rukou, pojednává o skupině našich spoluobčanů, které pravidelně potkáváme u „stojánků“ („vozíčků“) v ulicích a na náměstích téměř ve všech našich městech a větších vesnicích. Jedná se o členy „Náboženské společnosti Svědků Jehovových“. Působí v mnoha zemích světa.

Poslání knihy

Toto je příběh mého života, spíš **svědectví** a **sdílení** mé služby, na první pohled příjemné a spořádané skupině, do níž jsem se téměř „zamiloval“ a věnoval jí mnoho osobního času, pozornosti a studia.

Kniha je o Svědcích Jehovových. V lepším případě může být i pro Svědky Jehovovy. Jsem si ale vědom, že ti věrní organizaci ji zřejmě číst nebudou. To, co by jim mohlo pootevřít okénko dovnitř, je skutečnost, že **jsem nikdy nebyl Svědkem Jehovovým**. Podle jejich terminologie nejsem „odpadlík“, jen „světák“. Tudíž teoreticky by do ní mohli nahlédnout. Knihu lze pojmut jako preventivní a poučnou pro zájemce o toto obsáhlé a neobvyklé téma. Sám bych ji nazval „Poučkou ke studiu Svědků Jehovových“.

V I. části se zmíním o své motivaci a postupném vývoji vztahu se Strážnou věží. Nazval jsem ji „Přiblížení se Svědkům Jehovovým“. Je o mých prvních kontaktech s organizací a postupném rozvíjení mých vztahů s jejími členy.

II. část nám ukáže, v čem jsou Svědkové pro nás výjimeční.

III. část uvádí polemiku, rozhovor. Pokouším se klást otevřené otázky a povzbuzuji je k otevřenosti vůči jejich dětem.

Ve IV. části je pojednání o „srdci a mozku“ organizace – Věrný a rozvázný otrok.

V. část patří „Teokratickému zákonu“. To je jádro praktického a každodenního života.

Následující tři oddíly jsou o změnách, proroctvích a sedmi pilířích učení Svědků Jehovových.

Dále se věnuji těm, kteří nezůstali v organizaci, odešli z ní sami nebo byli vyloučeni (ti, kdo se probudili). Někteří z nich hledají svoji vlastní cestu a zapojení se do společnosti. V tomto kontextu mohou docela zajímavě působit jejich osobní, autentické výpovědi o jejich zkušenostech a prožitcích.

V dalším se pokouším zdůraznit důležitost zvěstování evangelia křesťany obecně, ale s důrazem na Svědky Jehovovy. Jako docela důležité se mi jeví principy zvěstování evangelia.

Mé „Střípky od stojánků“ mohou být pro čtenáře povzbuzením a přínosem.

V Dodatcích bude srovnání Organizace Svědků Jehovových s Církví Ježíše Krista.

Závěr knihy se pokouší odpovědět na otázku, zda Svědkové Jehovovi budou spaseni.

Historii organizace nebudu uvádět, ta je obsahem mnoha jiných knih a článků, které mají jiný záměr než toto svědectví z mé služby. Uvedu jen několik faktů, které mají přímou souvislost s mými rozhovory na ulici nebo v domácnostech.

Touha po sblížení

Budu velmi rád, pokud následující řádky někoho potěší, motivují nebo vzbudí otázky, souhlasný pohled, nebo dokonce nesouhlas. Možná způsobí i touhu po setkání a osobním rozhovoru o některých palčivých problémech spojených s osobní vírou.

Rád bych si také popovídal se Svědky Jehovovými jen tak, o rodině, o duchovních touhách a o tom, jak můžeme efektivně sloužit tomuto světu slovy i skutky lásky.

Poděkování a uznání

Na tomto místě chci vyjádřit vděčnost mé manželce i dětem za podporu mé služby a za trpělivost se mnou. Velmi často jsem doma s nadšením vyprávěl o svých zkušenostech z rozhovorů a zapomínal na osobní a rodinné záležitosti.

Děkuji i některým mým bratrům starším ve sboru, že jsem si jako kazatel mohl vyhradit ve službě dostatek času na přípravu a rozhovory s těmito lidmi. Jsem si také vědom, že mě tato oblast studia Písma velmi přiblížila k hlubšímu poznání Ježíše Krista i Otce a posunula mě ve službě na ulici i jiným skupinám, nejen Svědkům Jehovovým.

Děkuji všem, kteří se podíleli na tomto příběhu, za jejich trpělivost, modlitby a občasné povzbuzení nebo projevení zájmu.

I. PŘIBLÍŽENÍ SE SVĚDKŮM JEHOVOVÝM

1. Povolání do služby Svědkům Jehovovým

Dobrodružství

Zkušenosti s „Náboženskou společností Svědkové Jehovovi“ nebo se Strážnou věží, o kterých budu vyprávět, jsou pro mě jedinečné a dobrodružné.

Jsou „psány ulicí“ a mnohými rozhovory u stojánků, v domácnostech, v Sálech Království, a to v průběhu pěti let (2015–2020). Další dva roky byly ve znamení pandemie a kontakty se Svědky Jehovovými byly zcela nemožné. Došlo jen k několika e-mailům a telefonním rozhovorům.

Po skončení pandemie Svědkové Jehovovi obnovili svou činnost na ulicích i v domácnostech. Znovu jsem navázal na svou dřívější službu a opět je oslovuji na ulicích. S některými z nich se scházím pravidelně v kavárně.

Měl jsem příležitost vést s nimi rozhovory ve více než dvaceti městech u nás i v Polsku, většinou na stejných místech vícekrát. Předpokládám, že jich za tuto dobu bylo kolem sto padesáti až dvě stě.

Přesto si uvědomuji, že jsem „amatér“ v porovnání s některými z nich, kteří měsíčně desítky hodin stojí u stojánků nebo prosedí na návštěvách v bytech při rozhovorech. Ti, kteří jsou Svědky Jehovovými mnoho let, již nastřádali a nahlásili zřejmě tisíce až desetitisíce hodin. Lze říct, že jsou to profesionálové ve svém oboru. Lidé odevzdání svému Jehovovi až do posledního dechu. Možná bychom se mohli mnohému od nich naučit.

Jako příklad uvádím zhodnocení jednoho Svědka, který shrnul svoji službu od září 1998 do března 2009. Napočítal asi 5359 hodin ve službě u stojánek nebo od domu k domu (bez shromáždění, školení, různých programů...). Pokud by pracoval za minimální mzdu, tak by ve Velké Británii vydělal 35 000 dolarů.³

Většina z nich slouží naprosto zdarma.

Jedinečná příležitost

Nyní mám jedinečnou příležitost své zkušenosti sepsat. Uvědomuji si, že Svědkové Jehovovi mě zatím přijímali a měli zájem se mnou hovořit i vícekrát. Jsem za to vděčný. Doufám také, že tato kniha bude pro některé z nich přínosem a připomenutím toho, o čem jsme spolu hovořili.

Služba Svědkům Jehovovým z mého křesťanského pohledu

Rád přiznávám, že toto pojednání, stejně jako i celá moje služba Svědkům Jehovovým, je určována z pohledu svědka Ježíše Krista (Skutky 1,8) a zároveň kazatele jedné „evangelikální“⁴ církve. V ní jsem působil celých třicet let. Nechlubím se tím, protože si uvědomuji, že moje osobní víra i služba Kristu nejsou moje zásluhy. Je to dar Boží milosti a povolání, které mi svěřil a já jsem ho přijal. Zvěstovat evangelium považuji za výsadu, která mi byla darována, a jsem za to Bohu velmi vděčný.

Uznávám, že moje snaha a služba Svědkům Jehovovým jsou také částečně ovlivněny mým církevním původem, teologickým vzděláním, stylem a způsobem výkladu Písma. Taktéž osobním přesvědčením, že Ježíš Kristus je Pán.

Uvědomuji si, že tím se okruh mých čtenářů zužuje především na ty, kteří jsou zasaženi „duchem křesťanství“, a méně na ty, kteří tvrdí, že jsou nevěřící a svůj světový názor si tvoří jinými zdroji a zkušenostmi. Ale i ty bych rád pozval k nahlédnutí do textu a ke společnému přemýšlení.

První seznámení

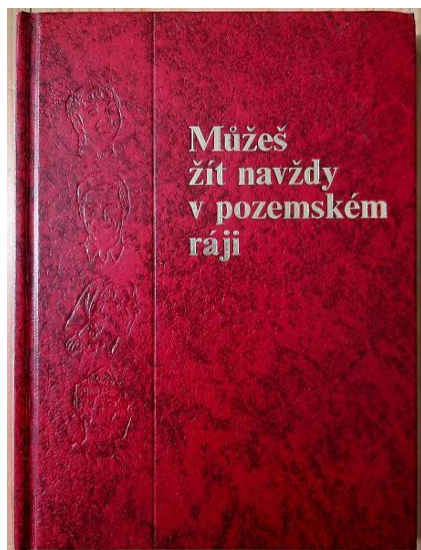
Můj kontakt se Svědky Jehovovými začal již před více než dvaceti lety v mém působišti v Českém Těšíně. Postupně mě doma navštívilo několik dvojic. Měli odvahu zvonit u dveří, vedle nichž byl nápis *Sborový dům Církve bratrské*. To znamená, že nebrali ohled na to, že lidé žijící v tomto domě jsou křesťané. Jednoznačně šli za svým cílem. Zachraňovali již zachráněné.

³ https://www.youtube.com/watch?v=ImgNymm-39M&ab_channel=InfoJW

⁴ Existuje řada seznamů typických znaků evangelikalismu, například svrchovanost Písma, výsostné postavení Krista, panství Ducha svatého, nezbytnost obrácení, priorita evangelizace, důležitost společenství, aktivismus, biblicismus, (důraz na Kristův kříž)

Vzpomínám si, jak mě jeden z nich ujišťoval: „Za několik let bude určitě konec všem církvím i té naší. A jen jejich vyvolení budou stát se vztyčenou hlavou, a pak budou žít navždy v pozemském ráji.“ Slíbil mi, že se přijde podívat na náš zničený sborový dům. To bylo ještě v době, kdy používali knihu s podobným názvem a věřili na pokolení roku 1914. V současné době již knihu nepoužívají a učení o pokolení radikálně změnili.

Od té doby uplynulo již více než dvacet pět let a dům na Studentské ulici je po rekonstrukci a slouží Božimu království. Lidé v něm žijící se těší dobrému zdraví a s radostí následují Ježíše Krista. V suterénu je veliká místnost, v níž probíhají mnohé programy pro mladé lidi, pro děti, různé přednášky a je tam šířeno Boží království.

Nedávno jsem se s tímto „bojovníkem za pravdu“ setkal, ale nezaznamenal jsem ani zrníčko nějaké sebereflexe. Spíš jsem vycítil snahu znovu poučovat o generaci, která pokračuje a prolíná se s tou předchozí. Tomu my nemůžeme rozumět, ale Svědkové Jehovovi určitě ano. Chtěl mi to vysvětlovat. Údajně tomu moc dobře rozumí. Jsem velmi rád, že to nechápeme. Jiní Svědkové mi říkali, že se v těchto dalších změnách o pokoleních již sami nedokážou orientovat. Přesto se ve svém nitru „otřásl“, a z důvodů, o kterých se zmíním později, i nadále zůstali v organizaci.

Existují důkazy, že jiní mnoholetí členové po opětovném zamlžování a úpravě tohoto učení o generaci a pak o generacích to nebyli schopni unést a odporučeli se, nebo žádali konkrétní vysvětlení a byli vyloučeni.

Téměř jsem na ně zapomněl, ale zůstala ve mně touha se k nim v budoucnu vrátit. Léta jsem chodíval kolem Svědků Jehovových, aniž bych je vnímal, tak jako mnozí jiní a také většina křesťanů. Od určitého okamžiku jsem si jich začal všimnout a z nějakého důvodu velmi zaujali moji pozornost.

Přiznávám, že jsem prožíval nejistotu a obavy, nevěděl jsem, jak se k nim přiblížit a jak s nimi navázat rozhovor. Někdy jsem míval vnitřní napětí, občas jsem se cítil nejistý a nepřipraven.

Podněty

Zdroje použité v této knize:

- Především **mé vlastní zkušenosti**. Teprve při sepisování konkrétních myšlenek jsem si uvědomil, kolik detailních informací jsem získal během těchto několika let.
- Mnoho výpovědí samotných Svědků Jehovových, které byly součástí našich rozhovorů.
- Webové stránky a videa. Těch jsem viděl několik set a nechal jsem se jimi inspirovat. Součástí textu knihy jsou i některé mé články, které jsem publikoval na svých osobních webových stránkách a v dalších médiích.⁵
- Oficiální web Svědků Jehovových – JW.ORG.

⁵ Polemika se Svědky Jehovovými

- Mnoho časopisů *Strážné věže* a *Probud'te se!*
- Knihy z dílny Strážné věže (dřívější již jsou dnes neplatné a nedoporučované vedením). Seznam některých uvádím na konci knihy.
- Knihy a časopisy o Svědcích Jehovových od těch, kteří nebyli Svědky Jehovovými. Těchto osob je v našem prostředí jako „šafránu“.
- Cituji především ze Studijního a Ekumenického překladu Bible a z Překladu nového světa Svědků Jehovových.
- Využívám Nový zákon interlineární, text řecko-polský.
- Používám Interlineární překlad řeckých Písem, vydán v WATCH TOWER BIBLE.
- Mám k dispozici internetové biblické programy „Logos“ a „Bible Works“ a jiné.

Metoda

- Ta je jednoduchá. Podobá se způsobu rozhovorů u stojánků. V knize uvádím hodně biblických citátů v plném znění jako protiklad k citátům Strážné věže.
- Jsem si vědom, že případné odkazy Svědkové nebudou hledat a číst. Možná, že celé citace si přečtou. I z toho důvodu je kniha docela obsáhlá.

Bez přímé konfrontace

Až po napsání textu knihy jsem se rozhodl, že nezveřejním všechny problematické oblasti působení Svědků Jehovových (oblasti morálního charakteru), ale jen ty, které zveřejňují oni sami. Nechci je kompromitovat a odhalovat těžké věci, o kterých se sice díky mediálnímu prostoru veřejně již ví a který i oni dnes využívají. Svědkové je zatím tají a brání se jakémukoli nařčení. Svalují vinu na nepřátele, především na „odpadlíky“. Právě kvůli těmto postupně zjevným okolnostem se mnozí Svědkové Jehovovi pohoršili a z organizace se odporoučeli.

Proto uvádím pouze oblasti života a služby, které popisují oni sami ve své literatuře a které je často stavějí i proti samotnému Písmu. Některé z těchto kauz doporučuji zainteresovaným k samostudiu.

Proč polemika se *Strážnou věží*?

Časopis *Strážná věž* je neoddělitelně spjat s Náboženskou organizací Svědků Jehovových. Lze říct, že se nejedná jen o časopis, ale o „krédo“ učení, o jakéhosi „ducha“, který je pupeční šňůrou Věrného a rozvázného otroka. Je zároveň lakmusovým papírkem loajality vůči organizaci. Je studována každý týden ve shromážděních velmi precizním způsobem, na němž se musejí podílet všichni členové. Pokud je zřejmé, že *Strážná věž* je v určité neshodě s Písmem, tak *Strážná věž* má vždy přednost, je nad Písmem. Má plnou autoritu, přes kterou „nejede vlak“. Musíte ale počítat s tím, že text se může na pokyn vedení měnit, může být zcela opačný než dřívější text, ale opět autoritativní, a tudíž závazný pro všechny. Lze doložit, že ke změnám v průběhu času docházelo velmi často. Docházelo k likvidaci a zákazu používání pasáží, které byly změněny. Příklady těchto změn budou v knize průběžně uvedeny.

Když posloucháte Svědky, jak často hovoří o nějakém kontextu, ve kterém musí být vše v souladu, tak vezte, že se nejedná o kontext Písma, ale *Strážné věže* a další literatury Svědků Jehovových. Takže to je v současné době to jediné, co vám Svědkové mohou darovat: starší vydání časopisu *Strážné věže*, případně *Probud'te se!* a internetovou adresu jejich oficiálních stránek.

Autor na Wikipedii o *Strážné věži* napsal následující:

Strážná věž hlásající Jehovovo království (v *anglickém originále* The Watchtower Announcing Jehovah's Kingdom) je *ilustrovaný časopis s podrobněji rozebíranou náboženskou nebo vědeckou tematikou. Verze pro veřejnost vychází jednou za dva měsíce, kdežto studijní vydání vychází jednou měsíčně. (V současné době se interval vydávání prodlužuje.) Studijní vydání používají Svědkové Jehovovi a spol. pro hlubší studium Bible na bohoslužbách a studijním programu při shromážděních v Sálech Království. Vydání pro veřejnost rozšiřují na ulicích nebo při návštěvách domácností zájemců. Originální verzi vydává Biblická a traktátní společnost Strážná věž (Watchtower Bible and Tract Society), nezisková organizace, právnická osoba, jejíž jedna z vydavatelských částí sídlí v osadě Wallkill v okrese Ulster, stát New York v USA. Časopis je krátce po uvedení dobrovolníky přeložen z angličtiny do jiných jazyků, aby všechny jazykové mutace vycházely simultánně s originální verzí. Průměrný měsíční náklad verze pro veřejnost je 93 milionů výtisků a vychází ve 414 jazycích.*

Vydávání bylo zahájeno Charlesem Taze Russellem v červenci 1879 pod názvem Sionská strážná věž a zvěstovatel Kristovy přítomnosti (Zion's Watch Tower and Herald of Christ's Presence) a od té doby pokračuje nepřetržitě. V roce 1909 bylo z názvu vypuštěno přídatné jméno Sionská. V

roce 1920 Společnost Strážné věže (*the Watchtower Society*) nechala znovu vytisknout všechna čísla z let 1879–1919 v sedmi svazcích (označováno jako *Watchtower Reprints*).

Pisatelé uvádějí, že účelem časopisu je „přinášet čest Nejvyšší Autoritě v celém vesmíru, Jehovovi Bohu“. Dále redakce přirovnává název časopisu k strážním věžím v minulosti, kdy z nich lidé mohli pozorovat děje v širokém okolí. Časopis se k těmto stavbám přirovnává a ukazuje, jaký význam mají světové události ve světle proroctví zapsaných v Bibli. Utěšuje lidi dobrou zprávou o tom, že Boží Království, což je skutečná vláda se sídlem v nebi, brzy odstraní veškerou špatnost a přetvoří zemi v ráj. Svě čtenáře vede k víře v Ježíše Krista – v to, že díky jeho smrti máme naději na věčný život a že nyní vládne jako Král Božího Království.⁶

Titulní strana *Strážné věže* z 15. července 1930

Používání kříže údajně přispělo k tomu, že lidé spojení se Strážnou věží byli Kristem v období mezi lety 1914–1918 pokládáni za „nečisté“. Ale na titulní straně *Strážné věže* byl kříž stále nápadně zobrazován až do 15. října 1931, tedy ještě téměř dvanáct let po roce 1919, kdy Kristus údajně vybral organizaci Strážná věž jako svůj schválený sdělovací prostředek. Znak „kříže a koruny“, který se nachází v levém horním rohu titulní strany, byl rovněž vyráběn v podobě kovového odznaku, členové Strážné věže jej nosili jako ozdobnou brož.

2. Motivace

Vnitřní povolání

V průběhu krátkého času jsem byl najednou **vnitřně povzbuzen**, abych se téměř pokaždé, když jsem Svědky Jehovovy spatřil, zastavil a navázal s nimi kontakt. Bylo to tak silné a jasné, že časem mě to k nim přitahovalo jako magnet, a rád jsem vyhledával příležitosti s nimi hovořit.

Hluboký zájem o Svědky Jehovovy

Postupně jsem se začal zajímat o tuto skupinu hlouběji a s velkým úsilím. Studoval jsem jejich literaturu a Překlad nového světa, Nový zákon v kontextu řeckého jazyka a mnoho biblických překladů i odborné poznatky. Mohu říct, že **jsem se opravdu ponořil až na „dno Strážné věže“**.

Některé noci jsem nemohl spát. Zvláště po zpackaných rozhovorech a nepřiměřených reakcích z mé strany jsem si znovu v mysli promítal, co jsem špatně prezentoval, proč jsem se nechal zviklat a vyvést z rovnováhy. Jak to příště řeknu lépe? Má vůbec cenu pokračovat v těchto rozhovorech?

⁶ Wikipedie

Těžce jsem prožíval občasnou tvrdost a neústupnost ze strany mých partnerů. Někdy jsem míval pocit, že sám jsem vůči nim tvrdý a necitlivý.

Občas jsem nespal radostí, když jsem měl dojem, že mi Bůh požehnal, že vztahy byly udrženy, jejich zájem probuzen a reakce byly přívětivé.

Stali se pro mne vášní a radostí

Rozhovory do mého života vnášejí nový rozměr, jsou pro mne skvělým dobrodružstvím. Přiznávám, že Svědkové Jehovovi se stali pro mne vášní a radostí. Někdo by mohl namítnout, že jsem se pomátl. Ne. Přesto že moje paměť je již trochu děravá, zvláště co se jmen a dat týče, zdá se, že rozum ještě pracuje a uvažuje logicky. Moje city jsou ale stále ještě střídavé a jsou závislé na mých pozitivních nebo i negativních zkušenostech a okolnostech.

Přijetí u Svědků Jehovových

Časem jsem zjistil, že mám velkou výhodu oproti bývalým Svědkům Jehovovým, že jsem nikdy nebyl jedním z nich. Je zajímavé, že téměř pokaždé jsem mohl ukončit rozhovor těsně před střídáním dvojic. Často jsem ale pokračoval dál nebo jsem navázal rozhovor s další dvojicí. Párkrát mě pozvali do Sálu Království.

Jsem přesvědčen, že mě většinou přijímají a dovolují mi, abych se k nim vnitřně i fyzicky přiblížil. Byl jsem překvapen, že mě akceptují navzdory mému ležérnímu oblečení. V létě většinou chodím v kratšasech. Navíc mám knír a vousy, takže vůbec nezapadám do jejich „křesťanských“ představ. Vypadám jako skutečný „světák“.

Další kontakty

Několikrát mi bylo řečeno: „My tady stojíme pro lidi, kteří nevěří v Boha. Nedokážeme odpovídat na vaše otázky. Musíme se na to připravit.“ A to je pak příležitost k dalším rozhovorům. V několika případech jsme pokračovali díky dlouhé e-mailové diskusi. Jsem vděčný za ty, kteří se chtěli nadále setkávat u nás doma nebo v kavárně. Byl jsem mile překvapen několika nabídkami k další diskusi.

Obdarování k této službě

Časem jsem zjistil, že mi Bůh dal **zvláštní dar**, který jsem předtím nevnímal. Dřív jsem si ani nedokázal představit, že bych na ulici častěji hovořil s někým o Bohu. Během těch čtyř let ve službě Svědkům Jehovovým jsem prožil zvláštní odvahu a radost ze společenství s nimi. Zvláště když naše konverzace se zdála na úrovni vzájemného naslouchání, pokoje a vzájemného respektu.

Dřív jsem si nedokázal zapamatovat biblické citáty včetně místa, kde jsou napsány. Od té doby si mnohé pamatuji.

Poznání Krista a Otce

Uvědomil jsem si, že od začátku mé intenzivní přípravy na rozhovory jsem mnohem více do hloubky poznával Pána Boha i Ježíše Krista. Mé biblické studium bylo zaměřeno konkrétním směrem a mnohému jsem se tehdy naučil. Přece to vědí i oni, že „*život věčný je poznáním Otce i toho, kterého poslal, Ježíše Krista*“ (Jan 17,3).

Biblická motivace ke zvěstování a k rozhovorům⁷

3. Komunikace

O co vlastně jde?

„Pane, proč s námi chcete mluvit, o co vám jde?“ Tuto otázku jsem od Svědků Jehovových slyšel několikrát. Pro mě osobně je velmi důležitá proto, abych si dokázal ujasnit svoji motivaci a očekávání, která jsou v mém srdci v tomto kontextu. Pokusím se to stručně vyjádřit:

Rád hovořím s lidmi, zvláště s těmi, kteří jsou jiní než majoritní společnost (imigranti, Romové, bezdomovci, osamělé maminky s dětmi, Svědkové Jehovovi...).

Zajímám se o jejich potřeby a nedostatky a hledám možnosti, jak bych jim sám nebo ve spolupráci s církví mohl pomoci.

Jako křesťan v rámci různých rozhovorů sdílím svou osobní víru v Ježíše Krista.

V rozhovorech se Svědky Jehovovými to dělám přibližně stejně, ale počítám s jejich duchovní erudicí a zájmem o Boží věci. Toto nelze říct o jiných skupinách, které jsem zmiňoval.

Jsem přesvědčen, že evangelium nabízí každému, kdo je ochoten jej přijmout, plnost života, svobodu a smysl.

Rád bych zdůraznil, že netoužím po tom, abychom si se Svědky Jehovovými jen popovídali. Primárním důvodem je oslovit srdce i rozum mých přátel i jejich myšlení, i když se to zdá téměř nemožné. Ale zkušenosti a svědectví některých lidí nás přesvědčují o opaku.

Nezastírám, že jim přeji, aby dokázali pochopit a prožít to, že ***Ježíš Kristus je opravdu Pán⁸ a můžeme s ním žít již nyní, a pak na věky v nebi.***

Stejně jako oni usilují oslovit nás a dokázat nám, že „***můžeme žít navždy v Ráji na zemi***“. Proto obětují svůj život, čas, možná i rodiny. V tomto Svědkové mají přednost před většinou křesťanů, kteří tolik pro svou víru a dobro bližních nedokážou obětovat, a proto jim je i „osud“ Svědků Jehovových lhostejný, nebo je odsuzují a kritizují.

Uvědomujeme si, že naše východiska i cíle jsou diametrálně odlišné.

Co vlastně dělám?

Přemýšlel jsem o tom, **co vlastně dělám**, když s nimi hovořím, a jak knihu pojmenovat, aby její název byl výstižný. Většinou spolu nevedeme jen obyčejný dialog, spíš jde o polemiku. Ano, náš rozhovor je většinou polemický, což vyplývá ze spousty jinakosti, zcela protichůdných výkladů Písma, což bude konstatovat další text.

⁷ Kniha *Polemika se Svědky Jehovovými*, s. 128

⁸ Ježíš je Král králů a Pán pánů (Zjevení 17,14; 19,15; 1. Korintským 15,27–28); *Hlubší pochopení Písma*, s. 192

Polemika

„Na rozdíl od **diskuse**, **dialogu**, které hledají spíš shodu, některé encyklopedie popisují **polemiku** jako ostrý názorový spor. Jejím cílem je vyvrátit názor protivníka, případně ho odborně nebo lidsky zpochybnit. Prostředkem polemiky jsou argumenty, informace nebo domněnky, možná nepravdivá a zkreslená tvrzení.“⁹

Opravdu velmi často používáme pouze argumenty Písma, proto tyto rozmluvy potřebují hodně času na přípravu.

Druhá strana ve stejné míře jako Písmo využívá i literaturu *Strážné věže*, takže naše východiska nejsou stejná.

Podle Karla Krause¹⁰: „*Polemika má protivníka připravit o klid duše, ne ho urážet.*“

Zdá se mi, že toto tvrzení je přesné ve věci rozhovorů se Svědky Jehovovými – připravit o klid duše s nadějí, že náš partner v rozhovoru nahlédne na situaci z jiného úhlu, z jiné perspektivy, což je velmi složitý proces, o němž budu psát v tomto pojednání.

Protikladem polemiky jako útočné řeči je apologie jako řeč obranná, obhajoba. Současně jsme vedli i debaty, vyměňovali jsme si své názory na veřejných fórech.

Dospěl jsem k závěru, že rozhovory se Svědky jsou bohaté, dobrodružné a obsahují tyto zmíněné žánry, které se vzájemně mění, doplňují. Polemika s dialogem i debatou. Cítil jsem se víc „v pohodě“, když rozhovor probíhal v „duchu“ dialogu. I když samozřejmě **v kontextu Svědků Jehovových je případná shoda vzácná**. Pokud jde o jiné oblasti života, jako je rodina, vztahy, společnost, je shoda možná a může sloužit k povzbuzení a vzájemnému rozšíření poznání druhé strany.

Dialog

„Význam dialogu plyne z pochopení a uznání, že člověk se může mýlit nebo zastávat jednostranné stanovisko a že mu tedy může pomoci setkání s názorem druhého a druhých.“

Setkávání a střetávání názorů může vést k lepšímu, pravdě bližšímu názoru, než měli účastníci před setkáním. Aby však rozhovor mohl vést k lepšímu nebo hlubšímu poznání, musí jeho účastníci splňovat jisté podmínky:

Musí mít vlastní názor, který jsou schopni zdůvodnit; musí být schopni tento názor jasně a srozumitelně

⁹ Wikipedie, Britská encyklopedie, ANZ.CZ – slovník cizích slov

¹⁰ Rakouský spisovatel, dramatik, básník a novinář. Tříkrát byl nominován na Nobelovu cenu za literaturu

vyslovit; musí být ochotni poslouchat i názory a argumenty druhých a případně se jimi nechat přesvědčit.

Zejména tato poslední podmínka je náročná a vyžaduje od všech účastníků odvahu nechat si vlastní názor zpochybnit. Proto se někdy jako dialog označuje jen takový rozhovor, při němž jsou tyto podmínky splněny. Naopak třeba ‚mlžení‘, snaha ovlivnit partnery jinými prostředky, překřikování nebo skákání do řeči tyto podmínky porušují a rozhovor pak nemůže nic přinést.

*V novém, speciálnějším významu se k dialogu obrátil Martin Buber, který v něm viděl vyjádření vztahu. Smyslem dialogu zde není jen intelektuální prospěch, nýbrž především zásadní **uznání druhého jako člověka a partnera**. Buberův názor ještě radikálněji rozvinul Emmanuel Lévinas, pro něhož je řeč, ‚ochota a schopnost k rozhovoru‘ podmínkou míru. Dokonce soudí, že v ‚setkání s tváří druhého‘ uznávám, že druhý ‚vždy přesahuje moji představu o něm‘; tomu je ovšem třeba rozumět tak, že stejně ‚druhého‘ vidí oba.“¹¹*

Korekce vlastních názorů

Priznávám, že i ve své mysli bývám občas znepokojen; přemýšlel jsem o tom, zda moje přesvědčení v dílčích otázkách stojí na dobrém základu. I nám se může stát, že některé části křesťanského učení přijímáme tak nějak bez přemýšlení, automaticky. Je dobré přiznat, že učení každé církve je více nebo méně determinováno tradicí výkladu Písma, teologických škol, zvyklostí, a proto je dobré tyto naše teologické i praktické zkušenosti občas podrobit biblickému zkoumání a kritice. Víím, že většina vzájemných dialogů nebo polemik tříbí naše myšlení.

Vzácná shoda

Musím přiznat, že jen **málokdy se podaří dospět ke shodě**. Jen několikrát mi bylo řečeno, že mám pravdu. Tehdy jsem se ptal: „Co to znamená pro vás? Přece nemohou existovat dvě protikladné pravdy?“ Většinou zaznělo ujištění, že se na to musí blíže podívat, nebo zde byla snaha změnit téma a odvést pozornost. V tomto případě je dobré si tyto věci uvědomit, uznat, povzbudit a pokusit se téma prohloubit.

Mnohokrát jsem si uvědomil, že lze nesouhlasit, ale přesto se rozejít s úctou nebo při dalším setkání pokračovat. Obojí jsem opakovaně využíval. Častokrát jsme již nehledali možnost dalšího rozhovoru.

¹¹ Multimediaexpo, Otevřená encyklopedie

II. MÁ POZOROVÁNÍ

1. Výjimečnost

Jsou vyškoleni v oblasti komunikace

Jsou velmi dobře připraveni v oblasti navazování vztahů a dokazování svého vlastního učení. Ve svých sborech nejméně jednou týdně názorně **nacvičují komunikaci** s jinými lidmi. Počítají s různými variantami, odpověďmi nebo otázkami svých partnerů v rozhovorech. Vycházejí z dosavadních zkušeností a dobře zpracované literatury. Jsou opravdu **kvalitně připraveni** a vyzbrojeni. Někteří z nich absolvovali kurzy „Teokratické biblické školy“. Na stránkách JW.ORG je uvedeno 53 oblastí, ve kterých jsou studenti vzdělávání.¹²

Myslím, že málokdo z členů církve je takto důkladně připravován ke komunikaci s hledajícími. V tomto ohledu nám mohou být Svědkové Jehovovi příkladem.

Svědomí křesťanů

Jsou „svědomím nás křesťanů“. Udivující je jejich plán zahrnout do zvěstování království všechny osoby, rodiny, byty. Snaží se ve své přidělené oblasti nikoho neminout. Na první pohled se zdá, že dokonale naplňují Kristovo poslání jít do měst a vesnic a zvěstovat, že se přiblížilo Boží království. Je to ale jen zdánlivý pohled. Podle poznatků jiných křesťanů nezvěstují evangelium o pokání a odpuštění a nezvěstují Ježíše Krista. Nerozšiřují Bibli, ale především vlastní literaturu (*Strážnou věž a Probuďte se!*).

Způsob, jakým zvěstují království Strážné věže, je obdivuhodný. Někdy si říkám, že možná supluje církev Kristovu, která mnohokrát zapomíná na zvěstování na ulicích, mezi ploty, na náměstích, v domovech svých přátel, a mnozí naši bližní nebudou nikdy osloveni Kristovou láskou a nebudou ani zachráněni na věky.¹³

Velmi nepatrný zájem o jejich literaturu na ulici

Uvědomuji si, že Svědkové Jehovovi bývají rádi, že je vůbec někdo z jiných křesťanů osloví. Někdy jsem seděl v jejich blízkosti na lavičce nebo „zahradce“ a sledoval jsem je delší dobu, někdy jsem se za ně i modlíval. Pak jsem se k nim přiblížil a začal diskusi. Zdá se mi, že se téměř nikdo z kolemjdoucích o ně nezajímá. Jen zřídka se někdo u nich zastaví a hovoří s nimi. Přesto jsou vždy na svém místě, ve stanovený čas, za každého počasí. A to je obdivuhodné.

Myslím si, že ve srovnání s dávnými časy se jejich strategie změnila. Kdysi bývali sami aktivní, oslovovali lidi v parcích, na ulicích a začínali s nimi rozhovory. Po změně jejich strategie u stojánek jsou pasivnější a čekají, zda je někdo z procházejících sám osloví. Samozřejmě služba v rodinách zůstala stále stejná.

¹² <https://wol.jw.org/cs/wol/publication/r29/lp-b/be/29>

¹³ Matouš 22,8–10

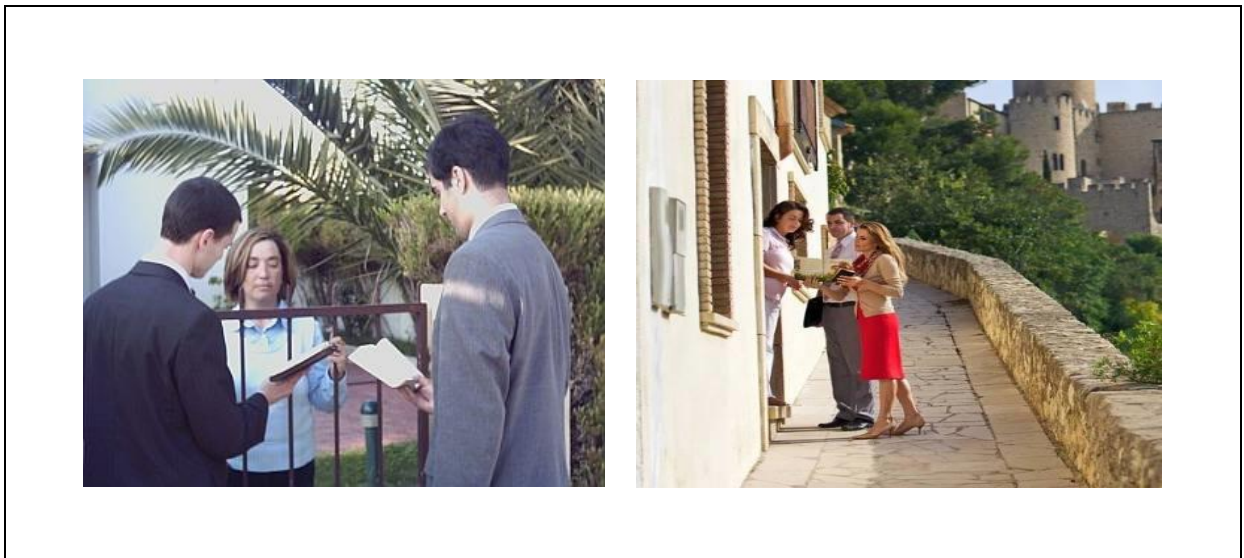
Oceňují znalost Písma a zájem o ně

Je to spojeno většinou s jejich komplimenty, že jsou překvapeni, že znám Písmo tak, jak je znám, a že si toho velmi váží. Mojí odpovědí je, že nejsem sám, kdo studuje Písmo, ale že nemají téměř žádné kontakty na další křesťany, které pak nemohou osobně znát.

Jako příklad pro svět

Vedou příkladný osobní a rodinný život. Jsou příkladem lidem, kteří se s nimi setkávají, bydlí nebo pracují. Jsou poctiví, slušní, elegantní. Vypadají jako „výkvět“ v naší společnosti. Zdání může klamat, ale nemusí.

Vždy připraveni

Jsou vždy připraveni podle předem připraveného scénáře. Jsou pravidelně, ve stanovený čas, přesně na minutu na svých stanovištích u stojánek (vozičků). Na kolemjdoucí působí velmi jistě, šťastně, až se těm neznalým zdá, že jsou opravdu jediní správní, slušní křesťané, kteří mají velké vědomosti a rozumí docela dobře Bibli.

Někteří jimi očividně pohrdají a usmívají se, jiným sledujícím jsou Svědkové Jehovovi zřejmě „ukradení“ a zcela lhostejní. Zdá se, že ve společnosti mají také své poslání, ať již pozitivní nebo opačné.

Chodí od domu k domu – od dveří ke dveřím

Jedná se o projev, který je typický zvláště pro Svědky Jehovovy. Problém nastává tehdy, když si uvědomíme, že oni v chození od domu k domu vidí smysl své služby a jejich spasení je závislé ve velké míře na tom, zda chodí, nebo ne. To je také opravňuje k tomu, aby ve sboru mohli

vykonávat určité služby. Svědkové jsou na tuto činnost docela hrdí a často v rozhovorech zdůrazňují, že jako jediní takto slouží Jehovovi.

Strážná věž se opakovaně hlásí k Pavlovu učení, že záchrana přichází z víry, a ne ze skutků. Existují důkazy, že s vírou a skutky možná hraje dvojí hru.

„Záchrany můžeme dosáhnout naší vytrvalostí ve zvěstování ,tohoto dobrého poselství o království‘.“¹⁴

Zvěstování kdekoli

„Možná zjistíš, že vydávat svědectví lidem na veřejných místech je příjemný způsob, jak svou službu obohatit. Zvěstovatel dobré zprávy nemusí být zrovna ,ve službě‘, aby konal svoji činnost – je doporučeno hovořit o dobré zprávě s kolegy, spolužáky nebo v dopravních prostředcích se spolucestujícími. Jasně se přitom doporučuje vyhlížet možnost stočit zcela běžný rozhovor k hovoru o dobré zprávě.“¹⁵

Tento princip osobně považuji za správný a biblický. Mohl by se stát povzbuzením i pro další křesťany. Zdá se, že my neprovádíme evangelizace vždy takto důsledně, i když jsme přesvědčeni o správnosti obsahu našeho evangelia.

Právě tento nedostatek pravidelného zvěstování po domech a na ulicích nám Svědkové Jehovovi často vyčítají.

Pravidelně (tříkrát týdně) navštěvují Sál Království Svědků Jehovových

¹⁴ Strážná věž, 15. června 1979 (česky 5/1980, samizdat)

¹⁵ Svědkové Jehovovi: *Organizovaně sloužíme Jehovovi*, s. 89

Kongresy (2x do roka)

Moudrá strategie

Jsou příkladem věrné, pečlivé a moudré strategie. Podobají se pobočce nějaké dobře prosperující firmy. Některými lidmi jsou nazýváni korporací. Jako součást organizační hierarchie, kde každý člen má přesně stanovené místo. Pro nezasvěcené jsou ti na ulici důležitou součástí organizace, jsou vidět, jsou perfektně připraveni, oblečení, znalí, příjemní, radostní, empatičtí.

Webové stránky a skvělá literatura

Hlavní zdroje pro studium i misi jsou časopisy *Strážná věž* a *Probud'te se!* Lze říct, že jejich obsah je závazný a neporušitelný. Taktéž každá kniha vycházející z redakce VRO je autoritativní do doby, než se objeví „nové světlo“, a pak vše bude jiné.

Mají téměř dokonale připravené webové stránky JW. ORG. Na druhou stranu jsou tak obsáhlé, že Svědkové Jehovovi je nemohou ani přečíst, natož studovat. Ze strany jiných věřících se ozývá otázka: „Není to jen taktika jejich vedení – zaměstnat své členy neúměrným množstvím literatury, částečně i Bible, setkání během týdne, aby neměli čas ani chuť číst jinou literaturu (jiných církví, světskou, ale především odpadlickou...)?“

Mimochodem jsem zjistil, že některé časopisy na internetu jsou již nyní nepřístupné. Je možné, že tam jsou články, které již nejsou aktuální, protože přišlo „nové světlo“, a tudíž není dobré, aby se tím členové zabývali?

Jako armáda, poslušní vojáci na stráži

Jsou jako vojáci, i když pohrdají vším, co je spojeno s válčením. Obrazně řečeno bojují duchovně. Stojí na stráži proti zlému systému věcí a očekávají změnu, záchranu, a totéž nabízejí jiným. Opravdu bojují na mnoha frontách: proti zkažené společnosti, křesťanstvu, odpadlíkům. Proti všemu, co zavání církevní tradicí, učením, dokonce překladům Písma.

Analogie se stráží není náhodná. Ale většina těch, kteří organizaci pozorují nebo do ní nahlédli, má za to, že význam je zřejmě paradoxně opačný. V dávných dobách strážná věž byla symbolem

pozorování okolí, bdělosti před nepřáteli. Otázka zní: „Nejsou v současné době oni sami, aniž si to uvědomují, v zajetí „Strážné věže“? Nežijí v nejistotě, ve strachu z Armagedonu, oddělení od přátel a rodiny, ze ztráty věčného života? Jsou opravdu svobodní, jsou sami sebou, mají své vlastní názory?“

Myslím, že následující stránky nám pomohou vyjasnit uvedené otázky, a polemika může být docela zajímavá, stejně jak to bývalo za lepších časů.

Odhodlání trpět

Svědkové Jehovovi v různých obdobích a na různých místech světa mnohokrát trpěli pro svou víru. Byli perzekuováni, pronásledováni a vězněni.

 „Zkoumání historických skutečností ukazuje, že Svědkové Jehovovi nejen odpírali oblékat si vojenské uniformy a chopit se zbraní, ale během posledního více než půl století odmítali také konat nebojovou službu nebo přijímat jiné pracovní přidělení, které by bylo náhradou za vojenskou službu. Proč? Protože si prostudovali Boží požadavky a pak učinili osobní rozhodnutí podle svého svědomí. Nikdo jim neříká, co musejí dělat. Nebrání ani jiným, aby dělali to, co si zvolí. Když jsou však vyzváni, aby vysvětlili svůj postoj, oznamují Svědkové Jehovovi, že jako osoby, které se oddaly Bohu, jsou povinni používat svá těla v jeho službě a nemohou je teď vydat pozemským pánům, kteří jednají v rozporu s Božím předsevzetím.“¹⁶

„Osobní rozhodnutí“ znamenalo pro tisíce Svědků v mnoha zemích na světě trestní stíhání a věznění, často i několikaleté nebo opakované. Pokud některý člen v souladu se svým svědomím civilní službu přijal, znamenalo to pro něj vyobcování ze sboru. Prohlásilo se o něm, že se sám dobrovolně vzdává společenství s „Božím lidem“, a pohlíželo se na něj jako na vyloučeného.

Někteří z nich jsou hrdinové

V Eritrei byli Svědkové Jehovovi vězněni za neutralitu. Někteří z nich trpěli až dvacet šest let. Vyprávějí o nelidských podmínkách, mučení, ponižování, hladu. Zdá se to až neuvěřitelné. Vyznávají, že vydrželi díky přítomnosti a pomoci Jehovy. V modlitbě hledali moc a trpělivost. Lze to považovat za zázrak, že nakonec přežili a byli propuštěni den ze dne na svobodu.

Myslím, že si zaslouží, aby byla zveřejněna jejich jména a aby jim byl vyjádřen obdiv a díky za jejich svědecký život hodný následování. Podle JW.ORG to byli bratři Negede, Issack a Paulos. Opustili vězení čtvrtého prosince roku 2020 po dvaceti šesti letech. Zároveň bylo propuštěno třiatdvacet bratrů a dvě sestry. Ti prožili ve vězení pět až devatenáct let.¹⁷ Toto jsou opravdu hrdinové, hodni svého jména. Zaslouží si tu nejlepší odměnu z rukou svého Boha.

¹⁶ *Sjednocení v uctívání jediného pravého Boha*, New York 1991, s. 167

¹⁷ <https://1url.cz/wuolH>

III. POLEMICKÁ ČÁST

Tato kapitola bude pojednávat o tom, jak jsem se během rozhovorů se Svědky Jehovovými seznamoval s oblastmi života, které byly pro mne dosud tabu. Postupně se staly nepochopitelné, až docela hroživé.

Jejich vlastní hodnocení

Dovoluji si je takto hodnotit, protože to není mé hodnocení, ale jejich vlastní. Proto je autentické a důvěryhodné. Myslím, že toto povídání o „specifických stránkách“ bude pro Svědky Jehovovy složité, a sám se vystavuji nepřízni z jejich strany nebo podezření ze zaujatosti. Nejsem zaujatý, již několikrát jsem napsal, že je mám rád jako spoluobčany, jako věřící, mám mezi nimi i pár přátel. Polemika je dle mého názoru objektivní, jelikož se snažím hojně využívat a citovat jejich prohlášení, články a úvahy.

Jen pravda osvobozuje

Jsem přesvědčen, že jen pravda osvobozuje, i když může být velmi nepříjemná a bolestivá. Odhaluje totiž nitro člověka, stejně jako skalpel při operaci. Ale jen tento zákrok, pohled na pravý stav věcí a odstranění „zánětu“, uzdravuje. Cílem tohoto pojednání je zároveň upozornit ty čtenáře a zájemce, kteří na začátku svého zájmu o organizaci asi nebyli informováni o možných úskalích. Cesta zpátky je velice složitá a téměř nemožná bez narušení a rozbití rodinných a přátelských vztahů.

Rozhovor

Pokusím se polemizovat podobně jako při rozhovorech u stojánků nebo u stolu doma. Budu klást otázky s nadějí, že se zamyslíte a pokusíte se v mysli i srdci odpovědět. Nebudu používat žádné argumenty přejaté od odborníků, kritiků, ani komentáře, ale především Písmo a vaši literaturu. Tak jak to probíhá při každém rozhovoru.

Vy používáte svůj Překlad nového světa a *Strážnou věž*, já jen svůj biblický překlad nebo řecký text. Z hlediska exegeze se má obhajoba jeví jako nedostačující, ale z hlediska praktického rozhovoru může být zajímavá a podnětná.

Zvu vás k dialogu i polemice v našem myšlenkovém prostoru. Pokud budete cítit potřebu něco sdělit i písemně, určitě k tomu bude příležitost.

Míra svobody a schopnost analyzovat

Možná že pro vás, kteří věrně sloužíte a spoléháte na své vůdce, toto čtení bude nepříjemné. Prosím, abyste nepřestali číst.

Pokuste se vyzkoušet míru své svobody a schopnost analyzovat, naslouchat a v myšlenkách nad Bibli vést polemiku s někým, kdo není „odpadlík“, ale může nahlédnout z jiného úhlu a přinést jeden z několika možných názorů do diskuse. Mým záměrem není vám škodit.

Dokázali byste o tom v klidu přemýšlet?

Neschovávat hlavu do písku

Je zřejmé, že v dnešní době informací již nelze nediskutovat, schovat hlavu do písku a tvářit se, že problémy neexistují nebo poučovat mladou generaci. Ano existují ve všech církvích, ale i ve vaší organizaci.

- ❖ Můžete si být jistí, že vaše děti dřív nebo později nahlédnou za horizont vaší víry. Máte jistotu, že jim v době dospívání postačí jen jediný správný pohled na život, aniž by si samy mohly přechíst jiné pohledy, ověřit zdroje, které se nabízejí a jsou dnes k dispozici?

Naše zkušenost se čtyřmi dětmi

S manželkou jsme vychovávali čtyři děti. V dospívání to nebylo snadné, zvláště u chlapců. Nespokojili se jen s naší argumentací ohledně Písma a Boha. Potřebovali si k němu najít vlastní cestu, prožít své zkušenosti, pročíst knihy podle svého výběru, zhlédnout videa podle svých potřeb. Museli cítit naši podporu a to, že je máme navzdory jejich vlastnímu hledání stále rádi. Dokázali jsme spolu diskutovat i nesouhlasit. Když si uvědomili, že mají svobodu hledat, vyjádřit své pochybnosti a nesouhlas, aniž bychom je odsuzovali, naše vzájemná láska a důvěra byly upevněny a trvají dosud. Na Božích cestách zůstali dodnes, slouží lidem i Kristu v zahraničí v docela nebezpečných podmínkách. Sami prošli „sítem“ víry, a zdá se, že z Boží milosti obstáli. I když v některých oblastech stále s nimi nesouhlasíme.

Jsme kreativním obrazem Božím

Každý z nás vnímá, prožívá a rozumí jinak, protože každý je jiný. Bůh je kreativní, různorodý, a také nás vede k rozličnosti, ale zároveň k duchovní jednotě a lásce. Jsme přece jeho obrazem.

O všech aspektech uvedených témat a postojích jsem alespoň jednou promluvil na ulici, jen výjimečně jsem kvůli souvislosti přidal něco z literatury nebo z filmů na YouTube.

IV. PONOŘENÍ SE AŽ NA DNO STRÁŽNÉ VĚŽE

Zkoumání organizace Strážné věže

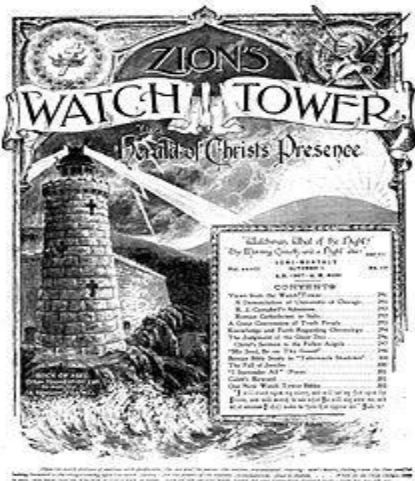
Věrný a rozvážný otrok

Za koho se považuje VRO * Kdo je tedy Věrný a rozvážný otrok? * Organizace splývá s Bohem i Kristem * Zkoumání VRO * Povolání VRO * Autorita VRO * Jediný komunikační prostředek * Prostředník mezi Bohem a člověkem * Postavení jako Pavlovo * VRO jako Kristus na nebesích * Názory VRO jako Kristovy * Boží proroci a apoštolové * Kněžští prostředníci *

Mluvčí krále králů * Dozorci duší * Správci veškerého Kristova majetku * Hlava všech sborů * Ústřední, výkonná a zákonodárná moc * Celosvětový nejvyšší soud * Následovat organizaci, ať jde kamkoli * Souhlas se vším, co zazní * Opak je pravdou * Nedostatečná vykazatelnost * Je neomylný a inspirován Bohem * Není neomylný a není inspirován

Páteř celosvětové organizace

Titulní strana *Strážné věže* z 15. července 1930.

Používání kříže údajně přispělo k tomu, že lidé spojení se Strážnou věží byli Kristem v období mezi léty 1914–1918 pokládáni za „nečisté“. Ale na titulní straně *Strážné věže* byl kříž stále nápadně zobrazován až do 15. října 1931, tedy ještě téměř dvanáct let po roce 1919, kdy Kristus údajně vybral organizaci Strážná věž jako svůj schválený sdělovací prostředek. Znak „kříže a koruny“, který se nachází v levém horním rohu titulní strany, byl rovněž vyráběn v podobě kovového odznaku, členové Strážné věže jej nosili jako ozdobnou broží.

Mohli bychom říct, že Věrný a rozvážný otrok je mozkiem, motorem nebo páteří celosvětové organizace. Tedy většina poznámek a problematických oblastí v životě Svědků Jehovových jsou výsledkem učení toho, jenž jim „dává pokrm časem svým“.

Vše, co bude uvedeno, je reakcí na pokyny, příkazy nebo inspirací VRO. Zjistil jsem, že nejcitlivějším místem učení Strážné věže je otázka Věrného a rozvážného otroka. Několikrát jsem se vědomě dotkl i jeho.

Přiznám se, že jsem byl překvapen vašimi náhlými reakcemi, jak velmi usilovně obhajujete VRO. Myslím si, že v případě potřeby byste za něho položili život. Proto otázky nezasvěcených vůči vám jsou legitimní:

- ❖ V čem tkví tajemství vašeho hlubokého vztahu a úcty členů k VRO?
- ❖ Rád bych zůstal vůči vám upřímný. A rád bych vám položil několik otázek s nadějí, že jste schopni je promyslet, i když vím, jak tato oblast je pro vás jako členy organizace striktní a zásadní, téměř nedotknutelná. A možná, že si jimi zavřu váš zájem pokračovat v četbě této knihy. Přesto ale doufám, že tomu tak nebude.

Většinu citátů jsem používal z vaší literatury, z veřejných zdrojů, které jsou velmi explicitní.

Moje metoda spočívá ve **srovnání těchto citátů s Písmem**. A vy jako biblisté jistě dokážete polemizovat, uznat argumenty, nebo je vyvrátit. Tímto můžete potvrdit, že lze komunikovat, vyjádřit opačný názor, nebo i stejný názor, pokud se bude zdát relevantní a pravdivý.

Následující řádky nám odhalí podstatu VRO, jeho vliv na celosvětovou organizaci Svědků Jehovových, potažmo na církve i na společnost.

Sídlo NSSJ ve Warwick

Kdo je tedy Věrný a rozvážný otrok?¹⁸

Věrný a rozvážný otrok

Zadní řada, zleva doprava: D. H. Splane, A. Morris III., D. M. Sanderson, G. W. Jackson, M. S. Lett. Přední řada, zleva doprava: S. F. Herd, G. Lösch, G. H. Pierce. Všichni členové vedoucího sboru jsou „pomazaní křesťané“.

V souladu s principem, který použil Ježíš – tedy sytit mnohé prostřednictvím několika, je tímto otrokem malá skupina pomazaných bratrů, kteří se přímo podílejí na přípravě a rozdělování duchovního pokrmu v době Kristovy přítomnosti.

*A proto musíme mít v podřízenosti Jehovovu viditelnou teokratickou organizaci, musíme úplně a bezvýhradně souhlasit s každým aspektem jejich postupů a požadavků.*¹⁹

¹⁸ JW.ORG

¹⁹ *Strážná věž*, 1. února 1967, s. 592

Dnes, více než sto let od doby Russella, Svědkové Jehovovi projevují příkladný smysl pro organizaci. Organizace je vždy na prvním místě.

Slovní spojení „**teokratická organizace**“ se ve *Strážné věži* z 1. března 1979 (česky 1. března 1980 a 17/1979, samizdat) v článku „Jehovova vítězná organizace“ jenom v úvodních jedenácti odstavcích objevuje patnáctkrát. Hypnotizující opakování těchto slov je Společností používáno proto, aby si Svědkové Jehovovi navykli na myšlenku, že ohledně toho, co Společnost uvádí jako pravdu, je projevem závažného nedostatku nejen vyložená pochyba, ale již i samotné kladení otázek.

Zkoumání Věrného a rozvážného otroka

Podle *Strážné věže* z července 2013: „*Od roku 1914 do začátku roku 1919 Ježíš a jeho Otec zkoumali duchovní chrám. (Malachiáš 3,1) Měli velkou radost, když našli malou skupinu věrných badatelů Bible, kteří dávali najevo, že milují Jehovu i jeho Slovo.*“ (Malachiáš 3,1)

„*Hle, posílám svého posla a připraví cestu přede mnou. Panovník, kterého hledáte, vstoupí náhle do svého chrámu, posel smlouvy, jehož si přejete, hle, přijde, praví JHVH zástupů. Kdo vydrží den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se ukáže.*“ (Malachiáš 3,1)

❖ O které době hovoří Malachiáš 3,1?

Existuje několik variant výkladu:

Předpovídá příchod posla (Jana Křtitele).²⁰ (Lukáš 1,76)

„*A ty, dítě, budeš nazváno prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem připravit jeho cesty...*“ (Matouš 11,10; Lukáš 7,27)

- ❖ Vjezd Ježíše na oslátku do Jeruzaléma? Tehdy vešel do svého chrámu Pán? Předpovídá příchod Ježíše Krista, **až se ukáže?**
- ❖ Znamená to, že v letech 1914–1919 se Ježíš ukázal a ustanovil VRO? Byl viděn?
- ❖ Z čeho tedy vyplývá autorita VRO a povolání, které jsou vůči členům Svědků Jehovových nezpochybnitelné, pokud text z Malachiáše 3. kapitoly není adekvátní pro skupinu Badatelů Bible ve dvacátých letech?
- ❖ Kdo mohl potvrdit, že Ježíš a jeho Otec zkoumali duchovní chrám? Existuje k tomu biblický nebo historický důkaz?

Neexistuje tedy žádná spojitost mezi textem Malachiáš 3,1 a roky 1914–1919 ani souvislost se zkoumáním skupiny Badatelů Bible!

²⁰ *Dvanáct proroků*, Kalich, s. 303

„Když ještě mluvil, hle, zastínil je zářivý oblak a z oblaku se ozval hlas: ‚Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení; **toho poslouvejte!!!**‘“ (Matouš 17,5)

„Bůh vám z vašich bratrů vzbudí proroka, tak jako mne. **Toho poslouvejte!!!**“ (Skutky 7,37)

Povolání Věrného a rozvážného otroka

Základní text: Matouš 24,45

„Kdo je tedy věrný a rozumný otrok, jehož pán ustanovil nad svou čeledí, aby jí dával pokrm v pravý čas? **Blahoslavený ten otrok, kterého jeho pán po svém příchodu nalezne, že tak činí. Amen, pravím vám, že ho ustanoví nade vším svým majetkem.**“²¹

Vedoucí sbor Svědků Jehovových se pokládá za jedinou Kristem ustanovenou skupinu na světě, která je oprávněna vést pravý Boží lid (domácnost víry). Jako základ pro toto tvrzení používá vlastní výklad Kristových slov z evangelia Matouše 24,45–47, a to například v knize *Rozmluvy z Písem* na straně 331:

„Ježíš řekl, že bude mít na zemi věrného a rozvážného otroka (své pomazané následovníky jako skupinu), jehož prostřednictvím bude opatřovat duchovní pokrm těm, kdo tvoří domácnost víry.“ (Matouš 24,45–47)

„Pomazání bratři, kteří tvoří věrného otroka, slouží v průběhu posledních dnů společně v ústředí. V posledních desetiletích je tímto otrokem vedoucí sbor Svědků Jehovových. Za povšimnutí ale stojí, že ačkoli je otrok tvořen více lidmi, Ježíš ve svém podobenství použil výraz ‚otrok‘ v jednotném čísle. Tím ukázal, že se bude jednat o skupinu fungující jako celek. Veškerá rozhodnutí proto vedoucí sbor dělá společně.“²²

„Ježíš svěřil věrnému a rozvážnému otroku závažnou odpovědnost. V biblických dobách se důvěryhodní otroci neboli správci často starali o celou domácnost. (Lukáš 12,42)

Podobně i věrný a rozvážný otrok má za úkol starat se o domácnost tvořenou Božími ctiteli. K tomu patří dohled nad hmotným majetkem, kazatelskou činností, programy sjezdů a nad vydáváním biblických publikací, které jsou určeny ke službě a k osobnímu a sborovému studiu. Členové čeledi jsou na všech těchto duchovních opatřeních, která věrný otrok připravuje, plně závislí.“²³

²¹ Matouš 24,45–47

²² *Strážná věž*, červenec 2013

²³ *Strážná věž*, červenec 2013

Tato Kristova slova jsou jen jedním za sebou jdoucích tří příkladů pro naši bdělost a také věrnost, **týkající se všech Kristových následovníků. O ustanovení vedoucího sboru tam není ani zmínka, natož o organizaci.**

I. „*Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.*“ (Matouš 24,42–44)

II. Příběh, který se v té době běžně odehrával na farmě či statku (verše 45–51). **Opět se jedná jen o příklad věrnosti a bdělosti..., ale také možné nevěrnosti.**

III. Příběh pěti pošetilých a pěti rozumných panen (Matouš 25,1–13). Pán Ježíš tento názorný příklad opět uzavírá slovy: „*Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.*“

Zjevně se tedy jedná o tři za sebou jdoucí **příklady bdělosti a připravenosti** a každý z nich včetně toho prostředního **je určen všem křesťanům.**

V žádném případě se nejedná o popis Kristem ustanoveného vedoucího sboru.²⁴ Viz paralelní zprávy – Lukáš 12,35.39 a Marek 13,34–37.

Ve stejné kapitole je více eschatologických textů o otrocích.

- ❖ Proč si Svědkové Jehovovi vybrali zrovna tento text? Existuje pro to teologický, historický nebo logický základ?

Existuje podstatný rozdíl mezi **učením Svědků Jehovových, vedením prvotní církve a biblickými principy:**

První církvev

Apoštolové byli jmenováni Ježíšem Kristem. Došlo k tomu veřejně a jmenovitě. Každý věděl, o koho se jedná. Jejich autorita byla potvrzována znameními a zázraky.

Diakonské vedení volila prvotní církev jmenovitě (Skutky 6).

Apoštol Pavel byl povolán přímo Ježíšem: „*Pavel, apoštol vyslaný ne od lidí nebo skrze člověka, ale skrze Ježíše Krista a Boha Otce...*“ (Galatským 1,1)

Apoštol Petr byl určen zvláštním způsobem při své práci rybáře a podruhé znovu u moře po Kristově vzkříšení (Jan 21,17).

Starší sborů – Církev byla vedena staršími sborů, kteří byli jmenováni nebo voleni členy jednotlivých sborů. Nebyli „samozvanci“. Nemohli sami sebe jmenovat do vedení.

Bez celosvětového vedení

Po odchodu apoštolů církve Kristova neměla celosvětové vedení. Podle knihy Skutků 15. kapitoly se stalo jen jednou, že bylo svoláno setkání do Jeruzaléma ve věci vzniklých problémů s Judaisty. To ale nebylo žádné vedoucí těleso prvotní církve, šlo jen o jednorázové hledání řešení do budoucna. Po dohodě se rozešli každý za svou službou.

²⁴ Badatelé Bible

Hlava Církve – Ježíš Kristus – Jediné vedení celé církve od počátku – od vylití Ducha je hlavou církve Pán Ježíš Kristus.

„Moc uplatnil v Kristu, když jej vzkřísil z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích... A všechno podřídil pod jeho nohy a dal ho za hlavu nade vším církví, která je jeho tělem, plností toho, jenž všechno ve všem naplňuje.“ (Efezským 1,20–23)²⁵

Pět služebností – žádná organizace

Následující text je garancí toho, že Kristus dal církvi pět služebností, o nějaké organizaci není ani zmínka. Oni mají za úkol připravit Církev k dílu služby a budovat tělo Kristovo ke zralosti a plnému poznání Syna Božího. Abychom nebyli zmítáni lidským učením, chytráctvím...

„Ten, jenž sestoupil, je také ten, jenž vystoupil vysoko nad všechna nebesa, aby naplnil všechno. A on dal jedny **apoštoly, jiné proroky, některé evangelisty, jiné pastýře a učitele**, aby připravili svaté k dílu služby, k vybudování těla Kristova, dokud nedospějeme všichni k jednotě víry a plného poznání Syna Božího, v dospělého muže, v míru postavy Kristovy plnosti, abychom již více nebyli jako děti, zmítáni vlnami a hnáni každým větrem učení v lidské nestálosti, v chytráctví k nastražené cestě bludu, nýbrž abychom byli pravdiví v lásce a rostli všemi způsoby v toho, který je hlavou, v Krista. Z něho celé tělo, spojované a držené pohromadě pomocí každého kloubu podpory, která je podle činnosti a míry jedné každé části, bere výživu pro svůj růst ke svému vybudování v lásce.“ (Efezským 4,10)

❖ **Existují důkazy o Božím povolání Věrného a rozvážného otroka z počátku 20. století?**

Vznik mnoha sborů a skupin, které milovaly Ježíše Krista i Otce

Je zřejmé, že začátkem dvacátého století probíhalo mnoho duchovních proměn, probuzení napříč církvemi v Evropě i ve Spojených státech... Vznikaly mnohé nové, živé sbory milující Boha a Ježíše Krista. Byl to počátek další vlny probuzení a celosvětové misie.

❖ **Dokázali byste citovat další biblické verše** nebo historické zápisy o tom, že právě VRO jako jediný byl vybrán Ježíšem Kristem nebo církví (v roce 1914–1919)?

❖ Můžete potvrdit, uvést několik faktů, které vyčlenily právě Svědky Jehovovy do vůdčího postavení na celém světě?

²⁵ Můžeme si uvědomit, že Ježíš již vládne od svého nanebevstoupení kolem roku 33. n. l., nikoli až od roku 1914. Ježíš přistoupil a promluvil k nim: „Byla mi dána **veškerá pravomoc** na nebi i na zemi.“ (Matouš 28,18)

Autorita Věrného a rozvážného otroka

1919

Osmidenní sjezd v Cedar Point v Ohio ve dnech 1.– 8. září 1919 se stal oznámením celému světu, které [naznačovalo], koho Pán Ježíš při svém návratu shledal svým Věrným a rozvážným otrokem.

1938

V roce 1938 byly sbory na celém světě vyzvány, aby přijaly rezoluci, kterou dávají všechna práva pokaždé brooklynskému ústředí k tomu, že všichni, kdo budou zastávat jakékoli odpovědné postavení v kterémkoli sboru na světě, musí do tohoto postavení být jmenováni tímto ústředím.

Teokracie

Tím byl v praxi završen proces vzniku **teokracie neboli bohovlády**. Soustředění moci a autority bylo dotaženo do konce. Bůh nyní mohl konečně začít vládnout, a to shora dolů – ale ještě předtím, než se jeho rozhodnutí opravdu dostalo až dolů, **muselo „zaskočit na slovíčko“ do Brooklynu.**

Jmenovali jen sami sebe!

Pokud neexistuje relevantní historické, biblické potvrzení povolání Kristem,

Věrný a rozvážný otrok nemůže mít autoritu apoštolů!

Pak logicky zůstává jen jediná varianta, že tito lidé jmenovali a jmenují **sami sebe** do funkce vedoucích „celosvětové organizace“ Svědků Jehovových.

Organizace „splývá“ s Bohem a Kristem

Jsou strážci odkazu minulosti, a v jejich očích a myslích ORGANIZACE splývá s BOHEM a KRISTEM a nelze ji od nich oddělit.

Věrný a rozvážný otrok je veden Bohem a inspirován Duchem

„Věrný a rozvážný otrok se opět přísně drží Kristova vedení, drží se pevně biblických zásad a nechává se vést svatým duchem.“²⁶

„A proto musíme mít v podřízenosti Jehovovu viditelnou teokratickou organizaci, musíme úplně a bezvýhradně souhlasit s každým aspektem jejich postupů a požadavků.“²⁷

Společnost Strážná věž opakovaně prohlašuje, že **to, co nechává zaznít, rozhoduje o životě a smrti posluchačů.**

Tato organizace nijak neskrývá, že **je vyvolená Bohem**, svrchovaným vládcem vesmíru, že **její poselství je Jeho poselstvím celému lidstvu** a že **bude zničen každý, kdo tomuto poselství nenaslouchá.**

Dlužno dodat, že i jiná náboženství zaujímají podobnou pozici.

Ze způsobu povolání vedoucích vyplývá i jejich autorita. Zdá se, že moc této autority byla v průběhu času podstatně měněna.

Pro čtenáře nebo posluchače jsou tato prohlášení velmi silná a žádají si z vaší strany vysvětlení.

- ❖ Podřízení se této autoritě opravdu rozhoduje o životě nebo smrti každého z vás?
- ❖ Opravdu podle těchto tvrzení sami sebe podřizujete těmto výrokům a lidem, které neznáte?
- ❖ Nejsou tato slova v přímém protikladu k Ježíšovým slovům?

„Kdo věří v **Syna**, přešel již ze smrti do života!“ (Jan 5,24)

„Amen, amen, pravím vám, že kdo slyší mé slovo a věří tomu, kdo mne poslal, má věčný život a nejde na soud, ale **přešel ze smrti do života.**“ (Jan 5,24)

„Mé ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám život věčný; **nezahynou** na věčnost a nikdo je nevytrhne z mé ruky.“ (Jan 10,27–28)

„Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, **budeš zachráněn.**“ (Římanům 10,9)

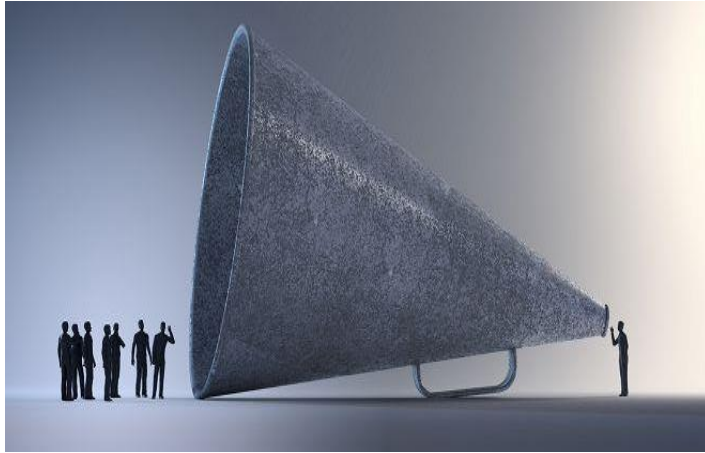
²⁶ Organizování, abychom dovršili svou službu, s. 28

²⁷ Strážna věž, 1. února 1967, s. 592

Věrný a rozvážný otrok jako jediný komunikační prostředek

„Jediní Svědkové Jehovovi, ti ze zbytku pomazaných a veliký zástup, jako sjednocená organizace pod ochranou Nejvyššího Organizátora, mají biblickou naději na přežití blížícího se konce tohoto odsouzeného systému, nad kterým vládne d'ábel.“²⁸

„**Bez ohledu na to, co čteme v Bibli, musíme čekat na ‚správný zdroj‘, to jest vedoucí sbor, abychom se dozvěděli, co je přijatelné pro naši víru a o čem můžeme mluvit. Jaké pro takový pozoruhodný požadavek nacházíme ospravedlnění? ‚Jednota musí být za každou cenu‘, i kdyby měla být založena na ‚vynuceném přijetí falešného proroctví‘. Pokud se tím někdo nebude řídit, zasluhuje vyloučení, nebo smrt.**“

Organizace se povyšuje nad Bibli

„Je zřejmé, že potřebujeme pomoc, pokud máme pochopit Bibli. Ve skutečnosti nemůžeme pochopit Bibli sami. Potřebujeme pomoc. Jehova prostřednictvím své organizace dovoluje svým oddaným služebníkům, aby pochopili její význam.“²⁹

„Každý, kdo chce pochopit Bibli, by si měl uvědomit, že velice rozmanitá Boží moudrost může být oznámena jen skrze Jehovův komunikační prostředek – Věrného a rozvážného otroka.“³⁰

„Lidé nejsou schopni pochopit Boží plán tím, že studují samotnou Bibli. Odloží-li někdo má ‚Studia Písem‘, i když je předtím používal, a obrátí se pouze ke studiu samotné Bible, upadne během dvou let do tmy. Tak nás učí zkušenost.

Na druhé straně, jestliže někdo čte pouze má studia o Bibli a ani jeden řádek z Bible samotné, bude po těch dvou letech ve světle.“³¹

Striktní zákaz studia Bible

„Schvaluje ‚věrný a rozvážný otrok‘, aby se skupiny Svědků Jehovových scházely k nezávislému zkoumání Písma a společně o něm diskutovaly? – Matouš 24,45.47. Ne, neschvaluje. Přesto v různých částech světa někteří členové naší organizace vytvořili skupiny, kde nezávisle zkoumají biblické náměty. Někteří se společně věnují nezávislému studiu biblické hebrejštiny a

²⁸ Strážna veža, 1989, 1. září, s. 19

²⁹ Strážna veža, 1. října 1994, s. 6

³⁰ Strážna veža, 1. října 1994, s. 8

³¹ Strážna věž, 15. září 1910, s. 298, angl. Rozmluvy z Písem, s. 331

řečtiny, aby ověřovali přesnost Překlada nového světa. ... Pořádají také konference a vydávají literaturu, v níž uvádějí své poznatky a doplňují to, co je předkládáno na našich křesťanských shromážděních a v naší literatuře. ... ,Věrný a rozvážný otrok' tedy neschvaluje žádnou literaturu, shromáždění ani webové stránky, které nejsou připravovány nebo organizovány pod jeho vedením... Těm, kteří chtějí ještě více prohloubit své znalosti Bible, doporučujeme využít knihy Hlubší pochopení Písma, Celé Písmo je inspirováno Bohem a prospěšné a další naše publikace...“³²

Tato tvrzení VRO jsou úderem do základů křesťanského učení. Lze říct, že se sami vylučují z křesťanské víry. Písmo je centrálním prostředkem Božího zjevení. Svědkové Jehovovi se stavějí nad Písmo a zároveň nad Ducha svatého.

- ❖ Není to opovážlivé až rouhavé?
- ❖ Nebojí se Boha Jehovy?

Ohrožení organizace

Normálně myslícího člověka tato slova mají právo vyvést z rovnováhy. Zní jako z jiného světa (totalitních režimů, radikálních náboženských systémů a sekt). Kdo dává právo VRO rozkazovat a zakazovat činnosti, ke kterým naopak vyzývá samotné Písmo? Bojí se, že studenti biblických jazyků odhalí podvod Překlada nového světa? Neexistuje žádný jiný důvod.

Není ani jiný důvod si myslet, že VRO má obavy, že v současné době má každý přístup k mnoha biblickým překladům. Je možné je srovnávat, a je téměř jisté, že Svědkové Jehovovi, kteří se nespokojí jen s jednou úzkou cestou poznání a začnou studovat Písmo, budou organizaci ohrožovat. Proto se je pokoušejí ovlivnit ještě větším strachem z vyloučení a z Armagedonu.

V konfliktu s lidskými právy

Za svobodu projevu a získávání nezávislých informací lidé ještě dnes v různých zemích pokládají své životy. I naši předkové za svobodu svědomí umírali. Věrný a rozvážný otrok si zahrává se svědomím svých členů. Zakazují běžná práva dospělým jako rodiče dětem.

³² Naše služba Království, září 2007, s. 3

Svědkové potřebují důvěřovat Pánu Bohu a vymanit se z područí svého Věrného a rozvážného otroka. Je zřejmé, že není věrný, jelikož svými výroky a nařízeními se staví explicitně proti samotnému Písmu, Pánu Bohu i lidským právům.

Zdá se, že tyto výroky, které jsou uvedeny v různých obdobích na mnoha stránkách jejich literatury, zavánějí až arogancí a pýchou. Organizace se těmito i dalšími slovy staví nad samotné Písmo, nad svatého Ducha.

V tomto kontextu veškeré argumenty Písma, které zaznívají v rozhovorech, jsou druhořadé, slouží jen jako zápletka, jako stín vůči „písmu“ **Strážné věže**.

Srovnejme si citáty o používání Písma podle Věrného a rozvážného otroka a podle samotných biblických citátů

	
 <p>„Blahoslavený je muž, který nežije podle rady ničemu, na cestě hříšníků se nezastaví a v zasedání posměvačů neusedne, ale oblíbil si Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci.</p> <p>Bude jako strom zasazený u přívodů vody, který ve svůj čas přináší ovoce a listí mu neopadá a vše, co dělá, se daří.“ (Žalm 1)</p> <p>„Kniha tohoto zákona ať se nevzdálí od tvých úst. Budeš nad ním rozjímát ve dne i v noci, abys zachovával a konal všechno, co je v něm zapsáno, protože tehdy dosáhneš na své cestě</p>	<p>„Nesmíme nikdy ztrácet ze zřetele skutečnost, že Bůh vede svou organizaci... Kdyby se někdo odvrátil od Jehovy a od jeho organizace, s opovržením odmítl vedení ‚věrným a rozvážným otrokem‘ a spolehl se jen na osobní čtení a výklad Bible, stal by se podobným osamělému stromu ve vyprahlé zemi.“³³</p> <p>„Bible je organizační knihou, která náleží křesťanskému sboru jako organizaci, nikoli jednotlivcům, bez ohledu na to, jak upřímně tito lidé mohou věřit, že mohou Bibli vykládat.</p> <p>A právě z těchto důvodů je nemožné Bibli správně porozumět, aniž bychom měli na mysli Jehovovu viditelnou organizaci.“³⁴</p>

³³ Strážná věž, 1. února 1986, s. 27

³⁴ Strážná věž, 1. října 1967, s. 587

úspěchu a tehdy budeš rozumně jednat.“ (Joz. 1,8)

„Jednám rozumněji než všichni mí učitelé, neboť **rozjímám o tvých svědectvích** (Žalm 119,199)

Bible není organizační knihou, ale Božím slovem pro jednotlivce i pro celou Církev. Bibli lze porozumět díky působení Božího Ducha, který inspiroval pisatele Písma.

Tyto citace z Žalmu 119 jsou potvrzením správného vztahu člověka k Písmu. Spolupracuje s Bohem, který působí v jeho životě. Můžeme si všimnout toho, co koná Bůh a jak jedná čtenář Písma. Nepotřebuje žádnou lidskou organizaci. Porozumění Písmu je mezi ním a jeho Pánem. (Žalm 119,32–40):

„**Poběžím cestou tvých příkazů, neboť jsi rozšířil mé srdce. Vyuč mě, Hospodine, cestě svých ustanovení a já je budu důsledně střežit. Dej mi porozumět, budu střežit tvůj zákon a jej zachovávat celým srdcem. Ved' mě stezkou svých příkazů, neboť jsem si ji oblíbil. Nakloň mé srdce ke svým svědectvím, nikoli k zištnosti. Odvracej mé oči, aby nehleděly na klam; na své cestě mě obživ. Naplň svému otroku své slovo, jež vede k bázni před tebou. Odvrát' ode mě potupu, které se lekám, vždyť tvá nařízení jsou dobrá. Hle, toužím po tvých příkázáních; obživ mě ve své spravedlnosti.**“

„**Draží a milovaní přátelé, nevěřte vždy všemu, co uslyšíte, jenom proto, že někdo vám bude říkat, že je to poselství od Boha: ověřte si to a pak uvidíte, zda je to opravdu od Něj.**“ (1. Janův 4,1)

Nový zákon nás vyučuje, že existuje několik základních zdrojů, ze kterých čerpají Slovo a život učedníci Ježíše Krista.

Apoštol Pavel napsal, že evangelium, které zvěstoval, nepřijal od lidí, ale zjevením Ježíše Krista.

Zjevení Ježíše Krista vyučuje evangelium

„**Oznamuji vám, bratři, že evangelium, které jsem vám zvěstoval, není podle člověka. Neboť jsem je nepřevzal ani se mu nenaučil od člověka, ale skrze zjevení Ježíše Krista.**“ (Galatským 1,11)

„**Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je užitečné k učení, k usvědčování, k napravování, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl takový, jaký má být, důkladně vystrojený ke každému dobrému skutku.**“ (2. Timoteovi 3,16)

„**Potom otevřel jejich mysl, aby rozuměli Písmu.**“ (Lukáš 24,45)

„**A poslouchala nás jedna žena jménem Lydie, prodavačka purpuru z města Thyatir, která uctívala Boha. Pán jí otevřel srdce, aby věnovala pozornost tomu, co Pavel říkal.**“ (Skutky 16,14)

- **Duch svatý nás vyučuje**

„Ale Zastánce Duch Svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás **naučí všemu** a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“ (Jan 14,26)

„Víme, že Syn Boží přišel a dal nám **schopnost poznávat** toho pravého, a jsme v tom pravém v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.“ (Jan 5,20)

- **Pomazání nás vyučuje**

„Ve vás však zůstává pomazání, které jste od něho přijali, a **nepotřebujete, aby vás někdo učil**; jeho pomazání vás učí všemu a je pravdivé a neklame; jak vás vyučilo, tak zůstávejte v něm“ (1. Janův 2,27)

„Vy však máte **pomazání** od toho Svatého a (víte to všichni).“ (Jan 2,20)

- **Bůh nás vyučuje o časech, dobách a lásce**

„O časech a dobách bratři, **nepotřebujete, aby vám bylo psáno**.“ (1. Tesalonickým 5,1)

„O bratrské lásce vám není potřeba psát, neboť **jste sami vyučeni od Boha**, abyste milovali jeden druhého.“ (1. Tesalonickým 4,9)

- **Učíme se navzájem**

„Slovo Kristovo at' ve vás bohatě přebývá. Ve vsí moudrosti se **navzájem vyučujte** a napomínejte a s vděčností zpívejte Bohu ve svých srdcích chvalozpěvy, oslavné zpěvy a duchovní písně.“ (Koloským 3,16)

- **Jednotlivé sbory**

Jednotlivé sbory jsou místem, kde se věřící setkávají, oslavují Boha, povzbuzují se navzájem, vyučují se a budují vztahy mezi sebou. Sbory jsou různorodé, ale Písmo je jejich základem.

Věrný a rozvážný otrok se staví na místo Nejvyššího?

Tento poslední citát v odstavci je docela radikální. Popisuje obrazné touhy satanovy vůči Bohu. Chce se srovnat s Nejvyšším, chce vyvýšit svůj trůn. Věrný a rozvážný otrok dokazuje, že se již srovnal. Povyšuje své slovo nad Boží slovo, staví se na místo Krista, na místo svaté.

„A ty sis řekl ve svém srdci: **Vystoupím do nebes, nad hvězdy Boží vyvýším svůj trůn; usednu na Hoře shromáždění na nejzazším severu. Vystoupím na výsosti oblaku, vyrovnám se Nejvyššímu**.“ (Izajáš 14,13)

Věrný a rozvážný otrok jako prostředník mezi Bohem a lidmi

„Mají-li křesťané stát pevně, musí pevně lnout ke svým nebeským rodičům, k Jehovovi a k jeho organizaci, která je jako jeho manželka.“³⁵

Strážná věž dosazuje sebe mezi jednotlivce a Krista, a to ji logicky činí nepostradatelnou pro záchranu.

„Tak je tvrzení „matky církve“, podle kterého není záchrany mimo církev, zcela srovnatelné s tvrzením „matky organizace“.³⁶

„Bůh poskytuje tento druh světla, o kterém kniha Přísloví říká, že je vyučováním neboli zákonem matky, prostřednictvím své organizace. Máme-li chodit ve světle pravdy, musíme uznávat nejenom Jehovu jako našeho Otce, ale také jeho organizaci jako naši Matku. Když to budeš dělat, buď důsledný a přijmi ji v každém ohledu. Nemůžeme tvrdit, že milujeme Boha, a zároveň zapírat jeho slovo a jeho sdělovací prostředek.

Jestliže se podřizujeme Jehovově viditelné teokratické organizaci, pak musíme být v plné shodě s každým jejím apoštolským postupem a požadavkem.“

Pospěš si, abys určil viditelnou teokratickou organizaci Boha, která reprezentuje jeho krále, Ježíše Krista. Je nezbytná pro život.“³⁷

Ježíš Kristus jako prostředník mezi Bohem a člověkem

Ať se to Svědkům Jehovovým líbí nebo ne, těmito výroky se ztotožňují s teologií římskokatolické církve. V jejím pojetí je církev matkou, a bez ní není spasení. Marie a papež jsou prostředníky mezi lidmi a Bohem.³⁸

Organizace Svědků Jehovových je stejně tak „matkou“, a bez ní není záchrany. Je zvláštní, jak pro Svědky Jehovovy je přijatelný model záchrany podle té nejvíce nenáviděné římskokatolické církve. Jen „objekty“ jsou jiné.

- ❖ Nezdá se vám, že slova „organizace je nezbytná pro život“ se staví explicitně proti Kristu?
- ❖ Jaké spojení existuje mezi touto Boží cestou spásy v Kristu a lidskou organizací Svědků Jehovových?
- ❖ Je podle vás možné spojit tato dvě kritéria spásy?

³⁵ Strážná věž, 15. ledna 1992, s. 29

³⁶ Strážná věž, 1. října 1967, s. 591 a 592 (česky 15/1968, samizdat), 15. listopadu 1981, s. 21 (česky 1. listopadu 1982, s. 15)

³⁷ R. Franz, *Hledání křesťanské svobody*, s. 93

³⁸ Proto je blahoslavená Panna v církvi vyzývána jako přímělkyně, pomocnice, ochránkyně a prostřednice. (Srov. Lev XIII., enc. *Adiutricem populi*, 5. 9. 1895) To je však třeba chápat tak, že se tím důstojnosti a účinnosti jediného prostředníka Krista nic neubírá a nic nepřidává.

V tomto případě je zřejmé, že se navzájem vylučují. Nemohou působit spolu ani se spolu vzájemně prolínat.

Jen Ježíš je cestou. Jsme zachráněni milostí skrze Boží působení v Kristu. Jsme zrozeni z nepomíjitelného Slova Božího.

„Ježíš mu řekl: **„Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“**“ (Jan 14,6)

„Vždyť jste se znovu narodili ne z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a na věčnost zůstávající slovo Boží.“ (1. Petrův 1,23)

„Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, pro svou velikou lásku, kterou nás miloval, kdy jsme byli mrtvi pro svá provinění, obživil nás spolu s Kristem – milostí jste zachráněni.“ (Efezským 2,5)

„Neboť jste zachráněni milostí skrze víru; a ta záchrana není z vás – je to Boží dar; není na základě skutků, aby se nikdo nechlubil. Vždyť jsme jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich žili.“ (Efezským 2,4–6)

Věrný a rozvážný otrok jako Kristus na nebesích!

Protože Kristus Ježíš je nyní dosazen na trůn jako vůdce a velitel všech bojovníků za pravdu a spravedlnost, můžeme se jednotně učit tím, že ho „pozorujeme“. Jak ale můžeme „pozorovat Krista dnes, když je neviditelný“?

„Pozorujeme“ ho v tom smyslu, že dáváme pozor na znamení, která nám dává prostřednictvím svého viditelného „otroka“ dosazeného nad všemi pozemskými zájmy jeho království. (Matouš 24,45–47)

Skrze tento duchem ustanovený sdělovací prostředek jsou jeho vedení a strategie předávány všem jeho „vojákům“. Ti si nemohou dovolit postupovat samostatně nebo ztrácet trpělivost jenom proto, že se neuskutečňuje to, co si sami představují. Časový sled událostí určuje náš neviditelný velitel. Důležitý je jeho názor, ne naše osobní náhledy.

Když o tom přemýšlíme, poznáváme, že organizace jde ještě dále než jen k tomu, že si přisvojuje úlohu proroka a apoštolů. Když na ni lidé pohlížejí, je to, jako by se dívali na neviditelného Krista dávajícího pokyny.

„Organizace si přivlastňuje postavení: **proroka, apoštola, Božího mluvčího, kněžského prostředníka, hlavního mluvčího Krále králů a Dozorce našich duší, správce všeho Kristova pozemského majetku a Hlavy celé jeho domácnosti neboli všech křesťanských sborů.**“³⁹

³⁹ „Kdokoli po Petrovi nastoupí na tuto katedru, mocí ustanovení Krista samého, obdrží Petrov primát nad celou Církví (...) všichni, pastýři i věřící jakéhokoli ritu a hodnosti, jsou vůči němu vázáni povinností hierarchické podřízenosti a pravé poslušnosti, nejen ve věcech víry a mravů, nýbrž také ve věcech disciplíny a správy církve na celém světě. Takto, zachovávajíc jednotu ve společenství a vyznání téže víry s římským Pontifexem, bude Kristova církev jediným stádem pod jediným nejvyšším pastýřem.“

Kdo kromě nich zároveň jedná jako ústřední výkonná moc, zákonodárná moc a Nejvyšší soud, a to s působností na celém světě?

Ve skutečnosti napodobuje Ježíšova slova, když říká: „Kdo viděl mne, viděl také Otce,“ protože nezakrytě prohlašuje „kdo pozoruje nás, pozoruje Syna“ (Jan 14,9). Každý ví, co se stane vojákovi, který neuposlechne rozkazy a pokyny velícího důstojníka. Jak by tedy někdo mohl uvažovat o neuposlechnutí organizace, na kterou lze pohlížet jako na obraz mesiášského „vůdce a velitele“. Viz Strážná věž z 1. října 1967 (česky 15/1968, samizdat) na straně 592, kde nabádá k podřízenosti viditelné organizaci, tvrdí, že „musíme úplně a naprosto souhlasit s každým prvkem jejich apoštolských postupů a požadavků“.

Následovat organizaci, ať jde kamkoli

„Jestliže se organizace kvůli tvrdošíjnému setrvávání na chybných názorech po celá desetiletí není schopná pohnout z místa, máme zůstat nehybní i my. Jestliže se naopak žene vpřed nesprávným směrem, máme se řídit s ní.“ (Zjevení 14,4)

Rozhodnutí, která členové vedoucího sboru vydávají, jim často nezaberou ani hodinu, a zatímco na jejich život mají obvykle zanedbatelný dopad, pro životy řadových křesťanů mohou být nesmírně závažná (zákaz náhradní služby, transfuze, zasahování do intimního života, způsob oblékání, zákaz studia na vysokých školách...). Přitom své výnosy oznamují s pocitem, že změnit je nemůže nikdo jiný než Bůh nebo Ježíš.

... Konečným důsledkem je dojem, že Písma nejsou dostačující a úplná a pro doplnění jistých prvků potřebují organizaci.

„Kdykoli se snažíme vyhnout odpovědnosti za naše vlastní chování, snažíme se předat tuto odpovědnost jinému člověku nebo organizaci nebo subjektu. To ale znamená, že tak tomuto subjektu, ať již je to „osud“ nebo „společnost“ nebo vláda nebo sdružení nebo náš nadřízený, ji odevzdáváme.“⁴⁰

„Odmítáme hanebné tajnůstkářství, vychytralé praktiky a překrucování Božího slova. Místo toho jasně říkáme pravdu před Bohem a každý, kdo má svědomí, to může sám uznat.“ (2. Korintským 4,2)

„Sami sebe zkoušejte, jste-li ve víře, sami sebe zkoumejte. Či nepoznáváte sami na sobě, že Ježíš Kristus je ve vás? Ledaže byste byli neosvědčení.“ (2. Korintským 13,5)

„Abychom již více nebyli jako děti, zmítáni vlnami a hnáni každým větrem učení v lidské nestálosti, v chytráctví k nastražené cestě bludu, nýbrž abychom byli pravdiví v lásce a rostli všemi způsoby v toho, který je hlavou, v Krista.“ (Efezským 4,14–15)

⁴⁰ Strach ze svobody (Escape from Freedom), Erich Fromm, Avon Books (vydání z r. 1965), s. 18

„Všechno však zkoušejte; co je dobré, to pevně držte, a všeho, co vypadá zle, se vystríhejte. A sám Bůh pokoje kéž vás celé posvětí a celého vašeho ducha i duši i tělo kéž zachová bez poskvrny až k příchodu našeho Pána Ježíše Krista.“ (1. Tesalonickým 5,21–23)

„Náročnost křesťanské svobody i moc, kterou máme k dispozici ... Ve snaze vyhnout se bolesti plynoucí z odpovědnosti, miliony, dokonce miliardy lidí se každý den pokouší utéct před svobodou.“⁴¹

Věrný a rozvážný otrok – Není inspirován Bohem a není neomylný

Společnost netvrdí, že je inspirovaná, ale vystupuje se stejnou autoritou, jako by byla. Vyžaduje, aby byla přijímána jako inspirovaná v plném významu toho slova a nedovoluje, aby členové její učení zkoumali, vyjadřovali o něm pochyby nebo k němu měli výhrady. Ale když musí změnit nauku nebo něco upravit nebo se stane, že nedojde ke splnění proroctví, zřiká se náhle vši odpovědnosti.

„Vedoucí sbor není při své činnosti ani inspirovaný Bohem, ani neomylný. Může se proto zmylit v naukových nebo organizačních otázkách. Ježíš neřekl, že ‚věrný otrok‘ bude poskytovat dokonalý duchovní pokrm. Jak tedy můžeme odpovědět na otázku: ‚Kdo vede Boží lid dnes?‘“⁴²

„Jak vedoucímu sboru pomáhá svatý duch? Je veden svatým duchem. Svatý duch pomáhá vedoucímu sboru pochopit pravdy z Bible, kterým dřív nerozuměl. Vezměme si například seznam nauk, které byly postupně objasněny a o kterých byla zmínka v předchozím odstavci. Zásluha za objevení a vysvětlení těchto hlubokých Božích věcí nepatří žádnému člověku. (1. Korintským 2,10). Vedoucí sbor cítí to, co apoštol Pavel, který napsal: ‚Vedoucí sbor se ale neřídí tím, co si myslí většina lidí. Řídí se Božím Slovem, což je dalším důkazem, že svůj lid dnes skutečně vede Jehova.‘“⁴³

K dosažení cíle, kterým je převzetí kontroly nad myšlením svých členů, organizace na Svědky neustále působí tvrzením, že Věrný a rozvážný otrok disponuje Božím vedením a byla mu Bohem udělena pozemská autorita. Jako jeden z mnoha příkladů uvedme *Strážnou věž* z 15. června 1964 (česky 5/1965, samizdat), kde na straně 365 stojí: „Stejně jako Jehova zjevil své pravdy prostřednictvím křesťanského sboru v prvním století, činí tak i dnes prostřednictvím novodobého křesťanského sboru. Skrze tohoto prostředníka intenzivně prorokuje v měřítku, které nemá obdoby. Veškerá tato činnost není náhodná. Stojí za ní Jehova.“

⁴¹ Psychiatr Dr. M. Scott Peck v knize *Nevyšlapanou cestou (The Road Less Travelled)*, Simon & Schuster, New York, 1978, s. 42

⁴² <https://www.jw.org/cs/knihovna/casopisy/strazna-vez-studijni-unor-2017/kdo-vede-bozi-lid-dnes/> 7/10

⁴³ *Strážná věž*, únor 2017

Vzájemná vykazatelnost a poddanost?

Existuje ještě jeden velmi důležitý princip pro ty, kteří vedou jiné. Je to zpětná vazba, kontrola, vzájemná vykazatelnost a poddanost. Právě kvůli tomu, že srdce každého podléhá hříchu a lsti. Proto může docházet mezi vedením a vedenými ke zneužití moci a naprosté důvěry. Neexistuje výjimka. Každý člověk je nedokonalý a chybující.

Pokud Věrný a rozvážný otrok není inspirován Bohem a je omylný, může dělat chyby. Tím více potřebuje korekci ze strany těch, které vede.

„Srdce je lstivé nade vše, je nevyčísitelné. Kdo mu porozumí?“ (Jeremjáš 17,9)

Kritérium sekt – Je zřejmé, že toto je kritérium, zda vůdci, kteří vedou, jsou zároveň vykazatelní a otevření pro korekci.

- Zda určitá náboženská, politická skupina je sekta nebo nikoli.
- Zda vedení nechce ovládat, kontrolovat a nařizovat členům, určovat jejich život.

Potřeba zkoumání – Písmo naznačuje, že existuje možnost zneužití důvěry a je potřeba zkoumání:

Beroja – „Bratři hned v noci vyslali Pavla a Silase do Beroje. Když tam přišli, odebrali se do židovské synagogy. A tamější Židé byli ušlechtilější než ti v Tesalonice: přijali Slovo se vši dychtivostí a denně pečlivě zkoumali Písma, zdali je tomu tak.“ (Skutky 17,10–11)

Ušlechtilí křesťané přijali Slovo s dychtivostí a denně pečlivě zkoumali Písma, která jim byla zvěstována apoštolem Pavlem. Je zřejmé, že z tohoto procesu není vyňata žádná církev. Zvláště v dobách posledních.

Starší, kteří mluví převrácené věci a strhují učedníky

„... z vás samotných povstanou muži, kteří budou mluvit převrácené věci, aby strhli učedníky za sebou.“ (Skutky 20,30)

„Biskup musí mít dobré svědectví – musí být znám také nevěřícím. Existuje nebezpečí pádu.“

„Biskup musí však mít také dobré svědectví od těch, kdo stojí mimo, aby neupadl do pohanění a do ďáblovy léčky.“ (1. Timoteovi 3,7)

❖ Je Věrný a rozvážný otrok otevřen korekci?

❖ Máte jistotu, že vaši vůdci jsou otevření korekci, rozhovorům, dotazování, napomenutí?

- ❖ Mohli byste uvést jeden praktický příklad, jak to lze uskutečnit v rámci vaší organizace?
- ❖ **Znáte osobně své vůdce?** Členové v církvi Kristově, ve sborech, znají osobně ty, kteří je vedou, a dokážou ovlivnit i jejich pozice.

- ❖ Co se změnilo ve vztahu k VRO po roce 2007, kdy se psalo, že VRO je neomylný a je inspirován Duchem svatým?
- ❖ Pokud je VRO opravdu omylný a není inspirován Bohem, tak již nevyžaduje po vás poslušnost a naprostý respekt?
- ❖ Můžete mít odlišný názor než jaký má vedení?
- ❖ Nejste vylučováni a ostrakizováni? Nebo opak je pravdou?
- ❖ Zřejmě je pravdou to, že vaše naprostá loajalita a poslušnost VRO jsou nezbytné za všech okolností.
- ❖ Nepotvrzují tyto vaše autentické výroky, že vaše učení i víra jsou důvěrou v člověka, nikoli v Boha Jehovu nebo Ježíše Krista?
- ❖ Znamená to zřejmě, že větší autoritu než samotné Písmo má nakonec vždy Věrný a rozvážný otrok – Strážná věž?
- ❖ Může to znamenat, že Bible není pro vás nezbytně nutná k životu? Opravdu toto vyznáváte a tvrdíte, že posloucháte Boha, když zvěstujete a obhajujete jméno organizace a vaše vůdce?
- ❖ Dokázali byste citovat některé verše, které nám ukazují, že viditelná organizace Svědků Jehovových je jediným „kanálem“ pro vyučování, směřování Kristovy církve a zachování života?

Písmo k tomu zaujímá následující stanovisko:

	
<p>Toto praví Strážná věž Svědků Jehovových:</p> <p>„Odvrátiti se od Jehovovy organizace, je jako být osamělý strom ve vyprahlé krajině.“⁴⁴</p>	<p>Toto praví JHVH:</p> <p>„Prokletý je muž, který spoléhá na člověka, tělo pokládá za svou sílu a jeho srdce se odvrací od JHVH. Bude jako jalovec v pustině, neuvidí, když přijde dobro, usídli se na vyprahlých místech v pustině, v solné, neobydlené zemi.“ (Jeremjáš 17,5–6)</p>

- ❖ Kterému názoru dáte za pravdu? Odvrátit se od JHVH, nebo od organizace?

 „Požehnaný je muž, který **spoléhá na JHVH** a jehož nadějí je JHVH. Bude jako strom zasazený u vody, zapustí své kořeny u potoka; nebojí se, když přijde žár, jeho listí bude zelené; neobává se ani v roce velkého sucha, nepřestává nést ovoce. Srdce je listivé nade vše, je nevyčísitelné. Kdo mu porozumí?“ (Jeremjáš 17,7–9)

„**Nespoléhejte na přední muže, na člověka, v němž není záchrana.** Jeho duch odchází, on se vrací zpět do své země; v ten den je po jeho nápadech.“ (Žalm 146,3–4)

⁴⁴ Strážna věž, 1. června 1985, s. 20

„Blahoslavený je ten, jehož pomocí je Bůh Jákobův, ten, jenž má naději v Hospodinu, svém Bohu, který učinil nebesa i zemi, moře a vše, co je v nich, který navěky zachovává věrnost.“ (Žalm 146, 5–6)

Nelze důvěřovat lidem – Již ve Starém zákoně se zdůrazňuje, že nelze důvěřovat lidem. „Každé srdce je lstivé nade vše.“ Kdo se dokáže zaručit za člověka? Ani Bůh se nezaručuje. Existuje nebezpečí, že kdokoli nás může vést na „pustinu“ do prokletí a smrti. Nepotřebujeme lidskou instituci, abychom byli vedeni v našem životě.

„Jde mi o přízeň u lidí, anebo u Boha? Snažím se zalíbit lidem? Kdybych se stále ještě chtěl líbit lidem, nebyl bych služebníkem Kristovým.“ (Galatským 1,10)

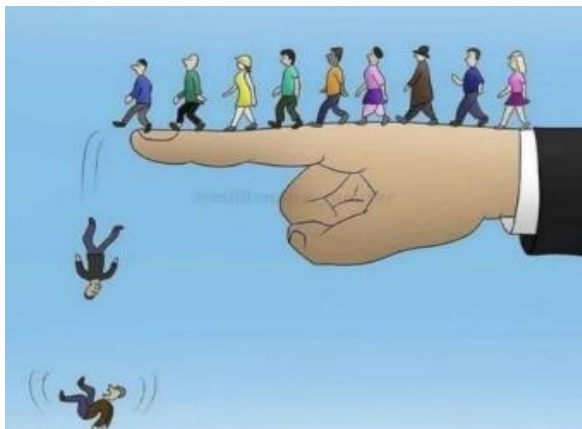
Věrný a rozvážný otrok – radikální vliv na celou organizaci

Osm milionů odevzdaných osob * Poslouchat nařízení organizace * Poslušnost navzdory všemu * Nezpochybnuj Boží organizaci * Jediný správný zdroj informací * Bojuj proti nezávislému myšlení * Bílé je černé a černé bílé * Neposlušné čeká smrt * **Vypůjčená víra** * „Mental Control“ *

Význam pro svět nebo církve * Navádění k ostrakizaci vůči vyloučeným * Podněcování k nenávisti vůči „odpadlíkům“ * Teokratická válka

Osm milionů plně odevzdaných následovníků

Mají za sebou asi osm milionů následovníků na celém světě. Jejich ovečky jsou jim plně k dispozici. Plní jejich doporučení, respektují příkazy a nedovolí si mít jiný, opačný názor. Jsou vůči nim naprosto loajální.

V případě, že se VRO mylí, tak vede k omylu zároveň svých přibližně osm milionů následovníků. To lze logicky přirovnat ke slovům Ježíše: „Může slepý vést slepého? Nespadnou oba do jámy?“ (Lukáš 6,39)

„Jsem ochotná udělat cokoli podle jejich pokynů“ – „Ačkoli svědek tomu nerozumí, musí se prostě podřídít. To je duchovní postoj, ke kterému je mysl svědků vedena. Jistě stojí za povšimnutí, jak se sestra vyjadřuje, že ‚je ochotná udělat cokoli, co VRO rozhodne‘. Takový ‚teokratický‘ přístup se pokládá za správný, pohlíží se na něj jako na projev loajality vůči Boží organizaci.“⁴⁵

Co to může znamenat pro svět nebo pro církev?

V případě, že se změní politická, nábožensko-globální situace ve světě, může hrozit určité nebezpečí ze strany takto organizovaných, vnitřně připravených a ovládaných skupin. Je zřejmé, že podobných organizací jako jsou Svědkové Jehovovi je celá řada. Co to může znamenat pro svět v případě dokazování vlastní pravdy? Co to může znamenat pro nenáviděnou církev, pokud zde na zemi bude ještě působit?

„Některé vlády nebo jednotliví vládcí uplatňují různé metody, jak myšlení ovládat: používají třeba drogy nebo chirurgii, a tak své oběti připravují o nádherný dar svobodné vůle. Netěší nás snad, že se můžeme rozhodovat sami, třebaže se tento dar dá zneužít? Kdyby nás vláda či panovník chtěli o svobodnou vůli připravit, neodsoudili bychom to snad?“⁴⁶

Tento výrok Strážné věže je nepochopitelný.

- ❖ Netěší je, že se mohou rozhodovat sami?
- ❖ O čem a v čem? Jejich literatura a praktický život dokazují přece jednoznačně, že téměř o ničem. Ano, Svědkové Jehovovi jsou zářným příkladem, jak lze dar svobodné vůle dokonale zneužít. A přitom z této praxe klidně obviní jiné.

„Když starší píší, že budou i nadále udržovat Jehovovu organizaci ‚čistou‘, jaký to má ve skutečnosti význam? Znamená to, že tito muži budou ze všech sil uplatňovat momentálně platná organizační nařízení a že vyloučí každého, kdo se jich nebude držet (například toho, kdo by stále pracoval v oblasti dříve klasifikované jako ‚šedá oblast‘, která ale nyní byla organizačním výnosem změněna na ‚zakázanou oblast‘). Jak sami připouštějí, starší se mohou cítit ‚zmateni‘. To jim ale nijak nebude překážet v tom, aby vylučovali a vyloučené zavrhl jako ‚nekrěšťany‘.“⁴⁷

⁴⁵ R. Franz, *Hledání křesťanské svobody*, s. 342

⁴⁶ Strážná věž, 15. února 1997, s. 5

⁴⁷ R. Franz, *Hledání křesťanské svobody*, s. 342

Poslušnost organizaci je jejich hlavním zájmem. Přitom se vytváří dojem, že když nám organizace řekne, abychom to udělali, a prokáže se to jako chyba, Bůh nás nebude volat k odpovědnosti.

Bůh bude volat každého k zodpovědnosti.

„... v den, kdy Bůh skrze Ježíše Krista bude podle mého evangelia **soudit**, co je skryto v lidech.“ (Římanům 2,16)

„Zapřísahám tě před Bohem a Kristem Ježíšem, který **bude soudit** živé i mrtvé, a při jeho zjevení a jeho kralování.“ (2. Timoteovi 4,1)

„Pravím vám, že z každého neužitečného výroku, který lidé promluví, vydají počet v den soudu.“ (Matouš 12,36)

 „Nezpochybňuj Boží organizaci!“

„Od samého začátku své vzpoury satan zpochybňoval Boží způsob působení. Prosazoval nezávislé myšlení. Dodnes je satanovým rafinovaným záměrem infikovat Boží lid tímto typem myšlení.“⁴⁸

„Jak se projevuje nezávislé myšlení? Běžným způsobem je zpochybňování pokynů, které poskytuje viditelná Boží organizace.“⁴⁹

Vedoucí sbor si takto vytváří pojistku, aby se nikdo z členů neodvážil zpochybnit jejich učení.

 Boj proti nezávislému myšlení

Vedoucí sbor Svědků Jehovových odvádí své členy od samostatného a nezávislého myšlení. Takové myšlení se považuje za satanské!⁵⁰

„Samozřejmě, Jehova dnes nehovoří s každým z nás osobně. Používá k tomu své slovo a své lidské zástupce na zemi. Proto nejčastěji se podřizujeme jeho autoritě tím způsobem, že respektujeme lidi, kterým dal zodpovědné postavení a v něm setrvat. Pokud bychom se proti těmto lidem bouřili – například odmítali

⁴⁸ *Strážna věž*, 15. ledna 1983, s. 22

⁴⁹ *Strážna věž*, 15. ledna 1983, s. 22

⁵⁰ *Strážna věž*, 15. ledna 1983, s. 227

přijmout jejich biblickou radu nebo usměrnění, zraňovali bychom našeho Boha.“⁵¹

„Svědci Jehovovi jsou oběťmi kontroly myšlenek, již jsou vystavováni jak během shromáždění, tak i při četbě Strážné věže a ostatních tiskovin.“⁵²

„Mohu přesvědčit kohokoli o libovolné věci, pokud tak činím s odpovídající intenzitou a dotyčný nemá žádný jiný zdroj informací nežli můj.“⁵³

Totalitní myšlení?

Totéž smýšlení ale převládalo v různých dobách, v různých zemích, u různých lidí, kteří se potom ze svých vin a odpovědnosti snažili vykrotit a omluvit tím, že „pouze poslouchali rozkazy svých nadřazených“. Světské soudy odmítly takové výmluvy.

Písmo nás vyzývá, abychom se nevyhýbali samostatnému myšlení.

Apoštol Pavel na několika místech Písma vyzývá křesťany k zodpovědnosti za své myšlení a jednání. Mají zkoumat Boží vůli bez zprostředkování jakékoli organizace. Modlí se, aby se láska křesťanů rozhojňovala v poznání a vnímavost, aby sami **uměli rozpoznat**, na čem záleží...

„Pro dokonalé je však tuhý pokrm, pro ty, kteří mají smysly návykem vycvičeny k rozsuzování dobrého a zlého.“ (Židům 5,14)

„A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž **proměňujte se obnovou své mysli**, abyste **mohli zkoumat**, co je Boží vůle, co je dobré, přijatelné a dokonalé.“ (Římanům 12,2)

„... **zkoumejte**, co se líbí Pánu.“ (Efezským 5,10)

„A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala v důkladnějším poznání a ve vší vnímavosti; abyste **uměli rozpoznat** to, na čem záleží, a byli čistí a bezúhonní pro den Kristův.“ (Filipským 1,9–10)

❖ Jak lze spojit tato slova a praxi Svědků Jehovových s biblickými citáty?

Jsou neslučitelná a kontroverzní. Jdou přímo proti sobě. Bůh nás vybízí, abychom zkoumali jeho vůli, a to bez organizace, bez prostředníků. Jedině Duch svatý je ten, který nás učí a připomíná nám Kristova slova.

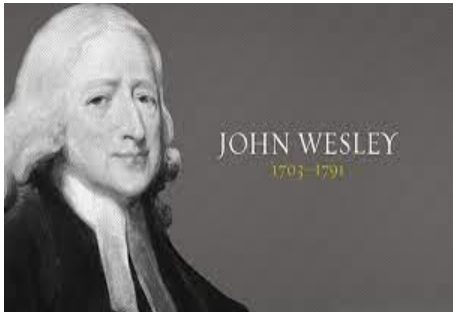
⁵¹ Zachovajte sa v Božej láske, 2017

⁵² Kontrola myšlenek předpokládá naprostou kontrolu jednotlivce

⁵³ Alain Woodrow, *Las Nuevas Sectas*, México 1986, s. 101. 33 W. J. Schnell, Treinta años Eclesiaco en la Torre de Vigía, Gran

❖ **Kterým směrem se tedy vydají, pokud stojí na křižovatce Strážná věž versus Písmo?**

Pohled moudrých osobností na osobní volbu mezi dobrem a zlem:

<p>(J. A. Komenský) „Člověk má rozum, aby rozeznával, a vůli, aby volil cokoli je kde dobrého nebo zlého.“⁵⁴</p> <p>„Nebuďme, prosím, tak leniví, abychom po jiných toliko vždy hleděli a za jinými zdaleka se plaziti chtěli! Necht' nás také v něčem jiní před sebou vidí!“⁵⁵</p>	
	<p>„J. Wesley⁵⁶ byl nazýván ‚mužem jedné knihy‘. Přesto se stal horlivým čtenářem knih rozličných žánrů. Při cestách na koni přečetl tisíce knih. V jeho kázáních se zřetelně projevovala hluboká znalost Písma i další literatury. Své mladší kolegy učil, že buď budou číst, nebo v opačném případě opustí svoji duchovenskou službu.“⁵⁷</p>

Odvolání se na vládu Božího království, které je ztotožněno s Věrným a rozvážným otrokem, je zneužitím pravého Božího království!

Navádění k bezpodmínečné poslušnosti všech nařízeních, a dokonce pod hrozbou smrti, zavání totalitními způsoby a je také v přímém kontrastu s Písmem!

V rozhovorech o ovládnutí jejich mysli se Svědkové Jehovovi brání, že se cítí svobodní a mohou se sami rozhodovat. Jen těch pár vět z jejich literatury hovoří o naprostém opaku.

Je mi líto, že to takto musím napsat, ale jejich citáty je usvědčují a potvrzují naše obavy. Mají jen dvě možnosti:

⁵⁴ <https://citaty.net/autori/jan-amos-komensky/?page=3>

⁵⁵ František Kožík, *Světlo v temnotách* – Bolestný a hrdinský život Jana Amose Komenského

⁵⁶ John Wesley byl anglický křesťanský teolog a jeden z prvních vůdců metodistického hnutí ve 40. letech 18. st. Pocházel z tradiční křesťanské rodiny, sám se po studiích na Oxfordské univerzitě stal knězem anglikánské církve.

⁵⁷ O. Sanders, *Duchowe przywództwo*, s. 88

Rozhodovat se nezávisle na Věrném a rozvážném otrokovi a provinit se vůči učením, což obvykle končí vyloučením z organizace.

Respektovat, co je napsáno a dáno, za cenu naprosté ztráty osobní svobody a pošlapání svědomí.

Vypůjčená víra

V náboženství, stejně jako i v jiných oblastech, mnozí lidé zjišťují, že je snadnější nechat druhé, aby za ně mysleli, volili a rozhodovali. Není pochyb o tom, že by k tomu nebyli ochotní v materiální oblasti, ale v duchovních a etických záležitostech to připustí. Jejich víra je „vypůjčená víra“. Věří převážně proto, že i ostatní věří, a přijímají sebevědomé požadavky těchto lidí jako správné. Hledají bezpečí v tom, že někam patří, a to prostřednictvím členství v organizaci. Unikají před mravními problémy tím, že se podrobují systému, který nabízí, že na sebe vezme odpovědnost za řízení jejich životů a bude za ně rozhodovat v otázkách svědomí.

Apoštol Pavel oslovil některé osoby v Galacii jako „vy, kteří chcete být podřízeni⁵⁸ zákonu“.

Podobně i dnes mnozí chtějí, aby jim věci byly předkládány „po lopatě“ v podobě pravidel, aby nemuseli nést tíhu odpovědnosti, která souvisí s rozhodováním. Slovy pisatele dopisu Židům ještě jako křesťané „nedorostli“.

Když sledujeme stránky JW.ORG nebo hovoříme s nimi na ulici, nabýváme opravdu dojem, že vztah mezi jejich vůdci je vztahem jakoby mezi rodiči a malými, nedospělými dětmi. Jsou pokládány jednoduché otázky a očekává se, že odpověď zazní jen v rámci nebo v „duchu Strážné věže“. Nic jiného, vlastního, nesouhlasného se nepřipouští.

Pupeční šňůra

Zaslechl jsem vyprávění o tom, že jedna matka po přestřížení pupeční šňůry při porodu řekla: „Tak synku, nyní už je to na tobě.“ Moc se mi to líbí. Má to docela zajímavou podobnost s naším tématem.

Samozřejmě po narození matka o dítě stále pečuje, ale v té výpovědi je hluboká pravda. Aby se narozené dítě mohlo zdravě rozvíjet a dosáhnout dospělosti a zralosti, musí být přestřížena pupeční šňůra. A pak matka nebo otec mohou postupně dítěti pomáhat se osvobodit od závislosti na rodičích. Dobří rodiče vychovávají děti k nezávislosti, zodpovědnosti, integritě, svobodě, k získávání informací, poznávání sebe samého, okolního světa i Boha.

Opačný přístup vede k deformaci dítěte, k nezralosti, až k psychickým poruchám. Samozřejmě má vliv na celý život dospělého jedince.

Podle Písma se začátek života víry nazývá novým narozením, novým začátkem.⁵⁹ Křest je potvrzením nového života v Kristu. Lidé jsou nazýváni dětmi víry, Božími dětmi. Ti, kteří jsou součástí jejich života víry, se nazývají duchovní otcové a matky.

V případě Svědků Jehovových je křest silným poutem s organizací (matkou). Dokonce je potřeba slibovat věrnost organizaci. Ano, to se podobá „pupeční šňůře“ Svědků Jehovových.

⁵⁸ R. Franz, *Hledání křesťanské svobody*, s. 525

⁵⁹ „... nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit Boží království.“ (Jan 3,3)

Tímto obrazným jazykem lze říct, že duchovní otcové (VRO a starší sborů) nepřestříhli u svých dětí „pupeční šňůru“. Ba naopak. Navázali si je na sebe až až. Osm milionů naprosto poslušných a sobě podobných „dětí“.

Dělají to záměrně, nebo v tom mají své nezištné cíle? Nevěřím tomu, že si nejsou vědomi manipulace, kterou po celá léta provádějí se svými „duchovními dětmi“. Svě následovníky k sobě stále více připoutávají a znemožňují jim cestu ke zralosti, růstu a samostatnosti. Svými výroky ve *Strážné věži* a literatuře dokazují, že působí proti Božímu i společenskému řádu, proti psychologickým i zdravotnickým zákonům. Působí proti základním lidským právům a svobodám, proti některým morálním zásadám. Dělají to zcela veřejně, a ještě se tím chlubí. Paradoxně nemají mezi sebou žádné vztahy. Navazují si své „dětí“ postupně a na dálku. Probíhá to nenápadně, zákeřně.

Jak se mohou Svědkové Jehovovi rozvíjet duchovně a emocionálně, když jsou nabádání k tomu, aby nepřemýšleli samostatně? Aby dokonce bojovali proti nezávislému myšlení. Aby nevyhledávali informace, ale po celý život je přijímali od těch, kteří je „vedou za ruku“.⁶⁰

Chtěli byste žít v rodině, kde dvacetileté muže rodiče vedou za ruku a nařizují jim, co si mají obléknout a o čem smějí nebo nesmějí mluvit? A pokud si chtějí něco přečíst, tak se musejí zeptat, zda je to pro ně vhodné? A kdybyste se náhodou chtěli v padesáti vymanit zpod jejich vlivu a měli nepříjemné otázky, běda vám! Pro normálně myslícího člověka to zní jako z jiného světa. Je to docela smutné, až neuvěřitelné.

⁶⁰ „Takové myšlení je důkazem pýchy. Pokud si myslíme, že víme něco lépe než organizace, měli bychom si položit otázku: **Opravdu se můžeme obejít bez usměrnění Boží organizací? Ne nemůžeme.**“

To, že se tyto praktiky vyskytují v totalitních systémech, extrémních náboženských hnutích, v době války v ruské společnosti nebo v severní Koreji, na to jsme si postupně zvykli. Ale tyto zkušenosti denně zažívají členové této organizace, aniž by si svůj stav uvědomovali.

Svět podle Svědků Jehovových

Představte si svět podle Svědků Jehovových. Všichni lidé jako jeden. V myšlení, jednání, zvěstování. Podle celkové koncepce jejich učení by všichni brzy umřeli. Museli by se unudit. Žádná kreativita, vlastní nápady, podněty. Nic z toho. Počítají se jen příkazy a nápady z centra.

Normálně by si člověk mohl pomyslet:

- ❖ Proč nám Bůh stvořil mozek a myšlení? Vždyť ho Svědkové Jehovovi ani nepotřebují, když je o ně tak skvěle pečováno.
- ❖ Nebylo by lepší, aby Adamovi a Evě Bůh zabránil přemýšlet, rozhodovat, mýlit se, volit dobrou i špatnou cestu?
- ❖ Kolik problémů bychom si jako lidé mohli ušetřit, pokud by naši prarodiče byli automaty?
- ❖ Poslouchali by na slovo, nemuseli by uvažovat, jen by vykonávali rozkazy svého rozvážného a věrného Boha.

Tak mě napadá, že toto je koncept života podle Strážné věže na nové zemi, pod dohledem, na povel, v uniformitě.

Věrný a rozvážný otrok vede pouze k uniformitě svých členů, k uměle vytvořené jednotě.

Nemají příležitost uplatnit schopnosti, které jim Bůh dal, ani duchovní dary, jako jsou dary Ducha svatého, jehož považují jen za neosobní sílu, která samozřejmě nedokáže obdarovat a pak rozhojnit rozmanitost duchovních darů. Nedokáže ani rodit v nich ovoce Ducha.

V církvi Svědků Jehovových to vše zvládá **Věrný a rozvážný otrok**. Posadil se na Kristově trůnu a na místě Ducha svatého působí směrem k uniformitě, rivalitě, strachu, smutku, k závislosti na lidech, k nesvobodě.

Představte si, kdybychom žili ve světě podle Svědků Jehovových. Nebyla by zde žádná věda, která samozřejmě potřebuje lidi vzdělané, poznávající, samostatné a nezávislé.

Nebyla by zde ani kultura, která žije díky lidem kreativním, schopným, přemýšlejícím, která překračuje meze statu quo.

Nebylo by ani zdravotnictví, ani školství. Všechny tyto obory potřebují lidi samostatně přemýšlivé, kreativní. Vedení Svědků Jehovových doporučuje, aby jejich členové nepřemýšleli, nezískávali informace, nestudovali na vysokých školách.

Nebyla by zde ani Kristova rozmanitá, pestrá a obdarovaná církev.

„Satan se lstivě snažil použít svůj vliv, a podařilo se mu to. Jak? Pomluvou a lží. Vytasil se s bludem, pod ochranou lží, a podstrčil ji za pravdu. Jinak řečeno, vydával tmu za světlo. Pokud bychom následovali člověka, nepochybně bychom byli někde jinde; nepochybně by jeden lidský názor protirečil druhému a to, co by bylo světlem před rokem či dvěma nebo šesti lety, by bylo nyní považováno za tmu: Ale s Bohem neexistuje žádná proměnlivost ani otáčení stínu, a tak tomu je i s pravdou; jakékoli poznání či světlo přicházející od Boha musejí být stejné jako jeho původce.“⁶¹

„Žádné nové poznání pravdy nemůže být nikdy v rozporu s předchozí pravdou. ‚Nové světlo‘ nikdy nezrušilo starší ‚světlo‘, nýbrž k němu přidává... A tak tomu je se světlem pravdy; opravdový růst přidává a nenahrazuje jedno druhým.“⁶²

„Štěstí nespočívá ve stavu klidu [nečinnosti] dosaženého za cenu spoutání našeho svědomí; vyžaduje, aby člověk přijal samostatnost, která mu patří jako svobodnému jedinci... Jenom se řídit tím, co ostatní dělají nebo říkají, a pasivně čekat, až se něco stane, znamená vést život **potlačené osobní existence**. ... při upřímném uvazování člověk musí čelit pochybám a otázkám, které jdou do hloubky a dotýkají se samotných základů... V podobné situaci jedním z pokušení bývá dát věcem volný průchod – zřeknout se promyšlené, osobní volby a dovolit, aby člověk byl **ve vleku** toho, co si ostatní myslí, říkají a dělají.“⁶³

Neustálá podřízenost vnější autoritě je pohodlnější než skutek osobního, radikálního rozhodnutí. ... Ale neschopnost být svobodný nebo odmítání svobody nakonec v životě vedou k **zemdlenosti**, která znemožňuje opravdové štěstí. Z dlouhodobého pohledu je lepší projít utrpením zmatku a neklidu, které s sebou přináší opravdu osobní rozhodnutí. Zní to velmi zajímavě, když Svědkové Jehovovi píšou:

„Pokud bychom následovali člověka, byli bychom někde jinde.“ Jejich literatura, kterou zde citujeme, potvrzuje explicitně, že následují především člověka.

Ano, je to tak, že „nové světlo“, kterým Svědkové zdůvodňují nesplnění předpovědí Písma, naprosto mění předchozí. To znamená, že buď nové pravdy jsou v rozporu s předchozími, nebo ty dřívější byly v rozporu s těmi nově zjevenými. Jinak to opravdu nelze vysvětlit.

Jaké místo v tom všem má Pán Bůh? To on sám mění názory a proroctví a působí, že Svědkové tvrdí opak biblického sdělení?

Pokud si můžeme dovolit něco nazvat opravdu podivným tvrzením, tak je to toto:

„‚Nové světlo‘ nikdy nezrušilo starší ‚světlo‘, nýbrž k němu přidává... A tak tomu je se světlem pravdy; opravdový růst přidává a nenahrazuje jedno druhým.“

⁶¹ Strážná věž, 15. květen 1976, s. 304, angl. vydání

⁶² Sionská Strážná věž, únor 1881, s. 3 (angl. vydání)

⁶³ Hlubší pochopení Písma, s. 534

Historie organizace v tomto případě Svědkům Jehovovým naprosto oponuje.

Jsou to docela silná slova. Je zřejmé, že omezování přístupu k informacím, k závislému myšlení, jsou doménou různých sekt a totalitních režimů. Máme s tím docela slušné zkušenosti z našeho kontextu v minulosti.

Všimněte si prosím: To vše se píše a dodržuje v kontextu toho, že „*Věrný a rozvážný otrok není neomylný a není veden Bohem*“.

Zde je příklad, jak „nové světlo“ bylo asi osmkrát v rozporu se starým a úplně změnilo význam.

MUŽI ZE SODOMY	▪ LITERATURA
Muži ze Sodomy budou vzkříšeni	<i>Strážná věž 7/ 1879, s. 8</i>
Muži ze Sodomy nebudou vzkříšeni	<i>Strážná věž 1. 6. 1952, s. 338</i>
Muži ze Sodomy budou vzkříšeni	<i>Strážná věž 1. 8. 1965, s. 475</i>
Muži ze Sodomy nebudou vzkříšeni	<i>Strážná věž 1. 6. 1988, s. 31</i>
Muži ze Sodomy budou vzkříšeni	<i>Můžeš žít navždy v pozemském ráji, dřívější vydání, s. 179</i>
Muži ze Sodomy nebudou vzkříšeni	<i>Můžeš žít navždy v pozemském ráji, pozdější vydání (čs), s. 179</i>
Muži ze Sodomy budou vzkříšeni	<i>Hlubší pohled na Písma, svazek 2, s. 985</i>
Muži ze Sodomy nebudou vzkříšeni	<i>Zjevení – Jeho slavné vyvrcholení se přiblížilo!, (čs) s. 282</i>

„V budoucích vydáních knihy *Můžeš žít navždy* budou provedeny některé změny. Jediná významná změna se týká mužů ze Sodomy na s. 178 a 179. Tato změna se objevila v knize *Zjevení* na s. 273 (272) a ve *Strážné věži* z 1. června 1988, s. 30 a 31. Můžete si to poznamenat do dřívějších výtisků, které máte.“

Naše služba království, 12/1989, s. 7

VĚRNÝ A ROZVÁŽNÝ OTROK – MORÁLNÍ SELHÁNÍ

Soudní výbory * Radikalizace * Radost z Armagedonu * Vnější – Pochybné kontrakty * Ničení přírody

Soudní výbory

Myslím, že tato oblast zároveň se zákazem transfuze posunuje Svědky Jehovovy na okraj křesťanství, společnosti i zákona. Proto výbory a jejich činnost, jednání s lidmi, jsou utajeny před veřejností.⁶⁴

Právní, který posuzuje jednotlivé členy na základě informací od jiných osob, od členů, kteří se určitým způsobem odkloňují od učení Svědků Jehovových. Projednává také morální selhání nebo projev jednání, které je v odklonu nebo v rozporu s organizací. Jeho členy jsou obvykle tři starší bratři, kteří mají velké pravomoci a právo káznit, až k samotnému vyloučení z organizace.⁶⁵

Odvolací, který posuzuje rozhodnutí právního výboru na základě odvolání kázněných členů.

Měl jsem možnost naslouchat vyloučeným, kteří měli „výsadu“ projít „grilováním“. Problém vidím v tom, že jednání je vždy tajné. Rozhodnutí třeba o vyloučení ze sboru se děje pouze oznámením, že daný člověk již není členem Svědků Jehovových. Od tohoto okamžiku je

⁶⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=L1k5xefprwQ&t=4788s>; Komitet sadowniczy i odwoławczy przeciw Dorocie

⁶⁵ <https://www.youtube.com/watch?v=rZKo8G9VPB0&t=2937s>

odpadlíkem a nikdo nebude s vyloučeným hovořit. Nemá možnost se obhájit, odpovědět na otázku, proč byl vyloučen.

Tento postup je velmi rafinovaný. Má za účel oddělit, izolovat, odstranit.

Existuje proto praxe tajného nahrávání těchto výborů. Z morálního hlediska se to jeví jako nesprávné, ale lidé, kteří prošli touto zkušeností, nemají jinou možnost, jak informovat a upozornit jiné na tyto nekalé praktiky.

Vždyť každý běžný světský soud má určitá pravidla: svědky, veřejné jednání, právo se odvolat vícekrát a informovat kohokoli, presumpce neviny až do rozhodnutí soudu.

Vůbec nejde o Písmo

Praxe Svědků Jehovových je jiná. Podle normálního lidského rozumu je nespravedlivá, nebiblická a nepravá. Rozhodnutí o vyloučení je již většinou dáno předem.

Při poslechu několika nahrávek máte pocit zmaru a nespravedlnosti vůči skvělým lidem, kteří myslí svým rozumem. Z rozhovorů a argumentů starších – „soudců“ je možné rozpoznat následující:

Organizaci vůbec nejde o Bibli. Jakýkoli pokus postavit víru na Písmu je okamžitě zmařen „argumenty“ vytrženými z kontextu.

Jde především o Věrného a rozvážného otroka, o vedení organizace. Každý detail je neustále potvrzován věností otrokovi a jeho učení.

Jakákoli zmínka, že učení je možné chápat trochu jinak, nebo zdůraznění chyb a omylů organizace je jen dalším krůčkem k vyloučení.⁶⁶

Styl rozhovorů připomíná praktiky nedávno minulé. Svědkové Jehovovi nemají právo odsoudit stejným druhem trestu, jak to dělaly politické soudy.

- ❖ Ale copak naprostá izolace od rodiny, oddělení od přátel není vězením?
- ❖ A nabádání k nenávisti vůči těm, kteří již nejsou Svědky Jehovovými, není obdobné? Je to jako šikanování politických vězňů.

Je mi líto, že to musím napsat, ale v tomto kontextu to ani nelze nepřipomenout.

Hodně jsem přemýšlel o tom, co znamená, že „každá organizace i církev si hlídá určitá pravidla, a jen ti, kteří se dobrovolně rozhodli je dodržovat, mohou být jejich členy“. A oni tam vstoupili dobrovolně. To je pravda, ale jediná v těchto kauzách.

Nedostatek informací před vstupem

Protože Svědkové Jehovovi před křtem a vstupem do organizace nebyli informováni, že v případě ohrožení života nebudou moci dovolit dát dítěti transfuzi. Nikdo jim neřekl, že budou čelit ostrakizaci a nenávisti v případě, že začnou přemýšlet jinak a po svém.

⁶⁶ <https://www.youtube.com/watch?v=hMV4teMViSU&t=5s>

Radikální změna učení během času

Dalším důležitým prvkem je to, že během několika desítek let se mění někdy zcela radikálně jejich učení, což zdůvodňují novým světlem. Svědkové, kteří byli v organizaci i desítky let, museli několikrát přehodnocovat nebo zcela měnit své učení na doporučení Strážné věže. Především otázky spojené s Ježíšem Kristem se v jejich učení během doby změnily v neprospěch Ježíše.

Bolestivé kauzy

Vyšly najevo některé velmi bolestivé kauzy a lidé naprosto ztratili důvěru ve Věrného a rozvážného otroka. Lidé se právem brání a reagují, když se mění tak důležité věci.

- ❖ Proč tak radikálně jednají s lidmi, kteří je mají stále rádi a mají v organizaci své rodiny?
- ❖ Dokazují tím svou autoritu nad ovečkami?
- ❖ Bojí se špatného obrazu organizace, aby vypadali dobře, aby si udrželi svoji „fazonu“?
- ❖ Bojí se znečištění světem? To je jejich víra tak slabá, že neodolá jiným názorům?
- ❖ Proč mamince, která promluvila se svojí vyloučenou dcerou v parku, to u soudu vyčítají? Proč na ni žalují její sestry ze sboru? Proč mají přesně napsanou hodinu toho setkání, i když proběhlo před několika měsíci?⁶⁷

Jeden soudní výbor projednával provinění člena, protože odešel z kanceláře za lidmi, kteří měli oslavit narozeniny kolegy. Byl zažalován sestrami ze sboru, přičemž tato kauza se stala již před několika měsíci. Normálnímu člověku se podobné záležitosti jeví jako marné, neuvěřitelné.

Svědkové Jehovovi sami potvrzují, i když neradi, že nejde ani o Krista, ani o společenství s Bohem, ani o jejich milované osoby, ani o biblické učení. Tak o co tedy jde?

Některé příběhy vzbuzují úctu k těm, kteří měli odvahu se ozvat, poslechnout Písmo i vlastní svědomí a v moci Božího Ducha přijít ke Kristu. Navzdory tvrdým důsledkům ze strany organizace jsou z nich šťastní lidé, kteří jsou ještě stále zlomení, ale hledají, učí se milovat a následovat svého Pána.

Nejen tyto příběhy jsou obdivuhodné, ale každý člověk, který z jakékoli příčiny se odvrátí od organizace a stane se nezávislým, je hoden obdivu.

I tento odstavec nám znovu potvrzuje, že praxe a učení u Svědků Jehovových jsou zcela odlišné od slov evangelia. Svědkové Jehovovi běžně soudí své členy. Často posuzují jejich názory. Donášejí na své bratry, což je dokonce v některých případech doporučované vedením.

Apoštol upozorňuje, že se nemáme navzájem posuzovat a soudit.

⁶⁷ <https://www.youtube.com/watch?v=L1k5xefprwQ&t=4788s>

„Pro mne je pramálo důležité, zda mě posuzujete vy nebo lidský soud. Ale ani já sám sebe neposuzuji. Ničeho, co by svědčilo proti mně, si sice nejsem vědom, ale tím nejsem ospravedlněn; ten, kdo mne posuzuje, je Pán. Proto nic nesuďte předčasně, dokud nepřijde Pán, který osvítl i věci skryté ve tmě a zjeví úmysly srdcí.“ (1. Korintským 4,3–6)

„Slabého ve víře přijímejte, ale ne proto, abyste **posuzovali jeho názory**. Někdo věří, že může jíst všechno, slabý však jí jen zeleninu. Ten, kdo jí, necht' nezlehčuje toho, kdo nejí, a kdo nejí, necht' nesoudí toho, kdo jí. Vždyť Bůh ho přijal. **Kdo jsi ty, že soudíš cizího sluhu?** Pro svého pána stojí nebo padá. A on bude stát, neboť Pán je mocen ho postavit.“ (Římanům 14,1–4)

„Bratři, nemluvte jeden proti druhému. Kdo mluví proti bratru nebo soudí svého bratra, mluví proti Zákonu a soudí Zákon. Jestliže však soudíš Zákon, nejsi činitelem Zákona, nýbrž soudcem. Jeden je zákonodárce a soudce, ten, který může zachránit i zahubit. Ale kdo jsi ty, jenž soudíš bližního?“ (Jakubův 4,11–12)

„Tak mluvte a tak jedněte jako ti, kteří mají být souzeni podle zákona svobody. Neboť soud bez milosrdenství je pro toho, kdo neprokázal milosrdenství; milosrdenství přemáhá soud.“ (Jakubův 2,12–14)

„Čistým je vše čisté. Avšak poskvrněným a nevěřícím nic není čisté, ale je poskvrněná jak jejich mysl, tak svědomí.“ (Titovi 1,15)

„Vím a jsem přesvědčen v Pánu Ježíši, že nic není nečisté samo v sobě; jen tomu, kdo něco pokládá za nečisté, je to nečisté.“ (Římanům 14,14)

Ostrakizace

V případě odchodu nebo vyloučení nastává stav takzvané „ostrakizace“. Podle Wikipedie to znamená: „*Forma sociální kontroly, vytěsnění jedince z kolektivu nebo společnosti, jeho částečné nebo úplné ignorování. Je využíván kolektivem jako trest, nebo někdy jako forma nátlaku.*“⁶⁹

Slyšel jsem mnoho bolestných, srdcervoucích příběhů rodičů, dětí, prarodičů, přátel, kteří přišli o ty nejkrásnější, kdysi hluboké vztahy. Ptal jsem se několikrát: Proč? Ti, kteří zůstávají, to zdůvodňují snahou o čistotu sboru.

Jako druhý důvod uvádějí, že se jedná o výchovný prostředek k návratu do společnosti. V tom je utvrzuje i literatura Strážné věže. Přitom studium Písma nám jednoduše ukáže, že tento jejich výklad Pavlových epištol je naprosto vytržený z kontextu a je explicitně proti Kristovu zákonu lásky.⁷⁰

Vzbuzování strachu z odloučení

Svědkové Jehovovi jsou vyučováni, že vyloučení z organizace = oddělení od Věrného a rozvážného otroka = oddělení od Jehovy. Zdá se, že toto tvrzení navozuje pocit náboženské povýšenosti VRO.

⁶⁸ Listina základních práv a svobod, článek 15 (1) „Svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání je zaručena. Každý má právo změnit své náboženství nebo víru anebo být bez náboženského vyznání.“

⁶⁹ <https://www.youtube.com/watch?v=nGiTRGXjsd8&t=51s>

⁷⁰ <https://polemika-se-svedky-jehovovymi.estranky.cz/clanky/svedkove-jehovovi/postoje/vztah-k--odpadlikum-.html>

„Odpadlíci mohou použít lichocení a překroucené úvahy, jen aby tě porazili. Jejich jedovaté úvahy ti mohou duchovně uškodit a nakazit tvoji víru jako rychle se šířící sněť.“⁷²

„A navíc chceme **nenávidět** ty, jež svévolně ukazují, že nenávidí Jehovu, nenávidí to, co je dobré. Nenávidíme je, ne že bychom jim chtěli škodit nebo jim přáli újmu, nýbrž v tom smyslu, že se jim vyhýbáme, jako bychom to činili s jedem či s jedovatým hadem, protože nás mohou duchovně otrávit.“⁷³

Zbožná **nenávist** je mocnou ochranou proti nesprávnému jednání... Děláme to? Mezi těmi, kdo projevují nenávist k Jehovovi tím, že se proti němu bouří, jsou odpadlíci. Odpadlictví je ve skutečnosti vzpoura proti Jehovovi.

„Jiní odpadlíci tvrdí, že věří Bibli, ale zavrhnou Jehovovu organizaci a aktivně se snaží zabránit jejímu dílu. ... Křesťan [je] musí **nenávidět** (v biblickém smyslu tohoto slova) jako ty, kdo neoddělitelně přilnuli ke špatnosti.“⁷⁴

Nenávidět jako příkaz?

Je zřejmé, že to je běžná praxe ve vztahu k těm, kteří byli vyloučeni nebo odešli. Sám jsem svědkem tvrdosti, nenávisti ze strany Svědků Jehovových v kruhu mých vzdálených příbuzných. Je známo, že toto je kámen úrazu, o který se Svědkové Jehovovi potýkají a zřejmě budou potýkat, pokud jejich učení a praxe budou pokračovat.

„Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah nemá věčný život, který by v něm zůstal.“ (1. Janův 3,15)

⁷¹ Listina základních práv a svobod, článek 10, 1 „Každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno.“

⁷² *Strážná věž*, 15. února 2004, s. 28

⁷³ *Strážná věž*, 15. června 1980, s. 8, angl.

⁷⁴ *Strážná věž*, 1. října 1993, s. 19, <https://www.youtube.com/watch?v=kJzcik-n5oM>

Duchovní schizofrenie?

- ❖ Jak lze chápat zjevně rozporná doporučení ve věci nenávisti? *Strážné věže* vedou k tomu, že ty, kteří mají jiný názor na Písmo, na Věrného a rozvážného otroka, je třeba nenávidět a vyhýbat se jim jako jedovatému hadovi... Přitom nezapomněli zdůraznit, že jim nechtějí škodit. Všimněte si toho vyjádření ještě jednou: „Nechtějí odpadlíkům škodit.“
- ❖ Může být větší škoda učiněna lidské duši, než vyhýbání se jí jako jedovatému hadovi...?
- ❖ Kdo může takto přemýšlet a napsat tento text bez uzardění, studu a obavy?

 JW.ORG upozorňuje své ovečky, aby si daly pozor na nenávistná slova a jednání. Proto je potřeba přestat myslet na cokoli, co vyvolává nenávist.

„Bohu záleží na tom, co si myslíme“ (Jeremjáš 17,10). Samozřejmě bychom si měli dávat pozor na nenávistná slova a jednání, ale to nestačí. Nenávist začíná v naší hlavě a srdci. Proto je důležité rychle přestat myslet na to, co ji v nás vyvolává. Jenom tak se dokážeme opravdu změnit a prolomit bludný kruh nenávisti.

Bible nám může pomoci vyhnat nenávist z hlavy i srdce. Objektivně zhodnotit svoje myšlenky a pocity nemusí být vždycky jednoduché. Bible ale dokáže „odhalit myšlenky a úmysly srdce“ (Židům 4,12), a proto ji čtete. To, co si myslíte, porovnávejte s tím, co se v ní píše, a co nejvíc se snažte podle toho svoje názory upravit. Díky Bibli dokážeme ze své hlavy a srdce odstranit i silně zakořeněnou nenávist (2. Korintským 10,4–5).

- ❖ Počítá Věrný a rozvážný otrok s tím, že čtenáři *Strážné věže* a JW.ORG nejsou schopni rozpoznat tyto jasné nesrovnalosti z důvodu velkého kvanta informací, nebo žijí ve dvou protichůdných světech najednou?
- ❖ Jak je to možné aplikovat? Podněcovat k nenávisti, a vzápětí nabádat k nepřemýšlení o čemkoli, co vyvolává nenávist?
- ❖ **Je porušován zákon České republiky?**

V této souvislosti si dovoluji upozornit, že podle trestního zákona ČR podněcování k nenávisti vůči skupině, náboženství je trestným činem. Z výše uvedených citátů i ze zkušeností mnohých vyloučených vyplývá, že organizace vyzývá k nenávisti a zároveň ji vyjadřuje velmi konkrétním způsobem. Praktikuje dokonalou „ostrakizaci“ příbuzných a přátel.

Podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod.⁷⁵

(1) „Kdo veřejně podněcuje k nenávisti k některému národu, rase, etnické skupině, **náboženství**, třídě nebo jiné skupině osob nebo k omezování práv a svobod jejich příslušníků, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.“

⁷⁵ § 356 Trestního zákona

(2) „Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, nebo b) účastní-li se aktivně takovým činem činnosti skupiny, organizace nebo sdružení, které hlásá diskriminaci, násilí nebo rasovou, etnickou, třídní, náboženskou nebo jinou nenávist.“

Neposlušné čeká smrt

„Životní důležité pokyny, které v této době dostanete od Jehovovy organizace, se vám třeba nebudou zdát z lidského hlediska praktické. Ale všichni budeme muset bez váhání poslouchat všechny pokyny, které dostaneme, buď ze strategického, nebo z lidského hlediska se nám budou zdát rozumné, nebo nikoli.“⁷⁶

„Všechny, kteří nebudou poslouchat, a tím se postaví proti vládě Božího království, čeká zničení.“⁷⁷

Je likvidace odpůrců možná?

Z jejich literatury a YouTube kanálů se dozvídáme, že jejich vůdcové hovořili o možnosti likvidace odpůrců.

I na nové zemi bude údajně působit policie organizace, která zjedná pořádek s nesouhlasícími. V době první světové války někteří prožívali radost, že konečně nastává soud a konec všech věcí.

Radost ze zabíjení nepřátel?

Na videu jeden z členů VRO asi před dvěma lety vyprávěl, jak se těší, až bude z nebe s mečem v ruce zabíjet odpůrce Jehovy – muže, ženy i děti.⁷⁸

Jinak to je velmi sympatický a milý člověk. Kdo by to o něm řekl?

Dvě mladé ženy

Na můj dotaz položený dvěma mladým ženám, na co se nejvíce těší, jsem dostal odpověď, že se těší na Armagedon. „Všechno bude zničeno a my budeme zachráněni.“ Odpovědí jsem byl šokován, ale později jsem pochopil, že to není jen jejich touha.

Nadšení ze zničení nepřátel⁷⁹

⁷⁶ Strážna veža, listopad 2013, s. 20, odst. 17

⁷⁷ Strážna veža, 15. února 2001, s. 13, odst. 10

⁷⁸ Kontrola výročního shromáždění v roce 2021 – část 4 ze 4

⁷⁹ <https://www.jw.org/cs/knihovna/video/...>

Jiný člen VRO (Anthony Morris) nedávno ve veřejném videu vyjadřoval nadšení z toho, že jen Svědkové Jehovovi budou zachráněni a nepřátelé budou zničeni.

❖ Je to jejich program, cíl?

„Těšíme se, až zmizí naši nepřátelé. Jehova to uskuteční. (Izajáš 46,11)

Špatnost je v dnešní době kolem nás. Je to vesměs odpad. Námět – jak skončí Boží nepřátelé? Zřejmě vás to povzbudí. Ale špatní lidé zahynou. (Žalm 37)

Jehovovi nepřátelé zahynou, zmizí jako dým. A Jehova je náš nejlepší přítel. Jsou to i naši nepřátelé. Moc se těšíme, až naši nepřátelé zmizí jako dým.

Jehova má právo vládnout. Že rosteme, satan zuří. (Izajáš 66,24) Vyjdou ven a uvidí mrtvoly těch, kteří se bouří proti Bohu, proti jeho nepřátelům. Definitivní konec všech nepřátel. Gehenna, kam se hází odpad – to se hodí na konec Božích nepřátel. To, že budou zničeni všichni odporní nepřátelé. Konečně budou pryč. Hlavně ti odporní odpadlíci, kteří se přidali na stranu satana, největšího odpadlíka všech dob. Už se nemůžeme dočkat, až k tomu dojde. „Vy nevěrní nevíte, že přátelství se světem je nepřátelství vůči Bohu.“

Zmizí jako dým..., zapálil zápalku a sfouknul – „to byli Jehovovi nepřátelé“, řekl a posluchači se smáli...“

Ježíš plakal nad zničením Jeruzaléma, kde měli také zahynout nepřátelé.

On nás učil, abychom se modlili za naše nepřátele, ale Svědkové Jehovovi se těší a tleskají zprávě o zahynutí nepřátel.

❖ Také se těšíte, až zmizí lidé jako dým? Dokázali byste v sobě najít víc lítosti, citu a Kristova vztahu k lidem než bratr Anthony Morris?

❖ Jak se vám to čte nebo poslouchá?

- ❖ Máte odvahu přiznat bratru Morrisovi pravdu a radovat se spolu s ním? Nebo se vám to zdá již za hranou křesťanského a Kristova myšlení?
- ❖ Proč s tím nemůžete nic udělat? Mohli byste veřejně s ním nesouhlasit? Nestali byste se vzápětí také odporným odpadem?
- ❖ Také si myslíte, že to, co je kolem nás, je většinou odpad?

To potvrzuje mínění Svědků Jehovových, že vše, co je kolem nás, není pod vlivem organizace, je svět určený ke zničení. Nelze však opomenout, že mezi odpadlíky jsou zařazeni někteří jejich příbuzní.

❖ Je správné je nazývat sněti, jedovatým hadem, odpadem a těšit se, že zahynou?

Radikalizace

Je mimo každou pochybnost, že psychologické škody, které Svědci Jehovovi páchají na jedinci, rodině i společnosti, představují nesmírné nebezpečí pro veřejný život. Pro svědomí institucí, které

jsou tak naivní či se tváří, že veřejný pořádek ohrožen není a ony si mohou dovolit luxus ignorování problému, cituji druhého prezidenta Společnosti strážné věže **Josepha Franklina Rutherforda**.⁸⁰

„Ty, kdož k nám patřili, ale oddělili se, nemůžeme zabít, protože to zákony nedovolují. Kdybychom se však již nyní mohli chopit totální moci, na místě bychom je usmrtili.“⁸¹

„Během tisíce let po Armagedónu budou popravky pokračovat; soudcem bude Společnost strážné věže. Popraví se každý, kdo nebude ctít zákony.“⁸²

„Ctižádostiví lidé budou popraveni nebo převychováni.“⁸³

Mohamed doporučuje totéž. Aby odpadlíci od Islámu byli vystaveni trestu smrti. Mohamed řekl, že odpadlík má být zabit: „Toho, kdo odpadl od Islámu, zabijte.“⁸⁴

Alláh také v Koránu přikazuje zabití odpadlíků od Islámu: „A přáli by si, abyste se stali nevěřícími, jako jsou oni, abyste byli stejní. Neberte si mezi nimi přátelé, dokud se nevystěhují na stezku Boží. A jestliže se obrátí zády, pak je chytěte a zabijte, kdekoli je naleznete. A neberte si z nich ani přátelé ani pomocníky.“⁸⁵

Nemohu se zbavit dojmu, že nejen tito vůdcové hovoří o případném zabíjení odpůrců.

„Podstatou těchto nových systémů, které se fakticky chopily kontroly nad veškerým společenským a osobním životem člověka, byla naprostá podřízenost všech – s výjimkou několika jedinců – autoritě, na kterou neměli vůbec žádný vliv. ... [Miliony lidí] se vzdaly své svobody se stejnou dychtivostí, jako o ni bojovali jejich otcové.“⁸⁶

V tomto kontextu nám opět rezonuje podobnost s většinou totalitních režimů. Všechny trestaly své oponenty, především své „odpadlíky“, velmi často trestem smrti.

⁸⁰ Joseph Franklin Rutherford (též soudce Rutherford, anglicky Judge Rutherford; 8. listopadu 1869 – 8. ledna 1942) byl vůdce Náboženské společnosti Svědků Jehovových a druhý prezident náboženské organizace Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania (Strážní věž, Pensylvánská biblická a traktátní společnost). Hrál hlavní roli v organizaci a doktrinálním vývoji Svědků Jehovových, kteří vznikli z hnutí Badatelů Bible, jež založil Charles Taze Russell.

⁸¹ W. J. Schnell, *Treinta años Eclavo en la Torre de Vigía, Gran Rapids 1976, str. 35 a dále*

⁸² *Strážná věž* (15. 11. 1938, angl. verze):

⁸³ *Strážná věž* (1. 6. 1943, angl. verze):

⁸⁴ *Sahih-al Bukhari, 9:84:57a další podobné výroky v jiných sbírkách hadisů*

⁸⁵ *Korán 4:89*

⁸⁶ *Strach ze svobody (Escape from Freedom)*, Erich Fromm, Avon Books (vydání z r. 1965), s. 18

Jak paradoxně to zní ve světle Ježíšových slov, abychom milovali své nepřátele (odpadlíky, odpůrce) a žehnali jim.

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Budeš milovat svého bližního‘ a nenávidět svého nepřítele. Já však vám pravím: Milujte své nepřátele, žehnejte těm, kdo vás proklínají, dobře čiňte těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás urážejí a pronásledují, abyste byli syny svého Otce, který je v nebesích; neboť on nechává své slunce vycházet nad zlými i dobrými a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. Jestliže si zamilujete ty, kteří vás milují, jakou máte odměnu? Což i celníci nečiní totéž? A pozdravíte-li jen své bratry, co činíte navíc? Nečiní totéž i pohané? Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Matouš 5,43–48)

„Strategie teokratické války“

Sledování a zastrašování

Je pravdou, že skupiny, které přehnaně ovládají své členy, jako jsou Svědkové Jehovovi, používají skupinové sledování k zastrašování lidí, kteří jsou s nimi nějak spojeni. Sledování Svědky Jehovovými jsou doložena nejen na mnoha webových stránkách, ale také v knize Raymonda Franze *Hledání křesťanské svobody*. Na stranách 380–383 uvádí několik případů špehování a sledování, k nimž došlo v osmdesátých letech.

Nezákonné zveřejňování lékařských informací

Nejen že jsme zdokumentovali důkazy ohledně nezákonných prostředků, které Svědkové Jehovovi používají k zastrašování a pronásledování lidí, kteří jsou s nimi spojeni, Společnost Strážná věž, samotné vedení Svědků Jehovových, ve vydání přehlíží nezákonné shromažďování a zveřejňování lékařských informací namířených proti svým členům.⁸⁷

Lhaní

⁸⁷ Strážná věž, 1. září 1987

Dalším způsobem podvodu, schvalovaným Společností Strážná věž, je taktika, kterou Svědkové Jehovovi nazývají „Strategie teokratické války“. Jedná se o lhaní lidem, kteří nejsou Svědky Jehovovými považováni za hodné pravdy, při prosazování cílů organizace Strážná věž.

„Lhát většinou znamená říkat něco nepravdivého někomu, kdo je oprávněný vědět pravdu... Přestože v Bibli je zlomyslné lhaní jednoznačně odsouzeno, neznamená to, že je člověk povinen vyzradit pravdivé informace lidem, kteří na ně nemají právo.“⁸⁸

I když Strážná věž tvrdí, že zavrhuje lež, sama lež definuje jako sdělování něčeho nepravdivého člověku, který je „oprávněný“ vědět pravdu. A tak, podle Společnosti Strážná věž, jestliže Svědek Jehovův lže člověku, o němž je přesvědčen, že nemá právo vědět pravdu, nepovažuje toto nepravdivé prohlášení za lež. Tudíž Společnost Strážná věž vytvořila definici lži, kterou normální svět mimo organizaci nesdílí. V tomto článku nazvaném *Používej strategii teokratické války*, který se nachází na stranách 285 až 286 ve vydání *Strážné věže* z 1. května 1957 Společnost rozhlašuje:

„Řekla lež? Ne, neřekla. Nebyla žádnou lhářkou. Spíše použila strategii teokratické války a v zájmu služby skryla pravdu činem a slovem. Tak v čase duchovního boje je vhodné uvést nepřítele v omyl tím, že se skryje pravda.“

Ze zhodnocení publikací *Strážné věže* advokáty je také zřejmé, že Strážná věž vyučuje lhaní. Například poté, co Attorney Thad Nugent (1994) prostudoval politiku a praktiky Strážné věže, došel k závěru, že Strážná věž doporučuje „*takové svědčení pod přísahou, které je známé jako nepravdivé... Zákon to definuje jako křivé svědectví. [a]... je opravdu zcela jasné, že tato kniha, která je rozšiřována, má instruovat přívržence, Svědky Jehovovy, kteří jsou zapleteni do případů svěření péče o dítě, jak se vyhnout situaci, kdy by museli říci, co skutečně praktikují, pokud jde o jejich děti...*“⁸⁹

Kontroverze registrace

V roce 1993 získali Svědkové Jehovovi status registrované náboženské společnosti s názvem „Náboženská společnost Svědkové Jehovovi“. Zdeněk Vojtíšek uvádí, že „*získání tohoto statutu bylo doprovázeno velkou kontroverzí. Svědkové Jehovovi totiž v registračním řízení popřeli své učení s cílem oklamat registrující orgán, tedy ministerstvo kultury*“.⁹⁰

Stanislav Hodouš konkrétně jmenuje popření transfuze a odmítání vojenské služby.⁹¹

⁸⁸ Hlubší pohled na Písmo, 1. svazek, s. 1103

⁸⁹ *The Theocratic War Doctrine – Why Jehovah's Witnesses Lie in Court*, 1998, s. 11

⁹⁰ Z. Vojtíšek, *Encyklopedie náboženských směrů a hnutí v České republice*, s. 99

⁹¹ S. Hodouš, *Český armagedon*, s. 17

Zjevná nepravda o transfuzi

„Jednou ze známých problematických oblastí je jejich odmítání krevní transfuze – a to i v případě ohrožení života. David Havlík vysvětluje, že krev je posvátná, a proto nepovažují za správné s ní takto manipulovat. Říká také, že ve společnosti Svědků Jehovových je důležitá svoboda: pokud se někdo rozhodne krevní transfuzi přijmout, nečeká ho žádná disciplinární komise ani soudní proces, ale je zcela na něm, co bude dál a zda chce zůstat Svědkem Jehovovým.“⁹²

- ❖ Je nad veškerou pochybnost, že pan Havlík nemluví pravdu. Jak může říct, že v jejich společenství je svoboda v oblasti transfuze?

Z mých rozhovorů u stojánků i z jejich literatury vyplývá, že transfuzi nelze Svědkům akceptovat za žádných okolností bez kázeňských následků.

⁹² Radio Wave

Vnější vztahy

➤ Spolupráce s OSN

„Šarlatové divoké zvíře, o kterém se píše v 17. kapitole Zjevení, symbolizuje organizaci, která má za cíl sjednotit a zastupovat národy světa. Touto organizací byla dříve Společnost národů a nyní je to Organizace spojených národů (OSN). Jde o politický subjekt. Je obrazem celosvětového politického systému. Moc získává od světových vlád. Je propojené s náboženstvím. Zvíře je „plné rouhavých jmen“ (Zjevení 17,3).

Zneuctívá Boha

„Organizace spojených národů byla založena s cílem „udržovat mezinárodní mír a bezpečnost“. I když to vypadá jako velmi chvályhodný cíl, OSN tím ve své podstatě **zneuctívá Boha**, protože prohlašuje, že udělá to, čeho může dosáhnout jen Boží království (Žalm 46,9; Daniel 2,44).

Je nepochopitelné, jak stejnou „šarlatovou bestii“ ve svém JW.ORG adorují a využívají pro ochranu svých cílů ve věci lidských práv. Klasický příklad toho, že „účel světí prostředky“?

„Organizace spojených národů vybízí Rusko, aby propustilo bratra Aluškina.

Podle OSN musí Turecko respektovat svědomí svých občanů.

Výbor OSN: Tádžikistán porušil práva bratra Tierriho Amedzra.

Ázerbájdžán ignoruje žádost OSN o přemístění Iriny Zacharčenkové. Podle Výboru OSN pro lidská práva Kyrgyzstán porušil práva Svědků Jehovových.

Výbor OSN pro lidská práva se zastal sester, které byly v Ázerbájdžánu zatčeny za kázání.

Výbor OSN pro lidská práva podpořil právo Svědků Jehovových pořadat náboženská setkání. *Komise OSN podává zprávu o porušování lidských práv v Eritreji*⁹³

Tato organizace byla vždy v hledáčku Svědků Jehovových jako „Babylon“, který bude zničen, a najednou se ukazují dokumenty o spolupráci s tak nenáviděným subjektem.

- ❖ Je to jakási trvalá duchovní „schizofrenie“, nebo opět jen pokrytectví Věrného a rozvážného otroka?

V říjnu roku 2001 zažádala Strážná věž, Biblická a traktátní společnost z New Yorku, o ukončení této spolupráce s Oddělením veřejných informací (DPI). Na základě této žádosti se DPI rozhodlo ukončit spolupráci se Strážnou věží, Biblickou a traktátní společností z New Yorku, k 9. říjnu 2001. Oceňujeme váš zájem o činnost Organizace spojených národů.

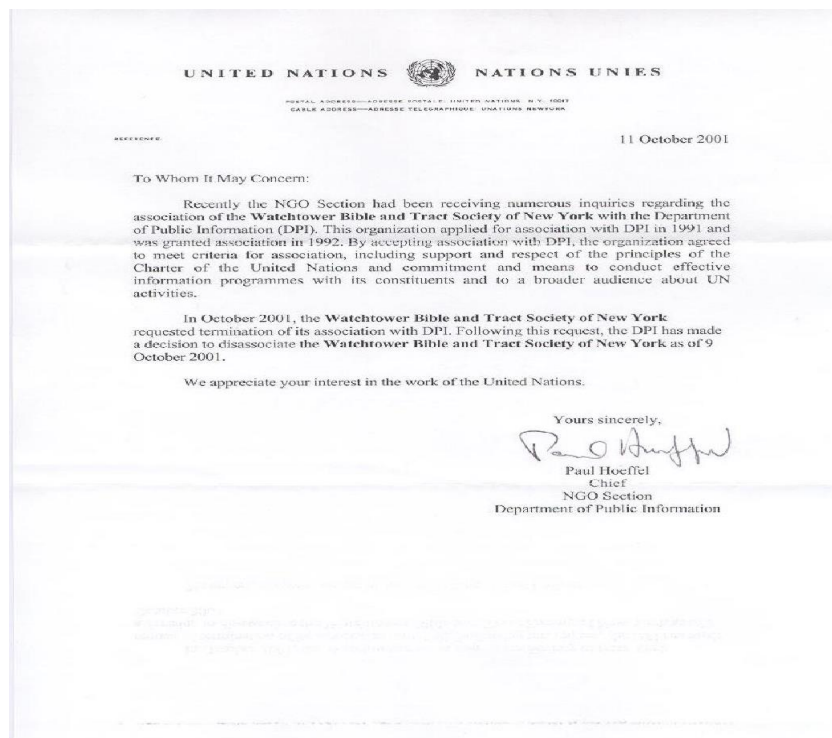
„S pozdravem Paul Hoeffel, vedoucí útvaru pro nevládní organizace, oddělení veřejných informací.“⁹⁴

Svědkové Jehovovi ani netuší, že organizace spolupracovala po dobu asi deseti let s pobočkou OSN v New Yorku. O tom, že běžní členové o tom nevědí, se lze přesvědčit při rozhovorech na ulicích.

⁹³ <https://www.jw.org/cs/hledat/?q=OSN>

⁹⁴ Dopis Organizace spojených národů opatřený datem 11. října 2001 popisující spolupráci Biblické a traktátní společnosti Strážná věž s „Oddělením veřejných informací (DPI)“, Organizace spojených národů

Kontrakty s „kontroverzními“ firmami pro Svědky Jehovovy⁹⁵

Tyto poznatky již nevycházejí z rozhovorů, ale z přístupných dokumentů, i když jsme je také zmiňovali. Organizace během minulých let uzavírala obchodní smlouvy a obchodovala s korporacemi na výrobu zbraní, tabáku a krevních bank. Samozřejmě z toho měla nemalé příjmy.

Přitom stavěla své učení na odporu právě vůči válčení, kouření a transfuzi. Jak se to dá vysvětlit vlastním členům? Patří tato kauza mezi ty, které vyčítají duchovním v jiných církvích, že „káží vodu a pijí víno“?

„Proto jsi bez omluvy, člověče, a to každý, kdo soudíš. V čem soudíš druhého, v tom odsuzuješ sám sebe, neboť soudíš, ale sám činiš totéž. Víme, že Boží soud je podle pravdy proti těm, kdo dělají takové věci. Máš za to, člověče, který soudíš ty, kdo takové věci dělají, a sám činiš totéž, že unikneš Božímu soudu?“ (Římanům 2,1–3)

⁹⁵ https://www.youtube.com/watch?v=q7Itzcnh53U&list=PLH6_mNbgF0JgJb7MQx-pZXJcpZUI0MrQ&index=10

Jen rok 2015 byl rekordem Svědků Jehovových v produkci vydání jejich Bible – Překlada nového světa. K 31. srpnu 2015 byl překlad dostupný ve 129 jazykových mutacích. Do 31. prosince 2015 vytiskli již přes 184 milionů kusů této Bible. Jen za rok 2015 vyprodukovali ze všech svých padesáti pěti tiskáren celkem, podle jejich vlastních údajů, 4,5 miliardy kusů vlastních publikací.⁹⁷

Jedná se zřejmě o bezprecedentní ničení přírody kvůli neúměrnému počtu knih a tištěné literatury pro nejméně osm milionů Svědků Jehovových. Miliony zničených stromů na naší planetě pro výrobu papíru, neúměrná spotřeba vody, znečištěné ovzduší kvůli výrobě barev a jiných potřeb pro tisk. A po určité době likvidace zakázaných knih a jiné literatury. Zdá se, že Svědkové Jehovovi patří v této oblasti k největším devastacím skupinám na světě. Přitom mají ve svém DNA zakódovanou ochranu planety, na které se chystají žít navěky.

⁹⁶ Prawda o prawdzie, <https://www.youtube.com/watch?v=ke4cwtuN88g>

⁹⁷ *Strážná věž* – studijní vydání květen 2016, s. 12, české vydání, Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania, 2016

V. TEOKRATICKÝ ZÁKON

NESVOBODA

Strážná věž

Společnost nového světa uplatňuje biblická přikázání, příklady, pravidla a zásady na každodenní problémy a životní situace, a tak dochází k tomu, že se postupně vytváří důležitá sbírka teokratického zákona.⁹⁸

SVOBODA V KRISTU

PÍSMO

„Nejsme pány nad vaší vírou, nýbrž jsme pomocníky vaší radosti; vždyť vírou pevně stojíte.“ (2. Korintským 1,24)

„Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda.“ (2. Korintským 3,17)

„Byli jste koupeni za velikou cenu. Nebud'te otroky lidí.“ (1. Korintským 7,23)

PRÁVO BÝT SVOBODEN

„Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života.“

(Listina základních práv a svobod, článek 10, 2)

⁹⁸ Strážná věž, 15. května 1963, s. 300

„Nejedná se o to, že nejsou používány pouze biblické texty? Postupné vytváření v tomto případě může předpokládat, že průběžně dochází k vysvětlování vlastních biblických textů, a následně k dalšímu rozpracování tohoto vysvětlení, a to podle toho, jaké ‚každodenní problémy a životní situace‘ je třeba postihnout. Nehrozí, že se již nejedná o výklad textu Písma nebo o vybidnutí na biblickém základě, ale právě o vznik **normativního teokratického zákona**.“⁹⁹

Po přečtení zdůvodnění vzniku Teokratického zákona se v mysli čtenáře vynořují otázky:

- ❖ Proč Svědkové Jehovovi potřebují tvořit svůj další zákon?
- ❖ Vždyť podle Písma jsme byli vykoupeni z Mojžíšova zákona a jsme svobodnými lidmi. Jsme pod Boží milostí a vedením Ducha svatého, nebo nikoli?

„Bože, ty jsi mě stvořil svobodného, protože toužíš po mé lásce, ne po tom, abych se ti trpně poddal. Svoboda lásky mi ale nahání strach a často se proto raději uzavřu v úzkém prostoru zákonictví, legalismu a tradicionalismu bez srdce, odkud pak posuzuji druhé a cítím se mocný. Spoléhám na tebe, Pane, Bože milosrdný a věrný!“¹⁰⁰

„... Tento lid mne ctí rty, ale jejich srdce je ode mne velmi daleko. Marně mne však uctívají, vyučující nauky, jež **jsou jen lidskými příkazy**.‘ Opustili jste přikázání Boží a držíte **tradici lidí**. A říkal jim: ‚Krásně odmítáte přikázání Boží, abyste zachovali svou tradici.‘ ... Rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou jste předali, a takových podobných věcí činíte mnoho.‘“ (Marek 7,6–13)

⁹⁹ R. Franz, *Hledání křesťanské svobody*, s. 202

¹⁰⁰ Převzato z knihy *Lectio Divina na každý den v roce 13*, s. 219, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství

„*Neboť všichni ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou Boží synové. **Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče.***“ (Římanům 8,14–15)

„*Jestliže jste s Kristem zemřeli živlům světa, **proč si dáváte předpisovat, jako byste žili ve světě: toho se nedotýkej, to neochutnávej, na to ani nesáhni?** To se týká vesměs věcí, které jsou spotřebováním určeny k zániku – jsou to lidské příkazy a nauky. Ty sice působí zdáním moudrosti v ochotném uctívání, v pokoře a tvrdé kázni těla, ale **nemají žádnou cenu, leč pro uspokojení těla.***“ (Koloským 2,21–23)

„*Již Pán Ježíš napomínal náboženské vůdce ze zneužívání svých následovníků: **„Svazují těžká a neúnosná břemena a vkládají je lidem na ramena, ale sami jimi nechtějí hnout ani prstem.**“*“ (Matouš 23,4)

V době Skutků apoštolů byly činěny pokusy návratu k některým příkázáním Zákona. Apoštolové to ohodnotili takto:

„*Neboť tak usoudil Duch Svatý i my, že **nebudeme na vás klást žádné jiné břemeno než tyto nezbytnosti: zdržovat se masa obětovaného modlám, krve, masa zardoušených zvířat a smilstva. Jestliže se těchto věcí budete chránit, dobře uděláte.***“ (Skutky 15,28–29)

Toto byl jediný „dodatek“ k tomu, aby věřící z Židů i pohanů dokázali spolu žít a stolovat. Zní to spíše jako vstřícné doporučení, nikoli zákon, příkaz ani soud v případě porušení těchto slov.

Apoštol Pavel se ohrazoval vůči lidem, kteří sledovali jeho život a naváděli k vytváření dodatků, zákonů ke Kristovu evangeliu.

„*... jak to chtěli ti falešní bratři, vetřelci, kteří se tam vloudili, aby **vyšpehovali naši svobodu, kterou máme v Kristu Ježíši, a aby nás zotročili.** Ale těm jsme ani na chvíli neustoupili a nepodřídili jsme se jim, aby vám zůstala pravda evangelia.*“ (Galatským 2,4–5)

Z Pavlových slov je patrné, že návrat k jakémukoli zákonu narušuje pravdu evangelia.

„*K té svobodě nás Kristus osvobodil. Stůjte tedy pevně a nenechte se opět **podrobit pod jeho otroctví.***“ (Galatským 5,1)

„*Vy, kteří se snažíte nalézt spravedlnost ze Zákona, se takovým jednáním **odcizujete Kristu; odpadáte od Boží milosti.***“ (Galatským 5,4)

„*Ale my vírou dychtivě očekáváme skrze Ducha spravedlnost, ve kterou doufáme. Protože v Kristu ani obřízka ani neobřízka nemají žádnou hodnotu. To jediné, na čem opravdu záleží, je **víra, která je vyjádřena prostřednictvím lásky.***“ (Galatským 3,23)

„*Dokud nepřišla víra, byli jsme zajatci, které zákon střežil pro chvíli, kdy víra měla být zjevena. Zákon byl tedy naším dozorcem až do příchodu Kristova, až do ospravedlnění z víry. Když však přišla víra, **nemáme již nad sebou dozorce.** Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši.*“ (Galatským 3,23)

„*Marně mne však uctívají, **vyučující nauky, jež jsou jen lidskými příkazy.***“ (Matouš 15,9)

V této části se jedná především o jejich postoje, vzájemné vztahy, vliv na osobní život, stinné stránky. Nechci proti nim bojovat jejich zbraněmi. Toto pojednání nepovažuji za pomluvu. Nejedná se o jednotlivá selhání, se kterými se setkáváme v každé církvi, ale o otázky osobní svobody, podřízenosti autoritám, o principy, které, jak se zdá v mnoha případech, jsou v kontrastu s evangeliem Kristovým. Jsou cílené, programové, bez možností nesouhlasu nebo široké diskuse. Mohou se ukázat jako škodlivé lidské duši, církvi i společnosti. Zasahují do oblasti lidských práv a svobod, a někdy se pohybují na hraně českých zákonů, velmi často Božích zákonů.

Opět je potřeba připomenout, že tyto principy i učení vycházejí ze „šuplíku“ Věrného a rozvážného otroka. Ale o tom se čtenář bude moci přesvědčit v dalším textu.

1 	VLIV NA ŽIVOT ČLENŮ
	Zaměstnání * Regulace sňatků a početí * Úprava zevnějšku * Výkon a aktivní účast na programech * Nedoporučení studia na vysoké škole

Zaměstnání

Zaměstnání, které máme, může ovlivnit to, jak se na nás sbor bude dívat. Není ale na nás, abychom za druhé rozhodovali, jaký druh práce mohou nebo nemohou vykonávat. To zní opravdu pěkně. Realita je ale taková, že zatímco Společnost opravdu nikomu nemůže nařizovat, jakou si má hledat práci (což je ostatně evidentní samo o sobě), ponechává si a uplatňuje právo člena sboru za jeho výběr pokárat, nebo dokonce vyloučit. K tomu běžně docházelo a dochází.

Zdá se, že apoštol Pavel řeší otázku naší práce. Když v nás bude přebývat Slovo Kristovo, budeme mít opravdové společenství. Pak budeme moci vykonávat jakoukoli práci ve jménu Pána Ježíše, z duše jako Pánu...

Tohle je úžasné konstatování. Osvobozuje nás, dává nám sílu a vede nás k očekávání na Boží pomoc a moc. Svědkům Jehovovým bych velmi přál, aby mohli prožívat tento postoj činění slovem i skutkem ve jménu Ježíše Krista.

„Slovo Kristovo ať ve vás bohatě přebývá. Ve vši moudrosti se navzájem vyučujte a napomínejte a s vděčností zpívejte Bohu ve svých srdcích chvalo zpěvy, oslavné zpěvy a duchovní písně. A všechno, cokoli činíte slovem nebo skutkem, čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu a Otci.“ (Koloským 3,16–17)

„Cokoli děláte, dělejte z duše jako Pánu, a ne lidem.“ (Koloským 3,23)

Regulace sňatků a počtí

„A proto se ukáže nerozumné a nepodložené Písmem rodit děti do světa, který je bezprostředně před Armagedonem, což je nyní.“¹⁰¹

„Povšimněte si Ježíšových slov, která zřejmě **odrazují od rození dětí bezprostředně před Armagedonem nebo během něj...** Patrně neexistuje žádné rozumné či biblické nařízení přivádět na svět děti bezprostředně před Armagedonem.“¹⁰²

„Bylo by pro ně biblicky správné, aby se vzali a začali se starat o děti? Ne, je odpověď, kterou podporuje Písmo... **Budu daleko raději, když budou nezávislí a bez břemen**, aby mohli nyní činit Pánovu vůli, jak Pán přikazuje, a také když budou bez překážky během Armagedonu... Ti..., kdo nyní uvažují o manželství, patrně učiní lépe, když počkají pár let, dokud nepomine zuřící bouře Armagedonu.“ (Čelit skutečností, 1938, s. 46, 47, 50)

„Armagedon je jistě blízko a během té doby Pán očistí zemi ode všeho, co se proviňuje a je nepřijemné... **Chováme naději, že snad již během pár let třeba vstoupíme do manželství a s Pánovou milostí budeme mít krásné děti**, které budou Pánu vzdávat čest. Sňatek přece můžeme odložit, dokud na zemi nenastane trvalý mír.“¹⁰³

Už samotná myšlenka se přičítá slovům Krista, který řekl, že tam se již nebudou vdávat ani ženit. Mnozí Svědkové Jehovovi zůstali bez partnerů, bez dětí. Konec nenastal, a oni byli překvapeni, frustrováni, někteří odešli, ale důsledky se již nedaly vrátit zpátky. Dnes vedení obvinilo tyto věrné Svědky ze špatného porozumění kontextu. O zodpovědnosti samotného vedení organizace, pokud je nám známo, ani slovíčko.

„Avšak ti, kteří budou uznáni za hodny dosáhnout budoucího věku a zmrtvýchvstání, **se nebudou ženit ani vdávat**. Vždyť již nebudou moci ani zemřít, neboť budou jako andělé a budou synové Boží, jsouce syny zmrtvýchvstání.“ (Lukáš 20,35–36)

Výkon a účast na programech organizace

Každý člen se povinně zúčastňuje nejméně třikrát týdně shromáždění, podávání komentářů na shromážděních s přípravou, účast na setkáních před službou, zvěstování od domu k domu, zvěstování „u stojánků“, opětovné návštěvy zájemců, pravidelné studium publikací, ranní čtení, každodenní čtení Bible, čtení s rodinou, přítomnost na kongresech. Největší prioritou je takzvaná

¹⁰¹ Strážná věž, 1. listopadu 1938, s. 324, angl. vydání

¹⁰² Strážná věž, 1. ledna 1938, s. 324

¹⁰³ J. F. Rutherford, *Děti*, 1941, s. 366

plnočasová služba, průkopnická služba (minimálně 70 hodin měsíčně strávených kázáním) nebo služba v Bételu...

O vše pečuje Věrný a rozvázný otrok

Jak je známo, Svědkové Jehovovi jsou velmi pilní a věrní ve své službě. Ještě náročnější je pravděpodobně služba starších ve sborech.

- ❖ Otázka pro pozorovatele organizace zní, zda mají dostatek kapacit a času pro takto náročnou činnost.
- ❖ Mají prostor vychovávat své děti a nalézt ještě trošku času pro své osobní zájmy a potřeby rodiny? Zdá se, že kapacita jejich mentálních i časových možností je naplněna po okraj. Vlastně již nemusí ani nic jiného číst, ani přemýšlet a o nic se zajímat. O vše další pečuje Věrný a rozvázný otrok. Z rozhovorů vím, že se cítí unaveni a ve stresu.

Navíc po mnoho let museli vykazovat hodiny své služby. Jejich počet byl závislý na jejich postavení ve sborové hierarchii. Nerespektování tohoto nařízení je považováno za „nekázeň“ a jsou z toho vyvozovány důsledky.

Zajímavá změna

Ke konci tohoto roku (2023) se proslýchá ze strany JW.ORG, že již nebudou muset vyplňovat hodiny služeb. Pro Svědky je to převratná změna. Otázka zní: Jak si poradí s disciplínou ve zvěstování, aby jejich služba i nadále pokračovala na bázi dobrovolnosti?

Nedoporučení studia na vysokých školách

„Vedení organizace a starší ve sborech povzbuzují mladé členy ke službě Jehovovi s plným nasazením, což je spojeno s odrazováním studia na světských vysokých školách. Předpokládá se, že studenti budou ovlivněni ‚duchem světa‘, nesprávnými informacemi a získají široký obzor, který jim bude bránit v poznání Písma a zabrání plnému nasazení ve službě. Hrozí přizpůsobení se tomuto světu.“¹⁰⁴

„Určitá úroveň vzdělání samozřejmě může být užitečná pro získání zaměstnání. Na druhé straně však někteří lidé duchovně zeslábli, protože na dosažení vyššího vzdělání vynaložili příliš mnoho času. Být v takové situaci, když se blíží Jehovův den, je opravdu nebezpečné.“¹⁰⁵

¹⁰⁴ [https://www.jw.org/cs/knihovna/video/#cs/mediaitems/StudioTalks/pub-jwb_201809_2_VIDEO_Probudte se!](https://www.jw.org/cs/knihovna/video/#cs/mediaitems/StudioTalks/pub-jwb_201809_2_VIDEO_Probudte%20se!), 1994, 8/22, s. 4–6. Mám studovat dál, nebo ne?

(Časopis *Dingir* 4/2011, 19. prosince 2011. Základní a střední vzdělání je hodnoceno beze zbytku kladně; oproti tomu studium na vysoké škole je vnímáno jako rizikové, není Společností doporučováno, a co víc, je spíš démonizováno.)

¹⁰⁵ *Strážná věž*, 15. prosince, s. 23–24, odst. 17.

Nebát se vzdělání na školách

Máme zkušenosti, že v současné době mnozí studenti byli osloveni svými přáteli a uvěřili v Krista. Škola je skvělým prostředím pro budování hlubokých vztahů, a věřící často ovlivňují i vyučující. Je mnoho způsobů, jak se přiblížit, oslovit a vyjádřit Kristovu lásku studentům.

Je důležité naučit se kriticky myslet, vést dialog s jinak smýšlejícími lidmi a být připraveni sdílet naději, kterou jako křesťané máme. Je-li naše víra ukotvena v Kristu, není potřeba se obávat, že nás někdo ohrozí.

„Dokud žiješ, nepřestávej se učit žít.“ (Seneca)¹⁰⁶

„Má-li se člověk stát člověkem, musí se vzdělat.“¹⁰⁷ (Jan Amos Komenský)

„Život nepodrobený zkoumání nemá cenu žít.“¹⁰⁸ (Sokrates)¹⁰⁹

„Mentální potenciál můžeme rozvíjet:

Systematickým, disciplinovaným studiem a vzděláváním, včetně studia mimo náš vlastní obor. Kultivací sebeuvědomění, jejímž výsledkem je schopnost jasně vnímat a formulovat předpoklady, z nichž vycházíme, vystoupit ze ‚slonovinové věže‘ svého oboru, oblasti a činnosti sfér, v nichž se cítíme dobře a bezpečně.“¹¹⁰ (Stephen Covey)

Možná že nedoporučení studia na vysokých školách sleduje ještě jiné důvody než ty uvedené v citátech z jejich literatury.

Úprava zevnějšku

„Upravenost u mužů může zahrnovat to, že jsou oholeni. V oblastech, kde mají fousy, považují jako důstojné, aby je měli úhledně zastřižené.“¹¹¹

„A tak si uvědomujeme, že jako Boží služebníci si nemůžeme obléci něco jen proto, že se cítíme pohodlně a líbí se nám to. Biblické zásady by nás měly přimět k tomu, že nebudeme nosit nic přiléhavého, odhalujícího ani vyzývavého.“¹¹²

¹⁰⁶ A. R. Merill, *Krok za krokem*, s. 175.

¹⁰⁷ <https://citaty.net/autori/jan-amos-komensky/>

¹⁰⁸ <https://citaty.net/citaty/2828-sokrates-zivot-nepodrobeny-zkoumani-nema-cenu-zit/>

¹⁰⁹ Sokrates (469 nebo 470 v Athénách – 399 př. n. l. v Athénách), řecky Σωκράτης, byl athénský filozof, učitel Platónův. Je považován za jednu z nejvýznamnějších postav evropské filozofie

¹¹⁰ Stephen Covey byl uznávaný lektor a trenér leadershipu přednášející na univerzitě Jon M. Huntsman School of Business v Utahu, USA a autor bestselleru *7 návyků skutečně efektivních lidí*

¹¹¹ *Maj úžitok z teokratickej školy kazateľskej služby*, s. 132–133

¹¹² *Strážna veža*, září 2019, s. 18

Jaké biblické zásady?

Ve Starém zákoně jsou specifické principy pro Bohem vyvolené osoby, pro něž oblečení mělo určitý rituální význam. V Novém zákoně se doporučuje ženám slušnost a střídmost v oblékání. Některé zásady byly kulturně podmíněny.

Byl jsem překvapen, když můj kamarád přišel na schůzku do kavárny v krat'asech. Při posledním rozhovoru si všiml mého ležérního oblečení a chtěl se mi přizpůsobit. Moc si ho za ten otevřený přístup vážím.

Je zřejmé, že pro křesťany otázka oblékání nemá zvláštní význam. Neexistuje nějaká biblická móda. Nemuseli bychom se tím zabývat. V kontextu Svědků Jehovových je důležité si uvědomit, jaký je důvod jejich uniformity, a to nejen v této oblasti. Mnohé náboženské skupiny, politická uskupení, armády se vyznačují tím, že se oblékají stejným způsobem, odlišným od ostatních. Nejčastěji to jsou specifické stejnokroje.

Je to zvláštní, ale většinou se jedná o skupiny, které mají striktní životní styl, autoritativní vedení, vymezený způsob myšlení a izolují se od ostatních.

V případě Svědků Jehovových se oblečení vyznačuje povinnými obleky a kravaty u mužů, vymezeným oblečením u žen. Stojánky s literaturou tomu dávají punc jedinečnosti a výjimečnosti. Důvody Svědků Jehovových mohou být různé:

Za oblečením se skrývají mnohé další důvody: filozofie, vyznání, ideologie. Potřebují se identifikovat, ale zároveň vyčlenit ve společnosti. Mají pocit jedinečnosti a povýšenosti nad ostatními. Chtějí vypadat slušně. Co ale když se setkají s lidmi z ulice ve špinavém a zchátralém oblečení, jak se k nim mohou přiblížit? Co to znamená slušně? Pro určité skupiny obyvatel to může znamenat zcela různé způsoby.

Jsou přesvědčeni, že tímto způsobem se mohou ještě více zalíbit Bohu?

Musíme si uvědomit, že vyčleňování ze společnosti je v protikladu k evangeliu. Ježíš se nijak nevyčleňoval ani nevyčleňoval, ani se nijak neodlišoval od ostatních lidí. Byl mezi lidmi, pomáhal jim a vyučoval je. Přitahoval druhé, protože byl jedním z nich. Srdcem byl ale oddělen od světa a byl svatý.

Apoštol Pavel o sobě řekl: „*Stal jsem se Židům jako Žid a pohanům jako pohan.*“

- ❖ Myslíte, že mezi pohany vynikal něčím zvláštním, způsobem života, oblečením, aby si všimli, že k nim nepatří?

Mnozí misionáři na misijních polích přijali způsob života domorodců. Navenek se přizpůsobili jejich kultuře, stylu života, aby se jim mohli přiblížit a pomáhat jim. (Hudson Taylor v Číně nosil spletené vlasy do copánků a oblékal se stejně jako oni a s požehnáním zvěstoval evangelium.)

Nakonec bychom mohli říct: Ať se Svědkové oblékají, jak chtějí, a dělají, co chtějí.

Jenže tento styl opětovně potvrzuje, že nejsou svobodnými lidmi. Musejí se podřít autoritě, nemohou žít po svém ani v tak banální oblasti, jako je oblékání. Nemohou být bez kravaty v době veder, ani třeba doma při vysílání shromáždění přes Zoom. Musejí být hladce oholeni a ostříhaní.

V roce 2023 dochází k další velké změně v oblasti oblékání. Muži již nemusí být řádně oholeni, jak tomu bylo doposud, kde se sice bradky výslovně nezakazovaly, ale nebyly ve většině sborů doporučovány. Každopádně jen správně oholený muž mohl sloužit ve shromážděních.

2 VZTAHOVÉ ZÁBRANY
 Nedoporučují společenské kontakty * Nedoporučují vztahy s církvemi * Odmítání pomoci lidem mimo organizaci * Služba křesťanů všem lidem

 Zákaz kontaktu s jinými církvemi

Vztah k jiným církvím

Svědkové Jehovovi považují pouze sebe za pravé křesťany praktikující pravé náboženství na zemi a vykazující morální převahu nad lidmi mimo jejich společenství. Zbytek světa včetně jiných církví vnímají jako organizaci ďábla, v terminologii organizace nazývanou velký Babylon, jež podvádí lidi a je nezpůsobitelná k dobru. Podle učení organizace Bůh brzy zničí lidstvo v Armagedonu, který přežijí pouze Svědkové Jehovovi. Posláním Svědků je proto naléhavá misijní služba, kterou je třeba provádět také mezi křesťany. Neúčastní se ekumenického hnutí ani se nepodařilo mezi nimi a křesťany navázat spolupráci například v oblasti humanitární pomoci, kde je spolupráce církví již běžná.

Svědkové Jehovovi věří, že Bůh promění naši planetu v ráj a že na ní nechá žít mírné lidi, jak to původně zamýšlel. Nejprve však svět musí být zbaven škodlivého vlivu falešného náboženství. To je v Bibli označeno výrazem Velký Babylon. Z biblických proroctví poznáváme, že Jehova tuto radikální změnu způsobí už velmi brzy.

Kvůli tomu, co Velký Babylon čeká, nás Bůh láskyplně upozorňuje: „*Vyjděte z něho, můj lide, jestliže se s ním nechcete podílet na jeho hříších a jestliže nechcete obdržet část z jeho ran.*“ (Zjevení 18,4)

Až bude Velký Babylon zničen, tak ti, kdo ho poslušně opustili, aby uctívali Boha „*duchem a pravdou*“, budou v bezpečí (Jan 4,23). Mají naději, že budou žít na zemi, která bude „*naplněna poznáním Jehovy, jako vody pokrývají samotné moře*“ (Izajáš 11,9).

Všechny církve, které neslouží Bohu správným způsobem, budou odstraněny. Slíbil to totiž Bůh, „*který nemůže lhát*“ (Titovi 1,2). Naproti tomu uctívání, které Bůh schvaluje, tu bude navždy! Samozřejmě se jedná o Náboženskou společnost Svědků Jehovových.

- ❖ Pokud Svědkové Jehovovi brání těmto kontaktům, znamená to, že si nejsou jistí pravostí své víry a bojí se, že ji ztratí?

Je úžasné, jak Ježíš určuje cestu pro církve ve světě. „Podle toho poznají lidé, že jsem byl poslán, když budete mít lásku mezi sebou.“

On počítal s těmi, kteří žili tehdy jako křesťané, a s dalšími generacemi až do svého příchodu. Lze s jistotou říct, že nemyslel jen na skupinu lidí na přelomu 19. a 20. století – Svědky Jehovovy.

- ❖ Neměl na mysli svoji církev, své děti za celé období? Ty, kteří žili v Efezu, Filipis, Korintu, pak ve Smyrně, Sardech, a pak další sbory, denominace, skupiny. To je jeho církev, a on touží, aby všichni křesťané v ní byli v kontaktu, měli se navzájem v úctě a v lásce.

- ❖ Pokud zabraňujete vztahům s jinými církvemi, znamená to, že máte obavu, že ohrozí vaši víru? Je tak slabá a neúčinná? Bojíte se duchovního znečištění?
- ❖ Jak to víte, že je nečistá? Vždyť ji vůbec neznáte. Berete vážně jen to, co vám řeknou jiní o jiných?
- ❖ Nejsou to pomluvy nebo domněnky, které jsou hříchem? Právě ty vás mohou víc znečistit a poškodit než samotný kontakt s jinými křesťany.
- ❖ Víte, kolik je v církvi vzácných lidí milujících Pána Boha a Ježíše Krista? Někteří z nich milují i vás a modlí se za vás.

Co je první Církev Kristova?

„Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nám požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu. On si nás v něm vybral před založením světa, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří v lásce, když nás podle zalíbení své vůle předurčil sobě k synovství skrze Ježíše Krista ke chvále slávy jeho milosti, kterou nás obdařil ve svém milovaném Synu. V něm máme vykoupení skrze jeho krev — odpuštění našich provinění podle bohatství jeho milosti, kterou nás hojně zahrnul ve vši moudrosti a rozumnosti, když nám oznámil tajemství své vůle, jak se mu líbilo a jak si předsevzal, aby pro správu období, v němž budou naplněny příhodné časy, uspořádal pod jednu hlavu v Kristu všechny věci: ty na nebesích i ty na zemi, aby je uspořádal v něm.“ (Efezským 1,3–10)

„Nechme svět, ať si jde svou cestou, ať sbírá své ovoce v podobě rozbitých rodin, nemanželských porodů, sexuálně přenosných nemocí a nespočetně mnoho dalších emocionálních a fyzických těžkostí.“¹¹³

„Satanův svět je tedy organizovaná lidská společnost, která existuje mimo Boží viditelnou organizaci. Je to tento svět, od kterého musí být praví křesťané oddělení.“¹¹⁴

Proč brání tak důležitým kontaktům?

Pokud Svědkové Jehovovi brání těmto kontaktům, bojí se, že svou víru ztratí? Ochuzují je o prožitky s přáteli, které obohacují každého z nás. Přece vztahy s jinými lidmi, i těmi, kteří mají zcela odlišné názory, rozšiřují naše obzory a vnášejí nám radost do života. Zákaz využití zkušeností v oblasti kultury, sportu a v dalších sférách působí újmu celistvosti lidské bytosti.

V této souvislosti bych rád připomněl, že náš Pán Ježíš Kristus velmi rád přebýval mezi světskými lidmi (světáky). Bible je konkrétně jmenuje: celníci, prostitutky, hříšníci... Ježíš je vyhledával, přijímal pozvání na hostiny, jedl s nimi, radoval se a přitahoval je jako magnet. Přitom jim vyprávěl o Otci, o jeho lásce, odpuštění a o svém poslání, coby Spasitele světa. Někteří z nich uvěřili a byli spaseni. Farizeové ho nazývali přítelem hříšníků a vyčítali mu nestřídmost v jídle a pití. S nimi také míval složité diskuse a většinou pro něho byli překážkou.

❖ Napadlo vás někdy, že Ježíšova strategie byla odlišná od některých křesťanských církví i od služby Svědků Jehovových?

On nikde nestál opodál a nenabízel texty ze Starého zákona, neodsuzoval nikoho ani se s nikým neprel o slova ani o pravdu.

¹¹³ *Strážna věža*, 15. září 1987, s. 12–14, odst. 9 a 16

¹¹⁴ *Můžeš žít navždy v pozemskom raji*, 1990, s. 209, odst. 4

Oni věděli, že on je Pravda. Byl s lidmi, přímo se mezi ně integroval a ponížil se jako služebník. Naslouchal jim, a poté naplňoval jejich potřeby. Oni toužili po Bohu a prožívali osvobození a spasení.

Již jsem zdůraznil, že si vážím vaší věrnosti a strategie při zvěstování. Nelze ale opomenout, že vaše strategie je opačná, než byla strategie Kristova a prvních učedníků.

Oni denně žili mezi „světáky“, vy zabraňujete svým členům se s nimi přátelit.

- ❖ Je zásadní rozdíl mezi tím stát na ulici a nabízet *Strážnou věž*, a být „ve světě“ a žít mezi lidmi. Víím, že chodíte do práce nebo do školy. Ale, co je mezi tím?
- ❖ Proč se musíte izolovat od normálních kontaktů?
- ❖ Máte obavu, že se poskvrníte, nebudete věrní?

To je zkouška vaší víry. „Být ve světě, ale nebýt z tohoto světa.“ (Jan 17,16) To je Kristova strategie.

Odmítání pomoci lidem mimo organizaci

- ❖ Občas se ptám, zda Svědkové Jehovovi vedou nějakou charitativní práci, zda pečují o osamocené matky, bezdomovce, sirotky, nemocné?

Odpověď zní: ne. Pečují jen o své lidi. Podle nich „je naším úkolem hlásat království, a ne konkrétně pomáhat. Mnozí to nakonec mohou zneužít, a tím ztrácíme drahocenný čas ke zvěstování“.

Lze říct, že to je jedno z největších selhání organizace. Nevzali vážně slova a činy Krista, který nás poslal nejen zvěstovat, ale i činit, pomáhat s láskou všem. Svědkové Jehovovi se nesnaží nést bídu tohoto světa a zmírnit bolest, chudobu, nemoci. Pečují jen o své vlastní.

Tento postoj jde společně s jejich pocitem povýšenosti a pohrdání světem. Určitý druh sobectví jde vždy spolu s pýchou. Je mi líto, že to o nich píšu, ale nemohu to nepřipomenout těm, kteří pevně věří, že mají tu jedinou správnou víru. Představte si, kdyby většina lidí byla Svědky Jehovovými, kdo by pečoval o chudé, opuštěné a jinak potřebné? Kolik lidí by muselo umřít bez pomoci?

Argumenty, že Pán Bůh a Pán Ježíš neustále kladli důraz na pomoc lidem potřebným, neberou vážně. Přesto jsem zjistil, že hlavně ženy nejsou netečné ke svědectvím o činnosti církvi, sborů ve světě, které v mnoha oblastech naplňují Kristovu vůli, když krmí hladové a pečují o lidi v nouzi nezávisle na jejich víře.

Když jsem jim vyprávěl, jak nádherné věci konají církve vůči cizincům, sirotkům a ženám, tak měly slzy v očích a řekly: „Tak to je asi ta pravá Boží láska, kterou bychom měli projevovat.“ Rád jsem s nimi souhlasil.

Je zřejmé, že tento „projekt“ nečinnosti Svědků Jehovových může vést k necitlivosti a lhostejnosti k lidskému utrpení a bídě. A je nesmírně zlým příkladem pro svět, ve kterém žijeme, který „*toužebně vyhlíží a očekává zjevení Božích synů*“ (Římanům 8,19).

„Ježíš se ujal slova a řekl: „Jeden člověk sestupoval z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičům; ti ho svlékli, zbili, nechali ho tam polomrtvého a odešli. Náhodou sestupoval po té cestě jeden kněz, ale když ho uviděl, obešel ho. Podobně se tam objevil i levita; když přišel k tomu místu, uviděl ho a vyhnul se mu. Ale jeden Samařan na své cestě přišel k němu, a když ho uviděl, byl pohnut soucitem. Přistoupil, na jeho rány nalil olej a víno a obvázal je, položil ho na svého mezka, zavezl do hostince a postaral se o něj. Druhého dne vyjmul dva denáry, dal je hostinskému a řekl: „Postarej se o něj, a co bys vynaložil navíc, to ti zaplatím, až se budu vracet.“ Kdo z těch tří, myslíš, byl bližším tomu, který upadl mezi lupiče? On řekl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.““ (Lukáš 10,30–37)

❖ Jak dokážete vysvětlit, případně aplikovat podobenství o milosrdném Samařanovi?

Zastavil se u zraněného a udělal pro něj, co mohl. Neřešil, kým je, proč tam leží, ale udělal to, co by udělal každý normální člověk, obzvlášť ten, kdo je naplněný Kristovou láskou a soucitem.

Rád bych ještě zůstal u absence vaší pomoci lidem mimo organizaci. Zvláště se obracím na maminky, které stojí mnoho hodin na ulicích a náměstích, nejen v naší zemi, ale i tam, kde na ulicích jsou hladové, chudé děti, nebo matky, které sedí na zemi a prosí o peníze pro své malé děti.

- ❖ Co prožíváte, myslíte si, že si to zaslouží, nebo že jim má pomáhat jen sociální odbor ve městě?
- ❖ Že vás se to netýká? Týká se to i vás.

Nebo se setkáváme s bezdomovci, kteří prosí o pomoc. Já vím, že to je složitý problém. Ale věřím tomu, co řekl Ježíš, že to, „co jsme učinili pro potřebné, pro něho jsme učinili“.

Vy také vyučujete o ovcích a kozlech z evangelia Matouše 25. kapitoly, tak víte, že Ježíš řekl: „Co jste neučinili pro ně, ani pro mě jste neučinili.“ (Matouš 25, 45) Význam je ale zcela jiný.

Zdůrazňujete, že hlásáte království. Ježíš v tomto kontextu o tom vůbec nemluví. On neřekl, že to, **co povíte** potřebným, co nebo jak budete učit, je pro něj důležité. To neznamená, že učení není důležité, ale ne v tomto kontextu. On řekl, co pro něj skrze něho **učiníte**.

- ❖ Věříte tomu, že to myslel vážně a řekl opravdu to, co si myslel a co máme brát v potaz i my, jeho učedníci?

- ❖ Co k tomu můžete říct, když nemáte vlastní zkušenosti s tím, jak **sloužit Ježíši prostřednictvím potřebných lidí**?
- ❖ Všimli jste si, jak Ježíš sloužil všem? Ano, sloužil svým bratrům a sestrám, ale zároveň pomáhal odpadlíkům od víry, posedlým satanskou mocí, uzdravoval pohany, okupanty své země a lidi z jiných národů.

„Cenu má pouze život, který žijeme pro druhé.“¹¹⁵ (Albert Einstein)

„Je krásnou odměnou tohoto života, že žádný člověk se nemůže upřímně snažit pomoci druhému, aniž by pomohl sobě.“¹¹⁶ (Ralph Waldo Emerson, americký filozof, esejist a básník 1803–1882)

„Milujte své nepřátele, žehnejte těm, kdo vás proklínají, **dobře číňte** těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás urážejí a pronásledují... (dobře číňte všem).“ (Matouš 5,44)

Velmi bych vám přál, abyste mohli prožít změnu ve vztazích k lidem, kteří nepatří mezi vás. Abyste mohli zakusit tu radost a požeňání, které přicházejí do našich srdcí nezištnou, konkrétní službou potřebným. Abyste dokázali poslouchat Ježíše Krista, který řekl, jaký máme mít vztah k jiným lidem – našim bližním.

Níže uvádím **čtyřicet citátů z Písma**, které zřetelně ukazují, jak můžeme pomáhat lidem. Zdá se, že nemáme moc na výběr. Pokud posloucháme Ježíše Krista, tak s Boží pomocí naplníme jeho Slovo. Není to nic abstraktního, ale většinou je to spojeno s našimi vztahy k bližním. Pokud hledáme výmluvy, opíráme se jen o Strážnou věž nebo jsme leniví, neposlušní, tak budujeme svůj život podle Kristových slov na písku. Přijde-li bouře, hrozí pád a zničení domu. (Matouš 7,26)¹¹⁷

STARÝ ZÁKON	SLUŽBA POTŘEBNÝM LIDEM PODLE PÍSMÁ	
Deuteronomium 10,18	<i>JHVH zjednáva právo sirotku a vdově, miluje hosta a dává mu chléb a šat. Milujte tedy hosta.</i>	
Deuteronomium 24,19	<i>... snopy, olivy hrozny – budou patřit bezdomovci, sirotku a vdově</i>	

¹¹⁵ Autor teorie relativity, 1879–1955. Zdroj: Lunární kalendář, op. cit., s. 44; <https://citaty.net/citaty/2828-sokrates-zivot-nepodrobeny-zkoumani-nema-cenu-zit/>

¹¹⁶ <https://citaty.net/citaty/17344-seneca-clovek-je-zrozen-k-vzajemne-pomoci/>

¹¹⁷ „A každý, kdo slyší tato má slova a nečiní je, bude podoben muži poštilému, který postavil svůj dům na písku...“

Žalm 146,5	<i>JHVH utištěným dopomáhá k právu, hladovým chléb dává, osvobozuje vězně, otvírá oči slepým, sehnuté napřimuje, ochraňuje ty, kdo jsou bez domova, ujímá se sirotka i vdovy...</i>
Přísluví 3,27	<i>Neodpírej dobro těm, kterým náleží, když je ve tvé moci ho prokázat.</i>
Izajáš 58,6	<i>Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi?</i>
Izajáš 58,10	<i>... budeš-li štedrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.</i>
NOVÝ ZÁKON	
Matouš 5,7	<i>Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.</i>
Matouš 5,16	<i>Tak ať vaše světlo září před lidmi, aby uviděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci, který je v nebesích.</i>
Matouš 5,42	<i>Tomu, kdo tě žádá, dej, a od toho, kdo si od tebe chce vypůjčit, se neodvrát.</i>
Matouš 5,44	<i>... dobře číňte těm, kdo vás nenávidí...</i>
Matouš 5,47	<i>A pozdravíte-li jen své bratry, co činíte navíc? Nečiní totéž i pohané?</i>
Matouš 6,2	<i>Když prokazuješ dobrodiní, nechtěj budít pozornost, jako činí pokrytci v synagógách a na ulicích...</i>
Matouš 6,3	<i>Ale když ty dáváš almužnu, ať tvá levice nepozná, co činí pravice...</i>
Matouš 8,17	<i>On sám naše slabosti vzal a nemoci nesl.</i>
Matouš 9,13	<i>Milosrdenství chci, a ne obět.</i>
Matouš 10,42	<i>A kdo by jednomu z těchto maličkých dal napít proto, že je učedník, amen, pravím vám, jistě nepřijde o svou odměnu.</i>
Matouš 11,5	<i>Slepi opět vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají a chudým se zvěstuje evangelium.</i>
Matouš 14,16	<i>Nemusejí odejít; vy jim dejte najíst!</i>
Matouš 25,35	<i>Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznul jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne...</i>
Matouš 25,36	<i>... byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou...</i>
Lukáš 3,11	<i>Kdo má dvě košile, ať dá tomu, který nemá, a kdo má co k jídlu, ať činí podobně.</i>
Lukáš 6,27	<i>Ale vám, kteří slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí...</i>

Lukáš 6,31	<i>A jestliže milujete ty, kteří milují vás, jakou máte zásluhu? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují.</i>
Lukáš 6,32	<i>A jestliže činíte dobře těm, kteří činí dobře vám, jakou máte zásluhu? I hříšníci dělají totéž.</i>
Lukáš 6,35	<i>A vaše odměna bude hojná a budete syny Nejvyššího, protože on je dobrotivý k nevděčným i zlým. Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.</i>
Lukáš 14,13	<i>Ale když pořádaš hostinu, zvi chudé, zmrzačené, chromé a slepé, a budeš blahoslavený, protože nemají, čím ti odplatit; bude ti odplaceno při zmrtvýchvstání spravedlivých.</i>
Lukáš 16,20	<i>Lazar, plný vředů, toužil se nasytit aspoň tím, co padalo ze stolu toho boháče; dokonce i psi přicházeli a lízali jeho vředy.</i>
Lukáš 19,8	<i>Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Hle, polovinu svého majetku, Pane, dám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, vrátím mu to čtyřnásobně.“</i>
Jan 12,8	<i>Vždyť chudé máte vždycky s sebou, ale mne nemáte vždycky.</i>
Skutky 1,1	<i>První zprávu jsem napsal o všem, co Ježíš začal činit a učit.</i>
Skutky 2,45	<i>... rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval... po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem.</i>
Skutky 9,36	<i>Dorkas konala mnoho dobrých skutků a štědře rozdávala almužny.</i>
Skutky 10,4	<i>Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe (Kornélius).</i>
Jakubův 1,27	<i>Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.</i>
Jakubův 2,8	<i>Jestliže tedy zachovááte královský zákon, jak je napsán v Písmu: „Milovati budeš bližního svého jako sám sebe,“ dobře činíte.</i>
Jakubův 2,13	<i>Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem.</i>
Jakubův 2,14.17	<i>Co je platné, moji bratří, když někdo říká, že má víru, ale přitom nemá skutky? Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá.</i>
Galatským 6,9	<i>V činění dobra neochabujme; Tak tedy dokud máme čas, číňme dobro všem, zvláště však těm, kteří patří do rodiny víry.</i>

Církev a Svědkové Jehovovi ve 21. století¹¹⁸

¹¹⁸ Dodatky

3 SPECIFICKÉ POSTOJE A JEDNÁNÍ

Podmíněná láska * Neschopnost chápat Písmo * Musí mít dohled * Argumentují stejným způsobem * Uniformita

Podmíněná láska

„Naši věrnost Jehovovi může hodně prověřit, když je někdo, koho máme moc rádi, vyloučený. To, co Jehova řekl Áronovi, je jasným signálem pro ty, kdo se musí přestat stýkat s vyloučeným členem rodiny. Naše láska k Jehovovi musí být silnější než láska k tomu, kdo Jehovu opustil.“¹¹⁹

Jak jsem již uvedl v jiné části mých pojednání, Svědkové Jehovovi patří mezi poctivé, slušné, usměvavé křesťany, kteří pravdivě, ale i zdánlivě dokážou milovat. Z rozhovorů a ze zkušeností jim blízkých osob vyplývá, že především organizace podporuje následující jednání a postoje:

Miluje jen ty své, jim oddané, poslušné, srovnané, naprosto loajální členy. Ty, kteří jsou bez výhrad odevzdání organizaci. V případě snahy se vymanit zpod „křídel“ rodiny, sboru, Věrného a rozvážného otroka – se scéna mění. Milující členové začnou podezřívát doposud milovanou osobu, napomínat ji, v další fázi odsuzovat, nebo se uchýlí k pomluvám a žalování starším. V konečném důsledku skončí u soudu a vyloučením.

Zní to hezky, že se snaží milovat i své nepřátele, kteří je pronásledují, nebo členy rodiny, kteří jim spílají, když se připojují k organizaci Svědků Jehovových. Proč nepoužívají „stejný metr“ i v situacích opačných, když je někdo vyloučen nebo odešel?

- ❖ Vyzývají k nenávisti, šlapou po lidských hodnotách. Ostrakizují ty, které ještě včera milovali. Opravdu je milovali?
- ❖ Člověka může klidně napadnout myšlenka, zda se opravdu jedná o Boží lásku (Agapé) v srdcích Svědků Jehovových.
- ❖ Jak lze členy své rodiny milovat, a pak ze dne na den, z hodiny na hodinu přestat s nimi komunikovat a stýkat se?
- ❖ Jak může matka celé měsíce nebo i roky nepřijmout telefonní hovor od svého vyloučeného dítěte, které již s rodiči nebydlí?
- ❖ Jak mohou rodiče zakázat svým dětem, aby se stýkaly s prarodiči?

V Písmu je velmi jasně popsána Boží láska, co znamená a jak se projevuje.

„Láska je trpělivá, dobrotivá, láska nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nerozčiluje se, nepočítá zlo. Neraduje se z nepravosti, ale raduje se spolu s pravdou. Všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží. Láska nikdy nezanikne.“¹²⁰ (1. Korintským 13,4–8)

¹¹⁹ JW.ORG

¹²⁰ 1. Korintským 13. kapitola

Jsou to silná a emotivní slova. Jedno vylučuje druhé. Ostrakizovat své milované členy rodiny nebo přátele vylučuje lásku, která ve své podstatě nepočítá zlo, vše snáší, všechno vydrží...

Neschopnost chápat Písmo

Zároveň si uvědomuji, že Svědkové Jehovovi ani nejsou schopni chápat Písmo. Sami vyznávají, že **nemají Ducha**, on je pro ně jen činnou silou. Jsem přesvědčen, že jejich zrak je zastřen bohem tohoto světa, a tudíž nejsou schopni ani silou argumentů vyjít z vězení a útlaku. Je obecně známo, že Svědkové Jehovovi **neznají Písmo**, ač to vypadá, že jsou nejlepší v argumentaci a dobře připraveni. Znají jen některé pasáže, jež mají nastudovány a na celém světě je používají téměř identicky. Jsou zvyklí, že v rozhovorech jsou těmi, kdo udávají tón, ale pokud jsou dotazováni na věci, které neznají, a jejich oponent vede rozhovor, jsou neklidní, časem se stanou podrážděni, nebo začnou útočit na jiné a povyšovat svoji víru a organizaci, i když o víře se ani moc nemluví.

Nemohou zůstat bez dozoru

To, že jsou většinou ve službě ve dvojicích, je zřejmě v pořádku. Ježíš také posílal učedníky po dvou. Zásadní problém se jeví v tom, že Svědkové Jehovovi – běžní členové nikdy nejsou sami. Musí být pod dohledem. Nemohou říkat to, co si myslí, že by říkat mohli.

Znovu jsem uviděl, jak organizace aktivně hlídá své mladé ovečky, aby náhodou nezaslechly pravdu Písma. Aby nezačaly samostatně myslet a nekladly nepříjemné otázky.

Zdá se mi to velmi smutné a deprimující. Pokaždé to přináší otázku: Má to vůbec cenu? A o to právě organizaci jde. Nepřipustit mezi sebe svěží vánek svobody, Kristovy moci a lásky.

Podobné zkušenosti jsem prožil několikrát.

- Domluvili jsme si další setkání, ale především mladí lidé ochotni se se mnou setkat se nedostavili. V jiných případech přišli se svými staršími. To, že byli pod kontrolou a nemohli se příliš vyjádřit, bylo jasné.
- Při hezkém rozhovoru s jednou dívkou jsme si domluvili další schůzku za týden na stejném místě. Uvědomil jsem si, že pár metrů od nás postávala jedna věkem starší paní a náš rozhovor poslouchala. Pak prohodila pár slov o jménu... Byla to Svědkyně. V určený den jsem měl operaci šedého zákalu, ale na to setkání odpoledne jsem se zalepeným okem přijel. Jaké bylo mé překvapení, když tam ta mladá žena nebyla. Aniž bych chtěl soudit, pochopil jsem, že důvodem je ta paní, která si pohlídala ovečku, jež měla zájem ptát se na věci, které ji hodně zajímaly.
- Krátce nato jsem na stejném místě v Havířově-Šumbarku hovořil s mladým mužem. Mluvili jsme o památné Večeři Kristově. Zdálo se mi, že byl osloven biblickým pohledem. Domluvili jsme se, že mě navštíví doma. Přišel, ale nebyl sám. Zřejmě starší ze sboru se bál, když zjistil, že se moc vyptává. Přišli ke mně domů, ale celý rozhovor proběhl na schodech jen v dialogu se starším. Ten, kterého jsem pozval, si ani „neškrtl“. Stál tam beze slova. Náš rozhovor, spíš monolog, byl konfrontační a nepříjemný.

Útočné reakce

Mnohokrát jsem zjistil, že hlubší pohled na Krista nebo náznak negativních poznámek o organizaci a jejich vedení zcela mění postoje Svědků Jehovových, dokonce i jejich usměvavou tvář. Byl jsem překvapen, až šokován jejich reakcemi a otázkami:

❖ „Kdo tedy jste doopravdy, věříte v Trojici, do jaké církve chodíte, o co vám jde?“

Pak zaútočí na církve, na války, na falešnou víru v Trojici a peklo... Začnou horovat pro svou organizaci (jak jsou poslušní Písmu, jak jen oni jediní zvěstují Jehovovo jméno, jak jejich překlad Písma je jedinečný, jak v minulosti trpěli, odmítali vojenskou službu...).

Uniformita

Všichni argumentují stejným způsobem

Svědkové Jehovovi již dnes mluví naprosto stejným jazykem a argumentují stejným způsobem zřejmě na celém světě. Navozuje to jistotu, že vše je řízeno z jednoho centra. Zdá se mi, že již dokážu předvídat, jaká odpověď zazní na mnou položenou otázku. Někdy jsem ale mile překvapen v momentě, když se někdo z nich odmlčí a začne hledat v Bibli něco, co zatím asi nikdy nečetl, a zdá se, že začal opravdu naslouchat. Nejsilnější a velmi nadějně jsou momenty, kdy nevědí, co říct. Tehdy se v myšlenkách modlím a doufám, že k nim promlouvá Duch svatý. Jsou situace, že se odmlčí úplně nebo se snaží změnit téma nebo odejdou se slovy, že mají další program. Toto se mi ale stalo jen výjimečně.

❖ Zdá se, milí Svědkové, že jste docela rádi i pyšní na to, že všichni mluvíte stejným jazykem, máte stejná témata na shromáždění, ke studiu *Strážné věže* i kongresů na celém světě, kde působí vaše organizace.

Jednota není uniformita

❖ Myslíte, že váš pohled není jednostranný a zjednodušující?

Přece, jak je známo, jednota církve obecně není uniformita. Celý svět, příroda, Kristova církev je velmi rozmanitá, pestrá, barevná, mnohotvará, překvapivá, kreativní, charismatická, úžasná, protože takový je náš Bůh. On s Ježíšem takto stvořil celý vesmír.

❖ Opravdu se spokojíte s uniformitou a myslíte si, že jste šťastní, že je správné, že vás vede váš Jehova?

„Kde přemýšlejí všichni stejně, nepřemýšlí nikdo z nich.“¹²¹

„Blud nikdy neodhalí ten, kdo jej dosud sám sdílí.“¹²²

„Pravda, která nesnese zkoumání, je vlastně lež.“¹²³

„Pokud mají dva lidé naprosto stejný názor, jeden z nich je zbytečný.“¹²⁴

Možná se vám to nezdá takové zřejmé, když se spokojíte s jednotvárností ve své organizaci. Církev Kristova, ta, která měla za svou hlavu Krista, se nechala vést Duchem svatým.

Všimněte si, že biblické sbory od začátku řešily jiné problémy, a proto jim Bůh posílal slovo dle jejich potřeb, které zrovna měli.

Proto máme v knize Zjevení epištoly a dopisy sborům nebo jednotlivcům. Každý dopis je specifický pro daný okamžik a společenství.

Navzdory té rozmanitosti a různosti církev prožívala, a i dnes může prožívat jednotu v Duchu svatém.

Různé názory, pohledy, zkušenosti, dary, vzájemné rozhovory, polemika, ale zároveň jednota v Duchu svatém, pokoj a radost v rozmanitosti. To je obdarování a nádhera Církve Kristovy. To je svoboda Ducha, kterou před námi otvírá Písmo i se všemi slabostmi a problémy. Součástí živé církve jsou i nedokonalí, nemocní, upadající, slabí, kteří se mohou cítit přijati a jednotní v Kristu. Dokonce i slabí ve víře, pochybující, hledající své odpovědi na různorodé otázky.

Nedostatek Ducha

- ❖ Když říkáte, že jako jediní jste jednotní, protože máte stejné programy, myšlení a způsoby, nepotvrzujete právě tímto nedostatek kreativního a charismatického Ducha, který vše obživuje a používá k oslavě Boha i Beránka?
- ❖ Není vám to líto?
- ❖ Netoužíte po bohatství, které máme v Ježíši Kristu? V něm nám bylo darováno veškeré požehnání nebe.

„Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nám požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu.“ (Efezským 1,3)

¹²¹ Neznámý autor

¹²² Sigmund Freud

¹²³ Svědkové Jehovovi

¹²⁴ Stephen Covey

4. POVÝŠENOST

Téměř dokonalí * Zbožňování organizace * Sebechvála * Pýcha * Farizeus a celník * Bůh dává pokorným milost

Sebechvála

„Zdá se, že Svědkové Jehovovi oplývají dobrými vlastnostmi, zatímco špatné vlastnosti téměř vůbec nemají.“¹²⁵

„Mimo morálně čistou organizaci Boží neexistuje život věčný.“¹²⁶

„Ve světě, který poztrácel veškeré morální zásady, Svědkové jsou známi tím, že vedou poctivý, morálně čistý život.“¹²⁷

„Jedině v duchovním ráji, mezi Svědky Jehovovými, můžeme najít obětavou lásku, o níž Ježíš řekl, že bude charakteristickým znakem jeho pravých učedníků (Jan 13,34.35). Falešní proroci přinášejí špatné ovoce, a z toho je patrné, čím skutečně jsou. Ale Ježíš ukázal, že dobré stromy se poznají podle svého znamenitého ovoce (Matouš 7,15–20), a jaké znamenité ovoce máme v duchovním ráji! Prakticky v každé zemi je patrný ohromný růst. Miliony šťastných poddaných Božského království po celé zemi je živým důkazem, že Jehova má na zemi svůj lid.“¹²⁸

Svědkové Jehovovi jsou vyučováni Bohem, a proto opravdu přinášejí ve svém životě ovoce křesťanství (Izajáš 54,13). Pouze Jehovův lid se úplně osvobodil od babylonských pověr. Pouze oni mají organizaci, která se plně řídí tím, co říká Boží Slovo o sexuální nemravnosti, potratech, opilství, krádežích, modlářství, rasových předsudcích a o jiných světských způsobech jednání a zvycích. A pouze oni poslouchají příkaz, že se má kázat dobrá zpráva o Jehovově království (Matouš 24,14). Jejich vlastní texty nepopíratelně ukazují, že Svědkové Jehovovi jsou jediným organizovaným lidem, který má Jehovovo požehnání.

Jediná organizace řízená Božím Duchem

„Na světě existují dvě obrovské, protichůdné organizace, to jest: organizace všemohoucího Boha, která je naprosto spravedlivá, čistá a pravdivá, a organizace ďábla, falešného napodobitele, vystupujícího v Boží podobě, která je nesvatá, zkažená a skrz naskrz pokřivená. Lidé na zemi slouží buď jedné, nebo druhé organizaci.“¹²⁹

¹²⁵ Strážná věž, 15. prosince 1995, s. 29

¹²⁶ Stražnica, č. 6, 1961, s. 10.

¹²⁷ Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego, 1995, s. 714

¹²⁸ Probud'te se!, 22. května 1987, s. 15; Strážná věž, 1. října 1983, s. 5 (česky 6/1984, samizdat)

¹²⁹ Nepřátelé, publikovaná v roce 1937, strana 72

Otázka je nasnadě:

- ❖ Myslíte si totéž? Také se chlubíte, že jste dobří?
- ❖ Cítíte se v tom komfortně?
- ❖ Máte pokoj v srdci? Je možné, aby věřící lidé o sobě takto smýšleli a psali?
- ❖ Lze to pochopit tak, že Svědkové Jehovovi již téměř nehřeší?
- ❖ Jak potom můžeme rozumět slovům apoštola Jana?

„Řekneme-li, že žádný hřích nemáme, klameme sami sebe a pravda v nás není.“ (1. Janův 1,8)

„Řekneme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něj lháře a jeho slovo v nás není.“ (1. Janův 1,10)

Přiznám se, že jsem byl docela překvapen vaší velkou dávkou povýšenosti. Sami o sobě hovoříte docela vznešeně, a z rozhovorů s vámi vyplývá, že si podobné věci uvědomujete a vyjadřujete je docela často.

Začínáte se vymlouvat, že naše argumenty jsou jen slovíčkařením a literou, ale pokud se jedná o vaše změny, důrazy, tak ty slovíčkařením nejsou.

V rozhovorech jsem se několikrát „dotkl“ organizace. To je moment, kdy někteří z vás dosud se usmívající rázem prožijí změnu v obličejí a začnou být nevrlí, dokonce zlí. Váš postoj k vedení je neuvěřitelně loajální, až zbožňující.

Mnohokrát jsem zažil, že pokud vyjde najevo, že názor Strážné věže je v evidentním rozporu s Písmem, vždy hájíte organizaci.

„Kéž se mi nestane, abych se chlubil, leda křížem našeho Pána Ježíše Krista, skrze nějž je pro mne svět ukřižován a já pro svět.“ (Galatským 6,4)

„Netroufáme se totiž zařadit mezi ty, kteří doporučují sami sebe, nebo se k některým z nich přirovnat; vždyť oni se měří sami sebou a přirovnávají se k sobě samým, a nechápou, oč jde.“ (2. Korintským 10,12)

„Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu. Neboť není osvědčený ten, kdo doporučuje sám sebe, nýbrž ten, koho doporučuje Pán.“ (2. Korintským 10,17–18)

„Kdo tě udělal tak důležitým? Máš snad něco, co jsi nedostal? A když jsi všechno dostal, jak to že se chlubiš, jako bys to nedostal?“ (1. Korintským 4,7)

- ❖ Uvědomili jste si někdy dříve, že vaše „jedinečnost a výlučnost“ může zavánět duchovní pýchou vůči jiným upřímně věřícím křesťanům, především ale vůči Bohu?

Mnohokrát jsem z vašich úst slyšel, že jste opravdu nejlepší, a další výčet vašich kladů následoval.

„Satan se snaží nejprve uvést do lenosti. Když se mu to nedaří, snaží se posunout skutky ke zlému úmyslu: k pýše.“¹³⁰ (Maxmilián Kolbe, polský františkánský mnich, 1894–1941)

„Pýcha je počátkem všeho zlého.“¹³¹ (Maxmilián Kolbe)

„Četba Božího slova pozvedá naši duši, aby nás nepřemohlo zoufalství, a na druhé straně v nás vyvolává bázeň, aby námi nezmítala vichřice pýchy.“¹³² (Aurelius Augustinus, raně křesťanský teolog a filozof 354–430)

„Měli bychom se mít na pozoru před pýchou, neboť je to hřích, který z andělů učinil d'ábly.“ (Matthew Henry, teolog z Walesu, 1662–1714)

„Když se ke skvělým mravům pojí pýcha, pak ztrácejí cenu.“ (Claudius Claudianus, římský básník 370–404)

Podobenství o celníkovi a farizeovi – zdá se být varujícím pro ty, kteří „sami sebe považují za lepší než jiné“.

❖ **Věříte tomu?** Nebo se vám zdá, že podobenství nelze aplikovat v tomto kontextu? Pokud ano, tak proč?

„A těm, kteří spoléhali na sebe, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl toto podobenství: ‚Dva lidé vystoupili do chrámu, aby se pomodlili: jeden byl farizeus, druhý celník. Farizeus se postavil a takto se sám u sebe modlil: ‚Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé, lupiči, nespravedliví, cizoložníci, nebo i jako tento celník. Postím se dvakrát týdně a dávám desátky ze všeho, co získávám.‘ Avšak celník, který stál opodál, nechtěl ani oči k nebi pozdvihnout; bil se do prsou a říkal: ‚Bože, projev milost mně hříšnému.‘ Pravím vám, že ten sestoupil do svého domu ospravedlněn spíše než onen farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude pokořen, kdo se však pokořuje, bude povýšen.“ (Lukáš 18,9–14)

Pokora je důležitá

Svědkové si možná nevšimli, že pokorní lidé obdrží zemi. Přece to je jejich očekávání, které je neslučitelné s pýchou. To řekl Bůh JHVH: „**Ale pokorní obdrží zemi a budou si užívat množství pokoje.**“ (Žalm 37,11)

¹³⁰ <http://www.fatym.com/view.php?navezclanku=rekli-svati-a-to-plati-aneb-citaty-blahoslavenych-a-svatych-ii-dil&cislolanku=2011090151>

¹³¹ <https://citaty.net/temata/pycha/>

¹³² <https://citaty.net/temata/pycha/>

Toto se zdá být docela v protikladu. Svědkové Jehovovi by měli volit mezi pýchou a životem na zemi. Zdá se, že se velmi přiklání k adorování sebe, své pravdy nebo organizace. Nakonec by se mohlo stát, že neobdrží ani zemi, samozřejmě ani nebe. Kde budou pak trávit věčnost?

„**Bůh dává pokorným svoji milost.**“ (Jakubův 4,6)

„**Pokorné uvádí do práva, pokorné učí své cestě.**“ (Žalm 25,9)

„**A všichni se oblečte v pokoru jeden vůči druhému, neboť Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.**‘ Pokořte se tedy pod mocnou Boží ruku, aby vás povýšil v příhodný čas.“ (1. Petrův 5,5)

„... **touhu pokorných jsi vyslyšel.**“ (Žalm 10,17)

„**Člověka poníží jeho pýcha, ale ponížený duch získá slávu.**“ (Příslaví 29,23)

„**Nesudte, abyste nebyli souzeni. Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno.**“ (Matouš 7,1–2)

Osobní vztah s Ježíšem

- ❖ Je zřejmé, že jediné východisko pro vás, kteří se vychloubáte, je přijít v pokání ke Kristu. To ovšem vyžaduje navázat s Ježíšem osobní kontakt. To ale zatím nemůžete, jak víme. Je to velký problém. Co jiného s tím můžete udělat?
- ❖ V opačném případě bude o vás platit, že Bůh stojí proti vám. Nedá vám svoji milost. Poníží vás. Budete souzeni stejným soudem, jakým soudíte jiné. To samozřejmě platí nejen o Svědcích Jehovových, ale o všech, kteří mají pyšné srdce. Můžete o tom alespoň přemýšlet?

5. TRAUMATICKÉ PROŽITKY

Strach o děti * Strach z Armagedonu * Strach z odloučení * Pocit viny z nedokonalé práce

Strach o své děti

Strach o své děti mají obzvláště v případě, když nejdou přesně po Božích cestách nebo podle pokynů organizace a starších sborů. V případě vyloučení dětí je to drama pro rodiče. Musí předstírat svoji oddanost Jehovovi a zároveň prožívat bolest z totálního odloučení od dítěte.

Navštívil jsem maminku, která mi řekla, že jako rodiče se odloučili od své dospělé dcery. Nebyl v tom její hřích, ale jen hledání vlastní cesty a svobody. Bolest v očích matky, smutek v jejím hlase a obava o dceru byly zřejmé. Byla z ní cítit jakási vnitřní schizofrenie. Strach o milovanou dceru a zároveň bezvýhradná poslušnost organizaci.

Vysvětlení postojů vůči svým dětem jsem slyšel i v dalších rozhovorech. Hlavním důvodem je snaha o zachování čistoty společenství sboru. To je podtrženo biblickými verši, které jsou vytrženy z kontextu. Rodiče se musejí od svých dětí naprosto distancovat. Přeruší veškerý kontakt. Pokud

jsou vyloučené, tak jsou považovány za odpadlíky. Rodiče nepřijímají jejich SMS ani telefonické hovory. Pokud by potřebovaly jakoukoli pomoc, nepomohou jim.

Druhým důvodem takového jednání je naděje, že pod tímto tlakem bude dítě zlomeno a vrátí se zpátky do sboru.

Stejnou láskou jako nás, Bůh miluje i naše děti. Nemusíme se obávat o jejich život. Můžeme se za ně modlit, povzbuzovat je a ve svých domovech vytvářet ovzduší radosti, přijetí, bezpečí a svobody.

Ve svém životě jsem několikrát prožil, že nejsem schopen dokázat, aby Pán Bůh byl s mým životem a službou spokojený. I nejlepší úsilí a věrnost nic nemění na jeho vztahu ke mně.

Pochopil jsem a prožil, že Ježíš mě miluje stejnou měrou při práci i při odpočinku, když se mi daří, nebo když padám dolů, když mám úspěch, nebo když se cítím zrazen, znevážen.

Jemu nemusím nic dokazovat a zdůvodňovat ani před ním nemusím nic skrývat. On mě zná naskrz. Přesto se mohu cítit sám sebou.

Nejistota a strach z Armagedonu

Někteří sdíleli strach, který nosili v srdci od dětství. Rodiče jim neustále vštěpovali strach z Armagedonu. Zdá se, že mnozí s tím mají své zkušenosti.

Mají strach, zda vytrvají až do konce v tisíciletém království a zda dostanou „Boží schválení“¹³³. Několikrát jsem od nich slyšel, že je důležité obstát do posledního dne, kdy přijde zkouška jejich víry. Nikdo neví, jak to s ním nakonec dopadne. V případě, že zklamou Boha, přijdou o život věčný. Nikdy nemají jistotu, jen naději, že to nakonec nějak dopadne v jejich prospěch. Ale také nemusí. Nejhorší je ta nejistota.

„Ať se vaše srdce nechvěje. Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce jsou mnohé příbytky. Kdyby nebyly, řekl bych vám to. Neboť vám jdu připravit místo. A odejdu-li a připravím vám místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.“ (Jan 14,1–3)

Pocit viny z nedokonalé práce

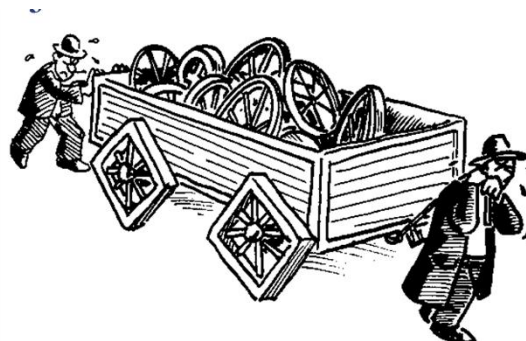
Setkal jsem se i s vyznáním Svědků a obavou, zda dostatečně intenzivně pracují – zda naplňují Boží vůli a jsou dostatečně podřízeni a poslušní vedení.

Toto je jedno z jejich vyznání:

„Značná část Svědků, které znám, se obviňuje z toho, že se více nenamáhají v kazatelské službě. Mnoho znamenitých křesťanů, kteří s největší pravděpodobností dělají maximum, žijí v tomto ohledu s hlubokým pocitem viny. V jejich životě je jenom málo prostoru pro radost.“

¹³³ Je to jejich zvláštní termín, který často používají. Jinými slovy, zda obstojí před Bohem

*Služba se stala tak složitou, důmyslně vypracovanou a organizovanou činností, že mnozí Svědkové mají pocit, že Bohu vlastně pořádně slouží pouze tehdy, pokud chodí na schůzky před službou, klepou na dveře s předem připraveným kázáním (ano, kázáním!) a rozšiřují literaturu. Navzdory snahám o změnu, úspěch se nadále měří číselnými údaji, protože čísla jsou to, co člověk hlásí...*¹³⁴

Nacházíme zde nové vyjádření volnosti ve vztahu k Bohu, která zahání strach a vede ke svobodě, která v jeho přítomnosti nabývá nejdůvěrnějšího charakteru (Římanům 8,15–18; Galatským 4,1–7). To se odráží ve službě Bohu, která je svojí povahou zcela nevynucená (Římanům 1,9).

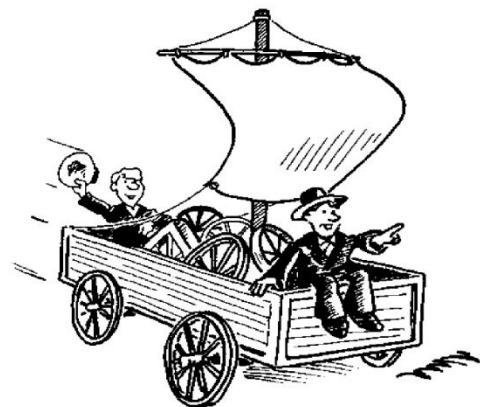
Vede rovněž k nové svobodě ve vztahu k ostatním. Osvobozuje nás od strachu z toho, že nás ostatní budou posuzovat, i od našich vlastních snah jimi manipulovat.

Patří sem i svoboda sdílet s druhými, co si myslíme, vyjadřovat naše pocity, otvírat druhým naše nitro a dělit se s nimi o náš majetek.

V jádru tohoto pojetí svobody je dobrovolná služba druhým, z lásky vycházející spontánní dávání sebe samého v jejich prospěch (1. Korintským 9,19; 1. Tesalonickým 2,8).

Blížkost a vztah s Ježíšem

Ježíš touží po jediném – po naší blízkosti a hlubokém vztahu. Výsledkem takového vztahu je odpočnutí, vnitřní svoboda a jistota nezištné lásky z jeho strany. Pochopil jsem, že mu nemusím sloužit ani dělat nějaké dobré skutky, abych našel u něho zalíbení. Jsem neustále milován a je mi darována nezasloužená milost. Jsou mi odpuštěny všechny hříchy. Jsem přijat jako jeho syn do Boží rodiny a tam patřím na věky. Z této vděčnosti a díky mohu sloužit lidem, pomáhat pracovat na Božím díle s radostí a v moci Ducha svatého.

¹³⁴ Hledání křesťanské svobody, s. 169

Jistě si vzpomenete na Boží nádherné a přímé pozvání:

„Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste obtíženi, a já vám dám odpočinek. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno je lehké.“ (Matouš 11,28–30)

- ❖ Myslíte si že to jeho pozvání má ještě nějaký jiný význam?
- ❖ Že autor to napsal jinak, než to pověděl Ježíš?
- ❖ Nebo že ta jeho nabídka již dnes neplatí nebo je omezena časově nebo je jen pro určitý počet osob?
- ❖ Myslíte si že lze oponovat Kristu?

Lze, protože on dává každému z nás svobodu a volbu rozhodovat se i v náš neprospěch. To působí jeho láska vůči nám.

- ❖ **Obáváte se toho, že pracujete málo?**
 - ❖ Prožíváte tyto zkušenosti ve své věrné službě Jehovovi?
- To může být znamení, že ho máte rádi a toužíte naplnit jeho vůli. To je skvělé.
- ❖ Může to také znamenat, že je na vás vyvíjen nátlak, abyste pracovali lépe, intenzivněji.

Pozvání pro všechny, i pro Svědky Jehovovy

Jsem přesvědčen, že tato slova patří i vám, věrným, oddaným Svědkům Jehovovým. Ale jen v případě, že se odvážíte a přijdete bezprostředně k němu, když vás i nás tak upřímně a výslovně zve k sobě.

To ale také znamená, že budete s ním komunikovat, prosit ho a děkovat mu. Jinak to jeho pozvání pro vás nemá smysl.

Beze strachu

„Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil toho, kdo má vládu nad smrtí, totiž Ďábla, a osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý život v otroctví.“ (Židům 2,14–15)

„V lásce není strach, ale dokonalá láska strach zahání; vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.“ (1. Janův 4,18)

V pokoji

„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a není bázlivé.“ (Jan 14,27)

„O nic nebuďte úzkostliví, ale ve všem oznamujte Bohu své žádosti v modlitbě a prosbě s děkováním. A pokoj Boží, který převyšuje všechno porozumění, bude střežit vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.“ (Filipským 4,6–7)

VI. ZMĚNY

Opravdovým nebezpečím pro Svědky Jehovovy je jejich vlastní literatura.¹³⁵ Na základě knihy bratrů Bednarskiego a Matusiaka *Zmienne nauki Świadków Jehowy* (Měníci se učení Svědků Jehovových)¹³⁶ jsem napočítal **862 změn** v jejich naukách, zdaleka to však nejsou všechny. Autoři citují pouze jejich literaturu, většinou bez vlastních komentářů. Jsou to tedy jejich primární zdroje. Jedná se o období zhruba sto let.

Největším počtem změn prošel asi Armagedon (20x). Muži ze Sodomy a jejich spasení či nespasení (8x). Myslím že neexistuje žádná jiná církev ani společnost, která má takto deformované učení, tolikrát změněné jako organizace Svědků Jehovových. To by možná mohlo být v *Guinnessově knize rekordů*. Přitom je takto vede Věrný a rozvážný otrok. Zdálo by se, že vede s rozvahou, moudře a že bude vzbuzovat důvěru, ale opak je pravdou. Organizace se mnohokrát nacházela v labyrintu vlastní literatury, v nejasnostech a chaosu.

Uvádím jen malé historické okénko změn¹³⁷

Po propuštění z vězení Rutherford začal reorganizovat aktivity Badatelů Bible. Tito začali „chodit od domu k domu“ a distribuovat *Strážnou věž*, ke které roku 1919 přibyl ještě časopis *Zlatý věk*¹³⁸ (nynější *Probudte se!*).

O rok později se již začaly výsledky misijní činnosti zaznamenávat a posílat do ústředí Společnosti. Přibližně ve stejné době začali Badatelé na svých pravidelných shromážděních aktivně cvičit své rekrutovací schopnosti.¹³⁹

Jako jednu z hlavních doktrinárních změn Rutherford zavedl, že každý pokřtěný člen musí být také aktivním (Božím) služebníkem¹⁴⁰, přičemž ten, který se zaváže této své „službě“ vyhradit pravidelně velkou část svého času (od padesáti hodin za měsíc)¹⁴¹, se nazývá průkopníkem. V roce 1930 došlo k prohlášení, že Kristus na zemi nezemřel proto, aby vykoupil všechny lidi, ale pouze

¹³⁵ Leonard Chretien

¹³⁶ Włodzimierz Bednarski i Szymon Matusiak 2014, rozšířené vydání

¹³⁷ Podle Bakalářské práce – Biolková J. Náboženská společnost Svědkové Jehovovi. Masarykova univerzita v Brně, Filozofická fakulta, Ústav religionistiky, 2008.

¹³⁸ The Golden Age.

¹³⁹ James M. Penton, *Apocalypse Delayed: The Story of Jehovah's Witnesses*, 2nd ed. Buffalo: University of Toronto Press, 2002, s. 56.

¹⁴⁰ Jerry Bergman, *Jehovah's Witnesses. A Comprehensive and Selectively Annotated Bibliography*, Westport, CT and London: Greenwood Press, 1999, s. 7.

¹⁴¹ Joel Elliott, *Jehovah's Witnesses in The Encyclopedia of Millennialism and Millennial Movements*, Ed. Richard Landes, Routledge: Berkshire Reference Works, 2000, s. 205.

Svědky Jehovovy (jinak řečeno: pouze oni z této Ježíšovy oběti budou mít v konečném důsledku prospěch).¹⁴²

V roce 1929 Rutherford představil nový výklad veršů 1–7 z 13. kapitoly novozákonní knihy Římanům, podle něhož by měli Svědkové Jehovovi pohlížet na sekulární stát jako na „satanovo dílo“, a v roce 1935 oficiálně všichni přijali odmítavý postoj ke zdravení státních vlajek a vstávání při státních hymnách. Ve třicátých letech také došlo k označení oslav při příležitosti Vánoc, narozenin a jiných do té doby oblíbených tradic za zavrženíhodné kvůli jejich „pohanskému“ původu. Zdá se, že k tomuto rozhodnutí došlo z velké části proto, že Rutherford měl asketické sklony. Roku 1932 se Rutherfordovi podařilo dosáhnout změny v systému volení starších, od té doby již nebyli voleni všemi členy sboru, ale tajnou radou složenou ze stávajících starších. Přibližně v této době bylo také zavedeno pravidlo, že se Svědkové nesmí stýkat s bývalými členy společenství.¹⁴³

Poslední důležitou Rutherfordovou doktrínou byla ta o „třídě pomazaných“ z roku 1932. Konečný počet těch, kteří budou vzkříšeni k věčnému životu v nebi, byl stanoven na 144 000 osob, a roku 1938 byl přidán dodatek, že pouze tito pomazaní a ostatní vzkříšení Svědkové Jehovovi (nazývaní jako „velký zástup“) přežijí Armagedon a během následující tisícileté Kristovy vlády dají Zemi po Armagedonu do pořádku.¹⁴⁴

Je Bůh chaotický a bezmocný?

Myslíte si, že ty všechny stovky změn jsou z Božího rozhodnutí? Není to důkaz, že Svědkové Jehovovi činí Boha Všemohoucího chaotickým a bezmocným Bohem?

Vyzkoušel jsem trochu jinou taktiku než doposud, a zdá se mi, že když cituji jejich zdroje, jsou hodně šokováni, jak to tak může být. Mnohé z těchto citátů nikdy neslyšeli. Někdy se odmlčí, nemají slova a zopakují tolikrát omílanou větu: „Proč Bůh stvořil tuto zemi?“ To samozřejmě s tématem rozhovoru většinou nemá nic společného.

¹⁴² Jerry Bergman, *Jehovah's Witnesses. A Comprehensive and Selectively Annotated Bibliography*, Westport, CT and London: Greenwood Press, 1999, s. 11.

¹⁴³ James M. Penton, *Apocalypse Delayed: The Story of Jehovah's Witnesses*, 2nd ed. Buffalo: University of Toronto Press, 2002, s. 65.

¹⁴⁴ Jerry Bergman, *Jehovah's Witnesses. A Comprehensive and Selectively Annotated Bibliography*, Westport, CT and London: Greenwood Press, 1999, s. 11.

VII. PROROCTVÍ

Zatajování proroctví

Je zajímavé, jak se organizaci daří zatajovat falešné předpovědi, proroctví, která se nenaplnila. Prakticky to probíhá ničením dříve vydaných knih a časopisů. Ani samotní členové si nejsou vědomi toho, co se vlastně děje. Jejich vůdcové nařídí zničení knih ve všech sborech na světě v určitou dobu a doporučí přechod na knihy nové, aktuální.

Zjistil jsem, že někteří „nesvědkové“ mají o změnách, které se udály, lepší informace než oni. Všiml jsem si, že některé sekce JW. ORG jsou nečinné. Právě proto, že popisují něco, co již dnes je jinak, co neexistuje.

Jako příklad si dovolím uvést rozhovor bývalého viceprezidenta Strážné věže Haydena C. Covingtona u soudu.¹⁴⁵

Žalobce: ... Bylo vyhlášeno falešné proroctví?

Odpověď: To připouštím.

Ž.: Muselo být Svědky Jehovovými přijato?

O.: Přesně tak.

Ž.: Pokud člen Svědků Jehovových zaujal vlastní postoj, že to proroctví bylo špatné, a řekl to, byl by vyloučen?

O.: Ano... Naším záměrem je mít jednotu.

Ž.: Jednotu za každou cenu?

O.: Jednotu za každou cenu.

Ž.: A jednotu založenou na vynuceném přijetí falešného proroctví?

O.: To připouštím jako pravdivé.

Ž.: A osoba, která vyjádřila svůj pohled..., že to (proroctví) bylo špatné a byla vyloučena, by porušila svůj závazek, pokud byla pokřtěná?

O.: Přesně tak.

Ž.: A jak jste včera výslovně řekl, byla by hodna smrti?

O.: Odpovím ano bez váhání.

Ž.: To nazýváte náboženstvím?

O.: To jistě je.

Ž.: To nazýváte křesťanstvím?

O.: Zajisté nazývám.

 „Fundamentalistická náboženství se často snaží vyčíst z Bible to, co tam opravdu není – přesný den a hodinu, kdy tento svět skončí.“¹⁴⁶

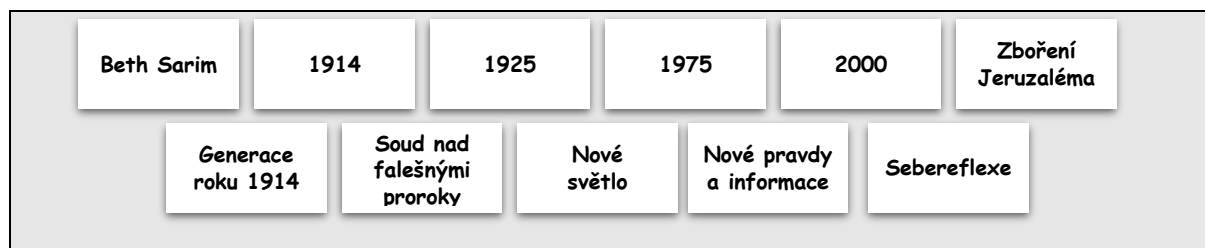
„Další způsob, jak spolupracovat s Kristovými bratry, je, mít pozitivní přístup k veškerým úpravám v našem porozumění biblických pravd, které zveřejňuje VRO.“¹⁴⁷

¹⁴⁵ Časopis Strážná věž.zde.cz

¹⁴⁶ Strážná věž, 1. dubna 1997, s. 4

¹⁴⁷ Strážna veža, 15. května 2011, s. 27

„Jsme vděční za postupné objasňování duchovních věcí, které prožíváme.“¹⁴⁸

BETH SARIM

Znáte historii Beth Sarim?

☞ „V San Diegu v Kalifornii je malý kousek země, na kterém byl v roce 1929 postaven dům, který je znám jako Beth-Sarim. Hebrejská slova Beth Sarim znamenají „Dům knížat“; a účelem získání tohoto majetku a postavení domu bylo poskytnutí hmatatelného důkazu, že na zemi dnes existují ti, kdo zcela věří Bohu a Ježíši Kristu a v jeho Království a věří, že věrní muži starých dob budou brzy Pánem vzkříšeni, budou zpět na zemi a ujmou se viditelných záležitostí země. Vlastnické právo na Beth-Sarim je propůjčeno Biblické a traktátní společnosti Strážná věž s důvěrou, že tento majetek bude v současné době používán prezidentem Společnosti a jeho pomocníky, a potom bude navždy k dispozici výše uvedeným knížatům na zemi, zatímco nevěřící se tomu posmívají a mluví o tom s opovržením, přece zde stojí jako svědectví Jehovovu jménu; a až se knížata skutečně vrátí a někteří z nich se tam zabydlí, bude to potvrzení víry a naděje, které způsobily postavení Beth-Sarimu.“¹⁴⁹

¹⁴⁸ Strážna věž, 15. ledna 2001, s. 18, odst. 8

¹⁴⁹ Kniha Spasení (publikace Strážné věže)

V roce 1942 po Rutherfordově smrti byl tento objekt prodán. A tak to vypadá, že ti věrní byli mylně informováni, protože ten dům měl být „navždy k dispozici výše uvedeným knížatům“. Je to skutečně svědectví Jehovovu jménu, jak bylo řečeno? Jak by mohlo, když ten dům byl prodán? Proč již současní Svědkové Jehovovi nemají ani tušení o této kauze?

Pokud by Rutherford věřil Písmu, tak by přijal slova Nového zákona o svatých Starého zákona o tom, že patriarchové měli žít v nebi.

„Pravím vám, že mnozí přijdou od východu i západu a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království Nebes.“ (Matouš 8,11–12)

„Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel; avšak ten nejmenší v království Nebes je větší než on.“ (Matouš 11,11)

„Abraham očekával totiž město mající základy, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh.“ (Židům 11,8)

„Neboť ti, kdo to říkají, dávají najevo, že vyhlížejí vlast. Kdyby totiž mysleli na tu, z níž vyšli, měli by čas se navrátit. Avšak touží po lepší vlasti, to jest po **vlasti nebeské**. Proto se Bůh za ně nestydí, je-li nazýván jejich Bohem, neboť jim připravil město.“ (Židům 11,14)

Rok 1914

Co přesně měl konec „časů pohanů“ znamenat pro lidstvo? Od roku 1874 měl být Kristus údajně neviditelně přítomen. Russell v knize *The Time is at Hand* (Čas je blízko), vydané v roce 1899 (knihy byla později označována jako 2. svazek Studií Písem), uváděl, že existují „biblické důkazy prokazující“, že rok 1914 „bude nejzazším mezníkem vlády nedokonalých lidí“. Russell svá očekávání ohledně roku 1914 uvedl v těchto sedmi bodech:

Za první, v tomto roce Království Boží ... již bude mít plnou, univerzální nadvládu, a v té době bude „zřízeno“ neboli pevně ustanoveno na zemi.

- Nemělo být a nebylo plně ustanoveno

Za druhé se prokáže, že ten, jehož právem jest ujmout se vlády nad zemí, bude v té době přítomen jakožto nový vládce země.

- Není přítomen v tom smyslu, ale od svého nanebevstoupení a vylití Ducha je přítomen ve své Církvi. A má plnou moc na nebi a na zemi až do svého příchodu (Matouš 24 a Efezským 1)

Za třetí se prokáže, že určitou dobu před rokem 1914 nejposlednější člen božsky ustanovené Církve Kristovy, člen „královského kněžstva“, „těla Kristova“, bude oslaven spolu s Hlavou...

- Nejsou pro to žádné důkazy. Všichni křesťané, kteří umřeli, budou s Pánem (Jan 14)

Za čtvrté se prokáže, že od té doby Jeruzalém již nebude dále pošlapáván národy, nýbrž povstane z prachu božské nepřízně ke cti; neboť „Časové národů“ budou naplněny a dovršeny.

- Jeruzalém je stále pošlapáván národy

Za páté se prokáže, že do tohoto data nebo dříve zaslepenost Izraele bude odvrácena; neboť jejich zaslepenost měla zčásti trvat, pouze „dokud by nevěšla plnost pohanů“ (Římanům 11,25).

- Zaslepenost Izraele stále trvá

Za šesté se prokáže, že „soužení veliké, jakéž nebylo od počátku světa“, dosáhne svého vyvrcholení v celosvětové vládě anarchie... a „nová nebesa a nová země“ s jejich požehnáními pokoje začnou být rozpoznávána sužovaným lidstvem.

- Soužení bylo velké (1. světová válka), ale nedosáhlo svého vyvrcholení

Za sedmé se prokáže, že před tímto datem Boží království, organizované v moci, bude na zemi, a pak udeří a potře pohanský ten obraz (Daniel 2,34) – a naplní pohltí moc těch králů.

- *Spíš naopak, vznikly nové státy, království, křesťanské církve prožívaly obnovu a vznikaly nové*

Nakonec se ukázalo, že jeho konkrétní předpovědi se nenaplnily, ani jedna z nich.

Věřil tomu všemu sám Russell? Určitě ano, dokonce tvrdil, že se jedná o Boží chronologii, nikoli pouze jeho. Do *Siónské Strážné věže* z 15. července 1894 (v přetisku s. 1677) o roce 1914 napsal: „*Nevidíme důvod měniti výpočty – ani bychom je změnit nemohli, pokud bychom měli. Jsou to, jak věříme, Boží data, nikoli naše. Ale mějte na mysli, že rok 1914 není datem začátku, nýbrž datem konce soužení.*“ Proto se věřilo, že „čas soužení“ měl začít několik let před rokem 1914, „nejpozději v roce 1910“, s vyvrcholením v roce 1914. (Viz *Siónská Strážná věž* z 15. září 1901, v přetisku s. 2876). Russell však v roce 1904, tedy deset let před rokem 1914, svůj náhled změnil. V *Siónské Strážné věži* z 1. července 1904 (s. 197 a 198, v přetisku s. 2876) uváděl, že čas soužení s průvodní celosvětovou anarchií začne až po říjnu 1914: „*Nyní očekáváme, že anarchistické vyvrcholení velkého času soužení, jež bude předcházeti požehnáním Milénia, bude po říjnu 1914 n. l. – velmi rychle poté, dle našeho názoru – ‚v hodině‘, ‚náhle‘, neboť bychom neměli očekávat, že ‚čtyřicet let‘ naší žně končící říjnem 1914 n. l. by mělo zahrnovati ono hrozné období anarchie, jež se dle Písem má státi údělem křesťanstva.*“

1925

☞ V létě roku 1966 na sjezdu Svědků Jehovových s názvem „Boží synové svobody“ se s velkým nadšením hovořilo o „času konce“. Byla zveřejněna kniha *Věčný život ve svobodě Božích synů*. Mezi účastníky sjezdu panovalo velké vzrušení. Zveřejnění této knihy bylo úžasným posílením vzrušujícího proslovu, který tomu předcházela, v němž se prakticky tvrdilo, že jsme „na prahu nového světa“. V tomto projevu bylo připuštěno, že v minulosti Společnost mnohokrát prorokovala o příchodu Boží armagedonské bitvy, kdy, jak věří Svědkové Jehovovi, skončí světové vlády a která předznamená Boží tisícileté království pod vládou Ježíše Krista. Řečník objasnil, že důvodem, proč všechna jejich předchozí data selhala, bylo, že nebyla řádně založena na biblické chronologii.

☞ „*A velice rozšířená brožura „Miliony nyní žijících lidí nikdy nezemrou“ předkládala názor, že v roce 1925 se začnou splňovat Boží předsevzetí o tom, že na zemi bude obnoven ráj a že začne kříšení věrných lidí ze starých dob... Přišel závěr roku 1925, ale konec tu ještě nebyl! Od roku 1870 badatelé Bible stále sloužili s myšlenkou na určité datum – nejprve na rok 1914 a pak na rok 1925. Nyní si uvědomili, že musí sloužit tak dlouho, jak si to bude přát Jehova.*“¹⁵⁰

¹⁵⁰ *Strážná věž*, 1. listopadu 1993, s. 12

„... rok 1925 se bude vyznačovat vzkříšením věrných spravedlivých starých dob, založené na zaslíbeních, která jsou obsažena v Božím Slově, musíme dospět k pozitivnímu a nespornému závěru, že **milióny nyní žijících nikdy nezemřou.**“¹⁵¹

1975

⌘ „Podle spolehlivé biblické chronologie skončí šest tisíc let od stvoření člověka v roce 1975 a sedmé období tisícileté lidské historie začne na podzim roku 1975 n. l.“¹⁵²

Kdokoli pochyboval o této „pravdě“, byl považován za „slabého“ či „nevěrného“, za někoho, kdo nechce „sloužit rameno vedle ramena“ s bratry a sestrami v organizaci, nebo ještě hůře, za „odpadlíka“.

A jak rostlo očekávání ohledně roku 1975, Společnost Strážná věž otiskla článek s názvem „Proč se těšíš na rok 1975?“. Přestože tento článek pokračoval v ujišťování, že Armagedon je již za rohem, byl ve svých prohlášeních ohledně roku 1975 opatrnější. Vysvětloval, že chronologie Společnosti Strážná věž „je přiměřeně přesná“, připustil však, že „není neomylná“. Potom naznačili, že jejich **výpočty mohou být chybné, co se týče „týdnů či měsíců, nikoli let“.**

„Co všechny ty řeči o roce 1975? ... Jejich zájem vzbuzuje víra, že rok 1975 označí konec 6000 let lidské historie od stvoření Adama. Máme z tohoto pozorování usoudit, že armagedonskou bitvu budeme mít za sebou do podzimu roku 1975 a že potom začne dlouho vyhlížená tisíciletá Kristova vláda.“¹⁵³

S blížícím se rokem 1975 začalo mnoho Svědků Jehovových opouštět svá zaměstnání (a vzdávat se své penze), aby věnovali víc času službě ode dveří ke dveřím. Mnozí prodali své domy a podniky, vybrali peníze z životních pojistek, odmítli vysokoškolské vzdělání pro sebe i své děti, a dokonce v očekávání „konce“ odložili i léčení, které nebylo naléhavé. Společnost Strážná věž všechny tyto skutky ocenila a chválila řadové členy, kteří tak učinili, jako „dobré příklady“ hodné následování „věrnými“ Svědky Jehovovými.

⌘ „Nyní jsou v mnohých školách studijní poradci, kteří povzbuzují k vyššímu vzdělání po ukončení střední školy a snaže o kariéru s budoucností v tomto systému věcí. Nenechte se jimi ovlivnit. Nedovolte jim, aby vám ‚vymyli mozek‘ ďáblovou propagandou úspěchu... **tomuto světu zbývá velmi málo času!**... Dejte si za cíl stát se průkopníky, celodobými služebníky, případně služebníky v Bételu či misionáři.“¹⁵⁴

Ano, konec tohoto systému je velmi blízko! Není to důvod pro zvýšení naší činnosti?...

¹⁵¹ *Milióny nyní žijících nikdy nezemřou*, 1920, s. 97 (angl. vydání)

¹⁵² *Věčný život ve svobodě Božích synů*, 1966, s. 29.

¹⁵³ *Strážná věž*, 15. srpna 1968, s. 494, 499

¹⁵⁴ *Strážná věž*, 15. března 1969, s. 171

„Doslýcháme se, že bratři prodávají své domy a majetek a chtějí vyplnit zbytek svých dnů v tomto starém systému věcí průkopnickou službou. Jistě je to pěkný způsob, jak strávit zbývající krátký čas před koncem bezbožného světa.“¹⁵⁵

„... někteří, již sloužili Bohu, si naplánovali život podle mylného názoru na to, co se mělo stát v určitém datu či roce. Nejspíš proto odsunuli anebo zanedbali věci, které by jinak učinili. Oni však nepochopili biblická varování ohledně konce tohoto systému věcí a mysleli si, že biblická chronologie ukazuje na konkrétní datum... Říkal Ježíš, že bychom měli přizpůsobit své finanční a světské záležitosti tak, aby nám naše zdroje vystačily k určitému datu, o němž si myslíme, že označuje konec?... Takové myšlení Ježíš nedoporučoval.“¹⁵⁶

Mnozí začali „repat“ a „stěžovat si“, až byla Společnost Strážná věž nucena na tuto záležitost odpovědět. Když to konečně udělali, byli jsme ohromeni a šokováni tím, co řekli. Řadoví členové Svědků Jehovových byli prakticky seřváni! Prezident Strážné věže, Fred Franz, řval na obecnost složené ze Svědků Jehovových a řekl: „Víte, proč Armagedon nepřišel? Protože jste CHTĚLI, ABY PŘIŠEL!“¹⁵⁷

Stejně jak to bylo s mnoha nevyplněnými předpověďmi Strážné věže a s jejími změnami v učení, o nichž průměrný Svědek Jehovův nic neví, i pravda o tom, co se skutečně stalo, byla překroucena, aby to vyznělo jinak, a historie Strážné věže byla přepsána.

1993 (Byla vydána zatím poslední kniha [750 stran] Společnosti Strážná věž o vlastních dějinách – *Svědkové Jehovovi – Hlasatelé Božího království*, 1993) (Poznámka: Na konci této knihy je chronologický oddíl nazvaný „Významná data“. O předpovědích ohledně roku 1925 a 1975 zde není ani zmínka! Proč je tato část dějin Společnosti Strážná věž tajena před novými, důvěřivými členy?)

Ti, kdo znají skutečnou pravdu a odešli, jsou účinně umlčeni, neboť jsou „označeni“ autoritami Strážné věže za „bezbožné, zlé, odpadlíky“, aby ti, co jsou příliš mladí, než aby znali cokoli lepšího, byli uchráněni před pravdou.

Ponižování věrných

Člen vedoucího sboru Tony Morris přichází na pódium k závěrečné řeči o výročním shromáždění v roce 2021 a trapně se vysmívá Svědkům Jehovovým, kteří přijali falešné předpovědi organizace ohledně roku 1975 a blížící se Armagedon vzali vážně. Ponižoval je, smál se a posluchači tleskali a také se smáli.¹⁵⁸

¹⁵⁵ *Služba Království*, květen 1974, s. 3

¹⁵⁶ *Strážná věž*, 15. července 1976, s. 440

¹⁵⁷ *Opravdu Strážná věž říkala, že konec přijde v roce 1975?* – 4Jehovah (Jehova)

¹⁵⁸ *Strážná věž*, 1. ledna 1989, s. 12

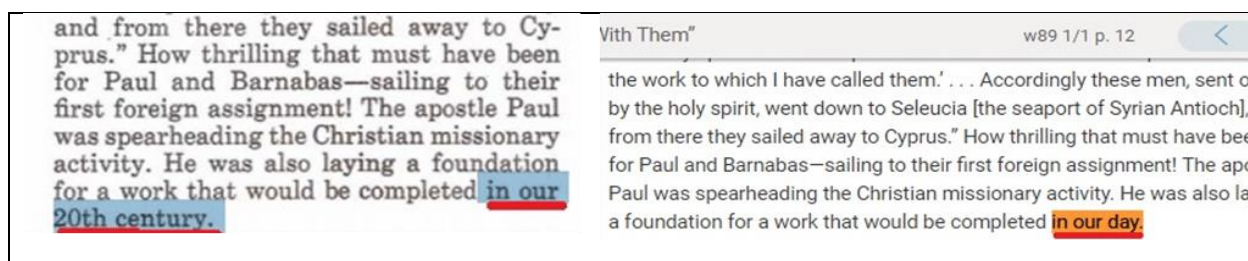
https://www.youtube.com/watch?v=hcvrXzNOiiko&list=RDCMUCz1w0ll081JJiYcjb298pOw&start_radio=1

2000

Někde stačí doplnit nebo vynechat slovíčko a význam celé věty se změní. Uveďme si to na příkladu: „*Apoštol Pavel byl průkopníkem v křesťanské misijní činnosti. Zároveň položil základy práce, která měla být dokončena v našem 20. století.*“¹⁵⁹

Nyní si všimněme, jak původní text změnili v digitální verzi: „*Apoštol Pavel byl průkopníkem v křesťanské misijní činnosti. Zároveň položil základy práce, která měla být dokončena v našich dnech.*“

Zde je původní a upravený text v angličtině:

... v našem 20. století

... v našich dnech

- ❖ Proč vedení Svědků Jehovových takto zasahuje do původního textu?
- ❖ Aby se zabránilo jejich obvinění z falešné předpovědi o ukončení zvěstovatelství činnosti ještě před rokem 2000? Takový zásah je podvod, protože překrucuje původní obsah publikace.
- ❖ A proč to teda dělají? V tomto kontextu zní docela paradoxně jejich odpověď na téma lži.

^[159] „*Lidé lžou nejčastěji proto, aby se před něčím ochránili nebo se ukázali v lepším světle. Aby zatajili vlastní chyby a přestupky nebo získali finanční nebo osobní výhody.*“¹⁶⁰

Lépe to již vystihnout nemohli. Tento článek popisuje, jak organizace Svědků Jehovových pravidelně a úmyslně překrucuje fakta o vlastní minulosti a nepřijemných skutečnostech v současnosti.¹⁶¹

K zamyšlení nás musí vést fakt, proč tak zjevné falšování nepřivádí ty členy, kteří čtou tento text, k opozici.

- ❖ Jak to mohou projít mlčky, bez povšimnutí?

¹⁵⁹ https://www.youtube.com/watch?v=hcvrXzNOiko&list=RDCMUCz1w0l1081JJiYcjb298pOw&start_radio=1

¹⁶⁰ *Strážna věža*, říjen 2018, s. 8, odst. 9

¹⁶¹ JW.FAKTA

Poslední den z posledních dnů

Na začátku pandemie v roce 2020 jeden z vedoucích VRO (Lett) řekl: „*Není pochyb o tom, že je to konec konce posledních dnů. Jen krátce před posledním dnem posledních dnů.*“¹⁶²

Po několika měsících ještě v době pandemie tentýž muž oznamoval informaci o celosvětovém dlouhodobém projektu natáčení filmu o Ježíši Kristu a vyzýval členy organizace k finanční podpoře.

Na můj dotaz, jak tomu rozumí Svědkové, mi jeden z nich s nadšením vyprávěl, že „tento film se bude promítat po celém světě po Armagedonu“.

ZBOŘENÍ JERUZALÉMA V ROCE 607 př. n. l.?

Když budete hovořit se Svědky Jehovovými, tak vám budou s jistotou tvrdit, že rok 1914 je velmi důležitý pro ně a vlastně pro každého. K událostem, které předpovídali, nedošlo (zničení systému věcí, likvidace států, církví...).

Bylo tedy vymyšleno jiné řešení (zahájení vlády Krista v nebi...). Stalo se to ještě několikrát, že předpověděli další data události, ale ani jediné nebylo naplněno. Je zřejmé, že rok 1914 Svědkové Jehovovi odvozují svými výpočty od roku 607 př. n. l., kde údajně mělo dojít ke zboření Jeruzaléma.

Jsou jediní, kteří tímto datem „operují“. Dostupné historické prameny a biblické výpovědi se jednoznačně shodují s tím, že ke zboření Jeruzaléma došlo v roce 588–587 př. n. l. Stalo se to v devatenáctém roce vlády Nebúkadnesara, která započala v roce 605 př. n. l.¹⁶³ To znamená, že v této době se král teprve rozkoukával po svém království, a nemohl tedy bořit Jeruzalém.

Toto datum bylo v našich rozhovorech „protřásáno“ mnohokrát. Musím přiznat, že s větší tvrdohlavostí jsem se nesetkal. I když jsem jim uváděl konkrétní zdroje, „nehnuli ani brvou“. Musí to pro ně být jako políček do tváře. Musí se bránit, a nepopustí ani o píď.

Rozumím tomu, že o rok 607 musejí bojovat ze všech sil. Jde opravdu o hodně. A z našich rozhovorů vyplývá, že toto datum uchovali ve své mysli velmi hluboko. Nechtějí o tom mluvit a zdůrazňují pouze své JW.ORG a jejich vysvětlení. V opačném případě si koledují o vyhazov z organizace. Byli mnozí, kteří kvůli otázkám ohledně tohoto data skončili „na dlažbě“.

V tomto případě rok 1914 nemá větší význam kromě politických událostí (začátek 1. světové války...) Je-li tomu tak, potom celá konstrukce učení Svědků Jehovových je jako dům postavený na písku těsně před bouří, nebo jak se také říká, dům, který se zborší jako domeček z karet. Je zřejmé, že časem se budou muset s tímto problémem vypořádat, a přinesou, jako již mnohokrát, „nové světlo“. Kratičký pohled na pár textů nám pomůže se v této věci zorientovat a třeba dát rozumnou odpověď v pravou chvíli...

¹⁶² <https://www.facebook.com/milan.mesko.9/videos/3639163932870806>

¹⁶³ 2. Královská 25,8

Devatenáctý rok panování Nebúkadnesara

Začal vládnout v roce 605 př. n. l. (jeho otec Nebopalsar zemřel v srpnu téhož roku). 605 – 19 = 587/586 (rok zničení Jeruzaléma). „*V pátém měsíci, sedmého dne toho měsíce, to byl devatenáctý rok vlády babylonského krále Nebúkadnesara. Přišel do Jeruzaléma Nebúzaradán, velitel tělesné stráže a otrok babylonského krále. Spálil Hospodinův dům i královský palác, všechny jeruzalémské domy, každý velký dům spálil ohněm. Celé chaldejské vojsko, které bylo s velitelem tělesné stráže, strhlo hradby kolem Jeruzaléma.*“¹⁶⁴

Darius Perský¹⁶⁵

Práce na domě Božím v Jeruzalémě tehdy ustala a stála až do druhého roku kralování perského krále Dareia. Ve druhém roce vlády krále Dareia začali prorokovat proroci Zacharjáš a Ageus. Druhý rok vlády Dareia Perského se datuje do roku 519/520 př. n. l. „*V druhém roce vlády krále Dareia, v šestém měsíci, prvního dne toho měsíce, stalo se Hospodinovo slovo prostřednictvím proroka Agea k judskému místodržiteli Zerubábelovi, synu Šealtielovu, a k veleknězi Jóšuovi, synu Jósadakovu...*“ (Ageus 1,1)

Prorok Ageus

„*Kdo z vás, kteří jste zůstali, viděl tento dům v jeho první slávě? A jaký jej vidíte nyní? Není ve vašich očích jen pouhé nic?*“¹⁶⁶

Kolik let by muselo být zmíněným Židům, aby si dobře pamatovali bývalý chrám? Pokud by jim při zničení Jeruzaléma bylo 10–15 let, mnohým by dnes muselo být 97–102 let. Tak vysoký věk asi není možný. „*Časy našich let – je jich sedmdesát, a je-li člověk při síle, osmdesát.*“ (Žalm 90,10) Pokud by zmíněným Izraelitům bylo při zničení Jeruzaléma v roce 586/587 také 10–15 let, máme před očima mnoho těch, kterým by v roce 520 př. n. l. bylo kolem 76–82 let, což se dá akceptovat.

Anděl JHVH

„*Dvacátého čtvrtého dne jedenáctého měsíce, to je v měsíci šebatu, ve druhém roce vlády Dareia se stalo Hospodinovo slovo k proroku Zacharjášovi, synu Berekjáše, syna Idova... Hospodinův anděl promluvil a řekl: Hospodine zástupů, jak dlouho nebudeš mít slitování s Jeruzalémem a s judskými městy, na nichž je tvé rozhořčení po sedmdesát let?*“¹⁶⁷

¹⁶⁴ 2. Královská 23,8

¹⁶⁵ Ezdráš 4,23–24

¹⁶⁶ Ageus 2,3

¹⁶⁷ Zacharjáš 1,7.12

Válka s egyptským faraonem Amasisem

Chofras vládl v Egyptě v letech 589–570 př. n. l. Po něm od roku 570 do roku 526 př. n. l. vládl faraon Amasis. Podle „Babylonské kroniky“ se král Nebúkadnesar utkal s faraonem Amasisem ve třicátém sedmém roce své vlády (568/567 př. n. l.). I tato data jsou pozoruhodně v souladu. Těžko by se asi Židé uchýlili k faraonovi Chofrasovi v roce 607 př. n. l. ($568 + 37 = 605$).

Biblická zpráva je tedy plně v souladu s historickým svědectvím starověkých pisatelů okolních národů a určuje rok 587/586 př. n. l. jako datum zničení Jeruzaléma, chrámu, a hlavně sesazení Sedekjáše z trůnu. Provedeme-li výpočet podle Danielova proroctví, dostáváme se k roku 1934. Významný rok 1914 tím tedy padá. Vytáhli jsme eso, a domeček z karet se nám rozsypal.

Vědecké důkazy

Z čeho vychází věda při stanovení data roku 586/587 př. n. l.?

Starověcí historikové

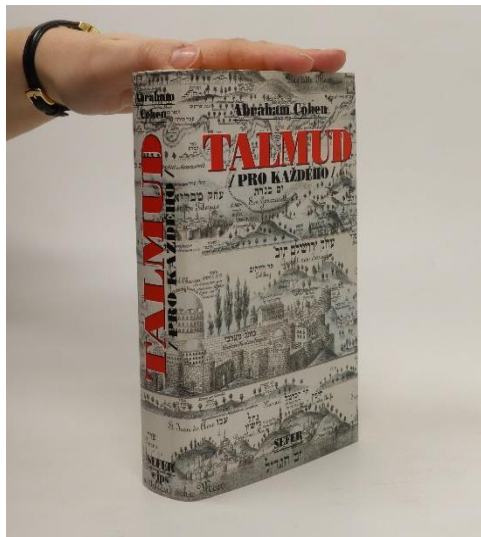

Vychází v podstatě ze stejných pramenů, na jejichž základě byl stanoven rok 539 př. n. l. jako rok dobytí Babylona. Vychází z děl starověkých historiků, jako byl Berosos (babylonský kněz), Ptolemaios, Josephus Flavius, z nálezů klínopisných tabulek a různých starověkých nápisů a také ze záznamů o astronomicky pozorovatelných jevech, jako je zatmění Slunce a Měsíce. Jedná se o jejich zkoumání a vzájemné porovnávání. Čím více různých údajů se dostane do souladu, tím vyšší je přesnost.

Jsem přesvědčen, že nejlepším a důvěryhodným zdrojem jsou samotní židovští učenci. Je zřejmé, že každé dítě v Izraeli zná z paměti data zboření izraelského chrámu v roce 586 p. n. l. a v roce 70 n. l. Jen Svědkové Jehovovi jako jediní si posunuli toto

datum o dvacet let dříve.

„Talmud“

Je příznačné, že toto dílo napsal Abraham Cohen (1887–1957). Studoval filozofii na univerzitách v Londýně a Cambridge. Téměř čtyřicet let působil jako rabín v židovské kongregaci v Birminghamu. Je známý jako autor, překladatel (Překlad babylonského Talmudu do angličtiny). V úvodu knihy napsal:

„Roku 586 př. n. l. zažilo Judské království, které představovalo vše, co tehdy zbylo z izraelského národa v Kenaanu, zdrcující zkušenost. Chrám byl proměněn v trosky, obřady v něm vykonávané ustaly, nejlepší část národa byla odvedena do babylonského zajetí a jen část chudiny země ponechal velitel tělesné stráže jako vinaře a rolníky.“¹⁶⁸

„Jak sedí osaměle město, které mělo mnoho lidu! Je jako vdova to, jež bylo velké mezi národy. Kněžna mezi provinciemi je vydána nuceným pracím. V noci hořce pláče a slzy jí tečou po tvářích. Mezi všemi svými milenci nemá utěšitele. Všichni její přátelé ji nevěrně opustili, stali se jejími nepřáteli. Juda byl vystěhován v soužení a v těžké otročině. Bydlí mezi národy, nenalezl místo odpočinku. Všichni, kdo jej pronásledují, ho dostihnou uprostřed velké tísně.“¹⁶⁹

Pád Jeruzaléma¹⁷⁰

Ve snaze o vymanění se z babylonského područí král Jójakím požádal o pomoc Egypt, než ale nějaká pomoc přišla, oblehlo babylonské vojsko roku 597 Jeruzalém, během něhož Jójakím zemřel.

Jeho syna Jójakína, kněze a aristokracii Babyloňané odvěkli do zajetí a na trůn dosadili Sidkijáše. I ten se však vzbouřil, tentokrát však měla babylonská odvěta ještě drastičtější účinky.

Nebúkadnesar II. roku 587 Judsko vyplenil, dobyl Jeruzalém, zbořil chrám a část obyvatelstva odvlékl do zajetí (odhady počtu odvečených se pohybují od několika tisíc do maximálně dvacet tisíc lidí, což by činilo čtvrtinu obyvatelstva).¹⁷¹

Neo – Babilonian Empire¹⁷²

¹⁶⁸ Talmud, s. 7, Abraham Cohen

¹⁶⁹ Talmud s. 7, Abraham Cohen

¹⁷⁰ Wikipedie

¹⁷¹ Finkelstein – Silberman (2007), s. 270n

¹⁷² „After an 18-month siege, Jerusalem was captured in 587 BC, and thousands of Jews were deported to Babylon, and Solomon's Temple was razed to the ground.“ (Wikipedia)

Další zdroje:

Biblický slovník¹⁷³

„Roku 586 byl chrám zničen, hradby i královské paláce zbořeny.“

Dějiny židovského národa

„Na přelomu let 587/586 byly hradby Jeruzaléma prolomeny a hladovějící město se vzdalo. Chrám byl zbořen, krásné městské domy zpusťošeny...“¹⁷⁴

Starý Zákon¹⁷⁵

„Nebúkadnesar dobývá Jeruzalém“ (587/586)

Chronology of Usher¹⁷⁶

Introduction to the Old Testament¹⁷⁷

Úvod do Starej Zmluvy¹⁷⁸

586 – Pád Jeruzaléma – jedenáctý rok vlády Sidkijáše (597–586) a devatenáctý rok vlády Nebúkadnesara (605 – 19 = 586), „... což byl devatenáctý rok vlády babylonského krále Nebúkadnesara, přitáhl velitel tělesné stráže Nebúzaradán, který stával před babylonským králem, do Jeruzaléma. Spálil Hospodinův dům i královský palác, všechny jeruzalémské domy; každý velký dům spálil ohněm.“¹⁷⁹

Starý zákon¹⁸⁰

„Bylo to v srpnu 586 př. n. l., měsíc poté, co Babyloňané prolomili hradby Jeruzaléma. Postupně bořili chrám i město...“

Biblický atlas¹⁸¹

597 – Dobyť Jeruzaléma

587 (podle kalendáře – nový rok od Nisanu) dobytí Chrámu v srpnu, nebo 586 (podle kalendáře – nový rok od měsíce Tišrí)

¹⁷³ Adolf Novotný

¹⁷⁴ Ostrakon s vyrytými nápisy – Dopisy z Lachiše. Vykopal je archeolog Starkey – 1935

¹⁷⁵ Starý zákon – Překlad s výkladem (Kalich)

¹⁷⁶ 607 – destruction of Niniveh by the Medes, and end of the empire of Assyria, 586 – Destruction of Jerusalem by the Chaldaeans in the 19th year of 19th year of Nebuchadnezzar (2. Královská 25)

¹⁷⁷ Profesor of Old Testament, Wyckliffe College, University of Toronto. „Tiele preferred a date of 586 B. C. for the fall Jerusalem. Albright placed that event in 587 B. C.“

BASOR, No 143(1956), pp. 22ff. Zondervan Pictorial Bible Dictionary (1963), p. 169

W. F. Albright, BASOR, No. 100 (1945), p. 22, No. 143 (1956), pp. 283ff

¹⁷⁸ doc. ThDr. Pavel Hanes, PhD., Banská Bystrica

¹⁷⁹ Jeremjáš 52,12.13; 2. Královská 25,8

¹⁸⁰ John Mac Arthur

¹⁸¹ Starý zákon – komentář

Nový biblický slovník¹⁸²

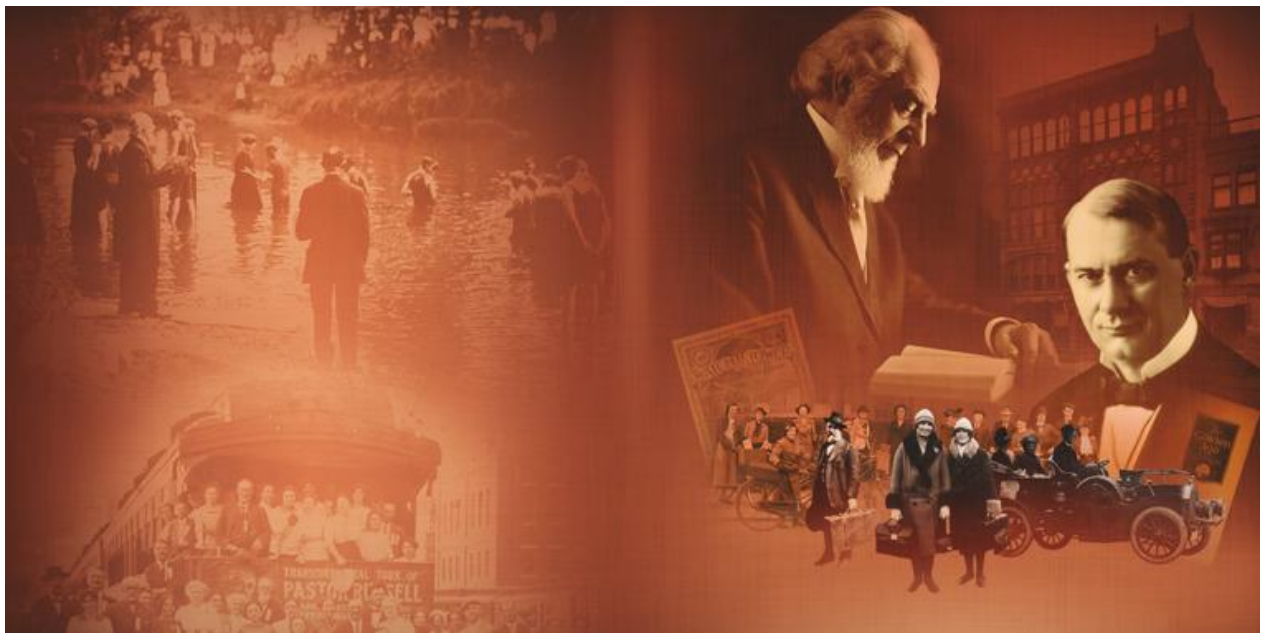
„V roce 587 Jeruzalém vyplenilo Nebúkadnesarovo vojsko, které zničilo chrám, většinu budov a městské hradby.“¹⁸³

Soud nad falešnými proroky

„Avšak prorok, který se opováží mluvit v mém jménu slovo, jež jsem mu nepřikázal mluvit, nebo který mluví ve jménu jiných bohů, ten prorok zemře. A v případě, že by sis řekl v srdci: ‚Jak poznáme slovo, které Jehova nemluvil?‘ – když prorok mluví ve jménu Jehovy a slovo nenastane ani se neuskuteční, je to slovo, které Jehova nemluvil. Prorok je mluvil s opovázlivostí. Nezalekneš se ho.“ (Deuteronomium 18,20–22)

„Mnozí křesťané, téměř všichni, kteří doufali, že budou patřit k oněm ‚milionům‘, jež nikdy nezemřou, již dávno zemřeli.“¹⁸⁴

„**Nové světlo**“ – Zní to docela zajímavě, ale zároveň tragicky, jak se při rozhovorech vymlouvají na „nové světlo“. „Nové světlo“ je ve skutečnosti naprosto jiné, opačné světlo, jehož význam v kontextu je zcela jiný, než je původní verze. Všechna tato utajování a překrucování vysvětlují jediným textem z knihy Přísloví (4,18) o tom, že „přichází nové světlo“:

„*Stezka spravedlivých je jako záře úsvitu, září víc a víc, až do bílého dne.*“

¹⁸² Biblický atlas

¹⁸³ Nový biblický slovník

¹⁸⁴ *Strážná věž*, 15. února 1995, s. 9, odst. 4

Nové informace

„V organizaci není nutné trávit mnoho času a energie výzkumem, protože zde jsou bratři pověřeni touto prací, aby pomáhali těm, kteří tolik času nemají. Ti připravují kvalitní materiál pro Strážnou věž a další publikace společnosti. Není toho pro studium dost?“

Jeden z nejprospěšnějších způsobů, jak je možné studovat, je, že budeš číst nová čísla Strážné věže a Probud'te se! nebo nové knihy s radostí, že se dostaneš k novým pravdám a čerstvým informacím.¹⁸⁵

„Než pomine pokolení, které pamatuje události roku 1914, nastane nový svět, ve kterém zavládne pokoj a bezpečí.“¹⁸⁶

Ilustrace navazuje na velmi důležité učení o generaci, která pamatuje rok 1914.

Když se ukázalo, že v důsledku plynutí času se nemůže naplnit, tak bylo změněno, přetvořeno jakoby nic, bez uzardění. Víím, že ani skalní běžní Svědkové se dnes v této konstrukci nedokážou orientovat.

¹⁸⁵ Strážna věž, 1. června 1967, s. 338

¹⁸⁶ Můžete žít navždy v pozemském ráji, s. 154

Sebereflexe

V jednom krátkém článku uvádějí tři změny, k nimž došlo v jejich dřívějším učení. Je to vlastně přiznání, že se spletli ve výkladu prorocství. Je to zároveň nebývalé a unikátní.

„Uvažovali jsme o tom, kdy má dojít ke třem významným událostem.

- *Nejdřív jsme si připomněli, že velké soužení **nezačalo** v roce 1914, ale že začne v době, kdy Organizace spojených národů zaútočí na Velký Babylon.*
- *Potom jsme si zopakovali, proč Ježíšovo soužení ovcí a kozlů **nezačalo** v roce 1914, ale proč k němu dojde během velkého soužení.*
- *A nakonec jsme si ukázali, proč Ježíš **neustanovil** věrného otroka nad veškerým svým majetkem v roce 1919, ale proč i k tomu dojde v průběhu velkého soužení. Všechny tři události se tedy odehrají až v budoucnosti – během velkého soužení.“¹⁸⁷*

- ❖ Opravdu věříte, že pod jeden verš ze Starého zákona (nové světlo) lze schovat všechna nepravdivá fakta nahromaděná během desetiletí a uspokojit otázky členů organizace právem kladené Věrnému a rozvážnému otrokovi?

Někteří z vás zapírají buď vědomě, nebo opravdu nevíte o kauzách ohledně určování letopočtu příchodu Krista (mnoho milionů lidí žijících v období roku 1925 nemělo umřít, Armagedon, stavba Beth Sarim...)

Věrného a rozvážného otroka stále respektujete a jste přesvědčeni, že „bratři pracují dobrovolně, věrně a dávají pokrm časem svým“. Jsou tedy jaksi automaticky hodni důvěry a bezmezní poslušnosti, jak jsem to slyšel v rozhovorech s vámi. Zároveň mě někteří ujišťovali, že se na to musí podívat. Ale jistotu, že to udělali, jsem získal jen výjimečně.

- ❖ Neznepokojuje vás to, že až vaše děti budou dospívat a na internetu si přečtou dostupné informace, že se vás možná budou ptát, jak to bylo ve skutečnosti?

Tyto informace dnes již nelze skrývat. Své otázky nebo pochybnosti nemohou zřejmě odhalit před svými staršími.

- ❖ Zamlčíte jim pravdu, nebo odhalíte praktiky své milované organizace? Pro vás to musí být veliké dilema a drama.

Jsou dvě možnosti. Buď zachovat mlčení a vnitřně se spokojit se lží a po celý život prožívat duchovní schizofrenii. Je také možné myšlenky, které vám nedají spát, odsouvat z mysli vůlí nebo pomocí prášků. Nebo se pokusit, byť jen kvůli svému svědomí a rodině, udělat cokoli, co vás povede ke svobodě. Jen Slovo Kristovo vysvobozuje k pravdě a vyvádí na světlo skrze pravdivá biblická slova.

¹⁸⁷ *Strážná věž, 2013: Pověz nám, kdy to bude?*

Nové světlo, nikoli světlo Strážné věže. Již samotný název „Strážná věž“ pro křesťany znající Krista evokuje přítomnost, nesvobodu a nepříznivé prostředí.

Boží, Ježíšovo světlo přináší radost, svobodu, odpočinku, společenství s Božími dětmi. Velmi bych vám přál, abyste pohlédli pravdě do očí. Vaše radost bude bezmezná.

VIII. ZÁKLADNÍ UČENÍ OD STOJÁNKŮ

Během mého polemizování „ve stínu Strážné věže“ jsem debatoval se Svědky Jehovovými snad o všech tématech učení, která vyznívají jinak, než je tradiční výklad Písma v církvi. A to je drtivá většina. Později jsem naše rozhovory zúžil jen na některé části, které podle mě zasahují přímo do života věčného.

Často jsem se před zahájením rozhovoru soustředil a očekával inspiraci od Boha. Věřím, že Bůh zná jejich srdce a že ví, co potřebují ohledně toho, co zrovna prožívají, s čím se potýkají. Někdy jsem měl pocit, že s konkrétní dvojicí nemám mluvit. Čekal jsem na další „střídání stráže“.

Některá témata jsou složitá, proto Svědkové Jehovovi někdy odpovídají, že nejsou na ně připraveni, že je musí doma nastudovat, a slibují další setkání, ale většinou se již neozvou. Někdy se odmlčí nebo se rozzlobí a utečou na jiné místo. Většinou „drží fazonu“. Když se odmlčí a hledají odpověď, často se v duchu modlím, aby jim Duch svatý otevřel mysl, aby jim zasvítilo světlo evangelia, které je v Kristu Ježíši.

Dále se budeme zabývat jen výčtem specifických důrazů učení Náboženské společnosti Svědků Jehovových. Především se jedná o ty, které nejčastěji byly součástí mých osobních rozhovorů na ulici nebo doma. (Armagedon, Písmo, Boží jméno, Ježíš Kristus, Duch svatý, Spasení, Transfuze)

❖ ARMAGEDON

Jsou neustále syceni a strašeni Armagedonem. V rozhovorech jsme tuto otázku často probírali. Zjistil jsem, že se Armagedonu bojí. Mají obavu, zda obstojí, zda je Bůh „uzná“. Přitom samotný název je jen na jednom místě v Písmu.

„V armagedonské bitvě Jehova vykoná rozsudek nad tímto světem. Nebude konat chladně, bez emocí, ale s velkým hněvem. A svůj hněv namíří ne proti jediné armádě nebo národu, ale proti milionům lidí na celém světě. Těla zabíjených, která padnou Jehovovou rukou, budou ležet od jednoho konce země po druhý.“¹⁸⁸

Když jsem důkladně studoval tento problém v Písmu, dospěl jsem k těmto názorům, které nemusí být jediné správné, ale mohou být předmětem dialogu s kýmkoli z vás.

¹⁸⁸ Čisté uctievanie Jehovu obnovené!, 2020, s. 189–190

„I shromáždil je na místo, zvané hebrejsky Harmagedon. Sedmý anděl vylil svou misku na ovzduší, a ze svatyně od trůnu vyšel mocný hlas, který řekl: ‚Stalo se!‘“ (Zjevení 16,16–17)

Armagedon, kde podle Zjevení 16,16 se mají shromáždit králové nižšího světa spolu s drakem a šelmou a falešným prorokem, tedy démonickými duchy, aby vyhlásili válku Hospodinu. Kniha Zjevení tu snad navazuje na krvavé boje, jež se odehrávaly u Megida. (Soudců 5,19; 2. Královská 9,27; 2. Královská 23,29 [sr. Zacharjáš 12,11]).

Badatelé dosud nejsou jednotní ve výkladu tohoto jména. Zdá se však, že Armagedon je jen symbolickým, nikoli zeměpisným názvem pro bojiště, kde se odehrává boj mezi Bohem a jeho nepřáteli. Je to protějšek hory Hospodinovy, Siónu (Židům 12,22n), jeviště rozhodujícího boje (Zjevení 16,14; 19,19) a posledního soudu (Zjevení 19,20–21). Viz Bič II, 31.

Je dobré si všimnout těch, kteří mají být účastni této katastrofy:

Bezbožní lidé

Lidé, kteří měli na sobě cejch šelmy (Zjevení 16,2) a klaněli se obrazu, proklínali jméno Boha, ale neobrátili se, aby mu vzdali chválu (16,9), neobrátili se od svých skutků (11) a prokleli Boha (21).

2 „První z nich odešel a vylil svou misku na zem, a na lidi, kteří měli cejch šelmy a kteří se klaněli jejímu obrazu, přišly zlé a zhoubné vředy.“

9 „Lidé byli ožehnuti velikým žářem a proklínali jméno Boha, který měl moc nad těmito ranami, ale neobrátili se, aby mu vzdali slávu.“

21 „... lidé prokleli Boha pro tu ránu krupobití, protože ta rána byla velmi veliká.“

Boží lidé

Ježíšovi následovníci, křesťané se nemusejí obávat Armagedonu. Nepatří mezi bezbožné, proklínající Boha. Nebudou bojovat spolu s nečistými duchy proti němu. Nemají na sobě cejch šelmy, ale znamení Ducha svatého, jsou svatyní Ducha, který v nich bydlí, potvrzuje jim, že jsou jeho děti.

Je důležité ještě připomenout, že Armagedon, který již přichází, byl v historii samotnými Svědky předpovězen asi dvacetkrát. Dovolím si vyjmenovat roky, ve kterých měl nastat.

Armagedon v roce:

1874, 1878, 1881, 1910, 1914, 1915, 1916, 1918, 1920, 1921, 1925, 1926, 1935, 1939, 1942, 1945, 1975, do konce 20. století.

Mnozí poslušní následovníci se asi cítili svedeni a zklamáni. Zřejmě prožívali během svých životů a věrné služby mnoho nejistoty, strachu a bolesti.

„Neboť všichni ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou Boží synové. Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Sám ten Duch svědčí spolu s naším duchem, že jsme děti Boží. Jsme-li však děti, jsme i dědicové – dědicové Boží a spoludědicové Kristovi, pokud vskutku spolu s ním trpíme, abychom spolu s ním byli také oslaveni.“ (Římanům 8,14–17)

„Nebo nevíte, že vaše tělo je svatyní svatého Ducha, který je ve vás a kterého máte od Boha? Nevíte, že nejste sami svoji? Byli jste přece koupeni za velikou cenu; oslavte tedy svým tělem Boha.“ (1. Korintským 6,19)

Budou s Kristem – Kristovi synové a dcery nezhynou v Armagedonu. Mají své místo s Kristem, v jeho příbytcích...

„Potom jsem uslyšel něco jako mocný hlas velikého zástupu v nebi, který říkal: ‚Haleluja! Záchrana, sláva i moc náleží našemu Bohu, protože pravé a spravedlivé jsou jeho soudy, neboť odsoudil tu velikou smilnici, která zničila zemi svým smilstvem...‘“ (Zjevení 19,1–2)

Křesťané se nemusejí obávat Armagedonu

Ani vy, Svědkové Jehovovi, pokud mu patříte, věříte, máte Ducha, jste jeho, voláte k němu „Otče“.

Pokud toto neprožíváte, pak vás před zahynutím nic jiného neochrání. Ani intenzivnější služba, ani sebezapření, pomoc, zvěstování, snaha být svatý. Jen Ježíš je náš život a také život věčný.

Chci vás povzbudit, abyste nevzdávali hledání spasení skrze víru v Pána Ježíše Krista.

Velmi bych vám přál, abyste mohli zvednout hlavu nahoru, když přemýšlíte o příchodu Krista a vidíte sílící znamení jeho příchodu, neboť se přibližuje naše i vaše vykoupění.

„Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, protože se přibližuje vaše vykoupění.“ (Lukáš 21,28)

❖ PÍSMO

Co napsali o Bibli SJ	Písmo jen s organizací	Přesnost a věrohodnos	On své slovo uchránil	Písmo je falšováno	Záměrné odstranění JHVH	PNS
Jediný správný překlad	SJ uvedli vše na pravou	Nedůvěra vůči nebeskému	Záruky	Nedůvěra v Písmo	Meziřádko vý překlad	NZ již pro nás neplatí

 Co napsali Svědkové Jehovovi o Bibli?

Písmo jen s Organizací

„Křesťanská řecká Písma byla přidána, aby doplnila Bibli. Evangelia a dopisy byly určeny buď přímo křesťanskému sboru jako celku, nebo jeho jednotlivým členům, ale i v tomto případě byl jednotlivec pouze použit ve prospěch sboru.

A právě z těchto důvodů je nemožné Bibli správně porozumět, aniž bychom měli na mysli Jehovovu viditelnou organizaci.

Boží Slovo nepochybně slouží – vzhledem k našemu chování a víře – jako světlo na naší cestě. Ale Jehova Bůh kromě toho poskytl i organizaci ‚věrného a rozvážného otroka‘, aby nám pomohl porozumět Bibli a uplatnit ji.

A dokud se nespojíme s tímto ‚věrným a rozvážným otrokem‘, tak nikdy nenastoupíme na cestu života, lhostejno, jak mnoho a jak často budeme číst Bibli!

Proto nikdy nezapomeňme na smysl Petrových slov, která pronesl, když se Ježíš zeptal apoštolů, zda také oni nechtějí odejít.

Na světě prostě není žádné jiné místo, kde by člověk mohl dostat duchovní pokrm a přidat se k pravému křesťanskému společenství, než jsou ti, kteří jsou loajální organizaci ‚věrného a rozvážného otroka‘.

Bible je organizační knihou, která náleží křesťanskému sboru jako organizaci, nikoli jednotlivcům, bez ohledu na to, jak upřímně tito lidé mohou věřit, že mohou Bibli vykládat. A právě z těchto důvodů je nemožné Bibli správně porozumět, aniž bychom měli na mysli Jehovovu viditelnou organizaci.¹⁸⁹

Věrohodnost Písma

¹⁸⁹ Strážná věž, 1. října 1967, s. 587

Při přemýšlení o tématu věrohodnosti Písma se nabízí otázka, kterou bych rád směřoval opět osobně Svědkům Jehovovým:

❖ Dokázali byste vysvětlit, jak lze dostat do souladu dva zdroje z vaší literatury: *Hlubší poznání Písma* z roku 1998 a *Strážná věž* z roku 2008?

Oba texty jsou bohužel v evidentním rozporu. V prvním se píše o důvěryhodnosti, věrnosti a přesnosti Nového zákona. Ve druhém se toto popírá a píše se, že opisovači záměrně falšovali text Nového zákona a opravovali jej. Časový rozdíl mezi nimi je deset let.

❖ Platí ještě to první, nebo druhé tvrzení je „novým světlem“, které neguje to staré?

Přesnost a věrohodnost Písma

Bible je přesné historické dílo, které zasahuje do dávné minulosti. Daleko předčí ostatní knihy. Boží slovo pravdy velmi praktickým způsobem osvobozuje lidi od nevědomosti, pověr lidských filozofií a nesmyslných lidských tradic. (Jan 8,32)

Je naprosto věrohodná. Hodnověrnost Bible je zpochybňována z mnoha stran, ale žádný z těchto pokusů ji ani v nejmenším nepodkopává a pozice Bible nebyla ani v nejmenším oslabena. Sir Isaac Newton kdysi řekl: „*Nacházím v Bibli více známek věrohodnosti než vůbec kdekoli ve světské historii.*“ (Two Apologis, R. Watson, Londýn, s. 57)

Vědecká přesnost – Bible nemá žádné nedostatky...

Upřímnost – pisatelé Bible projevovali upřímnost, jakou u jiných starověkých pisatelů nenacházíme...

Neporušenost – skutečnosti svědčí o neporušenosti Bible. Biblické zprávy jsou nerozlučně spjaty s dějinami své doby. Pisatelé se vyjadřují bezelstně, naléhavě a výstižně...

Jehova se postaral, aby byly pořizovány opisy, jimiž byly nahrazovány stárnoucí originály. Tuto potřebu uspokojovali opisovači, kteří se usilovně snažili o to, aby se jejich ruční opisy vyznačovaly přesností.

Jsou to sice jen opisy pořízené staletí po smrti autorů, ale dnešní znalci považují tyto pozdější opisy za dostatečný důkaz autenticity textu.

Zesnulý sir Frederic Kenyon, znalec biblického textu, v úvodu ke svému sedmisvazkovému dílu *The Chester Beatty Biblical* uvedl:

„*První a nejdůležitější závěr vyvozený ze zkoumání papyru je uspokojivý, totiž potvrzují pravost existujících textů. Ani ve Starém zákonu, ani v Novém zákonu se nejeví žádné nápadné nebo podstatné odchylky. Žádné důležité*

pasáže nejsou vypuštěny nebo přidány, ani zde nejsou žádné odchylky, které by ovlivnily důležitá fakta nebo nauky.¹⁹⁰

„Dnes je k dispozici ohromná zásobárna, která nabízí opisy manuskriptů ke všem 27 kanonickým knihám. Některé z nich obsahují rozsáhlé části Písma, jiné jsou pouhými zlomky. Podle jednoho výpočtu existuje víc než 5000 rukopisů v původní řečtině. Kromě toho existuje přes 8000 rukopisů v různých jiných jazycích – celkem více než 13 000 rukopisů. Nikde se nenachází „tetragrammaton“. Pocházejí z doby od 2. do 16. století n. l. a všechny pomáhají v určení pravého, původního textu.“¹⁹¹

Všechna čest a díky za to, že Bible přečkala pronásledování, patří Jehovovi; to on své slovo uchránil.¹⁹²

„Neboť, každé tělo je jako tráva a všecka jeho sláva jako květ trávy. Uschne tráva, květ opadne, ale Pánovo slovo zůstává na věčnost – to je to slovo, které vám bylo zvěstováno.“ (1. Petřův 1,24–25).

Nelze si nevsimnout protirečení v literatuře Svědků Jehovových. Navzdory skvělému hodnocení Bible, o deset let později Svědkové Jehovovi tvrdí následující:

Písmo je falšováno

„Rukopisy Nového zákona, které jsou dnes k dispozici, nejsou originály. Původní rukopisy, které napsali Matouš, Jan, Pavel a jiní, se častým používáním nepochybně brzy opotřebovaly. Proto se pořizovaly opisy, a ty byly za čas nahrazeny dalšími. Opisů Nového zákona dnes existují tisíce. Většina z nich však byla pořizena nejméně 200 let po napsání originálů. Zdá se, že v té době už opisovači rukopisů nahrazovali tetragrammaton slovem Ku'ri-os nebo Ky'ri-os, což je řecký výraz pro slovo ‚Pán‘, nebo text opisovali z rukopisů, v nichž byla tato náhrada provedena. Překladatel proto musí posoudit, zda existují logické doklady toho, že v původních řeckých rukopisech se tetragrammaton opravdu vyskytovalo. Jsou nějaké takové důkazy?“¹⁹³

Nedůslednost Společnosti Strážná věže

Stanovisko Společnosti Strážná věž je pozoruhodně nedůsledné. Na jedné straně argumentuje tím, že autoři Křesťanských řeckých Písem původně ve svých spisech používali nějakou formu tetragrammatonu. Na druhé straně opakovaně potvrzuje, že tato Křesťanská řecká Písma byla zachována se značnou přesností. Ve své publikaci *Hlubší pochopení písem*, svazek 2, na s. 553 cituje profesora Kurta Alanda, který poznamenává:

„Text Nového zákona se uchoval s vynikající přesností, lépe než jakékoli jiné spisy ze starých dob; možnost, že by se ještě našly opisy, které by zásadně mohly tento text změnit, se rovná nule.“

Strážná věž z 1. dubna 1977 (česky 23/1977, samizdat) nejprve cituje světově uznávaného učence v oboru řeckého textu, F. J. Horta, který řekl, že „množství odchylek, které mohou být v

¹⁹⁰ *Hlubší pochopení Písma*, s. 557

¹⁹¹ *Celé Písmo je inspirováno Bohem a prospěšné*, s. 316, odst. 11, Studie číslo 6 – Křesťanský řecký text Svatých Písem 2

¹⁹² *Hlubší pochopení Písma*, s. 209–211

¹⁹³ JW.ORG. SV, srpen 2008

nějakém smyslu označeny jako podstatné varianty [v nejstarších opisech Křesťanských písem], stěží dosahuje více než jedné tisíce celého textu“.

Ať již máš jakýkoli překlad Křesťanských řeckých Písem, není důvod k pochybám o tom, že řecký text, na kterém byl překlad založen, se značnou mírou věrohodnosti odpovídá původnímu záznamu inspirovaných pisatelů Bible. Od doby sepsání Křesťanských řeckých Písem uplynulo již téměř 2000 let. Přesto jejich text zůstává zázračným dokladem přesného převádění.

Nesčetné články zdůrazňují, že přesnost a neporušenost biblického textu byla uchována díky hluboké úctě opisovačů k božskému záznamu, díky jejich úzkostlivé péči o zachování věrnosti převáděného textu a díky vlivu „Božského autora Bible“.

Článek v *Probuďte se!* z 8. května 1985 k tomuto tématu na straně 14 nejprve poznamenává, že Bůh inspiroval původní spisy, a potom uvádí: *„Je logické, že by dohlížel na věrné zachování jeho Slova až do dnešních dnů.“*

V této věci v rozhovorech často kladu otázky následujícího znění:

Svědkové Jehovovi tvrdí, že pisatelé nebo přepisovači Písma záměrně odstranili jméno Jehova z textů Nového zákona na **237** místech.

- ❖ **Opravdu je odstranění jména „Jehova“ v Novém zákoně záměrné?**
- ❖ Znamená to, že lidé, kteří žili v různých časových obdobích a na různých místech se domluvili a podvedli další generace čtenářů?
- ❖ Jak to, že ani jeden z 5000 manuskriptů nebyl nějak opomenut a nezůstal alespoň na některém z nich nějaký znak po JHVH?
- ❖ Mohou Svědkové Jehovovi vyvrátit tvrzení historiků a biblistů, že ani v přibližně 5000 rukopisech (Svitky od Mrtvého moře), ani ve spisech církevních otců nejsou žádné náznaky, že jméno JHVH bylo používáno v řeckém textu Nového zákona?

Nemohlo se stát, že i jiné texty byly zfalšovány? Kdo může zaručit, že nikoli?

V průběhu přepisování opisovači záměrně měnili tetragrammaton v Novém zákoně. Proto se Svědkové Jehovovi rozhodli vydat svoji vlastní Bibli – Překlad nového světa.

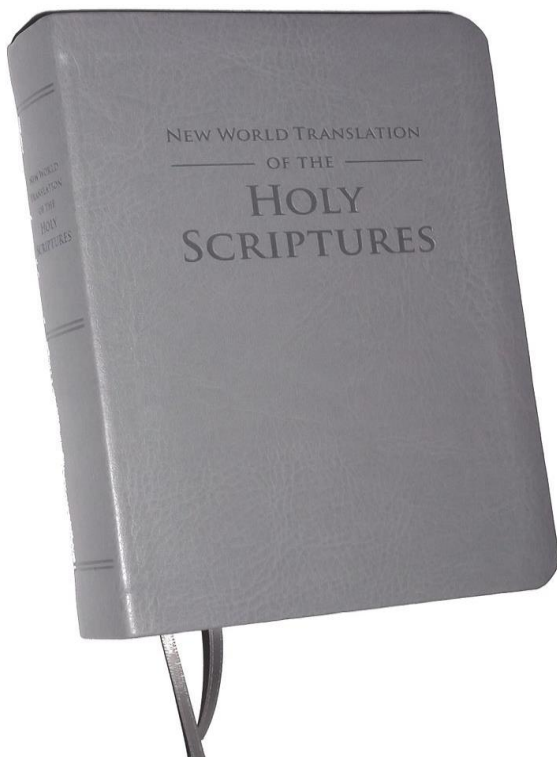
„Tetragrammaton“ v Septuagintě

Jedná se o existenci tetragrammatonu v řecké Septuagintě – tedy ve ‚Starém zákoně‘. Zřejmě toho bylo víc. Ale co je podstatné, že tetragrammaton nebyl nalezen ani v jednom z mnoha tisíců fragmentů opisů ‚Nového zákona‘ (s výjimkou formy Jah ve Zjevení v 19. kap.). Samozřejmě se nabízí to, co předkládá to JW video (mimořádně opět manipulativně udělané – apel na emoce...), ale to je výklad... přání... ne přesný překlad toho, co je k dispozici. A navíc nepochopení Písma jako celku...

Jediný správný překlad?

Hlavním tématem téměř každého našeho rozhovoru je samozřejmě otázka překladů a pravdivosti Nového zákona. Jak je známo, pro Svědky Jehovovy jediný a pravý překlad Nového zákona je Překlad nového světa. Ještě před několika lety používali ke studiu různé překlady Písma. Ale v současnosti, jak se zdá, je opouštějí, neboť jsou přesvědčeni o jedinečnosti svého překladu.

PŘEKLAD NOVÉHO SVĚTA

V roce 1950 přišla Společnost Strážná věž se svým vlastním překladem Bible, Překladem nového světa. Svědkům Jehovovým bylo řečeno, že tento překlad je nejpřesnější a nezaujatý.

Společnost tvrdí, že překladatelská komise Překlada nového světa byla složena z vysoce školených učenců řečtiny, kteří se snažili ze všech sil „předat jeho (Boží) myšlenky a prohlášení co možná nejpřesněji“. Pokud by však někdo zkontroloval osvědčení těchto překladatelů, shledal by, že Společnost není ochotna tyto informace uveřejnit, a uvádí, že komise touží po tom, aby veškerá sláva za tento překlad byla vzdána Bohu Jehovovi, a proto si překladatelé přejí zůstat v anonymitě.

Překladatelé uvedli, že neusilují o vlastní vyniknutí. Autoři tvrdí, že se nechali vést Svatým Duchem a věří, že přesnost je nejvyšší do té míry, jakou božský tvůrce umožnil.

Kritici namítají, že neuvedení jmen může být snahou vzdát se odpovědnosti za chyby. Svědkové Jehovovi naopak odpovídají, že podepisovat lidi, jako to dělají některé jiné překlady, je vrcholně nevhodné a je na tom pak vidět snaha o vlastní vyvýšení.

Na povrchu to může vypadat velmi šlechetně a čestně, ale někoho by mohlo zajímat, jestli je to skutečný důvod, proč komise touží zůstat v anonymitě. Další pátrání v průběhu let odhalilo, kdo byli překladatelé Překlada nového světa, a tyto skutečnosti ukazují, že byli pro tento překlad naprosto nekvalifikovaní. Překlad je prací pětičlenné skupiny: N. H. Knorr, F. F. Franz, A. D. Schroeder, G. D. Gangas a M. D. Heschel. Pět ze šesti členů Vedoucího sboru Strážné Věže, kteří byli v překladatelské komisi, nebylo vůbec nijak vyškoleny, co se týče biblických jazyků. Ten šestý, Fred Franz, (bývalý člen Vedoucího sboru a prezident Strážné věže v letech 1977–1992) tvrdil, že nějaké vzdělání má, avšak ve Skotsku na Douglas Walsh Trial na dotaz soudce vydal pod přísahou následující svědectví:

- Studoval jste hebrejštinu během vašeho univerzitního studia?

- Ne, nestudoval, avšak během svého studia na univerzitě jsem prováděl speciální výzkum pro prezidenta Společnosti a zjistil jsem, že je nezbytné mít znalosti hebrejštiny, a tak jsem si zařídil její osobní studium.
- Vy sám čtete a hovoříte hebrejsky, že?
- Nehovořím hebrejsky.
- Ne?
- Ne.

❖ **Kterí lidé uvedli na pravou míru text Nového zákona?**

Jak to mohli udělat ti, kteří nestudovali původní jazyky? A proč samotní Svědkové Jehovovi neznají tyto „odborníky na Písmo“?

Mnohokrát jsem jim kladl otázku:

- ❖ „Znáte tým překladatelů Překlada nového světa?“ Odpověď, že jejich jména zůstala skryta z důvodu jejich pokory, je docela dětinská a směšná.
- ❖ A proč například český Překlad nového světa je překladem z anglického jazyka a nikoli z originálních jazyků?
- ❖ Proč si myslí, že přesto je jejich překlad jedinečný, správný a nejlepší?
- ❖ Proč tvrdí, že Svědkové Jehovovi vrátili JHVH jen v těch textech, které jsou citátem z hebrejského Starého zákona, když je jich přibližně jen třetina?
- ❖ Co s těmi dalšími, jako je například modlitba Štěpánova (Skutky 7,59–61), primární slova pisatelů knih Nového zákona?

❖ **Nedůvěra vůči nebeskému Otci?**

- ❖ **Jak to, že Všemohoucí Bůh nedokázal ochránit svůj svatý text Písma** a dovolil, aby někdo oklamal jeho Církev tak závažným způsobem až téměř dvacet století do příchodu Svědků Jehovových, kteří chyby v textu „uvedli na pravou míru“ v Překlada nového světa?
- ❖ Přece sami jste dřív napsali, že Bůh Jehova ochránil své Slovo dokonale. Jak tomu můžeme rozumět?
- ❖ Nemáte obavy, že tímto tvrzením nedůvěřujete Bohu, pokud nedokázal ochránit text Nového zákona v původním znění? A zároveň vzbuzujete nedůvěru v srdcích jiných čtenářů Písma.

Myslím že tyto otázky byly pro Svědky Jehovovy, zvláště v Praze, docela silné. Dávali mi za pravdu, že to je moc zajímavé k přemýšlení. Svým způsobem se jich to dotýkalo. Zda o tom

přemýšleli i později, to nevím. Ale stalo se mi, že i po měsících od posledního rozhovoru mi řekli, že si na mě dobře vzpomínají a že přemýšlejí o tom, o čem jsme tehdy mluvili.

Jeden muž mi řekl: „Pane Firlo, musím na vás stále myslet,“ a pak rozvinul otázku, kterou jsem mu položil před několika měsíci. Hodně mě to povzbudilo a naplnilo nadějí, že nějaké to zrníčko občas může padnout do úrodné půdy a přinese ovoce ve svém čase.

Starý zákon

- ❖ Jak to, že když byl přepisován text Starého zákona, byl v textu zachován tetragrammaton na téměř 6500 místech?
- ❖ Proč tito pisatelé také nezfalšovali Boží jméno, ale zůstalo zachováno zřejmě víceméně v plném znění?
- ❖ Byli přepisovači Starého zákona věrnější Bohu než ti, kteří přepisovali Nový zákon?

Při těchto úvahách Svědkové Jehovovi reagovali různými způsoby. Zdálo se, že jsou překvapeni, a slíbili, že si toto téma doma prostudují. Jejich studium ale bylo většinou výsledkem studia Strážné věže. Nic více ani méně. Přesně podle znění Strážné věže. Snažili se odvést moji pozornost k jinému tématu. I zde jsem byl svědkem „únikových otázek“, které ovládají dokonale.

Záruky

- ❖ Máme nějakou záruku, že Bible je pravdivá?
- ❖ Kdo Svědkům Jehovovým i nám dává záruku, že Starý zákon není zfalšovaný?
- ❖ Máme záruku, že JHVH je původní jméno?
- ❖ Nejmenoval se Bůh nakonec úplně jinak?
- ❖ Můžeme věřit, že v průběhu přepisování textu Nového zákona nebyla zfalšována i jiná slova Písma, že se záměrně neshodli oklamat čtenáře?

Je zřejmé, že při myšlenkovém schématu, který Svědkové Jehovovi předvádějí, jsou tyto otázky zcela legitimní.

Nemáme jinou možnost než věřit, že Bůh své Slovo ochránil ve všech důležitých slovech, dokonce i v detailech. Ježíš řekl, že ani čárka nepomine z jeho Slova. Můžeme to chápat obrazně, ale i doslovně. Věříme, že on bdí nad svým Slovem, aby je ochránil i naplnil.

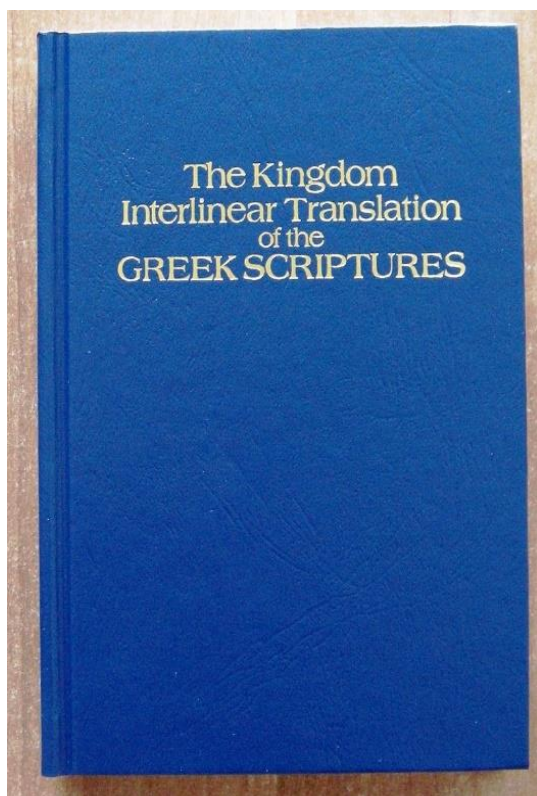
Textová kritika

Bible jako jediná kniha byla v období „textové kritiky“ „rozcupována“, kritizována a vědecky bádána teology a jazykovědci, a ukázalo se, že slavně obstála. Ani někteří velmi vzdělaní nevěřící vědci nedokázali, že Bible je nepravdivá, že byla falšována ve věci tetragrammatonu, jak to tvrdí Svědkové Jehovovi. Některé nesrovnalosti jsou zanedbatelné pod tíhou důkazů, že texty, které dnes máme k dispozici, jsou docela důvěryhodné.

Nedůvěra Svědků Jehovových

Jen Svědci Jehovovi nedůvěřují původním textům a vzali si na sebe neuvěřitelný úkol – opravovat, převracet, měnit biblický text. Nemají tušení, do jakého šíleného „projektu“ se nechali vtáhnout Náboženskou společností Svědků Jehovových, který je cíleně směřován proti samotnému Písmu a Kristu.

Meziřádkový překlad Nového zákona

Jedná se o řecko-anglický doslovný text

Řecká Písma Nového zákona jsou nejlépe zdokumentovaným dílem starověku, existují tisíce manuskriptů – fragmentů i celých knih Nového zákona, dále písemnosti raných křesťanů, kde jsou citovány verše takřka celého Nového zákona, které tak dobře dokumentují, že v Řeckých Písmech nebyl původně použit hebrejský tetragrammaton JHVH, že dokonce i Společnost Strážná věž, když v roce 1985 vydala revizi Meziřádkového anglického překladu Řeckých Písem (*The Kingdom Interlinear Translation of the Greek Scriptures*), použila pro jeho řeckou část Řecká Písma v textu Westcotta a Horta z roku 1881, kde se hebrejské JHVH nevyskytuje.

Mám zkušenosti, že když někdo ze Svědků Jehovových měl u sebe Meziřádkový překlad Nového zákona a srovnávali jsme jednotlivé texty s texty v mém Novém zákoně, které potvrzovaly, že pravda v této věci není na jejich straně (bylo to černé na bílém), přesto se snažili trvat na svém. Někdy se vykrucovali, vymýšleli teorie o slovíčkaření a o zbytečnosti hloubání do detailů. Oni zde nestojí proto, aby studovali tak složité texty, ale jsou povoláni k lidem, kteří neznají Boha.

Většinou mladí lidé měli u sebe Meziřádkový překlad a společně jsme četli text (Ježíš jako Alfa i Omega – Zjevení). Bylo zřetelné, jak nebylo možné uhnout, a přece. Našla se skulinka a únik z této jednoznačné situace. Opět mi bylo velmi líto reakce na první pohled moudrých, skvělých lidí, kteří jsou v sevření a nemohou se hnout ani o píď.

Někdy jsem je prosil, aby třeba jen jeden měsíc četli pouze Bibli a srovnávali ji s jinými překlady, aniž by použili jejich literaturu, ale to mi nikdy nebyli schopni slíbit. V kontextu jejich totální závislosti na Strážné věži to je docela pochopitelné.

Je zřejmé, že jejich lpění na „jediném správném“ překladu – Překlad nového světa je největším kamenem úrazu. Jsou totálně odděleni od jiných překladů a všech křesťanů. Myslím, že toto byl husarský kousek organizace: vytvořit propast, oddělit od jiných věřících a vyčlenit, izolovat. Pak jakýkoli rozhovor, který vychází z odlišných základů, je nemožný nebo velmi složitý. Proto jsou tak vyškoleni, odkojeni literaturou, že jiné důrazy nebo podněty jsou pro ně nepřijatelné.

Slyšel jsem vyznání několika Svědků Jehovových, kteří začali číst jiné překlady, a to bez Překlada nového světa. Byli v šoku, jako by Bibli četli poprvé. Postupně si uvědomili, kolik citátů je záměrně změněných, především ty o Ježíši Kristu.

Nový zákon již pro nás neplatí?

Jako zcela zásadní v tomto kontextu je bezesporu jejich tvrzení, že Nový zákon vlastně již pro nás neplatí. Ten byl aktuální pro třídu 144 000, kteří jsou již v nebi s Kristem. Pro ně jsou aplikovatelné jen texty, které explicitně určuje Věrný a rozvážný otrok prostřednictvím Strážné věže. Tímto způsobem mohou unikat jakýmkoli biblickým důrazům, protože jsou již nyní neplatné.

Jakýkoli rozhovor, především na téma Kristova postavení a poslání, je vždy vykládán jen v závislosti na jejich porozumění, nikoli na exegezi samotného textu Písma.

Příklad manipulace s biblickým textem

*„Kdo zachovává určitý den, zachovává jej **Pánu**. Kdo jí, jí **Pánu**, neboť děkuje Bohu; a kdo nejí, nejí **Pánu** a také děkuje Bohu. Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Neboť žijeme-li, žijeme **Pánu**, umíráme-li, umíráme **Pánu**. Ať tedy žijeme či umíráme, patříme **Pánu**. Vždyť proto Kristus zemřel a ožil, aby se stal **Pánem** mrtvých i živých. Ty pak, proč soudíš svého bratra? Nebo i ty, proč zlehčuješ svého bratra? Všichni se přece postavíme před soudnou stolicí Boží. Neboť je napsáno: „Jakože jsem živ, praví **Pán**, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk vyzná Bohu chválu.““ (Římanům 14,6–11)*

V tomto textu máme před sebou asi 7 změn slova „Kyrios“ na Jehova. Kontext hovoří zřetelně o Pánu Ježíši Kristu.

ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ
 the (one) minding the day to Lord
 φρονεῖ. καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ
 he is minding. And the (one) eating to Lord
 ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ.
 he is eating, he is giving thanks for to the God.
 καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει,
 And the (one) not eating to Lord not he is eating.
 καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. 7 Οὐδεὶς
 and he is giving thanks to the God. No one
 γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς
 for of us to himself is living, and no one
 ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. 8 εἴαν τε γὰρ
 to himself is dying; if ever and for
 ζῶμεν, τῷ κυρίῳ ζῶμεν,
 we may be living, to the Lord we are living.
 εἴαν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ
 if ever and we may be dying, to the Lord
 ἀποθνήσκομεν. εἴαν τε οὖν
 we are dying. If ever and therefore
 ζῶμεν εἴαν τε ἀποθνήσκωμεν,
 we may be living if ever and we may be dying.
 τοῦ κυρίου ἐσμέν. 9 εἰς τοῦτο γὰρ
 of the Lord we are. Into this for
 Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν ἵνα καὶ
 Christ died and he lived in order that and
 νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.
 of dead (ones) and of living (ones) he might be lord.
 10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν
 You but why are you judging the brother
 σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς
 of you? Or also you why are you treating as nothing
 τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ
 the brother of you? All for
 παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ
 we shall stand alongside to the step of the
 θεοῦ. 11 γέγραπται γὰρ Ζῶ
 God; it has been written for Am living
 ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν
 I, is saying Lord, that to me will bend every
 γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ
 knee, and every tongue will confess to the
 θεῷ. 12 ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ
 God. Really therefore each (one) of us about
 ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ θεῷ.
 himself word will give to the God.

6 He who observes the day observes it to Jehovah.^a Also, he who eats, eats to Jehovah,^a for he gives thanks to God; and he who does not eat does not eat to Jehovah,^a and yet gives thanks to God. 7 None of us, in fact, lives with regard to himself only, and no one dies with regard to himself only; 8 for both if we live, we live to Jehovah,^a and if we die, we die to Jehovah.^a Therefore both if we live and if we die, we belong to Jehovah.^a 9 For to this end Christ died and came to life again, that he might be Lord over both the dead and the living.

10 But why do you judge your brother? Or why do you also look down on your brother? For we shall all stand before the judgment seat of God; 11 for it is written: "As I live," says Jehovah,^a "to me every knee will bend down, and every tongue will make open acknowledgment to God." 12 So, then, each of us will render an account for himself to God.

^a Jehovah, J⁷, 8, 12, 18; the Lord, KBA. ^b Jehovah, J⁷, 8, 12; the Lord, KBA.
^c Jehovah, J⁷, 8, 12-18, 28; the Lord, KBA. ^d Jehovah, J⁷, 8, 11-18; the Lord, KBA.

Učenci připouštějí, že „Jehova“ není přesným překladem tetragrammatonu; mnoho z nich se domnívá, že nejbližší k přesné výslovnosti v hebrejštině je „Jahve“. V původní „Předmluvě“ k Překlada nového světa Svatých Písem od Strážné věže stálo:

„Přestože se přikláníme k názoru, že výslovnost ‚Jahve‘ je nejpřesnější, ponechali jsme podobu ‚Jehova‘, protože ji lidé znají již od čtrnáctého století.“¹⁹⁴

Svědkové Jehovovi uvádějí, že **jméno „Jehova“ má původ ve vyjádření katolického mnicha před 700 lety.**¹⁹⁵

V posledním roce jsem v rozhovorech většinou navazoval na Boží jméno. V brožurě *O Božím jménu* jsem se dočetl, že Ježíš ve svých modlitbách určitě zmiňoval Jehovu. Prosil jsem je, aby mi ukázali, kde ve svých modlitbách použil jméno Jehova. Citoval jsem sedm jeho modliteb z evangelií a poukazyval na to, že vždy používal jméno „Otče, Bože můj“, ale nikdy „Jehovo“. V Getsemane se modlil: „*Otče, je-li možné...*“ Krátce před smrtí: „*Bože můj, Bože můj...*“, a pak „*Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha...*“ Ani jednou „Jehovo“.

Ježíš Boží jméno používal a dával je na vědomí druhým (Jan 17,6.11.12.26). Jasně řekl: „*Přišel jsem ve jménu svého Otce.*“ Také zdůraznil, že své skutky činí „*ve jménu svého Otce*“. Samotné Ježíšovo jméno znamená „Jehova je záchrana“ (Jan 5,43; 10,25). Když Ježíš citoval ze Starého zákona nebo z něj předčítal, používal Boží jméno.

Níže máme důkaz, že Ježíš, když citoval ze Starého zákona, Boží jméno nepoužíval. Překlad nového světa manipuluje s textem řeckým.

- Nebudeš zkoušet **Jehovu,* svého Boha.** “+ (Překlad nového světa)

Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου.

„Nebudeš pokoušeti **Pána Boha svého.**“ (Matouš 4,7; Studijní překlad)

- „**Jehovův*** duch je na mně, protože mě pomazal,* abych oznámil dobrou zprávu.“ (Překlad nového světa)

Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι...

¹⁹⁴ *New World Translation of the Christian Greek Scriptures [Překlad nového světa Křesťanských řeckých Písem]*, s. 25

¹⁹⁵ Pomůcka (Aid) na s. 884, 885

„**Pánův** Duch je na mně, protože mne pomazal, abych zvěstoval evangelium...“ (Lukáš 4,16; Studijní překlad)

Podle textu Písma Ježíš určitě Boží jméno používal, když mluvil o Otci, ale nepoužíval JHVH v osobní modlitbě. Není ani jeden případ, aby Ježíš toto jméno použil explicitně. Zde máme 17 textů, kdy se Ježíš obrací přímo k Bohu slovy „Otče“.

[Mt 11,25](#) *V ten čas pak Ježíš řekl: „Vzdávám ti chválu, **Otče**, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a rozumnými a zjevil je maličkým.“*

[Mt 11,26](#) *„Ano, **Otče**, protože tak se ti zalíbilo.“*

[Mt 26,39](#) *A trochu poodešel, padl na tvář, modlil se a říkal: „Můj **Otče**, je-li to možné, ať mne mine tento kalich. Avšak ne jak já chci, ale jak chceš ty.“*

[Mt 26,42](#) *Opět podruhé odešel a pomodlil se, říkáje: „Můj **Otče**, není-li možné, aby mne tento kalich minul, musím-li ho vypít, staň se tvá vůle.“*

[Mk 14,36](#) *Říkal: „**Abba, Otče**, tobě je všechno možné, přenes tento kalich ode mne, ale ne, co chci já, ale co ty.“*

[Lk 10,21](#) *V tu hodinu Ježíš zajásal v Duchu Svatém a řekl: „Vzdávám ti chválu, **Otče**, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je nemluvňatům. Ano, **Otče**, protože tak se ti zalíbilo.“*

[Lk 23,34](#) *Ježíš říkal: „**Otče**, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Když si dělili jeho šaty, hodili los.*

[Lk 23,46](#) *A Ježíš zvolal mocným hlasem: „**Otče**, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Když to řekl, vydechl naposled.*

[J 11,41](#) *Odstranili tedy kámen. Ježíš pozvedl oči vzhůru a řekl: „**Otče**, děkuji ti, že jsi mne vyslyšel...“*

[J 12,27](#) *„Nyní je má duše rozrušena. Co mám říci? **Otče**, zachraň mne od této hodiny? Vždyť proto jsem přišel k této hodině.“*

[J 12,28](#) *„**Otče**, oslav své jméno!“ Z nebe se ozval hlas: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“*

- [J 17,1](#) *Když toto Ježíš pověděl, pozdvihl své oči k nebi a řekl: „**Otče**, přišla ta hodina. Oslav svého Syna, aby tvůj Syn oslavil tebe...“*
-
- [J 17,5](#) *„A nyní ty, **Otče**, oslav mne u sebe tou slávou, kterou jsem u tebe měl, dříve než byl svět.“*
-
- [J 17,11](#) *„A již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já přicházím k tobě. **Otče svatý**, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno, jako jsme jedno my.“*
-
- [J 17,21](#) *„... aby všichni byli jedno jako ty, **Otče**, ve mně a já v tobě, aby i oni v nás byli jedno, aby svět věřil, že jsi mne poslal ty.“*
-
- [J 17,24](#) *„**Otče**, chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mne miloval před založením světa.“*
-
- [J 17,25](#) *„Spravedlivý **Otče**, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal. I tito poznali, že ty jsi mne poslal.“*

(17x)

Po uvedení těchto několika citátů většinou nastane ticho a snaha o nalezení nějakého „kontra“ textu. Sami jsou překvapeni, ale slyšel jsem několik možností vysvětlení:

- Buď někdo zapomněl to jméno ‚Jehova‘ napsat, protože v Písmu není všechno uvedeno.
- Nebo to tam někdo schválně nenapsal, protože mu záleželo na odsunutí jména z textu Nového zákona.
- Nebo to znamená, že ho Ježíš musel použít, když říká, že „zjevil Boží jméno lidem a má být posvěceno“.

To, že se jedná o modlitby, nedokážou pochopit a vysvětlit.

- Někdo uvedl ještě další variantu: „Ježíš neoslovoval Boha Jehovo, protože my také neoslovujeme svého otce jménem.“

Když se pak ptám, proč Svědkové Jehovovi oslovují Boha jménem docela často, odpovídají, že „je to proto, aby bylo jasné, o kterého Boha se jedná“.

- Ještě jedna jejich poznámka:

„Nemůžeme také oslovovat Boha Otce, jak to činil Ježíš, protože on není pro nás Otcem v tom smyslu jako pro Ježíše.“

Většinou se rozejdeme s tím, že se na to podívají doma a prostudují si to. Asi se dvěma z nich jsem se znovu setkal a v rozhovorech pokračujeme doma. Poslední můj rozhovor trval téměř pět hodin v jejich Sále Království. To ale bylo výjimečné. Byl jsem znovu pozván.

Možné východisko

Jedna z křesťanských odpovědí k tématu je, že nebeský Otec rozhodl, že od příchodu Krista na tuto zem již není žádné jiné jméno dané lidem, jen jméno Pána Ježíše Krista. Ani jméno JHVH, ani Jehova. Jen Kristovo jméno.

„A v nikom jiném není záchrana; neboť není pod nebem jiného jména daného lidem, v němž bychom měli být zachráněni“. (Skutky 4,12)

Toto jméno bylo vzýváno apoštoly, křesťany v prvotní církvi, je vyznáváno celých dvacet století křesťanskou církví a je slaveno v nebi navěky (Zjevení 7. kapitola a mnohé další texty).

Když jsem při rozhovoru Svědky Jehovovy prosil, aby přečetli ve svém překladu 1. Korintským 1,1–2 o tom, že věřící v Korintu vzývali Ježíšovo jméno, tak z toho byli úplně v šoku. Prý to tak nemůže být, „nelze vzývat a vyznávat Kristovo jméno“.

To je další důkaz, jak se snaží bojovat proti samotné Bibli, dokonce i proti vlastnímu Překladu nového světa.

Překlad nového světa: „Já, Pavel, z Boží vůle povoláný za apoštola[±] Krista Ježíše, píšu spolu s naším bratrem Sosthenem² Božímu sboru, který je v Korintu[±] – vám, kdo jste byli posvěceni v jednotě s Kristem Ježíšem[±] a povoláni za svaté – a také všem, kdo na kterémkoli místě **vzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista,±** svého i našeho Pána.“ (1. Korintským 1,1–2)

Tento argument o používání Božího jména navazuje na předešlý odstavec o JHVH v celé Bibli. Je zřejmé, že toto téma je pro ně stěžejní.

Proto tak vehementně bojují za Jehovu. Vždyť jsou jeho svědky. Je to jejich duchovní DNA. Nepřipustí ani myšlenku o tom, že již není jiné jméno dané lidem pod nebem než jméno Ježíš.

Paradoxně ve své literatuře potvrzují víru křesťanů ve jméno Ježíš.

☞ „Z biblických textů o jménu Ježíšově vyplývá, že ti lidé, které Ježíš schválil pro život, nemohou nikdy věřit v nějaké jiné jméno, které by mělo představovat Boží autoritu vládnout, ani takovému jménu nemohou být oddáni, ale musí projevovat naprosto věrnou oddanost ‚jménu‘ tohoto Bohem pověřeného krále, Pána Ježíše Krista.“¹⁹⁶ (Matouš 15,21; Zjevení 2,13; 3,8)

Z tohoto citátu vyplývají otázky:

- ❖ Není to omyl?
- ❖ V jakém smyslu to platí?
- ❖ Považují se Svědkové Jehovovi za ty, které Ježíš schválil pro život? Pokud ne, tak jejich víra je beznadějná – nezískají věčný život. Jejich služba je zbytečná.
- ❖ Pokud ano, tak proč se nedrží Kristova jména, jak to proklamují ve svých spisech?
- ❖ Proč nejsou Kristovými svědky, nýbrž Jehovovými?
- ❖ Proč nevzývají Ježíšovo jméno jako první křesťané?
- ❖ Proč nezvěstují Ježíšovo jméno, ale Jehovovo?

¹⁹⁶ Hlubší pochopení Písma, s. 869

❖ OSOBA JEŽÍŠE KRISTA

JEŽÍŠ KRISTUS JE TENTÝŽ VČERA I DNES, I NA VĚKY!

(Židům 13,8)

Každý zajisté, kdožkoli by vzýval jméno Páně, spasen bude.
,každý, kdo vzývá jméno **Páně**, bude spasen‘.

(Jóel 3,5; Skutky 2,21)

Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται.

Ježíš Kristus podle SJ	Byl Ježíš stvořen, zplozen nebo	Otec je láska	Stvořil Otec napřed boha?	Dva bratři Ježíš a Lucifer?
Ponížení Ježíše - archanděl	Ježíš jako stvořená bytost	Ježíš jako Mesiáš až od křtu	Kristův kůl - kříž	Ježíš je "bohem"
Změna Kyrios na Jehova	Minimum - "Ježíš" v indexu	Naprostá izolace Ježíše od SJ	"Němá domácnost"	Manželský vztah
Vděčnost zachránci	Společenství s Kristem	Přijít a odpočinout	Kristův trůn	Satan na trůn, ne Ježíš?
Modlitby ke Kristu	Kristus navždy neviditelný?	Kristus jako Abbadon nebo	Je odstraněn z textu PNS?	Alfa a Omega?
Je Ježíš JHVH?				

Ježíš Kristus je hlavní postavou v našich rozhovorech u stojánků a v jejich literatuře jen zdánlivě.

Ježíš Kristus dle Svědků Jehovových

 Ježíš začal svou existenci jakožto archanděl Michael (jehož jméno znamená „Kdo je jako Bůh?“).

Byl první stvořenou bytostí, kterou Jehova Bůh použil ke stvoření všeho ostatního.

Vzhledem k tomu, že satan (stvořený, ale padlý anděl) je ve 2. Korintským 4,4 také nazýván „bohem“, lze podle Svědků Jehovových považovat Ježíše také za „boha“.

(K dokazování používají texty: Jan 1,1; Koloským 1,15–17; 1. Tesalonickým 4,16; Juda 9; Daniel 10,13; 12,1; Zjevení 12,7–12)

Jakožto stvořené bytosti mu rozhodně nenáleží žádná forma uctívání.

Po příchodu na zem přestal být Ježíš archandělem Michaellem a stal se dokonalým člověkem (nebyl „bohem“). Svou naprostou podřízenost Bohu prokázal tím, že se úplně pokořil a zemřel na kůlu (nikoli na kříži).

Po smrti Bůh Ježíšovo lidské tělo odstranil a Ježíše vzkřísil jakožto duchovní bytost. Pod jménem Michael je nyní znám i od svého návratu do nebe, kde přebývá jako oslavený duchovní Boží Syn.

Bůh Ježíše nevzkřísil v doslovném těle, ale v těle duchovním. Duchovní bytosti jsou neviditelné, a proto na sebe Ježíš bral různá těla, aby své učedníky přesvědčil, že vstal z mrtvých.

V roce 1914 začala jeho neviditelná „přítomnost“ na zemi (Matouš 24,3). Od té doby neviditelně vládne z nebes a čeká na budoucí bitvu armagedonskou (Zjevení 16,16), v níž zemi zbaví lidských vlád a ustanoví ráj pod vládou Jehovova království.¹⁹⁷

Mnoho věcí v učení Svědků Jehovových je možno přejít bez zájmu a neřešit. Jejich přesvědčení a pohled na Krista tolerovat není možné. Nemusíme bránit Pána Ježíše před nekřesťany, rouhači, a bezbožníky. Někteří z nich možná mají alespoň částečnou úctu před Bohem a Pánem Ježíšem. On se obhájí sám svojí láskou a milostí. Ani si neuvědomují, že se veřejně rouhají proti Bohu, který miluje svého Syna a dal mu veškerou slávu a moc, nikoli v roce 1914, ale po jeho vzkříšení a při nanebevstoupení. („*Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi...*“ Matouš 28 a mnohé další texty.)

Zdá se mi správné vést s nimi dialog, napomínat je a pokusit se je vyvést z jejich falešné jistoty a pocitu „jediného monopolu“ pro spasení světa i jejich osobní záchranu v ráji na zemi.

❖ **Ježíš stvořen, zrozen i zplozen Otcem?**

❖ Jak je možné tvrdit, že to je vlastně jedno, a Ježíš byl stvořen, zplozen i zrozen?

❖ Řekl by nějaký Svědek Jehovův, že ho udělal otec nebo matka?

❖ Nebo stále platí, že byl zplozen otcem a zrozen z matky? Ale jeho otec udělal třeba stůl. Většinou se jedná o vytvoření materiálních, neživých věcí pomocí rukou. Když tvoří Bůh, tak to dělá slovem, a to slovo je Logos.

❖ Jak mohl Bůh skrze Logos vytvořit Logos, který kdysi neexistoval?

❖ Nebyl Logos v Otci bez počátku a konce, na jeho „lůně“ (Jan 1)? Od věčnosti až na věčnost?

Otec je láska

❖ Pokud byl Ježíš stvořen a neexistoval od věčnosti, koho tedy Bůh miloval od věčnosti?

❖ Kdo byl objektem jeho lásky?

❖ Miloval sám sebe?

¹⁹⁷ Rozmluvy z Písem a další publikace svědků Jehovových

- ❖ Trpěl sebeláskou?

Otec stvořil napřed „boha“?

- ❖ Když Bůh stvořil Ježíše, znamená to, že stvořil „boha menšího“, s malým b, jako jsou i další bohové, satan a andělé?
- ❖ Proč potřeboval menšího boha k tomu, aby mu pomohl vše stvořit, nebyl dost všemohoucí, aby to učinil sám?
- ❖ Nejedná se o prvek pohanské víry, která také vyznávala bohy, kteří si vytvářeli další bohy nižší úrovně?

„On je obraz neviditelného Boha, prvorozený všeho stvoření, neboť v něm bylo stvořeno **všechno** na nebesích i na zemi, věci viditelné i neviditelné, ať trůny nebo panstva, vlády nebo autority; **všechno** je stvořeno skrze něho a pro něho. On je **přede vším a všechno v něm** spočívá. A on je hlavou těla, církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých, aby on sám zaujal **ve všem první místo**, neboť se Otcí zalíbilo, aby v něm přebývala **veškerá plnost** a aby skrze něho smířil **všechno** se sebou a způsobil pokoj skrze krev jeho kříže – aby skrze něho smířil **vše** jak na zemi, tak v nebesích.“ (Koloským 1,15–20)

Ponížení Ježíše do role archanděla Michaela

Hned na začátku tvrdili, že Michael je andělem:

Božího Syna Ježíše Krista, jenž stvořil vše slovem své moci a vše ním udržuje¹⁹⁸, Svědkové Jehovovi **ponížili** na archanděla Michaela. Nemají ani jeden relevantní verš, jenž by potvrzoval jejich tvrzení, že Ježíš = Michael.

Výjimečnost Syna

Jeden z vícero textů, který vyvrací tuto herezi, je Židům 1,1–6: „Promluvil v Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož učinil i věky. On je září jeho slávy a otiskem jeho podstaty, všechno nese svým mocným slovem... **O andělech** sice říká: „On činí své anděly závany větru a své služebníky plamenem ohně,“ 8 avšak **o Synovi**: „Tvůj trůn, Bože, je na věky věků. Neboť kterému z **andělů** kdy řekl: „Ty jsi můj **syn**... A kterému z **andělů** kdy řekl: „Sed’ po mé pravici...“ Autor listu dokázal velmi zřetelně oddělit všechny anděly od Syna Božího, což Svědkové Jehovovi nejsou schopni pochopit.

Můžeme ještě uvést jeden text ze Starého zákona:

„Ale velitel perského království se stavěl proti mně dvacet jedna dní, až hle, Michael, jeden z předních velitelů, mi přišel na pomoc, když jsem tam zůstal u perských králů.“ (Daniel 10,13) V tomto případě je důležité pochopit, kdo hovoří. Byl to Syn člověka, nebo jiný anděl?

¹⁹⁸ Židům 1

„V Bibli není řečeno přímo, že Ježíš je Michael“¹⁹⁹, to je jejich tvrzení.

Ježíše jako Michaela jsme řešili mnohokrát. Často byli sami překvapeni a nedokázali najít nějaký verš, který by jim zřetelně potvrdil jejich učení. Stávalo se, že se odmlčeli a pár minut hledali odpověď v Písmu. Já jsem se přimlouval za Boží dotek v jejich srdci. Téměř pokaždé byli trochu zmateni a slíbili, že si to prostudují doma.

Shrnutí kontextu Michaela

V Písmu není Ježíš nikdy přímo nazván „Michael“.

Ježíš má autoritu kárat satana (Matouš 16,23; Marek 8,33), zatímco archanděl Michael ji nemá (Juda 9; 2. Petrův 2,11).

Ježíš je Bohem, Stvořitelem všeho včetně andělů (Jan 1,1–3; Koloským 1,15–16).

Ježíš je nazván Božím „Synem“ tak, jak nikdy žádný anděl nazván nebyl (Židům 1,5).

Ježíš je „vznešenější než andělé“ (Židům 1,4), přijímá „uctívání“ od andělů (Židům 1,6) a zdědil Království, které nebylo dáno andělům (Židům 2,5).

Ježíš jako stvořená bytost

Ježíše odsunuli do sféry všech stvořených věcí. Opět nemají ani jediný verš na podporu tohoto ponížení v Písmu, totiž ten jediný jako jejich deska záchrany (Koloským 1,15) nedokazuje nic o tom, že Ježíš byl stvořen (podle řeckého textu Nového zákona).

Ježíšova čest a sláva je rovnocenná s Otcovou

Protože se rozhodl Sám Sebe z toho postavení a moci omezit a stát se člověkem. A i po vzkříšení Jeho zvláštní úloha Spasitele trvá. Ježíšova čest a sláva je přitom stále rovnocenná s Otcovou. Něco jako kdyby se pták, který umí létat, z nějakého důvodu rozhodl pouze chodit po zemi. Pořád je pták, pořád umí létat, ale nelétá.

Toto téma jsme probírali snad při každém rozhovoru. I v situacích, když na nějakou otázku nedokázali reagovat, citovali, že Ježíš přece byl jen stvořením. Je to další z „únikových témat“.

Ježíš jako Mesiáš až od křtu v Jordánu

Toto téma jsme také několikrát probrali skrz naskrz. Na základě knížky o pravdivosti Bible, kde je dokazováno, že Ježíš jako obyčejný člověk přišel na zemi z nebe a až po třiceti letech se stal Pomazaným – Mesiášem.

¹⁹⁹ *Przebudźcie sie!* 3, 2002, s. 17; polsky

Na explicitní texty, že andělé zvěstovali „Dnes se vám narodil Spasitel Kristus Pán“ a na vyznání Simeona v chrámu, že „již vidí Spasitele světa“, Svědkové Jehovovi si stáli na svém: andělé i Simeon to řekli jako proroctví, až po letech to bude platné, ne hned. Jako by se tyto texty netýkaly nás. Andělé ale neříkali, že se narodilo dítě, které se stane Spasitelem, nýbrž „Spasitel se narodil dnes v městě Davidově“.²⁰⁰

➤ **Kristův kůl?**

Odstranění kříže z Písma a „ukůlení“ Ježíše. Ježíš byl od samého začátku spojen s křížem. Svědkové Jehovovi se také „honosili“ Ježíšem na kříži ve svých publikacích a výkladech v době Russela a až do roku 1935. To je zajímavý rok. Tam se lámou některé biblické pravdy přes koleno (uzavření nebe pro křesťany, kříž, uctívání Ježíše...).

 „Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní mu řekli: ‚Viděli jsme Pána.‘ Odpověděl jim: ‚Dokud neuvidím na jeho ruku stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.‘“ (Jan 20,24)

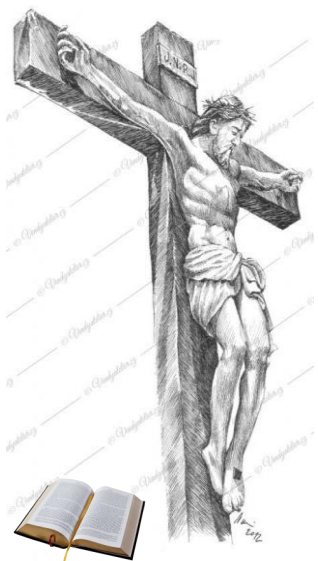
„Pokud neuvidím v jeho **rukou** stopu po **hřebech** a nevložím prst do stopy po hřebech, neuvěřím.“ (PNS)

Tomáš se ptá na Kristovy rány po hřebech. To je docela jednoduché. Pokud byl Kristus přibit na kůl, tak musel mít probity obě ruce jedním hřebem. Tomáš používá množné číslo a rád by viděl **rány po hřebech**. **Musely být alespoň dva**. To znamená, že Ježíš byl ukřižován, měl ruce rozpjaté na kříži, tak jak o tom píše všechny překlady Písma, historikové, archeologové a další.

Tak jak se chlubí apoštol Pavel Kristem ukřižovaným. Je pro něj mocí Boží a spasením.

Pro apoštola Pavla ukřižovaný Kristus je mocí Boží ke spasení.

²⁰⁰ Lukáš 2, 11

„Slovo kříže je totiž bláznovstvím těm, kteří hynou, ale nám, kteří jsme zachraňováni, je mocí Boží. ... my však hlásáme Krista ukřižovaného: Židům pohoršení, pohanům bláznovství, ale těm, kteří jsou povoláni, Židům i Řekům, Krista – Boží moc a Boží moudrost.“²⁰¹

Svědkové Jehovovi pohrdají křížem Ježíše Krista. Cítí se být pohoršení a je pro ně bláznovstvím. To znamená, že dobrovolně, nebo spíš pod tlakem organizace se zříkají Boží moci ke spasení. To je veliká škoda.

„Hledte na ty, kdo žijí podle našeho příkladu. Neboť mnozí, o nichž jsem vám často říkal, a nyní to pravím s pláčem, žijí jako **nepřátelé Kristova kříže**; jejich koncem je zahynutí, jejich bohem je břicho a jejich sláva je v jejich hanebnosti; **ti myslí na to, co je pozemské.**“ (Filipským 3,18)

Tento verš je zvláště zajímavý pro Svědky Jehovovy. Spíš jako by naznačoval jejich další dva problémy:

Jsou, a tedy žijí jako **nepřátelé Kristova kříže**. Lze říct, že mají alergii, až nenávist ke kříži. Jiný vztah k němu u svých členů trestají vyloučením a ostrakizací.

Myslí na to, co je pozemské. To, co je materiální – fyzické. Ač si to určitě neuvědomují, ale celé jejich úsilí a evangelium království je zaměřeno na tuto zemi. A opět to jsou Pavlova slova:

„Vždyť naše občanství je v nebesích, odkud také dychtivě očekáváme **Zachránce, Pána Ježíše Krista, který přetvoří tělo naší poníženosti ve stejnou podobu těla jeho slávy působením, kterým je mocen si také všechno podmanit.**“

(Filipským 3,20–21)

Křesťanům zazlívají, že uctívají kříž. Často jsem se jim snažil vysvětlit, že kříž neuctívají. Kříž je pro křesťany symbolem, uctívají Krista ukřižovaného a vzkříšeného jako apoštol Pavel a mnozí křesťané.

- ❖ Proč Svědkové Jehovovi bojují proti kříži? Přece jejich literatura ještě na začátku dvacátého století byla ozdobena ilustracemi Krista ukřižovaného a sami Svědkové psali o Kristově kříži.
- ❖ Co se tak najednou v dějinách změnilo? Z kříže se stává kůl. Kříž Kristův je nenáviděn až na smrt. Spíš ukřižovaný Kristus je nenáviděn až na smrt.

Nad hlavu mu dali nápis o provinění: „To je Ježíš, král Židů.“ (Matouš 27,37) (ne nad ruce...)

²⁰¹ 1. Korintským 1,23

Pán můj a Bůh můj

„Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: ‚Pokoj vám.‘ Potom řekl Tomášovi: ‚Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!‘ Tomáš mu odpověděl: ‚**Můj Pán a můj Bůh.**‘ Ježíš mu řekl: ‚Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.‘ Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.“ (Jan 21,27–31)

Tomáš ve svém dialogu otevírá veliké dilema, s kterým se Svědkové Jehovovi musejí vyrovnat. Jsou zde dva důležité poznatky:

Když se mu ukázal Kristus, vyznává ho jako: „**Můj Pán a můj Bůh.**“

Ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου.

Jak to, že se Kristus nebrání a nepoučuje učedníky, že není Bohem, jak to činí Svědkové Jehovovi? Je zřejmé, že on sám věděl mnohem lépe, kým ve skutečnosti je, a své pravé božství potvrdil mnohokrát slovy, činy a zázraky. Proto mu věříme, následujeme ho, modlíme se k němu, prosíme ho a oslavujeme, protože je hoden naší cti a chvály jako Bůh.

Ježíš je „bohem“?

Ze Slova „Logos“, což podle Jan 1,1 je Bůh, vytvořili ve své fantazii boha. Křesťanské učení proměnili na pohanské, v němž existuje více bohů. Podle nich je jeden Všemohoucí Bůh a někde pod ním je mocný bůh menšího významu = Ježíš. Že Ježíš je Bohem, tvrdili v roce 1920–1922.

Tři unikátní překlady s malým „bohem“

Překlad nového světa je jedním ze tří překladů, ve kterém je v Janově evangeliu uveden Ježíš jako „bůh“. Druhým překladem je **NZ Grebera**, který byl „spiritistou“. Svědkové se od něho později distancovali. Dalším překladem je překlad **NZ podle Mormonů**.²⁰²

IN the beginning was the Word,
the Word was a god. This was

Překlad Jan 1,1 – Johannes Greber

Předkládám 19 různých překladů s ujištěním, že **Slovo bylo Bohem**.

²⁰² <https://www.youtube.com/watch?v=8qbeV6AnadA>

1:1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος
 Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh.
 Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo(1000-lecia)
 In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. (NAB)
 In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God (KJV)
 Im Anfang war das Wort, und das Wort war bei Gott, und Gott war das Wort. (LUT)
 Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово. (UKR)
 В начале было Слово, и Слово было у Бога, и Слово было Бог (RUS)
 В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог. (BUL)
 I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud (SW)
 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. (FIN)
 Au commencement était le Verbe, et le Verbe était tourné vers Dieu, et le Verbe était Dieu (FR)
 in principio erat Verbum et Verbum erat apud Deum et Deus erat Verbum (Vulg.)
 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. (Westcott – Hort)
 Ἐν ἀρχῇ ἦτο ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦτο παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. (MGB)
 En el principio era el Verbo, el Verbo estaba con Dios y el Verbo era Dios (SPA)
 La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu, și Cuvîntul era Dumnezeu. (RUM)
 I Begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. (DAN)
 In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. (HOL)
 Na počátku bylo Slovo*+ a Slovo bylo u Boha*+ a Slovo bylo bohem.*+ (PNS)

Změna titulu „Kyrios“ na Jehova na 237 místech Nového zákona

O této změně jsem se již zmiňoval v části o Písmu. Jedná se o bezprecedentní narušení všech pravidel pro překlad dávnověkých textů. To znamená, že z těchto textů odstranili Ježíše jako Pána, jeho slávu, službu, moc, práva, velikost, božství a další atributy. Dokonce kalich Kristův vzali a předali Jehovovi podle epištoly Korintským. Je to největší narušení důvěry ve věrnost Božího slova.

V takovém rozsahu se to nepodařilo v dějinách ani nejzarytějších kritikům, ani ateistům. Jen Svědkové Jehovovi jako jediní přesvědčují lidi o tom, že Bůh nebyl schopen zajistit, aby text Písma byl víceméně zachován v původním znění.

- ❖ Musel si Bůh počkat devatenáct století na překladatelský tým Svědků Jehovových, jehož členové neměli ani základní vzdělání biblických jazyků?

Tento argument se Svědkům Jehovovým špatně poslouchá. Bojují s velikou silou proti, dle jejich názoru, odpadlickým tezím. Jejich hrdost na pokorné bratry, kteří utajili svá jména před lidmi, je neuvěřitelná.

Neexistence jména Ježíš v Indexu pojmů nejnovějšího vydání Překlada nového světa

Většina jmen a pojmů v indexu je uvedena několikrát, jméno **Ježíš** jen jednou (Matouš 1,21) „dáš mu jméno **Ježíš**“.

V Novém zákoně se jméno Ježíš vyskytuje kolem 950x

Je to jen náhoda, nebo cílený zájem, aby lidé hledající jméno Ježíš byli nasměrováni jinam? I **satan** má v rejstříku více místa než Ježíš (12x).

Tento argument o popírání jména Ježíš je překvapuje, zdá se, že si toho ani nejsou vědomi, ale mají již své výmluvy. Jedna z nich zní: „Není potřeba uvádět víc citátů, lidé o Kristu již vědí docela dost z Bible.“²⁰³

Svědkové Jehovovi nechtějí mít s Ježíšem v budoucnu nic společného. Jak se lidově říká, Pán Ježíš Kristus jim je zřejmě „ukradený, ani ho moc nemusejí“. Zní to neuvěřitelně, ale je to pravdivé.

Naprostá izolace Svědků Jehovových od Krista

Nakonec to je jen důsledek jejich nynějšího vztahu k němu. Neznají ho, nemluví s ním, neuctívají ho, nemají s ním společenství, vůbec ho nepotřebují. Je dobrý jen proto, že za ně zemřel. A tečka. Nic víc nepotřebují. Ještě snad to, že je pro ně příkladem chození od domu k domu, i když on sám to nedělal.

Na můj opakovaný dotaz, proč Ježíše neuctívají a nemluví s ním, odpovídají, že nemohou, není Bohem, není všemohoucím Bohem. Další z „únikových“ otázek zní: „Vy věříte v Trojici?“

Když přiznám, že věřím v Kristovo božství, je to pro ně radikální řez. To je většinou zlom rozhovoru. Mění se scéna, jejich doposud usmívající se tvář se stává jinou, hrozící, a často spějeme ke konci dialogu. Přes to údajně „nejede vlak“.

Je zajímavé, jak se v různých náboženstvích i sektách vše láme na Kristu, na jeho božství. I v islámu to je vnímáno stejně,²⁰⁴ jako u Svědků Jehovových nebo u farizejů²⁰⁵. Jejich pohled na Krista se podobá pohledu Svědků Jehovových.

Pravé uctívání obnoveno až po roce 1914?

A dále – ano, celou dobu od odpadnutí od pravého křesťanství po smrt apoštolů až do příchodu Boží organizace Svědků Jehovových Jehova dovolil, aby lidé žili v bludu – ještě totiž nepřišel ten pravý čas. Ten přišel až v posledních dnech – po roce 1914, kdy bylo pravé uctívání obnoveno Jehovou vyvoleným věrným a rozvážným otrokem (viz též Matouš 24. kap.). O tom přece mluví i Izajáš 2,2–4 – že toto bude až dnes – v posledních dnech. A co se týká toho, že lidé nevzývali Jehovu – budou vzkříšeni jako „nespravedliví“ a dostanou šanci – dobrý ne? Dokonce s „biblickým zdůvodněním“ – je opravdu nesnadné tyto myšlenkové konstrukce „rozbít“.

²⁰³ Rozhovor na ulici

²⁰⁴ Zatímco křesťané trvají na tom, že Ježíš je Syn Boží, muslimům to přijde jako nesmysl. Proroků je podle nich celá řada a Bůh je jedinečný a nepochopitelný. Proč by měl mít syna a proč by jím měl být právě Ježíš?

²⁰⁵ Bible

❖ **Němá domácnost?**

Po mnohých rozhovorech, zkušenostech i studiu literatury Svědků Jehovových jsem si najednou uvědomil, že se Věrnému a rozváznému otrokovi podařil další nehorázný „projekt němé domácnosti s Kristem“. „Kristus je stvořením, a tedy se s ním nesmí hovořit, modlit se k němu ani ho uctívat.“

Vzpomínám si na některé rozhovory o kamenování Štěpána. Jeden diskutující se mnou po tříhodinovém rozhovoru v kavárně, který probíhal docela v klidu, na dotaz, proč se nemodlí ke Kristu, když Štěpán se k němu modlil, začal zvýšeným hlasem opakovat stále dokola: „To není modlitba, to není modlitba.“ Jako by ho ovládla nějaká fobie, až hrůza.

Pokud máte příležitost hovořit se Svědky Jehovovými a chcete po nějakou dobu uchovat přátelskou atmosféru, nemůžete příliš zdůrazňovat božství Ježíše a modlitbu k němu. Jejich reakce mě párkrát překvapila jako „časovaná bomba“. Stejně radikálně jednájí při jakékoli negativní zmínce o Věrném a rozvázném otrokovi.

❖ **Vděčnost zachránci jako rouhání?**

Představte si, že vás někdo vytáhne z vody a zachrání vám tím život. Co udělá každý normální člověk? Ze srdce poděkuje svému zachránci, pokud mu na životě záleží a je alespoň trochu slušný a vděčný. Asi nikdo z nás nepůjde poděkovat rodičům svého zachránce za to, že jejich syn nám zachránil život. Bylo by to pošetilé a nesmyslné. Každý otec by měl velikou radost a byl by hrdý na to, že jeho syn někomu zachránil život. Nebude synovi závidět, že je poctěn a je mu vyjádřena vděčnost.

- ❖ Myslí si Svědkové Jehovovi, že nebeský Otec je znepokojen, že svému milujícímu Synovi závidí čest a vděčnost, kterou lidé směřují k jeho osobě za záchranu svého života a nikoli přímo jemu?

Tak jsem to nedávno opravdu slyšel na ulici jako argument. A byl jsem docela překvapen, až šokován.

- ❖ „Jak k tomu přijde Jehova, pokud by lidé děkovali Ježíši?“

Je zřejmé, že Svědkové neznají Otce Ježíše Krista a svými výroky ho urážejí. On opravdu nežárli na svého milovaného Syna. Jako otec fandím svým dětem a jejich úspěchy jsem fascinován a mám z nich radost.

Svědkové Jehovovi tvrdí, že Ježíš za ně dal výkupné, prolil svoji krev na kůlu. Oni ale neděkují Kristu, ale jeho Otci – Jehovovi. Jinak by to bylo údajně rouhání, protože on není pravý Bůh, jen bůh. Zdá se, že to je veliké zneužití Písma, nepochopení a ponížení Otce i Syna ve prospěch organizace, spíš v její velký neprospěch.

Takže člověk za přijatou pomoc poděkuje těm, co mu pomohli, jak velí slušnost mezi lidmi. Jen Ježíš – Logos, Pán pánů a Král králů přijde zkrátka. Jemu poděkování nenáleží. Jinými slovy to znamená, že Svědkové Jehovovi si vzali právo rozhodovat o tom, zda Kristus má právo přijmout díky, slávu, čest, nebo nikoli. Rozhodli, že jemu chvála nepatří. Tento postoj se musí nutně projevit v jiných důležitých oblastech jejich života s Bohem. Zároveň velkou radost má satan jakožto uzurpátor Kristovy slávy a moci.

Společenství s Kristem

„Věrný je Bůh, skrze něhož jste byli povoláni do **společenství jeho Syna Ježíše Krista, našeho Pána**. Toto vám píšeme, aby naše radost byla úplná. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste také vy měli **společenství s námi**. Naše **společenství je s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem**. Jestliže však chodíme v tom světle, jako on je v tom světle, **máme společenství mezi sebou a krev Ježíše Krista, jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu**.“ (1. Janův 1,9–11)

Zdá se, že společenství s Ježíšem je klíčové pro společenství s Otcem. Působí, že můžeme prožívat plnou radost, jsou nám odpuštěny hříchy.

❖ Na základě čeho jsou odpuštěny hříchy Svědkům Jehovovým?

Ježíš řekl: „*Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem uprostřed nich*.“

❖ Jak to může vypadat prakticky? Dva nebo tři učedníci budou spolu hovořit, číst Písmo a Kristus bude tiše přihlížet? Nebudou si ho všimnout, protože je jen stvořen, a proto s ním nemohou hovořit a modlit se k němu. Víc „zfalšované“ evangelium si nelze ani představit.

Existuje snad jen jedno řešení, že Kristus se nespokojí s rolí podřadné osoby, které si nevšímají a se kterou nemluví, to znamená, že v takovém společenství nebude vůbec přítomen. Zdá se, že z mnoha výpovědí Svědků Jehovových je patrné, že na společenství s Kristem ani moc nezáleží. Do nebe nechťejí. Chťejí si raději postavit dům na nové zemi. Zdá se to logické. Když nyní s Ježíšem celý život nepromluví, nemají ani tušení, co znamená mít živé společenství s ním. „*Kdo nectí Syna, nectí ani Otce, který ho poslal*.“ (Jan 5,23)

Manželský vztah – tichá domácnost

Apoštol Pavel používá analogii mezi vztahem manžela a manželky a vztahem církve a Krista (Efezským 5,21–28). Předpokládá se, že mezi milujícími se manžely probíhá komunikace, sdílení, vyjadřování vděčnosti a lásky oboustranně.

❖ Jak tomu přirovnání mohou rozumět Svědkové Jehovovi? Je to jako v „tiché domácnosti“? Nevěsta – Církev se svým ženichem Kristem nesmí hovořit. Nesmí mu děkovat, nesmí s ním sdílet svůj život.

❖ Jedná se opravdu o vyjádření lásky, poslušnosti a následování Krista, jak to slyšíme často z úst Svědků Jehovových?

Přijít a odpočinout

Ježíš zve k sobě také ty, kteří pracují, jsou obtíženi, a nabízí jim odpočínutí (Matouš 11,28). To samozřejmě předpokládá, že ten, kdo přijde ke Kristu, mu řekne o svých těžkostech, poprosí ho o pomoc a pak mu také poděkuje. To může znamenat, že toto pozvání se nemůže vztahovat na Svědky Jehovovy. Mají totiž s Ježíšem problém. Musí jen mlčet. To také zřejmě znamená, že nikdy v životě neprožili odpočínutí s Ježíšem, odpuštění, svobodu, hluboký pokoj a radost. A to je snad

ten největší paradox celého učení. Celý život získávají poznání o Bohu a Kristu. Život věčný je však darován jen těm, kteří poznali Boha i Syna osobně jako svého Spasitele a Pána, nejen získali poznání o něm.

Kristův trůn

Apoštol Pavel napsal, že všichni lidé se budou muset jednou postavit před trůn Ježíše Krista (2. Korintským 5,10). Zřejmě si Pán s námi promluví, jistě se budeme zpovídat ze svého života. Jisté je, že se tam objeví i Svědkové Jehovovi. Jak by měli reagovat? „Ježíši, já s tebou nebudu mluvit, když jsem s tebou nikdy nepromluvil. Bylo mi řečeno, že nejsi hoden poděkování, chvály ani rozhovoru ani prosby.“

- ❖ Nebo nebudou mít již žádné argumenty a odvolají se na Jehovu nebo na Věrného a rozvážného otroka...?

Satan na trůn, nikoli Ježíš

To nejdůležitější, zároveň skryté a zákeřné nakonec. Celé učení a snaha vedení Svědků Jehovových odsunout Krista na okraj života, striktní zákaz modlitby a uctívání Krista je „jen“ vrcholkem ledovce. V kontextu jiných nesmyslných změn a falešných důrazů se stále více jeví, že to vše má cílený smysl.

Od samého začátku satan usiluje o to, aby odebral slávu Kristu a postavil se na jeho místo. Aby on sám byl oslavován, uctíván, aby byl pánem lidských srdcí, nikoli Kristus.

Zdá se, že zabránit tomu, aby Kristus byl oslavován jako Bůh a Pán, se satanovi v učení Svědků Jehovových podařilo téměř dokonale. Nikoli však ve skutečnosti.

Jeho úsilí je však neustále namířeno i proti každému z nás. „*Ale oni nad ním zvítězili skrze krev Beránka...*“ (Zjevení 12,11)

Modlitby ke Kristu

Kdo se modlil k Ježíši?

Uzdravený Samařan

„*Jeden z nich, když uviděl, že je uzdraven, se vrátil a velikým hlasem oslavoval Boha; padl na tvář k jeho nohám a děkoval mu. A byl to Samařan...*“ (Lukáš 17,14)

Apoštolové

„*Pak se pomodlili a řekli: „Ty, Pane, který znáš srdce všech, ukaž, kterého z těchto dvou sis vyvolil.“*“ (Skutky 1,24)

Učedník Štěpán

„A kamenovali Štěpána, který **vzýval Pána** a říkal: ‚Pane Ježíši, přijmi mého ducha. ‘ Pak klesl na kolena a **zvolal velikým hlasem**: ‚Pane, nepočítej jim tento hřích. ‘ Když to řekl, zesnul.“ (Skutky 7,59)

Věřící v Krista

„A začkoli budete prosit ve jménu mém, učiním to, aby oslaven byl Otec v Synu. **Budete-li mne o něco prosit ve jménu mém, já to učiním.**“ (Jan 14,14)

Apoštol Pavel

„Třikrát jsem kvůli tomu **prosil Pána**, aby to ode mě odešlo, ale řekl mi...“ (2. Korintským 12,8)

„**Děkuji** tomu, který mi dal sílu, **Kristu Ježíši**, našemu Pánu.“ (1. Timoteovi 1,12)

Všichni vzývající jméno

„... aby spoutal všechny, kdo **vzývají tvé jméno**.“ (epikaleomai – vzývat) (Skutky 9,14)

„Vstaň, dej se pokřtít a smyj své hříchy **vzýváje jeho jméno**.“ (Skutky 22,16)

„Církvi Boží, kteráž jest v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povolaným svatým, spolu se všichni, kteříž **vzývají jméno** našeho Pána Jezukrista na všelikém místě, i jejich i našem.“ (1. Korintským 1,2)

„Každý, kdo bude **vzývat jméno** Páně, bude zachráněn. V nikom jiném není spásy. Na celé zemi není lidem dáno žádné jiné jméno, skrze které bychom mohli dojít spásy.“ znovu: „Každý zajisté, kdokoli **vzýval by jméno** Páně, spasen bude.“ (Římanům 10,13)

Hledající společenství s Ježíšem

„Všichni, které mi Otec dává, **přijdou ke mně**; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven.“ (Jan 6,37)

„Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, **vejdu k němu** a budu sním večeřet a on se mnou.“ (Zjevení 3,20)

„Co jsme tedy viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste i vy měli s námi společenství. Naše **společenství** je totiž s Otcem i jeho Synem Ježíšem Kristem.“ (1. Janův 1,3)

„Miluje-li mne kdo, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat, a **přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek**.“ (Jan 14,2)

„Žádný nepřichází k Otci než skrze mne.“ (Jan 14,6)

„Kterýž umřel za nás, abychom buď že bdíme, buď že spíme, **spolu s ním** živi byli.“ (1. Tesalonickým 5,10)

Vše vzývá

„... čtyři živé bytosti i čtyřiaadvacet starších padlo před Beránkem; každý měl harfu a zlaté misky plné kadidel, což jsou modlitby svatých. ... a říkali mocným hlasem: **Hoden jest Beránek, ten zabítý**, přijmout tu moc a bohatství, moudrost, sílu a úctu, slávu a dobrořečení. ‘ ... ,Tomu, jenž sedí na trůnu, a Beránkovi dobrořečení, úcta, sláva i moc na věky věků!’ A ty čtyři živé bytosti říkaly: ,Amen. ‘ A starší padli na tvář a poklonili se. ‘ (Zjevení 5,8.12–14)

První křesťané vzývali Ježíše Krista

A následně bych chtěl mluvit o příkladu křesťanů z 1. století, kteří ,vzývali‘ Ježíše Krista – čímž vlastně vzývali i Jeho Otce, protože Ježíš ,zdedil‘ Boží jméno a ono samo je ve jménu Ježíš obsaženo – a navíc – Nový zákon to vše jen zdůrazňuje, že nám není dáno jiné jméno než jméno Ježíš Kristus, ve kterém je záchrana...

Když oslavuji či oslovuji Syna, oslavuji zároveň i Otce

Pro mě je Jah nejen Otec, ale i Syn – Logos, který se stal člověkem Ježíšem Kristem a jehož zvláštní úloha Spasitele dosud stále trvá. Tedy dvě odlišné osoby v jednom Jah. Když oslavuji či oslovuji Syna, oslavuji zároveň i Otce, a obráceně.

Viditelný Kristus?

Několikrát jsem se dotazoval na viditelný příchod Kristův. Zaujalo mě, že v jejich literatuře z roku 2017 je zmínka o tom, že přijde jako král a bude soudit i rozdělovat ovce od kozlů podle evangelia Matouše ve 25. kapitole. Píše se tam, že „*uvidí ho každé oko, přijde s nebeskými oblaky*“.

Jsou přesvědčeni, že ho již neuvidí, navzdory mnoha textům, že přijde a bude viditelný. (Matouš 21; 1. Janův 3 a další místa)

Přitom citují texty o viditelném příchodu Krista:

 „*Ježíš se zde osmkrát zmínil o svém příchodu. V souvislosti s velkým soužením řekl: ,Uvidí Syna člověka, jak přichází na nebeských oblacích. ‘ ,Nevíte, který den váš Pán přijde. ‘ ,Syn člověka přijde v hodinu, o které si to nepomyslíte. ‘ A v podobenství o ovcích a kozlech Ježíš uvedl, že Syn člověka ,přijde ... ve své slávě. ‘*“²⁰⁶ (Matouš 24,30.42.44; 25,31)

Dušují se a zapírají, že to „neбудe viditelný příchod, už ho nikdo neuvidí přicházet“, i když jasné důkazy mluví o viditelném příchodu Krista. Přitom sami uvádějí, že existuje „parusia“ (přítomnost) i příchod viditelný.

²⁰⁶ Strážná věž, červenec 2013: Kdy má Ježíš přijít?

„Budete utíkat, jako jste utíkali před zemětřesením ve dnech judského krále Uzijáše. Tehdy přijde Hospodin, můj Bůh, a všichni svatí s ním.“ (Zacharjáš 14,5–6)

„... až se **zjeví** z nebe Pán Ježíš se svými mocnými anděly a v plameni ohně bude trestat ty, kteří neuznávají Boha, a ty, kteří nejsou poslušni evangelia našeho Pána Ježíše. Ti ponosou trest, věčnou zkázu v odloučení od Pánovy tváře a od slávy jeho síly, když přijde, aby v onen den **byl oslaven** ve svých svatých a **aby se stal předmětem obdivu** ve všech těch, kdo uvěřili, neboť naše svědectví došlo u vás víry.“ (1. Tesalonickým 1,7–10)

„... očekávajíc tu blahoslavenou naději, **zjevení slávy** velikého Boha a našeho Zachránce Ježíše Krista, který dal sám sebe za nás.“ (Titovi 2,14)

„Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni svatí andělé s ním, tehdy se posadí na trůn své slávy.“ (Matouš 25,31)

„A **uvidí** Syna člověka přicházejícího na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.“ (Matouš 24, 30)

„Hle, přichází s oblaky‘ a ‚**uzří** jej každé oko, i ti, kteří jej probodli‘, a ‚budou se pro něho bít v prsa všechny kmeny země‘. Ano, amen. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, praví Pán Bůh, Ten, který jest a který byl a který přichází, ten Všemohoucí.“ (Zjevení 1,7–8)

Rád bych se znovu zeptal: O kom Pavel píše, pro koho se Ježíš stane předmětem obdivu? Jak se to stane, pokud ho již nemají nikdy spatřit?

Je zřejmé, že tento problém vzniká z dalšího tvrzení, že Bůh Kristovo tělo po vzkříšení ukryl (existuje osm variant, co s tímto tělem udělal). Oni nevědí, která varianta je správná, ale musí věřit, že už ho nikdo neuvidí. Někteří to zdůrazňovali rázně, jiní až s posměchem, že to nelze chápat tak, jak je to napsáno.

Klidně můžeme tvrdit, že Svědkové Jehovovi již nevěří ani vlastní literatuře, a v těch různých častých změnách se nedokážou v některých otázkách orientovat, proto vymýšlejí různé krkolomné teorie.

Kristus jako Abbadon nebo Apolion

Poslední krok degradace Ježíše je fatální. Ve Zjevení 9. kapitole je popsán příběh o propasti, kobylkách a vládci nad nimi jménem Abbadon nebo Apolion. Kdysi dávno to byl pro ně satan (*Dokonana tajemnica*, 1925, s. 125), později to byl papež a kobylky byli zlí duchové neboli démoni.

Tato propast má řecký název „Abysson“. Když Ježíš vyháněl demony z posedlého člověka, tak nechtěli do propasti – do „Abyssonu“, to je jejich místo (Lukáš 8,31).

Svědkové Jehovovi nyní učí, že kobylky z propasti jsou oni jako pomazaní, kteří bodají nevěřící a církevníky. Jejich vůdce je Kristus – Abbadon – ničitel.²⁰⁷ Zdá se, že při výkladu Písma již nelze klesnout hlouběji. Bez ostychu, strachu a hanby.

²⁰⁷ Zjevení – Jeho slavné vyvrcholení se přiblížilo!, s. 148

Degradace Ježíše

Je Ježíš odstraněn z textu Překlada nového světa?

Po několika posledních rozhovorech se Svědky Jehovovými na ulici jsem si opět docela silně uvědomil, že jedním z největších tragických počinů Věrného a rozvážného otroka je odsunutí, „odklizení“ Pána Ježíše na okraj Písma.

Ježíš je omezen, v rozhovorech není jmenován. Stačí jim, že prolil svoji krev i za ně a přikázal nám chodit od domu k domu. Ta nádherná zaslíbení Nového zákona, mnoho požehnání, dary milosti prostřednictvím Krista jsou Svědkům Jehovovým nepřístupné. Přitom vysvětlují, že „život věčný je poznání JHVH a toho, kterého poslal“. Jak, podle čeho mohou Ježíše poznat, když to všechno, co mu patří, je ukryto, v textu Nového zákona je to pro ně nepřístupné. Podle toho je život věčný pro Svědky Jehovovy nedosažitelný. Bez jeho odpuštění, milosti, slávy a přístupu k němu nemohou být spaseni.

Ono nakonec se zdá, že to spasení v Kristu pro ně ani není prioritou, jako by měli jinou naději a očekávání. Myslím si, že právě toto je pro mnohé Svědky Jehovovy, kteří nečtou jiné překlady Písma a lpí na svém „nejlepším“ Překlada nového světa, veliká tragédie. Je mi to velmi líto.

Na druhou stranu jsem v posledních dnech měl možnost mluvit se Svědky Jehovovými, kteří novými očima uviděli svého Pána a Vykupitele. Jsou doslova „bez sebe“, nadšení, šťastní, chválí Otce i Beránka. Poznali nový duchovní rozměr. Duch svatý jim zjevil Kristovu slávu. Vynahradil jim to, co jim po mnohá léta bylo ukryté.

Když jsem svědkem takto nádherných zkušeností, děkuji Pánu Bohu a říkám si, že naše služba nemusí být marná, a věnovat těmto lidem všechno, co je v našich silách, jistě stojí za to.

Jsem velice rád, že i některým z vás již zasvítilo tak mocně světlo evangelia o Pánu Ježíši Kristu. Víte, že Svědkem Jehovovým jsem nebyl, tudíž nemohu plně pochopit tuto oblast života. Přesto se mi zdá, že ty mnohé rozhovory a studium Písma i materiálů mi dávají tušit, že tak ty věci opravdu mohou být.

Myslím, že společně s Věrným a rozvážným otrokem se raduje ten, jenž po celá staletí usiluje o to, aby Ježíš Kristus byl sesazen z trůnu a degradován do pozice malého boha, jemu rovnému, nemající žádná práva, nebo jen okleštěná, autoritu a moc. Nakonec byl srovnán s Abbadonem.

Říká se, že „milimetr žádná míra, centimetr žádná díra“. V tomto případě nejde o centimetry, ale o propast mezi textem Písma, osobní vírou a společenstvím s Bohem a Ježíšem Kristem. Za největší problém považují, jak si Věrný a rozvážný otrok dovoluje „napínat strunu až k prasknutí“. Pokud Svědkové Jehovovi odstraní ze svého učení a Překlada nového světa i svého života Krista, pak je již jen krůček k tomu, že na základě falešného výkladu Písma rodiče budou schopni nezachránit své dítě kvůli odmítnutí transfuze.

Několikrát jsem opakoval, že Svědky Jehovovy mám opravdu rád. V kontextu této úvahy se rodí otázka, zda se tímto svým postojem nestavím také proti Ježíši Kristu? Možná některé věci budu muset přehodnotit a sám sobě odpovědět. Ale Ježíš přece řekl, abychom milovali všechny, dokonce i své nepřátele. Mám mezi nimi i několik přátel. Tak uvidíme...

Kristus v Písmech Starého i Nového zákona

Pán Ježíš přece několikrát uvedl, že Písma (samozřejmě Starý zákon) mluví o něm (Mojžíš, Proroci i Žalmy).

„A začal od Mojžíše a od všech proroků a vysvětlil jim ve všech Písmech to, co o něm bylo napsáno.“ (Lukáš 24,27)

„Řekl jim: ‚To jsou ta má slova, která jsem k vám mluvil, když jsem byl ještě s vámi, že se musí naplnit všechno, co je o mně napsáno v Mojžíšově zákoně, v prorocích a Žalmech.‘“ (Lukáš 24,44)

„Kdybyste totiž věřili Mojžíšovi, věřili byste mně, protože on psal o mně.“ (Jan 5,46)

Pro mě osobně je povzbuzením „hledat“ Ježíše v Písmech Starého i Nového zákona. Je to studnice živé vody a veliké požehnání, když ho nalzáme a poznáváme. O to víc, když můžeme s modlitbou objevovat stále nové obzory a rozměry našeho Pána Ježíše Krista. Ježíš je centrální postavou celého Písma. Nemusíte mít obavy, že opomíjíte Otce. On je šťasten, když jeho Syn je oslavován, obdivován a následován. Proto nám dal svého Ducha, aby nám ukazoval Kristovu slávu a velikost. Otec se spolupodílí na slávě svého Syna, a opačně.

„Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal. A nyní ty, Otče, oslav mne u sebe tou slávou, kterou jsem u tebe měl, dříve než byl svět.“ (Jan 17,4)

Kdo je Ježíš podle Písma?

Toto je zásadní otázka pro výklad Písem. Přibližně 38 citátů potvrzuje, že JHVH ve Starém zákoně má stejné atributy a jedná obdobně jako Ježíš v Novém zákoně. Zdá se, že k těmto důkazům není potřeba další komentář.

❖ **Jedná se o dvě božské osoby, které jsou jedno?**

Četné tituly a atributy JHVH v hebrejských Písmech se v Křesťanských řeckých Písmech přímo týkají Ježíše.

„**Mými svědky jste vy, je výrok JHVH, a můj služebník, jehož jsem vyvolil. Tak mě poznáte a uvěříte mi a pochopíte, že to jsem já.**“ (Izajáš 43,10; ČEP)

„**Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. Jestliže neuvěříte, že Já jsem, zemřete ve svých hříších.**“ (Jan 6,24)

Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

היה אשה אשר היה, ehje ašer ehje)

„**Protož řekl jim Ježíš: Když povýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že já jsem.**“ (Jan 6,28)

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι,

„**Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, dříve než byl Abraham, já jsem.**“ (Jan 6,58)

Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι.

ALFA A OMEGA, PRVNÍ A POSLEDNÍ, POČÁTEK A KONEC

„Alfa a Omega“ v Písmu je pro Svědky Jehovovy kamenem úrazu. Nejsou schopni uznat a uvěřit, že texty, které jsou zřejmými slovy Pána Ježíše Krista, jsou o něm. Pokud by to přiznali, museli by pokračovat dál a přijmout Ježíše jako Boha, protože on je zde dokonce nazván Pánem Bohem Všemohoucím, který přichází. Jejich překlad: „Praví Jehova Bůh“ je v rozporu s řeckým textem a téměř všemi současnými překlady, kde je jednoznačně uvedeno: „Kýrios Theos“ (Pán Bůh). On sám v těchto citátech několikrát říká, že přichází. Z kontextu vyplývá, že Alfa a Omega je Kristus, který byl, je a přichází. Dokonce byl mrtvý a ožil, byl proboden, a budou se pro něho bít v prsa všechny kmeny země. Myslím, že i sami Svědkové Jehovovi předpokládají, že nebeský Otec nebyl zabit a nepřichází, nikdo ho neuvidí, ale Ježíše ano. On jako Alfa i Omega dá napít žíznivým z pramene vod živých a činí vše nové.

Jen tak mimochodem, jsem přesvědčen, že Alfa a Omega jsou synonyma k „První a Poslední“.

Je potřeba mít velkou troufalost polemizovat s Ježíšem a Písmem, tvrdit opak toho, co říká on. Když sledujeme jejich reakce, jak se snaží vykrotit a změnit téma, jak se najednou uchylují ke chválení své organizace, někdy se docela naštvou, tak můžeme dojít ke stále větší jistotě, že pro ně Boží Slovo je opravdu až na druhém místě po slově lidském Věrného a rozvážného otroka. To je jediná možnost. Jiný argument zřejmě není k nalezení. Je mi to velice líto.

Ano, je to vůlí nebeského Otce a jeho radostí, aby jeho milovaný Syn byl zároveň „ověnčen“ veškerou plností Boží na věky, byl stejně tak oslavován, veleben, uctíván jako On. Sám o svém Synu v 1. kapitole Židům prohlásil, že jeho Syn je Bohem, je Pánem a je hoden uctívání, je Stvořitelem a „udržuje vše slovem své moci“. To je úžasné, že?

„**Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům v prorocích; na konci těchto dnů k nám promluvil v Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož učinil i věky. On je září jeho slávy a otiskem jeho podstaty, všechno nese svým mocným slovem. Když skrze sebe vykonal očištění od našich hříchů, posadil se po pravici Majestátu na výsostech. Stal se tím vznešenější nad anděly,**

čím význačnější jméno dědičně obdržel. Neboť **kterému z andělů kdy řekl: „Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil“? A opět: „Já mu budu otcem a on mi bude synem“? A opět, když uvádí Prvorozeného do světa, praví: „Ať se mu pokloní všichni andělé Boží.“ O andělech sice říká: „On činí své anděly závany větru a své služebníky plamenem ohně,‘ avšak o Synovi: „Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo přimosti je žezlem tvého království. Miloval jsi spravedlnost a nenáviděl nepravost; proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem veselí nad tvé společníky.‘ A: „Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi a nebesa jsou dílem tvých rukou. Ona pomínou, ty však zůstáváš; všechna jako roucho zestárnou a jako plášť je svineš, jako roucho budou i proměněna. Ty však jsi stále tentýž a tvá léta nepominou.‘ A kterému z andělů kdy řekl: „Sed’ po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou“? Což nejsou oni všichni služební duchové, posílání k službě kvůli těm, kdo mají dostat do dědictví záchranu?“ (Židům 1,1–14)**

Svědům Jehovovým bych velmi přál, aby dokázali poznat vůli a radost svého milovaného Jehovy. To je jeho Syn – ALFA a OMEGA – POČÁTEK a KONEC.

„Kdo to udělal a způsobil? Ten, kdo povolává generace od počátku. Já, Hospodin, **jsem první, a také u posledních já budu.**“ (Izajáš 41,4)

„Toto praví Hospodin, král Izraele a jeho vykupitel, Hospodin zástupů: **Já jsem první a já jsem poslední; kromě mne není žádný Bůh.**“ (Izajáš 44,6)

„Slyš mě, Jákobe, Izraeli, můj povolovaný. Já jsem, **já jsem první, já jsem také poslední.**“ (Izajáš 48,12)

Tyto tři atributy jsou synonyma. Označují Boží vlastnost, která patří výlučně Bohu živému. Ve Starém zákoně Bůh sám sebe označuje „jen“ první a poslední. Samozřejmě první neznamena pořadí, ale bez počátku, od věčnosti. Poslední znamená navěky.

Mezi těmi vlastnostmi je vše další (stvořený duchovní i materiální svět...)

Nový zákon rozvíjí Boží vlastnosti o Alfa a Omega, ale užívá i dvou dalších – první a poslední a počátek a konec. Existují čtyři citáty s tímto označením Boží velikosti.

Kdo se označuje „Já jsem Alfa i Omega“ v knize Zjevení?

„Hle, přijdu brzy a moje mzda se mnou, abych odplatil každému podle toho, jaké je jeho dílo.²⁰⁸ **Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec.**“ (Zjevení 22,12–13)

„Přijdu brzy. Drž pevně, co máš, aby ti nikdo nevzal věnec vítěze.“ (Zjevení 3,11)

„A řekl mi: „Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žíznivému zadarmo napít z pramene vody života.²⁰⁹ Kdo vítězí, dostane toto jako dědictví; budu mu Bohem a on mi bude synem.““ (Zjevení 21,6–7)

²⁰⁸ Zjevení 22, 12

²⁰⁹ Zjevení 22,17: „A Duch i Nevěsta praví: „Přijď.“ A kdo slyší, ať řekne: „Přijď.“ A kdo žízní, ať přijde, a kdo chce, ať si zdarma vezme vodu života.“

„Andělu sboru ve Smyrně napiš: ‚Toto praví ten **první a poslední**, který byl mrtev a ožil...‘“
(Zjevení 2,8)

„Když jsem jej spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. I položil na mne svou pravici a řekl: ‚Neboj se. **Já jsem první i poslední**, ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, žiji na věky věků. Amen. Mám klíče smrti i podsvětí.‘“ (Zjevení 1,17–18)

„Milost vám a pokoj od Toho, který jest a který byl a který **přichází**, i od sedmi duchů, kteří jsou před jeho trůnem, a od Ježíše Krista, jenž je věrný svědek, prvorozený z mrtvých a vládce králů země. Tomu, jenž nás miluje a svou krví nás rozvázal z našich hříchů a učinil nás královstvím, kněžími svému Bohu a Otci – jemu sláva i moc na věky věků. Amen. ‚Hle, **přichází** s oblaky‘ a ‚uzří jej každé oko, i ti, kteří jej probodli‘, a ‚budou se pro něho bít v prsa všechny kmeny země‘. Ano, amen. **Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec**, praví Pán Bůh, Ten, který jest a který byl a který přichází, ten Všemohoucí.“ (Zjevení 1,4–8)

Přicházející Ježíš

„Potom se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tehdy se budou bít v prsa všechny kmeny země. A uvidí Syna člověka **přicházejícího** na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.“
(Matouš 24,30)

„Syn člověka, když **přijde** ve slávě svého Otce se svatými anděly.“ (Marek 8,38)

„Jen až **přijde** Syn člověka, zdali nalezne víru na zemi?“ (Lukáš 18,8)

„... když **přijde**, aby v onen den byl oslaven ve svých svatých a aby se stal předmětem obdivu ve všech těch, kdo uvěřili, neboť naše svědectví došlo u vás víry.“ (1. Tesalonickým 1,9)

„Proto i vy buďte připraveni, protože neznáte hodinu, v níž **přijde** Syn člověka.“ (Matouš 24,44)

❖ JHVH = JEŽÍŠ?

Zná všechny věci	Je všudypřítomný	Je životem věčným	Mocný Bůh	Nemění se	Jeden Bůh
Věčné světlo	Alfa a Omega	První a poslední	Svatý Izraele	Hlas jako ohromné vody	Úhelný kámen Izraele
Připravuje cestu	Probodený	Prodán za 30 stříbrných	Pán živlů	Soudce	Velký Pastýř
Král králů	Pán pánů	Pán nebes a země	Spasitel	Stvořitel vesmíru	Viděl ho Izajáš
Odpouští hříchy	Posvěcuje nás	Je pokojem	Je spravedlností	Dárce života	Drží ve své ruce
Uzdravuje	Přebývá v nás	Jediný Bůh, kterému sloužíme	Jediný, kterého uctíváme	Oddělený jako svatý	Má jméno JHVH

Jeho sláva není dána nikomu jinému	Jiné jméno nebude připomínáno	Jeho jméno je vzýváno
------------------------------------	-------------------------------	-----------------------

JHVH	JEŽÍŠ	POZNÁMKY
ZNÁ VŠECHNY VĚCI <i>„Bůh je větší než naše srdce a zná všechno.“ (1. Janův 3,20)</i>	ZNÁ VŠECHNY VĚCI <i>„Teď víme, že víš všechno a nepotřebuješ, aby se tě někdo na něco tázal. Proto věříme, že jsi vyšel od Boha.“ (Jan 16,30)</i>	
ZNÁ SRDCE VŠECH LIDÍ <i>„... vyslyš v nebesích, v sídle, kde pobýváš, odpusť, jednej a dej každému podle všech jeho</i>	ZNÁ SRDCE VŠECH LIDÍ <i>„Ježíš se jim však sám nesvěřoval, protože znal všechny a nepotřeboval, aby mu někdo vydal</i>	

<p><i>cest, jak znáš jeho srdce – vždyť ty jediný znáš srdce všech lidských synů.</i>“ (1. Královská 8,39)</p> <p><i>„Já, JHVH, zkoumám srdce a zkouším ledví, abych každému dal podle jeho cest, podle ovoce jeho činů.“</i> (Jeremjáš 17,9–10)</p>	<p><i>svědectví o člověku. Sám totiž věděl, co je v člověku.</i>“ (Jan 2,24–25)</p> <p><i>„... Toto praví Syn Boží, který má oči jako plamen ohně a nohy podobné bronzu: Znam tvé skutky a tvou lásku... A všechny sbory poznají, že já jsem ten, který zkoumá ledví i srdce, a každému z vás odplatím podle vašich skutků.“</i> (Zjevení 2,18.23)</p>	
<p>POSVĚCUJE</p> <p><i>„... já JHVH vás posvěcuji.“</i> (Exodus 31,13)</p>	<p>POSVĚCUJE</p> <p><i>„... jsme posvěceni skrze oběť těla Ježíše Krista jednou provždy.“</i> (Židům 10,10)</p>	
<p>JE POKOJEM</p> <p><i>„Gedeón tam postavil JHVH oltář a nazval jej: Hospodin je pokoj.“</i> (Soudců 6,23)</p>	<p>JE POKOJEM</p> <p><i>„Neboť on je náš pokoj.“</i> (Efezským 2,14)</p>	
<p>JE SPRAVEDLNOSTÍ</p> <p><i>„JHVH je naše spravedlnost.“</i> (Jeremjáš 23,6)</p>	<p>JE SPRAVEDLNOSTÍ</p> <p><i>„Vy však jste z něho v Kristu Ježíši, jenž se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením i vykopením.“</i> (1. Korintským 1,30)</p>	
<p>UZDRAVUJE</p> <p><i>„... já jsem JHVH, který tě uzdravuji.“</i> (Exodus 15,26)</p>	<p>UZDRAVUJE</p> <p><i>„... Ježíš Kristus tě uzdravuje.“</i> (Skutky 9,34)</p>	
<p>V NÁS PŘEBÝVÁ</p> <p><i>„Neboť vy jste svatyní Boha živého, jak řekl Bůh: ‚Budu bydlet uprostřed nich a budu procházet se mezi nimi, a budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.‘“</i> (2. Korintským 6,16)</p>	<p>V NÁS PŘEBÝVÁ</p> <p><i>„Kristus ve vás, ve vás přebývá Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých...“</i> (Římanům 8,10)</p>	
<p>JE DÁRCEM ŽIVOTA,</p>	<p>JE DÁRCEM ŽIVOTA,</p>	

<p>který nedovolí, aby byl Jeho lid „uchvácen“ z Jeho ruky.</p> <p>„... já jsem to, a není Bůh mimo mě. Já nechávám zemřít a oživuji, zdeptal jsem, já i uzdravím; není, kdo by vysvobodil z mé ruky.“ (Deuteronomium 32,39)</p>	<p>který nedovolí, aby byl Jeho lid „uchvácen“ z jeho ruky.</p> <p>„... já jim dávám život věčný; nezahynou na věčnost a nikdo je nevytrhne z mé ruky.“ (Jan 10,28)</p>	
<p>HLAS JAKO HLAS VOD</p> <p>„... jeho hlas zněl jako zvuk mnohých vod a země zasvítila od jeho slávy.“ (Ezechiel 43,2)</p>	<p>HLAS JAKO HLAS VOD</p> <p>„... jeho hlas jako zvuk mnohých vod...“ (Zjevení 1,15)</p>	
<p>JE VŠUDYPŘÍTOMNÝ</p> <p>„JHVH oči jsou na každém místě, pozorně sledují zlé i dobré.“ (Příslaví 15,3)</p> <p>„I když se někdo ukryje ve skrýších, copak ho já nevidím? je JHVH výrok. Cožpak nenaplní nebesa i zemi? je JHVH výrok.“ (Jeremjáš 23,24)</p> <p>„Vždyť nebesa ani nebesa nebes tě nemohou pojmout...“ (1. Královská 8,27)</p>	<p>JE VŠUDYPŘÍTOMNÝ</p> <p>„Natanael mu řekl: ‚Odkud mne znáš?‘ Ježíš mu odpověděl: ‚Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod tím fíkovníkem.‘“ (Jan 1,48)</p> <p>„Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni v mé jméno, tam jsem já uprostřed nich.“ (Matouš 18,20)</p> <p>„... já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Matouš 28,20)</p>	
<p>NEMĚNÍ SE</p> <p>„... neboť já JHVH jsem se nezměnil.“ (Malachiáš 3,6)</p>	<p>NEMĚNÍ SE</p> <p>„Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes, i na věky.“ (Židům 13,8)</p>	
<p>JEMU MÁME SLOUŽIT</p> <p>„... ale jenom JHVH, který vás vyvedl z egyptské země velkou silou a vztaženou paží – toho se bojte, jemu se klaňte a jemu obětujte.“ (2. Královská 17,35)</p>	<p>JEMU MÁME SLOUŽIT</p> <p>„Cokoli děláte, dělejte z duše jako Pánu, a ne lidem. Vždyť víte, že od Pána dostanete za odměnu dědictví. Pánu Kristu služte!“ (Koloslým 3,24)</p> <p>PNS:</p> <p>„Ať děláte cokoli, pracujte na tom celou duší, *jako byste to dělali pro</p>	

	<p>Jehovu, *+ a ne pro lidi, protože víte, že od <u>Jehovy*</u> dostanete za odměnu dědictví. ± Bud'te otroci Pána, Krista. “</p> <p>καὶ πᾶν ὃ τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·</p> <p>εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου λήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ κυρίῳ χριστῷ δουλεύετε.</p>	<p>PNS uvádí jméno Jehova dvakrát tam, kde řecký text uvádí slovo „Kyrios“. Není k tomu žádný důvod.</p>
<p style="text-align: center;">JEMU PATŘÍ ÚCTA</p> <p>„Nebudete se klanět jinému bohu, neboť JHVH, jehož jméno je Žárlivý, je Bůh žárlivý.“ (Exodus 34,14)</p>	<p style="text-align: center;">JEMU PATŘÍ ÚCTA</p> <p>„... aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nectí Syna, nectí Otce, který ho poslal.“ (Jan 5,23)</p> <p>„Hoden jest Beránek, ten zabitý, přijmout tu moc a bohatství, moudrost, sílu a úctu, slávu a dobrořečení.“ A všechno stvoření, které je v nebi, na zemi, pod zemí i na moři, všechno, co je v nich, jsem slyšel volat: „Tomu, jenž sedí na trůnu, a Beránkovi dobrořečení, úcta, sláva i moc na věky věků!“ (Zjevení 5,12)</p> <p>PNS: „A volali silným hlasem: „Beránek, který byl zabit, ± si zaslouží moc, bohatství, moudrost, sílu, čest, slávu a požehnání.“ ± Tomu, který sedí na trůnu, ± a Beránkovi ± patří požehnání, čest, ± sláva a moc po celou věčnost. ‘ ± Čtyři živí tvorové říkali: „Amen!“ A starší padli na kolena a uctívali Boha.“ (Zjevení 5,12)</p> <p>(Zjevení 5,11–14 srovnej se</p>	<p>Beránek i Otec přijímají stejnou chválu: moc na věky věků, bohatství, moudrost, sílu, úctu, slávu, dobrořečení</p>

	<p>Zjevením 4,10–11) Žádný anděl nemůže být „uctíván“.</p> <p>„A když jsem to uslyšel a uviděl, padl jsem k nohám anděla, který mi tyto věci ukazoval, abych se mu poklonil. Řekl mi: „Varuj se toho!... Bohu se pokloň.“ (Zjevení 22,8–9)</p>	<p>Stejně tak zní text v PNS</p> <p>Proč stejným způsobem neuctívají Syna i Otce nyní na zemi jako v nebi?</p>
<p>JE ODDĚLENÝ JAKO SVATÝ</p> <p>„... nebojte a nestrachujte. JHVH zástupů – jen on vám budiž svatý; on je vaše bázeň a on je vaše strachování. On vám bude svatyní, ale kamenem úrazu a skálou pohoršení pro oba domy izraelské, pastí a léčkou pro obyvatele Jeruzaléma.“ (Izajáš 8,12b–13)</p>	<p>JE ODDĚLENÝ JAKO SVATÝ</p> <p>„Nebojte se jich a nerozrušujte se, ale Pána, Krista, posvěťte ve svých srdcích. Buďte stále připraveni k obhajobě před každým, kdo by od vás žádal, abyste vydali počet z naděje, kterou máte...“ (1. Petrův 3,14b–15a)</p>	
<p>MÁ SLÁVU I CHVÁLU</p> <p>„Já jsem JHVH, to je mé jméno... a svou slávu jinému nedám, ani svou chválu modlám.“ (Izajáš 42,8)</p>	<p>MÁ SLÁVU</p> <p>„A nyní ty, Otče, oslav mne u sebe tou slávou, kterou jsem u tebe měl, dříve než byl svět.“ (Jan 17,5)</p>	
<p>ŽÁDNÉ JINÉ JMÉNO</p> <p>„Jméno cizích bohů nebudete připomínat, nebude slyšet ze tvých úst.“ (Exodus 23,13)</p>	<p>JEN JMÉNO JEŽÍŠ</p> <p>„Požádáte-li mne o něco v mém jménu, já to učiním.“ (Jan 14,14)</p> <p>„... církvi Boží, která je v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláním svatým, spolu se všemi, kteří na kterémkoliv místě vyzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista, Pána jejich i našeho...“ (1. Korintským 1,1–2)</p> <p>PNS:</p> <p>„Božímu sboru, který je v Korintu± – vám, kdo jste byli posvěceni v jednotě s Kristem Ježíšem± a povoláni za svaté – a také všem,</p>	

	<i>kdo na kterémkoli místě <u>vzývají</u> jméno našeho Pána Ježíše Krista, + svého i našeho Pána...</i> “ (1. Korintským 1,1–2)	
VZÝVÁNÍ JHVH <i>„I stane se, že každý, kdo bude vzývat JHVH jméno, se zachrání...“</i> (Joel 3,5)	VZÝVÁNÍ JEŽÍŠOVA JMÉNA <i>„I stane se, že každý, kdo bude vzývat Pánovo jméno, bude zachráněn...“</i> (Skutky 2,21) <i>„... každý, kdo by vzýval <u>Pánovo</u> jméno, bude zachráněn.“</i> (Římanům 10,9–13) Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα <u>κυρίου</u> σωθήσεται. <i>„Vždyť, každý, kdo vzývá <u>Jehovovo*</u> jméno, bude zachráněn.“</i> “ (?)	
JE „ŽIVOTEM VĚČNÝM“ <i>„Víme, že Syn Boží přišel a dal nám schopnost poznávat toho pravého, a jsme v tom pravém, v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.“</i> (1. Janův 5,20)	JE ŽIVOTEM VĚČNÝM <i>„Ten život byl zjeven, viděli jsme a svědčíme a zvěstujeme vám věčný život, který byl u Otce a nám byl zjeven.“</i> (1. Janův 1,2)	
JE MOCNÝM BOHEM <i>„Hle, ty jsi svou velkou silou a svou vztáženou paží učinil nebesa i zemi. Pro tebe žádná věc není nesnadná.“</i> (Jeremjáš 32,17–18) <i>„Ostatek se navrátí, ostatek Jáкова, k mocnému Bohu.“</i> (Izajáš 10,20–21)	JE MOCNÝM BOHEM <i>„Dal mu jméno Podivuhodný rádce, mocný Bůh, Věčný Otec, Kníže pokoje.“</i> (Izajáš 9,6) <i>„Ten, který jest a který byl a který přichází, ten Všemohoucí.“</i> (Zjevení 1,7–8)	
EXISTUJE POUZE JEDEN BŮH	JE JEDINÝ BŮH <i>„Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému moudrému</i>	

<p>„Cožpak je Bůh kromě mne? Není jiná skála, o žádné nevím.“ (Izajáš 44,8)</p>	<p>Bohu čest a sláva na věky věků. Amen.“ (1. Timoteovi 1,17)</p>	
<p>JE VĚČNÝM SVĚTLEM</p> <p>„JHVH je mé světlo i má spása, koho bych se bál?“ (Žalm 27,1)</p> <p>„... bude tvým věčným světlem a tvůj Bůh tvou slávou.“ (Izajáš 60,19–20)</p>	<p>JE VĚČNÝM SVĚTLEM</p> <p>„... je světlem lidí a věčným světlem budoucího města. ... Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka, to přicházelo na svět.“ (Jan 1,4–9)</p> <p>„Ozářila ho Boží sláva a jeho lampou je Beránek.“ (Zjevení 21,23)</p>	
<p>PRVNÍ A POSLEDNÍ</p> <p>„Toto praví JHVH, král Izraele a jeho vykupitel, JHVH zástupů: Já jsem první a já jsem poslední; kromě mne není žádný Bůh.“ (Izajáš 44,6)</p> <p>„Já jsem, já jsem první, já jsem také poslední...“ (Izajáš 48,12)</p>	<p>PRVNÍ A POSLEDNÍ</p> <p>„Ježíš je ,ten první a poslední‘.“ (Zjevení 1,17–18; 22,12–13.20)</p> <p>„Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, praví Pán Bůh, Ten, který jest a který byl a který přichází, ten Všemohoucí.“ (Jan 1,8)</p>	
<p>ALFA A OMEGA</p> <p>„Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, praví Pán Bůh, Ten, který jest a který byl a který přichází, ten Všemohoucí.“ (Zjevení 1,8)</p> <p>„Ten, který seděl na trůnu, řekl: ,Hle, činím všechno nové.‘ A řekl mi: ,Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.‘ A řekl mi: ,Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žiznivému zadarmo napít z pramene vody života. Kdo vítězí, dostane toto jako dědictví; budu mu Bohem a on mi bude synem.“ (Zjevení 21,6–7)</p>	<p>ALFA OMEGA</p> <p>„Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, praví Pán Bůh, Ten, který jest a který byl a který přichází, ten Všemohoucí.“ (Zjevení 22,12– 13.20)</p>	

<p style="text-align: center;">SVATÝ IZRAELE</p> <p>„Náš vykupitel, jehož jméno je JHVH zástupů, Svatý Izraele praví...“ (Izajáš 47,4)</p>	<p style="text-align: center;">SVATÝ A SPRAVEDLIVÝ</p> <p>„Svatého a Spravedlivého jste se zřekli a vyžádali jste si, aby vám byl darován muž vrah.“ (Skutky 3,14)</p> <p>„... a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi Kristus, ten Svatý Boží.“ (Jan 6,69)</p>	
<p style="text-align: center;">ÚHELNÝ KÁMEN IZRAELE</p> <p>„On vám bude svatyní, ale kamenem úrazu a skálou pohoršení pro oba domy izraelské, pastí a léčkou pro obyvatele Jeruzaléma.“ (Izajáš 8,13–15)</p>	<p style="text-align: center;">ÚHELNÝ KÁMEN</p> <p>„Proto stojí v Písmu: ‚Hle, kladu na Siónu kámen úhelný, vyvolený, vzácný; kdo v něj věří, jistě nebude zahanben.‘“ (1. Petrův 2,6–8)</p>	
<p style="text-align: center;">PŘÍPRAVA CESTY</p> <p>„Hlas volá v pustině: Připravte cestu JHVH, napřimte v pustině silnici pro našeho Boha!“ (Izajáš 40,3)</p>	<p style="text-align: center;">PŘÍPRAVA CESTY</p> <p>„Připravte Pánovu cestu, vyrovnávejte jeho stezky.“ (Marek 1,1–4)</p> <p>„Já jsem hlas volajícího v pustině: ‚Vyrovnajte Pánovu cestu‘, jak řekl prorok Izaiáš.“ (Jan 1,6–7.23)</p>	
<p style="text-align: center;">PROBODENÝ</p> <p>„Vyleji na dům Davidův a na obyvatele Jeruzaléma ducha milosti a úpěnlivých proseb. Pohledí na mě, toho, kterého probodli.“ (Zacharjáš 12,10)</p>	<p style="text-align: center;">PROBODENÝ</p> <p>„... ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok; a hned vyšla krev a voda. A zase na jiném místě Písmo praví: Uvidí, koho probodli.“ (Jan 19,34)</p> <p>„‚Hle, přichází s oblaky‘ a ‚uzří jej každé oko, i ti, kteří jej probodli‘, a ‚budou se pro něho bít v prsa všechny kmeny země‘. Ano, amen.“ (Zjevení 1,7–8)</p>	<p>Otázka zní: Kdo byl probodený? Otec, nebo Syn? Na koho pohledí? Na Otce, nebo na Syna?</p>
<p style="text-align: center;">PRODÁN ZA TŘICET STŘÍBRNÝCH</p>	<p style="text-align: center;">PRODÁN ZA TŘICET STŘÍBRNÝCH</p>	

<p>„Odvážili mi mzdu třicet šekelů stříbra. JHVH mi řekl: Hod' to hrnčičrovi, tu skvělou cenu, již mě ocenili.“ (Zacharjáš 11,13)</p>	<p>„Co jste ochotni mi dát, když vám ho vydám?‘ A oni mu odvážili třicet stříbrných.“ (Matouš 27,2–6)</p>	<p>Kdo byl prodán za třicet stříbrných? JHVH Otec, nebo Syn?</p>
<p>PÁN ŽIVLŮ</p> <p>„Ty panuješ nad majestátným mořem; když se pozvedají jeho vlny, ty je utišeješ.“ (Žalm 89,8–9)</p>	<p>PÁN ŽIVLŮ</p> <p>„Pak vstal, pohrozil větrům i moři; a nastal úplný klid. Lidé užasli a říkali: ‚Kdo to asi je, že ho i větry a moře poslouchají?‘“ (Matouš 8,26–27)</p>	<p>Kdo ovládá moře a bouří? Je to JHVH Otec, nebo Ježíš Kristus?</p>
<p>SOUDCE</p> <p>„... před JHVH, jenž přichází, aby soudil zemi, aby soudil celý svět v spravedlnosti a národy s přímostí.“ (Žalm 98,9)</p> <p>„Já, JHVH, zkoumám srdce a zkouším ledví, abych každému dal podle jeho cest, podle ovoce jeho činů.“ (Jeremjáš 17,9–10)</p>	<p>SOUDCE</p> <p>„Vždyť Otec ani nikoho nesoudí, ale všechn soud svěřil Synu...“ (Jan 5,21–22)</p> <p>„A všechny sbory poznají, že já jsem ten, který zkoumá ledví i srdce, a každému z vás odplatím podle vašich skutků.“ (Zjevení 2,18.23)</p>	
<p>ODPOUŠTÍ HŘÍCHY</p> <p>„Kdo je mocen odpouštět hříchy, ne-li jediný: Bůh.“ (Marek 2,7)</p> <p>„Panovníkovi, našemu Bohu, zůstávají slitování a odpuštění.“ (Daniel 9,9)</p>	<p>ODPOUŠTÍ HŘÍCHY</p> <p>„Abyste však věděli, že Syn člověka má pravomoc odpouštět hříchy na zemi...“ (Marek 2,10–11)</p> <p>„Tak je napsáno, že Kristus měl trpět a třetího dne vstát z mrtvých; a na základě jeho jména má být všem národům vyhlášeno pokání k odpuštění hříchů, počínajíc od Jeruzaléma.“ (Lukáš 24,46–47)</p>	
<p>VELKÝ PASTÝŘ</p>	<p>DOBŘÝ PASTÝŘ</p>	

<p>„JHVH je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.“ (Žalm 23,1–2)</p>	<p>„Já jsem ten dobrý pastýř. Dobrý pastýř pokládá svou duši za ovce.“ (Jan 10,11–18)</p> <p>„... neboť Beránek, který je uprostřed trůnu, je bude pást a povede je k pramenům vod života.“ (Zjevení 7,17)</p>	
<p>PÁN PÁNŮ</p> <p>„Vždyť JHVH, váš Bůh, je Bohem bohů a Pánem pánů, Bohem velkým, mocným a hrozným, který nikomu nestraní a nepřijímá úplatek, zjednává právo sirotkovi a vdově, miluje příchozího a dává mu pokrm a oděv.“ (Deuteronomium 10,17)</p>	<p>PÁN PÁNŮ</p> <p>„... ale Beránek je přemůže, protože je Pán pánů a Král králů, a ti, kteří jsou s ním, jsou povolání, vyvolení a věrní.“ (Zjevení 17,14)</p> <p>„Na plášti a na svém boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů.“ (Zjevení 19,16)</p>	
<p>PÁN NEBE I ZEMĚ</p> <p>„V ten čas pak Ježíš řekl: „Vzdávám ti chválu, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je maličkým.““ (Matouš 11,25)</p> <p>„Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, je pánem nebe i země a nebydlí ve svatyních zhotovených rukou...“ (Skutky 17,24)</p>	<p>VLÁDCE A PÁN</p> <p>„... zapírají našeho jediného vládce a Pána, Ježíše Krista.“ (Juda 4)</p>	
<p>SPASITEL</p> <p>„Přece ty jsi Bůh, který se skrývá, Bůh Izraele, zachránce. Vždyť není jiného Boha kromě mě. Jiný Bůh, spravedlivý a zachraňující, mimo mě není.“ (Izajáš 45,21–22)</p> <p>„Já, já jsem JHVH a kromě mne žádný zachránce není. Já jsem oznamoval, zachraňoval a</p>	<p>SPASITEL</p> <p>„... očekávajíce tu blahoslavenou naději, zjevení slávy velikého Boha a našeho Zachránce Ježíše Krista, který dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti a očistil si svůj zvláštní lid, horlivý v dobrých skutcích.“ (Titovi 2,13)</p> <p>„Šimon Petr, otrok a apoštol Ježíše Krista, těm, kdo dostali stejně</p>	

<p>zvěstoval, a nebyl jiný bůh mezi vámi.“ (Izajáš 43,11)</p>	<p>vzácnou víru jako my spravedlností našeho Boha a Zachránce Ježíše Krista.“ (2. Petrův 1,1)</p>	
<p>STVOŘITEL VESMÍRU</p> <p>„Dávno jsi založil zemi, nebesa jsou dílo tvých rukou. Ta zaniknou, ale ty zůstaneš. Všechna jako roucho zvetší, vyměníš je jako plášť a budou proměněna. Ale ty jsi stále týž – tvá léta nekončí.“ (Žalm 102,25–27)</p>	<p>STVOŘITEL VESMÍRU</p> <p>„Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je. V něm byl život a ten život byl světlo lidí. A to světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“ (Jan 1,3)</p> <p>„On je obraz neviditelného Boha, prvorozený všeho stvoření, neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebesích i na zemi, věci viditelné i neviditelné, ať trůny nebo panstva, vlády nebo autority; všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. On je přede vším a všechno v něm spočívá.“ (Koloským 1,15–19)</p> <p>„Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi a nebesa jsou dílem tvých rukou. Ona pomínou, ty však zůstáváš; všechna jako roucho zestárnou a jako plášť je svineš, jako roucho budou i proměněna. Ty však jsi stále tentýž a tvá léta nepomínou.“ (Židům 1,10–12)</p> <p>„Zabili jste Původce života, kterého Bůh vzkřísil z mrtvých...“ (Skutky 3,15)</p> <p>EXISTUJE POUZE JEDEN STVOŘITEL (Izajáš 44,24)</p>	
<p>IZAJÁŠ VIDĚL JHVH</p> <p>„V roce, kdy zemřel král Uzijáš, jsem viděl Panovníka sedícího na trůnu vysokém a vyvýšeném a lem jeho roucha naplňoval chrám. Nad ním stáli serafové, každý měl po šesti křídlech: Dvěma si zakrývali tvář, dvěma</p>	<p>IZAJÁŠ VIDĚL JEŽÍŠE</p> <p>„... a tak se naplnilo slovo, které řekl prorok Izaiáš: ‚Pane, kdo uvěřil naší zvěsti? A komu byla zjevena Pánova paže?‘ Proto nemohli věřit, neboť Izaiáš také řekl: Oslepil jejich oči a zatvrdil jejich srdce, aby očima neviděli a</p>	

<p>si zakrývali nohy a dvěma létali, a jeden na druhého volal: Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů; celá země je plná jeho slávy! I řekl jsem: Běda mi, jsem zničen, protože jsem člověk nečistých rtů a bydlím uprostřed lidu nečistých rtů, a mé oči viděly Krále, Hospodina zástupů!“ (Izajáš 6,1–5)</p>	<p>srdcem neporozuměli, neobrátili se, a já je neuzdravil. ‘ To řekl Izaiáš, protože spatřil jeho slávu a mluvil o něm. ‘ (Jan 12,41)</p>	
<p>JMÉNO JEŽÍŠ</p>		
<p>Mt 1,21</p>	<p>CSP Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.</p>	
<p>Mt 1,23</p>	<p>CSP ,Hle, ta panna otěhotní a porodí syna a dájí mu jméno Immanuel‘, což v překladu znamená: „Bůh s námi.“</p>	
<p>Mt 10,22</p>	<p>CSP A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno. Kdo však vytrvá do konce, bude zachráněn.</p>	
<p>Mt 12,21</p>	<p>CSP A v jeho jméno budou národy skládat naději.</p>	
<p>Mt 18,20</p>	<p>CSP Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni v mé jméno, tam jsem já uprostřed nich.</p>	
<p>Mt 19,29</p>	<p>CSP A každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo ženu nebo děti nebo pole pro mé jméno, vezme stokrát víc a získá věčný život.</p>	
<p>Mt 24,9</p>	<p>CSP Pak vás budou vydávat do soužení a budou vás zabíjet; a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno.</p>	
<p>Mt 28,19</p>	<p>CSP Jděte tedy a číňte učedníky ze všech národů, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého.</p>	
<p>Mk 6,14</p>	<p>CSP Uslyšel to král Herodes, neboť se Ježíšovo jméno stalo známým. Říkalo se: „Jan Křtitel vstal z mrtvých, a proto v něm působí tyto moci.“</p>	

Mk 13,13	CSP <i>A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno. Kdo však vytrvá do konce, ten bude zachráněn.“</i>
Lk 1,31	CSP <i>A hle, otěhotníš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.</i>
Lk 21,12	CSP <i>Avšak před tím vším vztáhnou na vás ruce a budou vás pronásledovat, vydávající vás do synagog a do vězení, budete pro mé jméno předváděni před krále a vladaře.</i>
Lk 21,17	CSP <i>A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno.</i>
J 1,12	CSP <i>Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno.</i>
J 2,23	CSP <i>Když byl o velikonocích v Jeruzalémě na slavnosti, mnozí uvěřili v jeho jméno, protože viděli znamení, která činil.</i>
J 3,18	CSP <i>Kdo v něho věří, není souzen, kdo však nevěří, již je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jediného Syna Božího.</i>
Sk 2,21	CSP <i>I stane se, že každý, kdo bude vzývat Pánovo jméno, bude zachráněn.</i>
Sk 3,16	CSP <i>A tohoto muže, kterého vidíte a znáte, na základě víry v Ježíšovo jméno toto jméno upevnilo a víra, která je skrze něho, mu dala toto plné zdraví před očima vás všech.</i>
Sk 4,30	CSP <i>... vztahuj svou ruku k tomu, aby se dala uzdravení, znamení a divy skrze jméno tvého svatého služebníka Ježíše.</i>
Sk 5,41	CSP <i>Oni tedy šli z velerady a radovali se, že byli uznáni za hodné, aby byli potupeni pro to jméno.</i>
Sk 8,16	CSP <i>... neboť ještě na nikoho z nich nepadl; byli jen pokřtěni ve jméno Pána Ježíše.</i>
Sk 9,14	CSP <i>Také zde má od velekněží plnou moc spoutat všechny, kteří vzývají tvé jméno.</i>

Sk 9,15	CSP <i>Pán mu řekl: „Jdi, neboť on je mou vyvolenou nádobou, aby přinesl mé jméno před národy i krále a syny Izraele...“</i>
Sk 9,16	CSP <i>Ukáži mu, co všechno musí vytrpět pro mé jméno.</i>
Sk 9,21	CSP <i>Není to ten, který ničil v Jeruzalémě ty, kteří vzývají toto jméno?</i> τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο,
Sk 10,43	CSP <i>Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že skrze jeho jméno přijme odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.</i>
Sk 15,14	CSP <i>Šimon pověděl, jak se Bůh předem postaral, aby z pohanů vybral lid pro své jméno.</i>
Sk 15,17	CSP <i>... aby i ostatní lidé horlivě hledali Pána, všechny národy, nad nimiž je vzýváno moje jméno, praví Pán, ten, který toto činí.</i> ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον , καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.
Sk 15,26	CSP <i>... lidmi, kteří nasadili svůj život pro jméno našeho Pána Ježíše Krista.</i>
Sk 19,5	CSP <i>Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše.</i>
Sk 19,17	CSP <i>Dověděli se o tom všichni Židé a Řekové, kteří bydleli v Efesu. I padl na všechny strach a jméno Pána Ježíše bylo velebeno.</i>
Sk 21,13	CSP <i>Tu Pavel odpověděl: „Proč pláčete a trápíte mé srdce? Vždyť já jsem připraven nejen nechat se svázat, ale i umřít v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše.“</i>
Sk 22,16	CSP <i>A proč nyní váháš? Vstaň, dej se pokřtít a smyj své hříchy vzýváje jeho jméno.</i>
Ř 1,5	CSP <i>Skrze něho jsme přijali milost a apoštolské poslání k poslušnosti víry pro jeho jméno mezi všemi národy...</i>

Ř 9,17	CSP <i>Písmo praví faraonovi: ‚Právě proto jsem tě vzbudil, abych na tobě ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi.‘</i>
Ř 10,13	CSP <i>... neboť ‚každý, kdo by vzýval Pánovo jméno, bude zachráněn.‘</i> Πᾶς γὰρ ὅς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται.
Ř 15,20	CSP <i>A zakládám si na tom, že jsem takto evangelium hlásal tam, kde Kristovo jméno ještě nebylo vysloveno, abych nestavěl na cizím základě...</i>
1K 1,2	CSP <i>... církvi Boží, která je v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláním svatým, spolu se všemi, kteří na kterémkoliv místě vzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista, Pána jejich i našeho...</i> σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ
Fp 2,9	CSP <i>Proto ho také Bůh povýšil nade vše a dal mu jméno, které je nad každé jméno...</i>
2Te 1,12	CSP <i>... aby tak bylo oslaveno jméno našeho Pána Ježíše ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.</i>
2Tm 2,19	CSP <i>Avšak pevný základ Boží stojí, maje tuto pečeť: ‚Pán zná ty, kdo jsou jeho‘, a ‚ať se odvrátí od nepravosti každý, kdo vyslovuje Pánovo jméno‘.</i>
Žd 2,12	CSP <i>... když říká: ‚Budu zvěstovat tvé jméno svým bratřím, uprostřed shromáždění tě budu opěvovat.‘</i>
Žd 13,15	CSP <i>Skrze něho tedy přinášejme Bohu stále oběť chvály, to jest ovoce rtů, vyznávajících jeho jméno.</i>
Jk 2,7	CSP <i>Což nehanobí právě oni to drahé jméno, jímž jste byli nazváni?</i>
1Pt 4,14	CSP <i>Jste-li tupeni pro jméno Kristovo, jste blahoslavení, neboť na vás spočívá Duch slávy a moci, Duch Boží.</i>
1J 2,12	CSP <i>Píšu vám, děti, že jsou vám odpuštěny hříchy pro jeho jméno.</i>
1J 5,13	CSP <i>Toto jsem napsal vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život.</i>

3J 1,7	CSP	<i>Neboť pro jeho jméno se vydali na cestu a od pohanů nic nepřijímají.</i>
Zj 2,3	CSP	<i>Máš vytrvalost a snášel jsi těžkosti pro mé jméno, a nezemdlel jsi.</i>
Zj 2,13	CSP	<i>Vím, kde bydlíš: tam, kde je trůn Satanův; avšak pevně držíš mé jméno a nezapřel jsi mou víru ani ve dnech, v nichž můj věrný svědek Antipas byl zabit u vás, kde bydlí Satan.</i>
Zj 3,8	CSP	<i>Znám tvé skutky. Hle, postavil jsem před tebou otevřené dveře, které nemůže nikdo zavřít. Neboť máš malou moc, a přece jsi zachoval mé slovo a nezapřel jsi mé jméno.</i>
Zj 14,1	CSP	<i>A uviděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na svých čelech napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce.</i>
Zj 15,4	CSP	<i>Kdo by se nebál tebe, Pane, a neoslavoval tvé jméno? Neboť ty jediný jsi svatý; všechny národy přijdou a pokloní se před tebou, protože tvé spravedlivé soudy vyšly najevo. Τίς οὐ μὴ φοβηθῆί σε, κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; Ὅτι μόνος ἅγιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.</i>
Zj 19,16		<i>Na plášti a na svém boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů.</i>
Zj 22,4	CSP	<i>... a budou vidět jeho tvář a na jejich čelech bude jeho jméno.</i>

J 12,28	CSP	<i>„... Otče, oslav své jméno!“ Z nebe se ozval hlas: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“</i>
J 17,6	CSP	<i>Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji a mně jsi je dal; a tvoje slovo zachovali.</i>
J 17,26	CSP	<i>Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby láska, kterou jsi mne miloval, byla v nich, i já abych byl v nich.</i>

Lk 1,49 CSP ... protože mi **Mocný** učinil veliké věci. Svaté je jeho jméno...

Lk 11,2 CSP Řekl jim: „Když se modlíte, říkejte: **Otče** náš, který jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi...“

VÝZNAM JMÉNA JEŽÍŠ

Je drahé	Osvobozuje z hříchu	Odpuštění hříchu	Bůh je s námi	Přítomnost	Pravomoc být Božím dítětem
Víra v jeho jméno	Bez odsouzení	Záchrana	Uzdravuje	Působí znamení a divy	Nazváni podle jména
	Vyvolení	Slovo Boží	Pán pánů	Král králů	

UCTÍVÁNÍ JMÉNA JEŽÍŠ

Vzývání jména	Vyznávání jména	Hlásání jména	Vyslovování jména	Zvěstování	Opěvování	Oslavování
		Velebení	Poslušnost víry	Křest v jeho jménu		

MISIE V JEHO JMÉNU

Je nadějí národů	Rozhlášení jména	Držet jméno	Budou nás tupit	Stokrát více pro jméno	Přinést jméno před národy	Nasazení života
		Nezapřít	Umřít pro jméno	Snášet těžkosti	Vydat se na cestu	

Je zřejmé, že jméno Jehova pro Svědky Jehovovy a jméno Ježíš pro křesťany jsou dvě klíčová východiska pro učení, postoje, motivace, život i službu.

Je potřeba zdůraznit, že Svědkové Jehovovi vycházejí především ze Starého zákona. Ač nejsou Izraelem, přijali a vyznávají jméno Jehova.

V knihách Nového zákona jméno Ježíš se vyskytuje asi 917x.

❖ VZTAH MEZI OTCEM, SYNEM A DUCHEM SVATÝM

V rozhovorech se Svědky Jehovovými jsem jen párkrát „zabrouzдал“ do učení o „Trojici“. Zde jen velmi stručně:

Svědkové Jehovovi kontrují téměř všechny citáty, které naznačují jednotu mezi Otcem, Synem a Duchem svatým.

„Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.“
Zde uvádím jedno docela primitivní vysvětlení

☞ Píše se v těch verších, že Bůh, Kristus a svatý Duch tvoří trojjediné božstvo, že ti tři jsou si rovni podstatou, mocí a věčností? O nic víc než vyjmenování tří lidí, třeba Honzy, Pepíka a Franty znamená, že jsou tři v jednom.

Ano, tři lidé jsou stále lidmi. Nikdo není ani bohem, ani andělem, ani zvířetem, ale jsou ve své podstatě lidmi. Mohou mít různá postavení, původ, autoritu, ale jsou a zůstanou stále lidmi.

Jako otec mám jiné postavení než moje čtyři děti. Do určité doby mě respektovaly, když ale dospěly, tak se naše vzájemné postavení, úkoly v rodině i poslání každého změnilo. Stále jsme ve své podstatě a identitě zůstali lidmi, kteří si jsou rovni. Zdá se to tak jednoduché, ale v kontextu učení Svědků Jehovových se to zdá nepochopitelné.

Svědkové Jehovovi nejsou schopni pochopit vzájemné postavení mezi Otcem, Synem a Duchem svatým. Přesně jako v jejich citátu:

- jsou si rovni podstatou, mocí, věčností a dalšími atributy.

Jsou rozdílní v autoritě (poslání). Otec je původcem misie, posílá Syna, který koná Boží vůli, a Duch svatý po Kristově odchodu do nebe pokračuje v díle záchrany člověka. Jsou v dokonalé jednotě, lásce a spolupráci.

❖ To znamená, že Kristus je menším bohem, že není Bohem?

To znevažuje Boha. Tak to mohou chápat jen lidé, kteří Božího Ducha nemají. Jen Duch bádá hlubiny Boží a zjevuje pravdu svým učedníkům.

Muž a žena mají různé úkoly stanovené Bohem. Muž je dokonce hlavou ženy.

❖ Znamená to, že žena není muži rovna jako člověk?

❖ Je něčím méně s malým „č“ a muž je víc s velkým „Č“ než žena?

❖ Proč si neprávem umínili, že Ježíš je bůh a Otec je Bůh?

To je hlavní kámen úrazu. Neschopnost rozlišit a přijmout **rozdíl mezi podstatou, bytím těchto tří svatých osob a jejich autoritou.**

Při každém rozhovoru na podobné téma jsme se dostali k otázce:

❖ „Proč Ježíš řekl, že Otec je větší než on?“ Tuto otázku opakují jako nějakou „mantru“.

Na moji odpověď, že také citoval „Já a Otec jsme jedno“, většinou neodpovídali nebo to zdůvodňovali jejich obyčejným vzájemným vztahem.

Nedokážou pochopit **rozdíl mezi Kristovým postavením v době pozemské služby a nebeským bytím před a po vtělení.**

„Mějte tedy v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši. Ačkoli byl ve způsobu Božím, **nepěl na tom, že je roven Bohu**, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob otroka a stal se podobným lidem. A když se ukázal v podobě člověka, ponížil se, stal se poslušným až k smrti, a to smrti na kříži.“ (Filipským 2,5–8)

f

„Trojiční Bůh“

Trojice je výklad – způsob, pokus, jak ne zcela dokonale, ale přesto vyložit výpověď Bible o tom, že je jeden Bůh, a ten Bůh je jak Otec, tak ale i Syn, který se stal tělem, a také Duch Svätý. „Středověké“ jsou naopak výklady vedení Svědků Jehovových, kteří když něčemu nerozumí, tak to popřou a napíší román o tom, jak to, co je jasně napsáno, znamená něco úplně jiného.

f

Ve jméno Otce, Syna i Ducha svätého

Já jsem dospěl (velice rychle po probuzení) k tomu, že bych se mohl označit jako „trinitář“. Je to ovšem zjednodušeně řečeno, koneckonců tak, jak to bylo i původně „zjednodušeně“ myšleno. Byl jsem pokřtěn klasickou křestní formulí z Matouše 28,19 – tedy ve jméno Otce i Syna i Ducha Svätého – tedy ve jméno Boha zjeveného nám v těchto třech odlišných bytostech. Problémy při „uctívání“ (raději dám přednost výroku – rozhovoru) jsem měl – a to díky předsudkům získaným u Svědků Jehovových vzhledem ke Kristu a Svätému Duchu a díky mému špatnému a fundamentalistickému pochopení prezentace starozákonního JHVH (jako Boha krutého a bezcitného) vůči Otci. Podrobnější vysvětlení toho, jak to nyní chápu, bych ale nechal na osobní setkání – opravdu těžko se vysvětluje vztah k Bohu, když chybí pojmy, osobně je to lepší...

Bůh je láska

Jen ve zkratce – dnes už jsem přesvědčen, že BŮH JE LÁSKA (tak jako jsem to vždy vnitřně cítil a přál si), a to ve všech jeho zjevených bytostech – tedy nejen Ježíš, ale i „starozákonní“ Otec i Duch Svatý. A moc si přeji (a „pracuji“ na tom) mít hluboký vztah se svým Bohem – skrze Svatého Ducha s Kristem i Otcem, tak jako Oni mají mezi sebou – protože BŮH JE LÁSKA, a láska může být pouze ve vztahu.

Obsahem této knihy jsou mezi jiným tato důležitá srovnání:

Biblické citáty o tom, že Ježíš má tytéž božské atributy a činnosti jako JHVH (36x)

Starozákonní i novozákonní texty potvrzující, že Duch svatý není činná síla, ale je Bohem osobním, jednajícím, vyjadřujícím svou vůli... (53x)

Biblické citáty srovnávající božské atributy Otce, Syna a Ducha svatého

DUCH SVATÝ

VŮČI JEŽÍŠI	ČINNOST	KOMUNIKACE	V NÁS	VŮČI OTCI
Sestupuje na Ježíše	Přichází	Mluví, co slyší	Bude u nás	Vychází od Otce
Oslavil Ježíše	Obživuje	Vydává svědectví	Zůstává s námi	Je z Boha
Vzal od Ježíše	Přinese důkaz	Oznámí, co přijde	V nás bude	Zkoumá Boží hlubiny
Naučí vše od Ježíše	Naplňuje	Uvede do pravdy	Je v nás	
Připomene vše od Ježíše	Vede	Předpovídá slova	Volá v nás	
Rozděluje Dary	Ujímá se slabosti	Povzbuzuje	Proměňuje	
Dává promlouvat	Zastínil Marii	Vyučuje	Posvěcuje	
	Rozděluje Dary	Praví	Přetváří na slávu Pána	
	Dává promlouvat	Promlouvá	Spočívá	
		Přimlouvá se	Podporuje	
		Svědčí	Má společenství s námi	
		Dosvědčuje	Přináší svobodu	

DUCH SVATÝ

O Duchu svatém jsem se Svědky Jehovovými hovořil jen občas, a to proto, že nejsou schopni přijmout ani náznak, že je osobou a Bohem. Okamžitě reagovali otázkou: „Vy věříte v Trojici? A to často znamenalo ukončení rozhovoru. Většinu času jsme mluvili o Ježíši Kristu. V této úvaze bych rád jen nastínil a doplnil zřejmě tendenční a jednostranné chápání z JW.ORG o Duchu svatém.

☞ Duch svatý – co nebo kdo to vlastně je? Co se píše v Bibli?²¹⁰

Duch svatý neboli svatý Duch je **aktivně působící Boží síla**. (Micheáš 3,8)

*„Ale mě **Jehovův duch naplnil silou, spravedlností a odvahou, abych Jákobovi řekl o jeho vzpouře a Izraeli o jeho hříchu.**“*

Tento text je důkazem, jak Svědkové Jehovovi tendenčně vykládají Písmo. V textu je položen důraz na to, že proroka **naplnil Jehovův Duch**. Je to osobní **konání Ducha – naplňuje**.

Sekundární je, čím ho naplnil: silou, spravedlností a odvahou. Pokud z toho textu vyplývá, že Duch je působící Boží síla, tak proč není působící spravedlnost nebo odvaha?

☞ (Lukáš 1,35)

(PNS) *„Anděl jí odpověděl: „Přijde na tebe svatý duch_± a zastíní tě moc Nejvyššího. Ten, kdo se narodí, se proto bude nazývat svatý_± a také Boží Syn._±“*

Další důkaz, jak lze „pokřivit“ výklad Božího slova. Primární je, že **Duch přijde**. Je to opět jeho osobní jednání. Není to žádná neosobní síla, ale On Duch, který koná svoji práci. Důkazem toho je moc Boha, která Marii zastíní. Kde v tom citátu je alespoň náznak toho, že Duch je neosobní síla?

☞ To, že Bůh vysílá svého Ducha, znamená, že používá svou sílu k vykonání své vůle. Svatý Duch může působit kdekoli si to Bůh přeje (Žalm 104,30; 139,7).

Když v Bibli narazíte na slovo „duch“, zpravidla je to překlad původního hebrejského slova „ruah“ nebo řeckého slova „pneuma“. Ve většině případů se tím myslí právě svatý Duch, aktivně působící Boží síla (Genesis 1,2). Bible ale tato slova používá i v jiných významech:

dech (Abakuk 2,19; Zjevení 13,15), vítr (Genesis 8,1; Jan 3,8), síla, která působí ve všech živých tvorech a dodává jim život (Jób 34,14.15), něčí povaha nebo postoj (Numeri 14,24), duchovní bytosti včetně Boha a andělů (1. Královská 22,21; Jan 4,24)

(PNS) *„Bůh je duch_± a ti, kdo ho uctívají, ho musí uctívat v souladu s duchem a pravdou.“* (Jan 4,24)

²¹⁰ JW.ORG

BŮH JE DUCH

Všimli si Svědkové Jehovovi, že je usvědčuje i vlastní Překlad nového světa? Pokud je Bůh Duch, tak platí, že i Duch je Bohem. Není to neosobní síla, ale Bůh, který působí, je dynamický, koná konkrétní věci v našich životech od našeho stvoření, kdy spolupůsobil a vznášel se nad vodami.

 Všechny tyto významy mají jedno společné: Popisují něco, co je neviditelné, ale co má viditelné projevy. A to platí i o svatém duchu – „*je neviditelný, nehmotný a mocný, podobně jako vítr*“ (An Expository Dictionary of New Testament Words od W. E. Vinea). Je tedy nesporné, že svatý duch není osoba.

DUCH SVATÝ JE OSOBOU

Tento výčet biblických veršů je samozřejmě pravdivý. Proč svým čtenářům zamlčují desítky dalších, které potvrzují, že Duch svatý je Osoba a je Bohem?

- ❖ Jaké jsou vlastnosti osoby?
 - **intelekt** – schopnost myslet (vědomí svého já – o SOBĚ ví)
 - **vůle** – schopnost rozhodovat se
 - **schopnost mít společenství**
 - **projevovat city**

Kromě viditelných projevů se chová jako osoba, která jedná, hovoří, vede, určuje, miluje, cítí...

- ❖ Když Svědkové Jehovovi zdůrazňují, že je neviditelný, nehmotný, jako vítr, a proto není osobou, znamená to, že Bůh Otec, který je také duchem, je nehmotný, neviditelný, není osobou?
- ❖ Podařilo se VRO „odstříhnout“ od působení Ducha všechny Svědky Jehovovy?
- ❖ Proto jsou ponechání napospas těm, kteří se postavili na místo Ducha svatého?
- ❖ Všechna požehnání, dary, působení Ducha pro ně neplatí?
- ❖ Jak mohou žít, jak mohou zvěstovat cokoli bez Ducha, kterého si neváží a degradují ho na pouhou neosobní sílu, jako je oheň, vítr, síla?

V souvislosti s tím, jak Svědkové Jehovovi nakládají s Duchem svatým (ponížení do neosobní síly, cílené eliminace mnoha textů potvrzujících jeho postavení, svatost, božství), se nabízí otázka: Neobávají se, že hřeší proti Duchu svatému a proti Otci i Synovi?

Tento hřích je popsán několika pojmy:

Potupa, znevážení

Potupa	Vzdor	Vzpírání se	Trápení	Zarmucování	Uhašování	Lhaní proti Duchu	Rouhání proti Duchu
--------	-------	-------------	---------	-------------	-----------	----------------------	------------------------

„Uvažte, oč horšího trestu bude hoden ten, kdo pošlapal Syna Božího, a krev smlouvy, již byl posvěcen, měl za nečistou, a **Ducha milosti potupil?**“ (Židům 10,29)

- ❖ Nejedná se o potupu, znevážení?
- ❖ Jak lze podle Svědků Jehovových potupit činnou sílu (milosti)?

Potupa (latinsky *contumelia*) je definována jako nespravedlivé porušení úcty vůči přítomné osobě. Může se tak dít *aktivně*, kdy je potupa dána najevo činem či skutkem, či *pasivně*, například opomenutím povinných projevů úcty.

Vzdor proti Duchu svatému

„*Vy tvrdošíjní, vy lidé neobřezaného srdce i uší, stále vzdorujete Duchu Svatému.*“ (Skutky 7,51)

Vzpírání se a trápení Ducha

„*Oni se však vzpírali a trápili jeho svatého ducha, proto se jim změnil v nepřítele, sám bojoval s nimi.*“ (Izajáš 63,10)

- ❖ Je možné vysvětlit, jak lze trápit činnou sílu?
- ❖ A jak může činná síla bojovat proti člověku?

Zarmucování a uhašování

Dále pak jsme upozorněni, abychom **Ducha nezarmucovali a neuhašovali**. Může být něco víc zarmucujícího pro Ducha než oloupení ho o jeho slavné a božské postavení a identitu těmi, kteří mluví proti němu a staví se na jeho místo?

Pro křesťany, aniž by chtěli soudit Svědky Jehovovy, se tento způsob znevážení Ducha jeví jako téměř identický k jejich vztahu ke Kristu (uloupit o božství, srovnat se stvořením, eliminovat mnohé texty, nebo záměrně změnit...)

Lhát Duchu svatému znamená lhát Bohu

„Petr řekl: „*Ananiáši, proč Satan naplnil tvé srdce, že jsi lhal Duchu Svatému a dal jsi stranou část z výtěžku za to pole? Dokud zůstávalo neprodané, což nebylo tvé? A když jsi je prodal, což nebylo v tvé moci, co uděláš s penězi? Proč ses rozhodl ve svém srdci k takové věci? Nelhal jsi lidem, ale Bohu.*““ (Skutky 5,3–4)

Rouhání proti Duchu svatému

Rouhání proti Duchu, to ani odpuštěno nebude. Protože nedokážeme plně pochopit význam těchto hříchů vůči Duchu svatému, měli bychom být velmi opatrní ve vztahu k němu a v interpretaci pojmů a výkladů.

- ❖ Dokázali by Svědkové Jehovovi vysvětlit, jak lze hřešit proti neosobní síle?

Hřešit lze jen proti osobě a proti Bohu.

Uvědomuji si, že přijetím učení o Duchu svatém podle Strážné věže se vymanili z Božího království. Odvrhli všechna zaslíbení, která udílí Boží Duch. Myslím, že v tomto kontextu již odstranili ze svého studia vše, co se týká Ducha. Neuvědomují si, že jde o život věčný.

Kdo nemá Ducha, není Kristův (Římanům 8).

- ❖ Jak bude zachráněn?
- ❖ Kdo Svědky Jehovovy vede?
- ❖ Kdo k nim mluví?
- ❖ Kdo je posilňuje, posílá?
- ❖ Kdo dosvědčuje Boží synovství?
- ❖ Kdo lká za nich před Bohem?
- ❖ Kdo se přimlouvá?
- ❖ Kdo je uvádí do pravdy?
- ❖ Kdo oslavuje Ježíše?
- ❖ Kdo připomene vše, co Ježíš řekl?
- ❖ Kdo vlévá Boží lásku do srdcí?
- ❖ Kdo přinese svobodu do života...?

Nezdá se Svědkům Jehovovým, že vyměnit Ducha svatého za pouhé lidské bytosti (VRO), byť se jim jeví jako téměř dokonalé a vznešené, musí nutně rmoutit Dárce života, ne-li znevažovat, a to nejen jeho, ale i Otce a Syna.

Představte si, že milujete své děti a ty se dobrovolně odvrátí od vás k jiným lidem, kteří je nikdy nebudou milovat tak jako vy. Myslím, že bolest rodičů bude nesmírná.

Další otázka je nasnadě:

- ❖ V čem se liší život Svědků Jehovových od nevěřících, od ateistů?
- ❖ Tím, že stojí a nabízejí literaturu?
- ❖ Nabízejí Boží království?

Nikoli, protože „Boží království je spravedlnost, pokoj a radost v Duchu svatém“. Bez Ducha nemají nic, co by stálo za to, pokud Duch svatý je pouhou činnou, neosobní silou.

Stejně služby dnes nabízejí mnohé sekty, korporace s přesvědčením, že jejich letáky nebo knihy jsou jedinečné a jediné na světě. Přitom propagují blahobyť, vliv, „tisícileté království“. Život bez Ducha svatého, samozřejmě bez Ježíše a Otce, je přinejmenším pouze prázdným náboženstvím.

Určitě mají i hlubší touhu po Bohu, ale tu naplňuje Duch svatý, jehož nemohou mít, protože se ho vědomě nebo podvědomě zřekli.

On nikdy nebude ani nikdy nebyl tím, kým by ho rádi viděli například Svědkové Jehovovi. Je mi velmi líto, že to musím takto otevřeně napsat, protože Svědkům Jehovovým jde opravdu o život. Jediná cesta záchrany je pokání z hříchů vůči Duchu svatému a osobní vztah s Ježíšem Kristem.

„Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda. A my všichni, spatřující s odhalenou tváří Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme přetvářeni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána, Ducha.“ (2. Korintským 3,17)

PŮSOBENÍ DUCHA SVATÉHO VE STARÉM ZÁKONĚ

POZDVIHUJE, PŘENÁŠÍ	<i>Tu mě Duch pozdvihl, přenesl mě na vnitřní nádvoří a hle, Hospodinova sláva naplnila dům.</i>	Efezským 43,5
ČINÍ, ZACHOVÁVÁ, JE DECHEM BOHA	<i>Učinil mě duch Boží, při životě mě zachová dech Všemohoucího. Boží duch, který koná, činí, ale zároveň je dechem Všemohoucího Boha.</i>	Jób 33,4
VZNÁŠEL SE	<i>Duch Boží se vznášel nad vodami.</i>	Genesis 1,2

	DUCH BOŽÍ V NOVÉM ZÁKONĚ	
SESTUPUJE NA JEŽÍŠE, PŘICHÁZÍ	<i>Když byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle, otevřela se mu nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho.</i>	Matouš 3,16
OBŽIVUJE	<i>Duch je ten, který obživuje, tělo nic neznamena.</i>	Jan 6,63
MLUVÍ	<i>Neboť to nejste vy, kdo mluví, ale Duch Svatý.</i>	Marek 13,11
PŘICHÁZÍ, VYCHÁZÍ OD OTCE, VYDÁVÁ SVĚDECTVÍ	<i>Až přijde Zastávce, kterého vám pošlu od Otce, Duch Pravdy, jenž vychází od Otce, ten o mně vydá svědectví.</i>	Jan 15,26

PŘIJDE, PŘINESE DŮKAZ	<i>Duch svatý až přijde, přinese světu důkaz o hříchu, o spravedlnosti a o soudu...</i>	Jan 16,8
PŘIJDE, UVEDE DO PRAVDY, BUDE MLUVIT, CO USLYŠÍ, OZNÁMÍ, CO PŘIJDE	<i>Když však přijde On, Duch Pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší; oznámí vám i to, co má přijít.</i>	Jan 16,3
OSLAVIL JEŽÍŠE, VZAL OD JEŽÍŠE, OZNÁMIL NÁM	<i>On mne oslaví, neboť z mého vezme a oznámí to vám...</i>	Jan 16,14
PŘIŠEL NA MARIU, ZASTÍNIL JI	<i>Duch Svatý přijde na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní.</i>	Lukáš 1,35
BUDE S UČEDNÍKY, ZŮSTÁVÁ U NICH, V NICH BUDE	<i>A já požádám Otce a on vám dá jiného Zastánce, aby byl s vámi na věčnost Ducha pravdy, ... Vy jej znáte, neboť u vás zůstává a ve vás bude.</i>	Jan 14,16
NAUČÍ VŠEMU, PŘIPOMENE VŠE	<i>Ale Zastánce, Duch Svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám</i>	Jan 14,26

	<i>všechno, co jsem vám řekl.</i>	
PŘIJDE	<i>... ale přijmete moc Ducha Svatého, který na vás přijde.</i> <i>(ne síla Boží, ale moc Ducha Svatého!!)</i>	
PŘEDPOVĚDĚL SLOVA	<i>Muži bratři, muselo se naplnit slovo Písma, které předpověděl Duch Svatý.</i>	Skutky 1,16
NAPLŇUJE, DÁVÁ PROMLOUVAT	<i>Všichni byli naplnění Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.</i>	Skutky 2,4
MLUVÍ	<i>Duch řekl Filipovi...</i>	Skutky 9,29
UCHOPILO	<i>Pánův Duch uchopil Filipa...</i>	Skutky 9,39
POVZBUZUJE	<i>A shromáždění v celém Judsku, Galileji a Samaří měla pokoj a budovala se; chodila v Pánově bázni a v povzbuzování Ducha Svatého...</i>	Skutky 9,31
ZABRAŇUJE, NEDOVOLUJE	<i>Duch Svatý jim zabránil promluvit Slovo v Asii. Když přišli k Mysii, pokoušeli se dostat</i>	Skutky 16,6.7

	<i>do Bithynie, ale Ježíšův Duch jim to nedovolil.</i>	
USTANOVUJE	<i>Dávejte pozor na sebe a na celé stádo, v němž vás Duch Svátý ustanovil za strážce...</i>	Skutky 20,28
PROMLOUVÁ	<i>Dobře promluvil Duch Svátý k vašim otcům skrze proroka Izaiáše...</i>	Skutky 28,25
VYLÉVÁ BOŽÍ LÁSKU DO SRDCÍ	<i>Boží láska je vylita v našich srdcích skrze Ducha svatého, který nám byl dán.</i>	Římanům 5,5
VEDE	<i>Neboť všichni ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou Boží synové.</i>	Římanům 8,14
SVĚDČÍ	<i>Sám ten Duch svědčí spolu s naším duchem, že jsme děti Boží.</i>	Římanům 8,16
UJÍMÁ SE NAŠÍ SLABOSTI, PŘIMLOUVÁ SE	<i>Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit slovy.</i>	Římanům 8,26
POSVĚCUJE	<i>... aby se pohané stali příjemnou</i>	Římanům 15,16

	<i>obětí, posvěcenou Duchem Svatým.</i>	
ZKOUMÁ BOŽÍ HLUBINY, JE Z BOHA, VYUČUJE	<i>Duch zkoumá všechno, i Boží hlubiny. Tak ani Boží věci nezná nikdo, jen Duch Boží. A my jsme nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom věděli, co nám Bůh daroval. O tom také mluvíme – ne však slovy, kterým vyučuje lidská moudrost, ale těmi, jimž vyučuje Duch svatý.</i>	1. Korintským 2,10–13
JE V NÁS	<i>Nebo nevíte, že vaše tělo je svatyní svatého Ducha, který je ve vás a kterého máte od Boha?</i>	1. Korintským 6,19
ROZDĚLUJE DARY	<i>Avšak to všechno působí jeden a týž Duch, který rozděluje každému jednotlivě, jak sám chce.</i>	1. Korintským 12,12
OBŽIVUJE	<i>... neboť litera zabíjí, ale Duch obživuje.</i>	2. Korintským 3,6
MÁ SPOLEČENSTVÍ	<i>Milost Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Svatého Ducha se všemi vámi. Amen.</i>	2. Korintským 13,13

VOLÁ V NÁS	<i>A protože jste synové, vyslal Bůh ducha svého Syna do našich srdcí, ducha, který volá: ‚Abba, Otče...‘</i>	Galatským 4,6
PODPORUJE	<i>Neboť vím, že mi to bude k záchraně skrze vaši modlitbu a podporu Ducha Ježíše Krista.</i>	Filipským 1,19
PRAVÍ	<i>Duch výslovně praví... Kdo má uši, slyš, co Duch praví sborům... Duch i Nevěsta praví: ‚Přijď...‘ Proto, jak praví Duch Svatý: ‚Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas...‘</i>	1. Timoteovi 4,1 Zjevení 2,7 Zjevení 22,17 Židům 3,7
DOSVĚDČUJE	<i>A Duch je ten, který to dosvědčuje, neboť Duch je pravda.</i>	1. Janův 5,6
UKAZUJE	<i>Ukazoval Duch Kristův v nich...</i>	1. Petřův 1,11
SPOČÍVÁ	<i>... na vás spočívá Duch slávy a moci, Duch Boží.</i>	1. Petřův 4,14
PROMĚŇUJE, PŘETVÁŘÍ NA PÁNOVU SLÁVU, PŘINÁŠÍ SVOBODU	<i>Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda. A my všichni, spatřující s odhalenou tváří</i>	2. Korintským 3,17

	<i>Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme přetvářeni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána, Ducha.</i>		
ATRIBUTY	Otec	Syn	Duch
NEPOMÍJITELNOST	Izajáš 57,15 1. Timoteovi 1,17; 6,16	Židům 7,3.15–17	Židům 9,14 Jan 14,16
STVOŘITELSKÁ MOC	Jeremjáš 32,17	Filipským 3,21	Genesis 1,2.26
VŠEMOHOUCNOST	Genesis 17,1	Židům 1,2.3	Job 33,4 Žalm 104,30 Římanům 8,11
VŠUDYPŘÍTOMNOST	Jeremjáš 23,23.24	Matouš 18,20 Jan 14,23	Žalm 139,7–12 Jan 14,17
VŠEVĚDOUCNOST	1. Samuelova 2,13	Koloským 2,3	1. Korintským 2,10.11; Izajáš 40,13.14
JEDINEČNÁ SLÁVA	Izajáš 42,8	Jan 1,14 Židům 1,3 Matouš 16,27	1. Petřův 4,14

Nejistá rajská naděje

Ve skutečnosti tito lidé kromě obrázků s věčně se smějícími lidmi nemají co nabídnout. Který moudrý člověk by chtěl vyměnit společenství s Bohem v nebi za jejich život v rajské zemi, daleko od Ježíše, kterého neznají, nemluví s ním, jako by byli na něho nahněvaní. Sami přitom ani netuší, zda na této zemi budou vůbec žít, zda obstojí v Armagedonu a zda vůbec budou nakonec schválení.

Při jednom rozhovoru vyplynulo, že vlastně celé dějiny a současnost se točí jen kolem osmi milionů Svědků Jehovových. Jehova se řídí podle nich, vše je o nich a pro ně. Vždyť celý svět je určen ke zničení a zachování Svědků Jehovových na nové zemi.

Pokud bych mohl alespoň malinko pomoci těmto lidem, které mám opravdu rád, aby zatoužili vyměnit pozemskou zahradu bez Krista za věčné společenství s Otcem i Synem před jeho svatým trůnem, budu nesmírně šťastný.

Království podle Svědků Jehovových a podle Ježíše Krista²¹¹

Zásadním sporem tedy zůstává, zda „dobré poselství o království“, které oznamuje Strážná věž, je totožné s „dobrým poselstvím o království“, které kázal Kristus a jeho apoštolové. Apoštolové zanechali záznam, z něhož je velmi dobře patrné, co pokládali za „dobré poselství“. Stačí si vzít Bibli a číst v knize Skutků nebo v jiných apoštolských spisech, a rázem si povšimneme rozdílů mezi apoštolským porozuměním dobrému poselství a tím, jak je chápou a u dveří svých bližních hlásají Svědkové Jehovovi.

Hlavní myšlenkou evangelia v podání Strážné věže je současný trýznivý „stav světa“, z něhož brzy dojde k vysvobození prostřednictvím „nového světa“, který již po desetiletí čeká za dveřmi a který bude spravován novou nebeskou vládou. Tento námět je nepochybně velmi přitažlivý, protože je přirozené, že lidé touží po bezprostřední úlevě od vnějších tlaků, které přinášejí bolestné problémy.

Evangelium „duchovního materialismu“

Nejméně od roku 1935, ruku v ruce s důrazem kladeným na „vládní uspořádání“, Strážná věž oznamuje druh evangelia, které jeden francouzský autor označil jako evangelium „**duchovního materialismu**“, tedy duchovní systém, v němž se pod rouškou uspokojování duchovních potřeb ve skutečnosti oslovují **hmotné zájmy věřících**. Postup, který je přitom uplatňován, je charakteristický promyšleným zdůrazňováním zakrátko přicházejícího a nekonečného materiálního a tělesného uspokojení, k němuž bude patřit dostatek chutné potravy, krásných domů v idylických podmínkách, konec vrásek, slabostí a bolestí stáří a návrat plného zdraví, krásy a síly nehynoucího mládí – a nikdo, kdo bude žít, nebude muset platit daně, nebude inflace, neúnosné zdravotní a životní pojištění, nehody, katastrofy, zločin ani válka. Každý rozumně uvažující člověk

²¹¹ R. Franz, *Hledání křesťanské svobody*, s. 460.

takovou podobu světa může jenom přivítat, a politik, který by voliče dokázal přesvědčit, že je schopen takový pořádek nastolit, by byl ihned zvolen.

Ale pohnutky, které se skrývají v srdcích stoupců materiálního evangelia hlásajícího bezproblémový život v hmotné a tělesné dokonalosti, ve skutečnosti nevyžadují projevy hlubší spirituality, a druh křesťanství, k němuž vedou, není nijak odlišný od duchovního usilování Ponce de Leona v průběhu výpravy za pramenem věčného mládí nebo od následovníků Mohameda toužících po vybraných a čistě pozemských rozkoších „sedmého nebe“.

„Když nehledíme na věci viditelné, ale na neviditelné; neboť viditelné věci jsou dočasné, neviditelné však věčné...“ (2. Korintským 4,18)

„Jestliže jste však byli vzbuzeni s Kristem, hleďte dále věci nahoře, kde Kristus sedí po Boží pravici. Upněte svou mysl k věcem nahoře, ne k věcem na zemi.“ (Koloským 3,1–2)

Na otázku ohledně nebe všichni Svědkové Jehovovi odpovídají stejným tónem: „Do nebe se nechystám, co bych tam asi dělal?“ „Proč Bůh stvořil tuto zemi? Kdo tady bude bydlet, když všichni půjdou do nebe?“ To je další „úniková fráze“.

Obrázky z knihy *Můžeš žít navždy v pozemském ráji* z roku 1982, s. 157–162. Zejména od roku 1935 jsou charakteristické tím, že se dovolávají především tělesných tužeb.

**NEBUDOU NEMOCI,
STÁŘI ANI SMRT**

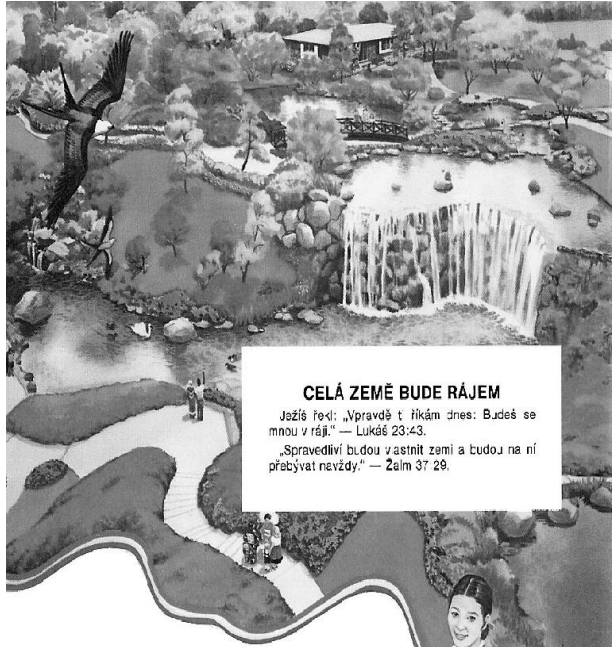
„V té době se otevřou zči slepých a otevřou se i uši hluchých. V té době kulhavy vyběhnou napůru jako eien, a jazyk němého vyřikne potěšením.“ — Izaiáš 35:5, 6.

„A sám Bůh bude s nimi. A setře jim každou slzu s očí a smrti již nebude a nebude již ani truchlení ani křik, ani bolest. Dřívejší věci pomítny.“ — Zjevení 21:3, 4.

MRTVÍ BUDOU PŘIVEDENI ZPĚT K ŽIVOTU

„Přichází hodina, kdy všichni v pamětních hrobkách uslyší jeho hlas a vstoupí.“ — Jen 5:28, 29.

„Moře vyda o mrtvé, kteří v něm byli, a smrti a hádse vydaly mrtvé, kteří v nich byli.“ — Zjevení 20:13.

CELÁ ZEMĚ BUDE RÁJEM

Ježíš řekl: „Vpravdě ti říkám dnes: Budeš se mnou v ráji.“ — Lukáš 23:43.

„Spravedliví budou v astnit zemi a budou na ní přebývat navždy.“ — Zalm 37:29.

**VŠICHNI BUDOU MÍT HOJNOST
DOBŘE POTRAVY**

„Jenova vojsk jistě učiní pro všechny národy na této hoře hostinu z tučných jídel, hostinu z uleželého vína, z tučných jídel naplněných morkam.“ — Izaáš 25:6.

„Bude dostatek obilí na zemi, bude přebytek na vrcholů hor.“ „Sama země jistě vydá svůj výnos; Bůh, náš Bůh, nám pozehrá.“ — Zalm 72:16; 67:6; 67:7, KB.

DVA ZÁSTUPY

Svědkové Jehovovi v některých publikacích uvádějí, že je jen jedno stádo.

Jehovovi služebníci jsou „jedním stádem“, které vede „jeden pastýř“, Ježíš Kristus. (Jan 10,16) Ten řekl, že se svými učedníky bude „po všechny dny až do závěru systému věcí“. (Matouš 28,20) Jelikož vládne z nebe jako král, má plně pod kontrolou všechny události, které povedou k vykonání rozsudku nad satanovým světem.²¹²

Současný výklad hovoří o dvou skupinách.

144 000

Zdá se, že důležitým problémem je výklad a principy výkladu knihy Zjevení. Jednoznačně všichni argumentují, že 144 000 je přímá řeč,

číslo je potřeba chápat doslovně, ale již další verše mají duchovní význam.

Ani si neuvědomují, že jejich tvrzení, že to jsou králové, kteří budou kralovat s Kristem, není v Bibli explicitně potvrzeno. Zlaté koruny na svých hlavách má 24 starců. Ti jsou králové, a zřejmě se budou podílet na vládě s Kristem. Zároveň lze předpokládat, že církev bude spoluvládnout s Kristem.

„A uviděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na svých čelech napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce. A uslyšel jsem hlas z nebe jako zvuk mnohých vod a jako zvuk velikého hromu. A hlas, který jsem uslyšel, byl jako hlas harfeníků, hrajících na své harfy. Zpívali novou píseň před trůnem, před těmi čtyřmi živými bytostmi a před staršími. Nikdo se nemohl naučit té písni než těch sto čtyřicet čtyři tisíce vykoupených ze země. To jsou ti, kteří se neposkrvnili se ženami, jsou to panici. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde. Ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi. V jejich ústech nebyla nalezena lež; jsou bez úhony.“ (Zjevení 14,1–5)

V textu je několik zvláštností, které jim byly dány:

Reprezentují kmeny Izraele – Na čelech mají napsáno jméno Ježíše a jeho Otce – Stojí na Siónu před Beránkem – Zpívali novou píseň před trůnem – Jsou vykoupeni ze země – Vykoupeni z lidí jako prvotiny – Neposkrvnili se se ženami, jsou to panicové – Následují Beránka, kamkoli jde – V jejich ústech nebyla nalezena lež – Jsou bez úhony.

Je dobré položit Svědkům několik otázek:

- ❖ Jsou mezi nimi i ženy a děti?

²¹² Strážná věž, listopad 2013

Svědkové odpovídají, že ano, ale ohledně důrazu, že se neposkrvnili se ženami, byli to „panicové“, jsou zmateni. Asi by se více hodilo slovo „panny“ pro ženy. Byl jsem dokonce při rozhovoru v tomto kontextu obviněn, že si nevážím žen a že je urážím. I když jsem souvislost s tímto textem nepochopil.

- ❖ Co to znamená, že pocházeli z dvanácti pokolení Izraele?
- ❖ Jsou všichni obřezáni?

Badatelé Bible – jako jediní věrní?

No a co se týká Kristových spoluvládů – 144 000 – těch bylo v průběhu dějin opravdu jen velmi málo, Jehova je začal vybírat až po roce 1919, když shledal tehdejší Badatele Bible – dnešní Svědky Jehovovy jako jedině věrné... A navíc, dnes se počet pomazaných zvětšuje – může to poukazovat na pýchu a povýšenost některých jednotlivců, kteří nechtějí zůstat pokornými služebníky Jehovy na zemi..., ale kdoví, jaké nové světlo v této věci ještě od Jehovy zazáří...

Velký zástup

V této souvislosti je důležité postavení velkého zástupu, za který se považuje asi osm milionů Svědků Jehovových v současnosti. Všichni argumentují, že zástup ve Zjevení je na zemi, i když Jan píše, že je před trůnem, stejně jako 144 000, kde jsou další nebeské bytosti (Zjevení 7) v nebi (Zjevení 19). Pro Svědky Jehovovy před trůnem znamená samozřejmě na zemi, protože země je podnožím Jehovy. Tento výklad je falšován pro obhajobu teologie Svědků jako nesčíslné množství dalších „kauz“. Mnohokrát jsme spolu „slovně bojovali“. Ukazoval jsem jim text „před trůnem“, prosil jsem je o přečtení, poukazyval jsem na gramatiku, že před znamená opravdu před, nikoli pod. Někdy se mi vysmáli, že je to slovíčkaření, jindy přiznávali, že tak to chce organizace – Věrný a rozvázný otrok.

Je potřeba zdůraznit, že důkladná exegeze předložek v řečtině má určitá pravidla i výjimky. Ale toto není předmětem našich úvah. Pro naše rozhovory jsme většinou používali různé překlady a gramatické tvary v našem jazyce.

*„Potom jsem uviděl, a hle, veliký zástup, který nikdo nemohl spočítat, ze všech národů, kmenů, jazyků a z každého lidu, jak stojí **před trůnem a před Beránkem**, oblečení v bílá roucha, palmové ratolesti v rukou a volají velikým hlasem: ‚Záchrana náleží našemu Bohu, tomu, který sedí na trůnu, a Beránkovi.‘“ (Zjevení 7,9–10)*

*„Proto jsou **před Božím trůnem a slouží mu v jeho svatyni dnem i nocí**; a ten, který sedí na trůnu, nad nimi roztáhne svůj stan. Již nebudou hladovět ani žíznit, neublíží jim slunce ani jiný žár, neboť Beránek, který je uprostřed trůnu, je bude pást a povede je k pramenům vod života. A Bůh jim setře každou slzu z očí.“ (Zjevení 7,15–17)*

*„Potom jsem uslyšel něco jako mocný hlas velkého zástupu **v nebi**, který říkal: ‚Haleluja! Záchrana, sláva i moc náleží našemu Bohu...‘“ (Zjevení 19,1)*

Jen jedno stádo

Navzdory všem spletitým argumentům zůstává pravdou, že pravý křesťan je pravý křesťan. V Písmech se ostatně o žádném jiném druhu křesťana nic nepíše. Všichni, kdo zaslechnou hlas dobrého pastýře, jsou povoláni k tomu, aby prokázali stejný druh víry a lásky, stejné ovoce Božího ducha a jako synové a dcery se těšili ze stejného vztahu s Bohem. Dva různé druhy křesťanských „ovcí“ jsou produktem lidské fantazie. V samotné Bibli nacházíme pasáž, která pozoruhodně připomíná evangelium Jana 10,16, totiž slova Pavla v dopise Efezským 2,11–18. **Namísto dvou skupin ovcí v nich ale apoštol mluví o dvou národech, Židech a pohanech.** Verše zní v Překladu nového světa takto:

„Ale nyní ve spojení s Kristem Ježíšem jste se vy, kdo jste kdysi byli vzdáleni, přiblížili KRISTOVOU krví. On je totiž náš pokoj, on, který učinil ze dvou stran jednu a zničil mezistěnu, jež je oddělovala. Svým tělem zrušil nepřátelství, Zákon přikázání, který se skládal z výnosů, aby dvojí lid stvořil ve spojení se sebou v jednoho nového člověka a uzavřel mír a aby plně smířil obojí lid v jedno tělo Bohu prostřednictvím mučednického kříže, protože skrze sebe usmrtil nepřátelství. A přišel a oznámil dobrou zprávu o pokoji vám, vzdáleným, a pokoj těm blízkým, protože skrze něho my, obojí lid, máme přístup k Otci jedním duchem.“

Svědům Jehovovým bych velmi přál, aby si v tichosti a soustředěnosti prostudovali celý list apoštola Pavla k Efezským. Záhy zjistí, že tam není ani zmínka o dvou skupinách, třídách ovcí. Ježíš spojil prostřednictvím kříže vše v jedno stádo a on je jejich Pastýřem.

Jeden...

„Je jedno tělo a jeden Duch, jakož jste byli i povoláni v jedné naději svého povolání; jeden Pán, jedna víra, jeden křest; Bůh a Otec všech, ten nade všemi, skrze všechny a ve všech nás.“ (Efezským 4,4–6)

O dvou třídách

Mně zas jako Svědkovi Jehovovu vždycky bylo divné, že o tak důležité nauce „o druhé třídě křesťanů s pozemskou nadějí“ není v učení Krista a vůbec v Novém zákoně žádná jednoznačná explicitní zmínka – že celá nauka stojí na výkladech dvou veršů, z nichž jeden nabízí i úplně odlišný výklad (jiné ovce – věřící z národů) a druhý hovoří o nebi (velký zástup před trůnem, před beránkem...).

Proč Bůh stvořil Adama a Evu?

Mnohokrát jsem si všiml, že Svědkové Jehovovi používají ještě další únikovou otázku v souvislosti s velkým zástupem. Navazují na knihu Genesis a ptají se: „Proč Bůh stvořil Adama a Evu? Jaký měl s nimi záměr?“ Jsou přesvědčeni, že naším smyslem života je návrat do pozemského ráje. K tomu jen několik jednoduchých poznámek. Cílem našeho života jsou následující hodnoty:

- Společenství s Bohem navěky
- Přístup ke stromu života

Jenže pro Boží děti Nového zákona je tento ráj v nebi. Všimněte si analogie mezi Starým zákonem – Ráj na zemi v době Adama a Evy a Novým zákonem – Ráj s Kristem v nebi.

Adam je pro nás obrazem a naplnění je v Kristu Ježíši.

ZAHRADA EDEN – RÁJ	NEBESKÝ RÁJ
<i>Adam – jako my lidé – umírající</i> „Jako v Adamovi všichni umírají...“ (1. Korintským 15,22)	<i>Adam – Kristus obživující</i> „... tak také v Kristu budou všichni obživeni.“ (1. Korintským 15,22)
„... smrt vládla od Adama až po Mojžíše...“ (Římanům 5,14)	„Adam, ten je předobrazem toho budoucího...“ (Římanům 5,14)
„Hospodin Bůh dal ze země vyrůst veškerému stromovi žádoucímu na pohled a dobrému k jídlu, stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobrého a zlého.“ (Genesis 2,9)	„I ukázal mi řeku vody života, čirou jako křišťál, která vycházela z trůnu Božího a Beránkova. Uprostřed náměstí toho města, z obou stran řeky je strom života , nesoucí dvanáctero ovoce; každý měsíc vydává své ovoce a listí toho stromu slouží k léčení národů.“ (Zjevení 22,1) „Tomu, kdo zvítězí dám jíst ze stromu života, který je v Božím ráji.“ (Zjevení 2,7)

Nebesa i země budou zničeny

„A spatřil jsem nové nebe a novou zemi, neboť **první nebe a první země pominuly**, a moře již není. A to svaté město, nový Jeruzalém, jsem uviděl sestupovat z nebe od Boha, připravené jako nevěsta ozdobená pro svého muže. A uslyšel jsem mocný hlas z trůnu, který řekl: ‚Hle, Boží stánek s lidmi; bude přebývat s nimi a oni budou jeho lid, a sám Bůh bude s nimi a bude jejich Bohem. A Bůh setře každou slzu z jejich očí. A smrti již nebude, ani žalu ani křiku ani bolesti již nebude, neboť první věci pominuly.‘ Ten, který seděl na trůnu, řekl: ‚Hle, činím všechno nové.‘ A řekl mi: ‚Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.‘ A řekl mi: ‚Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žíznivému zadarmo napít z pramene vody života. Kdo vítězí, dostane toto jako dědictví; budu mu Bohem a on mi bude synem.‘“ (Zjevení 21,1–7)

„A to město nepotřebuje slunce ani měsíc, aby mu svítily. Ozářila ho Boží sláva a jeho lampou je Beránek. A národy budou chodit v jeho světle a králové země do něho přinášejí svou slávu. Jeho brány nebudou nikdy ve dne uzavřeny, a noci tam už nebude. A přinesou do něho slávu a čest národů. A nevstoupí do něho nic nečistého ani ten, kdo činí ohavnost a lež, ale jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života.“ (Zjevení 21,23)

„Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi a nebesa jsou dílem tvých rukou. **Ona pomínou**, ty však zůstáváš; všechna jako roucho zestárnou a **jako plášť je svineš, jako roucho budou i proměněna**. Ty však jsi stále tentýž a tvá léta nepomínou.“ (Židům 1,1–10)

„Pozvedněte své oči k nebesům a pohledte na zemi dole, neboť **nebesa se rozplynou jako kouř a země zvětší jako oděv** a její obyvatelé právě tak zemřou; moje záchrana však zůstane navěky a moje spravedlnost nepomine.“ (Izajáš 51,6)

„Veškerý nebeský zástup se rozloží a nebesa se svinou jako kniha. Všechnen jejich zástup bude padat, jako padá listí z révy nebo jako padavka z fíkovníku.“ (Izajáš 34,4)

„Pánův den přijde jako zloděj v noci. V něm nebesa s rachotem pomínou, prvky se žářem uvolní a země a její činy budou spáleny. Když se toto všechno takto rozplyne, jací musíte být ve svatém způsobu života a zbožnosti vy, kteří očekáváte a urychlujete příchod Božího dne! Kvůli němu se nebesa rozplynou v ohni a prvky se žářem roztaví. Podle jeho zaslíbení očekáváme nová nebesa a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.“ (2. Petrův 3,10–13)

„Dávno jsi založil zemi, nebesa jsou dílo tvých rukou. Ta zaniknou, ale ty zůstaneš. Všechna jako roucho zvětší, vyměníš je jako plášť a budou proměněna. Ale ty jsi stále týž – tvá léta nekončí.“ (Žalm 102,26–28)

„A uviděl jsem veliký bílý trůn a toho, kdo na něm seděl; před jeho tváří zmizela země i nebe a jejich místo již více nebylo.“ (Zjevení 20,11)

Budoucnost s Kristem v nebi

Nyní budoucnost s Kristem v nebi vnímám jako jistotu (ne sebejistotu, že vytrvám, zasloužím si a podobně) milosti a vyvolení, která se naplní po skončení mého nynějšího života na zemi, a těším se na to – a že tato milost života s Kristem v nebi (která nijak nevyklučuje „návštěvu země“) je určena VŠEM křesťanům, tudíž aktuálně nabízena VŠEM lidem. Naplnění veršů „Spravedliví obdrží zemi a budou v ní přebývat navěky“ (Žalm 37) a podobné se může naplnit teoreticky víc než jedním způsobem (třeba po sobě jdoucí spravedlivé generace lidí, či správa země ve vzkříšených duchovních tělech...), a osobně nemám důvod věřit ve věčný život v smrtelném hmotném těle na zemi a ani po něm netoužím. Přesto jsou na zemi věci, které považuji za velmi krásné a netoužím už zemřít, a to hlavně kvůli blízkým lidem v rodině i mezi přáteli. Toužím tu tedy ještě zůstat a druhým nějak prospět a těšit se ze vztahů s nimi a zároveň toužím být s Kristem v nebi – vlastně přímo tak či velmi podobně jako Pavel ve Filipským 1,21–24: „Vždyť žít pro mne znamená Kristus a zemřít zisk. Jestliže tedy mám žít dále v těle, znamená to pro mne užitek

z práce a nevím, co bych zvolil. Přitahuje mě obojí: Mám touhu odejít a být s Kristem, což je mnohem, mnohem lepší; ale zůstat v těle je nutnější pro vás.“

Je jedno, kde budete, hlavně když budete spolu

*Pravda je, že nějaký konkrétnější popis nebeského života v Bibli není, ale jak nižším v hmotném světě konkrétním popisem zjevit svět vyšší, nebeský? V křesťanství navíc nejde v první řadě o formu bytí a v jakém prostředí, ale prvořadě o **vztah s Bohem (nikoli jen „k“ Bohu) a Kristem**, když někoho miluješ, je ti (s nadsázkou) celkem jedno, kde budete, hlavně když jste spolu.*

V souvislosti s touto úvahou bych rád připomněl, že v Bibli je velmi mnoho pasáží o nebeském životě. Celá kniha Zjevení, byť v mnoha obrazech, nebo mnohé prorocké starozákonné texty popisují Boží nebeské království. Líbí se mi důraz na „Vztah s Bohem a Kristem před místem, kde ho konkrétně budeme prožívat“.

Vytržení při příchodu Kristově je osvobozující

Děkuji za velmi hezké články, které mě osobně přibližují k Bohu a Kristu. Debata je velmi zajímavá, myšlenka vytržení křesťanů při Kristově druhém příchodu je velmi osvobozující, zbavuje mě to strachu z „Áčka“.

Ale přesto se prosím ptám: To by Bůh celou složitou planetu včetně krásné přírody a složitých procesů v ní tvořil jen pro to, aby tu lidi byli chvíli? Žili tu jen „na zkoušku“?

Mám moc ráda text Římanům 11,33 (ČSP): „Ó hlubino bohatství a moudrosti i poznání Božího! Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nepostižitelné jeho cesty.“ Prostě žasnou a pokorně uznávám, že snaha poznat Boha je snahou nahlédnout na dno nekonečné propasti. Ale zajímalo by mne prosím: Jsme zde na Zemi jen na zkoušku? Tvořil to všechno Bůh jen kvůli krátkému životu co je nyní?

Je zřejmé, že na zemi nejsme na zkoušku. Narodili jsme se s cílem – poznat Boha a Ježíše Krista. Náš život není jen na zkoušku, jsme za něj zodpovědní před Dárcem života. Cílem nádhery, kterou vidíme kolem sebe i v sobě, je, abychom si uvědomili velikost a lásku Boží k nám, což nás vede k oslavě Jeho i Kristova jména.

Je zřejmé, že poslání vesmíru a naší země je dostatečně naplněno. Miliardy lidí zde našly svůj domov a mělo jedinečnou příležitost naplnit svůj život Boží vůlí.

Zdá se, že máme stále příležitost pokračovat v poslání našich rodičů: pečovat o tu naši zahradu a naplňovat ji.

Zavřené nebe od roku 1935

Rutherford „zavřel“ Svědkům Jehovovým nebe a poslal je na zem. Podobně jak to učili farizeové: „*Běda vám, učitelé Zákona a farizeové, pokrytci, protože zavíráte království Nebes před lidmi; sami totiž nevstupujete, a těm, kdo by chtěli vstoupit, vstoupit nedovolujete.*“ (Matouš 23,13)

„*Ve třicátých letech dvacátého století začalo být patrné, že počet Svědků Jehovových brzy překročí číslo 144 000, a proto tehdejší prezident J. F. Rutherford na sjezdu Svědků Jehovových konaném v roce 1935 ve Washingtonu vyhlásil nauku o dvou třídách – o třídě pomazaných s nebeskou nadějí, která také přijímá symboly na památné slavnosti a jejíž počet je omezen, a o druhé třídě s nadějí pozemskou.*“²¹³

„*Pak se bratr Franz zeptal, zda je zapotřebí shromáždit ještě více členů ostatku. ‚Ne, už nikdo nebude přidán!‘ řekl. ‚Tato potřeba skončila už v letech 1931–1935! Už nikdo nebude k této skupině přidán.‘ Co tedy těch několik osob, které se k ostatku nedávno připojily a které přijímají symboly při Památné slavnosti? Pokud jsou z ostatku, pak slouží jako náhrada! Nejsou tedy přidáni k řadám pomazaných, ale nahrazují ty pomazané, kteří snad odpadli.*“²¹⁴

„*Nadále však samozřejmě docházelo k tomu, že se k této skupině nově hlásili lidé, kteří se narodili dlouho po roce 1935. Strážná věž se snažila jejich postoj různými způsoby zlehčit a vyvíjela tlak, aby od svého přesvědčení ustoupili. Například tak, že o takových lidech bylo naznačováno, že jsou duševně nemocní, anebo že jsou pyšní a chtějí se vyvyšovat.*“²¹⁵

²¹³ *Svědkové Jehovovi – Hlasatelé Božího Království*, New York: Watchtower Bible and Tract Society; 1993

²¹⁴ *Náš poklad v hliněných nádobách, Strážná věž*, 1. února 1999; 120(3):14–19

²¹⁵ „*Znovu se narodit*“ – *Podíl člověka a podíl Boží, Strážná věž*, 1. března 1982; 103:13–15

ŽIVOT NA NOVÉ ZEMI

V publikacích Společnosti Strážné věže velmi často vidáme obrázek smějících se šťastných Svědků Jehovových, kteří žijí v budoucím světě pod jedinou supervládou. Pečlivé zkoumání nám rychle ukáže, že Společnost Strážná věž ohledně Nového světového řádu učí mezi řádky něco jiného, než co si příslušníci této skupiny mysleli dřív. Otázkou je, zda stále mají tytéž představy.

❖ Jak tedy ten Nový světový řád Svědků Jehovových má skutečně vypadat?

Citáty ²¹⁶	Literatura
Po Armagedonu nebude dovoleno oplakávat oběti.	<i>Nový svět</i> (1942, s. 103)
Po sedm měsíců by museli Svědci Jehovovi shledávat a pohřbívat kosti mrtvých.	<i>Nové nebe a nová Země</i> (1953, s. 211)
Všechny obyvatele Země bude kontrolovat duchovní policie.	<i>Dokonané tajemství</i> (1917, s. 334)
Šťastní otroci Společnosti Strážné věže nikdy nepřijdou do styku se supervládou, nikdy nebudou spojeni s Kristem. Boží příkazy jim budou předávány prostřednictvím společnosti v (Brooklynu), čímž okamžitě vstoupí v platnost.	<i>Spása člověka</i> (s. 87)
Během tisíce let po Armagedonu budou popravy pokračovat; soudcem bude Společnost Strážné věže. Popraven bude každý, kdo nebude ctít zákony.	<i>Strážná věž</i> (15. 11. 1938, angl. verze)
Světová bezpečnost pod knížetem míru. Tamtéž (s. 176): Zavede se jeden jazyk pro všechny.	<i>Mír a bezpečí – jak je nalézt?</i> (1986, s. 41)
Všichni musí tvrdě pracovat na roli.	<i>Bud'te chytří jako hadi</i> (1891, s. 177)
Ctižádostiví lidé budou popraveni nebo převychováni.	<i>Strážná věž</i> (1. 6. 1943, angl. verze)
Lidé nebudou jiní, než jsou dnes.	<i>Osvobození</i> (1926, s. 396)

²¹⁶ Podle: *Skrytá moc za Svědky Jehovovými*, Robin de Ruiter

Veškerá literatura se zničí, Bible už nebude zapotřebí.	<i>Strážná věž</i> (15. 2. 1937)
Obyvatelé Nového světového pořádku budou, stejně jako nyní, šťastnými otroky Společnosti Strážné věže.	<i>Strážná věž</i> (1. 1. 1987)
Manželské páry budou vybírány supervládou, děti budou smět mít pouze na počátku tisíciletí a budou náležet supervládě.	<i>Strážná věž</i> (1. 6. 1956)
Pro přístup do Nového světového řádu potřebují všichni Svědci Jehovovi na čele poznávací znamení. Stoupencům sekty se neustále vštěpuje, že opatření značkou jim propůjčuje novou osobnost. Není zcela zřejmé, co řídicí sbor tímto označením zamýšlí; je však jasné, že v okamžiku donucování občanů k nošení neviditelné značky na čele nebo na ruce na to budou Svědci Jehovovi již připraveni.	<i>Přežít – a poté už nová Země</i> (1984, s. 94–96)

Ukázali jsme si jen několik příkladů z množství dalších. Podle toho všeho se Nový světový řád Svědků Jehovových může projevit jako opravdová hrůza. Slibovaná svoboda a štěstí se zvrhnou v otroctví, tupou práci a strach z poprav, nebudou-li se budoucí občané plně řídit předepsanými pravidly. Mělo by to trvat tisíc let. Pak se uvidí...

Samozřejmě musíme počítat s tím, že přichází „nové světlo“ a vše může být opět úplně jinak.

Život s Kristem v nebi pro Církev

„Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať hledí na mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa.“ (Jan 17,24)

„V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. 3 A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ (Jan 14,2–3)

„My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista. On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit.“ (Filipským 3,2)

„Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.“ (Matouš 5,12)

„Víme přece, že bude-li stan našeho pozemského života stržen, čeká nás příbytek od Boha, **věčný dům v nebesích**, který nebyl zbudován rukama²¹⁷. V této důvěře chceme raději odejít z těla a být už doma u Pána.“ (2. Korintským 5,1.8)

„Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl **na nebeský trůn v Kristu Ježíši**.“ (Efezským 2,4–6)

„Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, **hledejte to, co je nad vámi**, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i **vy se s ním ukážete v slávě**.“ (Koloským 3,1–4)

„Dědictví nehybnoucí, neposkrvrněné a nevadnoucí **je připraveno pro vás v nebesích** a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase.“ (1. Petrův 1,4)

„My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme **spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu**. A pak už navždy budeme s Pánem.“ (1. Tesalonickým 3,15–17)

TRANSFUZE

Zákaz přijetí transfuze * Proč nepřijímají? * Mojžíšův zákon neplatí * Naše pochopení * Životně důležité otázky * Konec platnosti zákona – smrtí Krista * Jedná se o jedení krve ústy * Nejde o život * Proč nerespektují zásady výkladu? *

Jedná se o krev zvířat * Důsledky falešného výkladu Písma * Vědomě nechají své dítě zemřít * Naprosto protilidské * Ovládnutí myšlení rodičů * Matka nedovolí zachránit dítě * Miliony dětí jsou v ohrožení života * Bránit své dítě za cenu svého života * Proč si volí právě toto téma? * Matka udělá cokoli pro organizaci * Matka strážena ve věži náboženství * Ať umírají – je to jejich volba * Dospělé dítě jako nečistý odpadlík * Trest za záchranu dětského života * Život v nejistotě a strachu *

26 zmařených dětských životů * Postavili Jehovu na první místo * Měli moc nad normalností * Absurdní přístup * Proč jsou osvobozeni od povinností...? Lámou právo na záchranu života * Proč jsou vyňati z trestního zákona? * Záležitost lidská a právní * Trestní zákoník ČR

²¹⁷ „Avšak touží po lepší vlasti, to jest po vlasti nebeské. Proto se Bůh za ně nestydí, je-li nazýván jejich Bohem, neboť jim připravil město.“ (Židům 10,16)

Jako pastor křesťanské církve se snažím respektovat názory jiných církví i jednotlivců. Naslouchám některým rozdílným v učení a rozmanitým způsobům výkladů Písma. Některé jiné než naše vlastní nás mohou obohatit a poučit. Jsou-li podstatné věci velmi odlišné, nemusíme se jimi zabývat, nemusíme je kritizovat a útočit na jiné osoby nebo církve. Velmi si vážím plurality názorů v nepodstatných věcech a snažím se uplatňovat lásku ve všem. Ne vždy se mi to daří. Jeden moudrý autor napsal: „Mají-li dva lidé na věc stejný názor, je jeden z nich zbytečný.“ Velmi se mi to líbí. Je to vtipné a pravdivé.

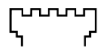
V posledním období jsem však při důkladnějším studiu narazil na téma, které jsem již znal dříve, ale které se mi nyní otevřelo více doširoka a zcela mě ohromilo. Zároveň jsem několikrát velmi důrazně hovořil o této záležitosti u stojánků.

Myslím, že je nezbytné a zásadní upozornit na tento fenomén učení Svědků Jehovových ty, kteří si nejsou vědomi závažnosti celé záležitosti a na začátku vztahu s organizací Svědků Jehovových se nedozví, co to v jejich životě v budoucnu může znamenat.

Jedná se o zákaz přijetí krevní transfuze. Na toto téma je již napsáno mnoho knih a samozřejmě článků a studií na webech. Nechci popisovat to, co je možné si najít a nastudovat. Většinou pro křesťana, který má byt' jen základní schopnost udělat jednoduchou exegezi biblického textu, jsou argumenty a výklady textů o krvi šokující, zavádějící a ve svých důsledcích tragické.

Zákaz přijetí transfuze

V důsledku tohoto tvrzení o zákazu transfuze zemřelo mnoho dětí a dospělých.

Proč Svědkové Jehovovi nepřijímají krevní transfuzi?

Důvod je spíš náboženský než zdravotní. Jak ve Starém, tak i v Novém zákoně je jasný příkaz, abychom se zdržovali krve.

Bible zakazuje přijímat krev. Neměli bychom tedy přijmout plnou krev ani její základní složky v žádné formě, ať už se jedná o potravu nebo transfuzi. Všimněte si následujících textů:

„Po potopě Bůh Noemovi a jeho rodině dovolil, aby do své stravy začlenili maso zvířat, ale **zakázal jim jíst krev**. Noemovi řekl: „Pouze maso s jeho duší – jeho krví – nebudete jíst.“

Od té doby platí tento zákaz pro celé lidstvo, protože všichni jsou potomky Noema. (Genesis 9,4).

„**Nebudete jíst krev** těla žádného druhu, protože duše těla každého druhu je jeho krev. Kdokoli ji bude jíst, bude odříznut.“ Z Božího pohledu je duše neboli život v krvi a patří jemu. I když tento zákon zakazující jíst krev byl dán pouze izraelskému národu, je z něj vidět, jak důležitá věc to byla pro Boha. (Leviticus 17,14)

„(Zdržujte se) krve.“ Křesťanům dal Bůh stejný příkaz jako Noemovi. Z historie vyplývá, že první křesťané odmítali přijímat krev, a to i za léčebným účelem. Odmítají přijmout pacientovu vlastní krev. (Skutky 15,20)

Jak se ve světle biblického příkazu o správném používání krve dívají Svědkové Jehovovi na lékařské postupy, při nichž se používá pacientova vlastní krev?

Každý křesťan by se měl vážně zamyslet nad tím, co se v Bibli píše, a nerozhodovat se pouze na základě nějakého lékařského doporučení nebo na základě toho, čemu on osobně dává přednost. Tato záležitost je mezi ním a Jehovou.

Jehova, jemuž patří náš život, prohlásil, že krev bychom neměli konzumovat. (Genesis 9,3.4) V Zákoně, který dostal starověký Izrael, Bůh používání krve omezil, protože představuje život. Bůh prohlásil: „Duše (neboli život) těla je totiž v krvi a já sám jsem ji dal vám na oltář, abyste vykonali smíření za své duše.“ Co když nějaký člověk zabil zvíře pro pokrm? Bůh řekl: „V tom případě vylije jeho krev a pokryje ji prachem.“ (Leviticus 17,11.13) Tento příkaz Jehova stále znovu opakoval (Deuteronomium 12,16.24; 15,23). Židovská publikace *Soncino Chumash* uvádí: „*Krev nesmí být uchovávána, ale musí být znehodnocena pro konzumaci, a to tím, že je vylita na zem.*“ Žádný Izraelita nesměl vzít, uchovávat a používat krev jiného tvora, jehož život patřil Bohu.

Povinnost dodržovat Mojžišský Zákon skončila(!), když zemřel Mesiáš. Bůh však svůj názor na posvátnost krve nezměnil. Apoštolové pod vedením Božího ducha přikázali křesťanům, aby „se zdržovali krve“. Tento příkaz neměl být brán na lehkou váhu. Z morálního hlediska to bylo stejně důležité jako zdržovat se sexuální nemravnosti nebo modlářství (Skutky 15,28.29; 21,25). Když ve dvacátém století začaly být dárce krve a transfuze běžné, Svědkové Jehovovi pochopili, že tyto metody jsou v rozporu s Božím slovem.²¹⁸

Životně důležité otázky

- ❖ Proč si z mnoha set příkazů a zákazů Starého zákona (613) společnost Svědků Jehovových vybrala právě zákaz jedení krve?
- ❖ V čem je tak nejdůležitější a zásadní pro křesťany v době Nového zákona?

Povinnost dodržovat většinu příkazů Starého zákona skončila smrtí Mesiáše

Sami správně uvádějí: „Povinnost dodržovat mojžišský Zákon skončila, když zemřel Mesiáš.“ Zároveň dodávají: „Bůh však svůj názor na posvátnost krve nezměnil. Apoštolové pod vedením Božího ducha přikázali křesťanům, aby ‚se zdržovali krve‘.“ Správně si všimli, že Mojžišův zákon byl autoritativní pro židovský národ a povinnost dodržovat většinu zákonů skončila smrtí Mesiáše.

Jedná se o jedení masa a krve ústy

Je pravda, že apoštolové doporučili křesťanům ze Židů i z pohanů, aby se zdržovali **jedení masa** obětovaného modlám, „ne košer“ masa a krve. To znamená, že se jedná jen o možnost **jíst** maso i krev. Nelze to aplikovat na transfuzi. Toto doporučení není pokračováním Mojžišova zákona, nemá význam duchovní ani rituální. Jedná se především o důvod sociální, spíše „eklesiální“. Pokud by se pohané, kteří přijali Krista, nepokusili zachovat tyto základní prvky čistoty, tak důležité pro křesťany z Židů, jejich společenství u stolu nebylo možné.

²¹⁸ JW.ORG

Nejde o život

To mělo vést k jednotě a pokoji, což, jak se zdá, splnilo svůj účel a panovala tam radost a akceptace. Stalo se to pod vedením Ducha svatého. Nebyl to zákon, zastrašování, ale snaha doporučit, povzbudit, usnadnit společenství. V žádném případě nešlo o život.

Pokud Svědkové Jehovovi jsou důslední, proč nejedí maso připravené „košer“? V opačném případě se dopouštějí hříchu, když jedí s masem i krev. Když aplikují tak důkladně Boží slovo, tak ať to dělají ve všech rovinách.

Proč nerespektují zásady výkladu Písma?

Proč nerespektují zásady výkladu Písma, když se ptáme na původní text. Když hledáme aplikaci pro dnešek, ptáme se, jak můžeme aplikovat to, co řekl Bůh dnes, nikoli to, co si myslíme, že řekl. Při rozhovorech se Svědky Jehovovými se mnohokrát setkávám s tím, že říkají: „Nevíme, zda autor řekl to, co měl na mysli. Tak to nemohl říct, to přece není v kontextu.“ Kontextem není myšlen ten biblický, textový, ale kontext učení Strážné věže. Stejně chyby se dopouštějí i v tomto případě. Citují, že Mojžíš napsal: „Nebudeš jíst krev,“ ale **to také znamená transfuzi**. Je to hrubé porušení výkladu Písma a přidávání vlastních myšlenek a interpretací, jako to dělají často v Překladu nového světa.

Dle mého názoru se jedná o způsob interpretace Božího slova, který známe již ze zahrady Eden. Had řekl ženě: „*Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě? Žena hadovi odvětila: Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.*“ Všimněte si, že satan upravuje Slovo Boha a podřívá jeho autoritu. Eva dělá totéž: ... **ani se ho nedotkněte**. Svědkové překrucují Slovo Boha a dodávají k němu vlastní výklad i praktické naplnění.

Jedná se o krev zvířat

Je potřeba také zdůraznit, že ve všech citovaných textech se jedná o krev zvířat. V případě lidské krve se jedná o vraždu nebo zabití. Souhlasíme s tím, že není vhodné jíst nebo pít krev zvířat z důvodů v Bibli uvedených. To není předmětem našeho uvažování. U případné transfuze jde přece o lidskou krev, kterou nelze srovnávat se zvířecí krví. Je přijímána nitrožilně, nikoli trávicím traktem.

Je zcela nelogické, že zakazují transfuzi, když sami dřív potvrzovali, že texty o krvi se týkají jen jedení: „*Pokaždé, když je zmiňován v Písmech zákaz krve, je to v souvislosti s přijímáním krve jako potravy, a tak je krev, jakožto živina, zakázána.*“²¹⁹

Život je větší než zákon

Svědkové Jehovovi jsou ve svém výkladu, jak se zdá, zákoničtí. Dotýkají se řešení problémů, co se může jíst a co ne. Jde o stejnou oblast jako je čisté a nečisté maso. Ježíš pověděl, že „není

²¹⁹ Watchtower 9/15/58, p 575

důležité, co vchází do našeho nitra, ale co z něho vychází“. Právě to nás znečišťuje. On také staví zákon do správného světla. „*On jim řekl: „Kdyby měl někdo z vás ovci a ta by mu v sobotu spadla do jámy, což by ji neuchopil a nevytáhl?“*“ (Matouš 12,12)

To znamená, že **záchrana života je nad zákonem**. V případě této kauzy pro Svědky Jehovovy je podstatný příkaz zákona zřejmě falešně vykládán.

Důsledky falešného výkladu Písma

Předmětem naší úvahy jsou důsledky, které falešný výklad biblického textu přináší do lidských životů. Po celá léta na naší zemi zákaz transfuze přináší smrt mnoha Svědkům Jehovovým a zároveň jejich dětem. Dá se to popsat asi takto:

Na základě tohoto výkladu Bible Věrný a rozvázný otrok v USA přikazuje rodičům, aby v případě nutnosti podání transfuze tomu zabránili i za cenu toho, že jejich dítě zemře. To se také občas stává, a dokonce se to považuje za hrdinský čin, když matka zabráni tomu, aby dítě zůstalo při životě, protože odmítne transfuzi.

Podle výpovědí některých bývalých členů oni sami byli přesvědčeni o tom, že v případě nutnosti transfuze nechají své dítě zemřít. Někteří dokonce byli členy komise, která měla za úkol v případě neposlušnosti rodičů vůči vedení organizace dítě unést z nemocnice. To se také stalo v jednom případě, o kterém vím. Šlo o vyznání bývalého Svědka Jehovova – staršího sboru v jeho osobním svědectví.²²⁰

Při zhoršení zdravotního stavu dítě bylo na poslední chvíli vráceno do nemocnice a zachráněno.

Jen jediná organizace na světě – Svědkové Jehovovi – vede rodiče k tomu, aby nedopustili transfuzi a byli připraveni nechat dítě zemřít. K tomu jim pomáhají starší sboru. Jsou ochotni zůstat u postele nemocného dítěte dnem i nocí, aby je lékaři „náhodou“ nepřelstili a neoklamali rodiče a nedali mu krev. Vytvořili takzvaný výbor pro kontakt s personálem nemocnice. Přibližně 16 000 styčných starších pro kontakt s nemocnicemi, kteří jsou potenciálně zodpovědní za smrt lidských bytostí, ve 2000 výborech po celém světě (HLC).²²¹ Jejich úkolem je zabránit transfuzi v případě, že někdo váhá, přemýšlí, hledá alternativy. Jsou vedeni k tomu, aby poučovali lékaře, co mají udělat bez aplikace transfuze.

Nevhodný postoj

Tento postoj se zdá být nevhodný ve vztahu k lékařům. Jaké světlo o životě a lásce přináší lékařům, pokud se postaví proti nim, aby jim zachránili jejich dítě?

Ovládnutí rodičovského rozumu a citů

Když se podaří po letech manipulace mysli dovést milující matku k tomu, aby pro organizaci obětovala své dítě odmítnutím transfuze, pak již není nic většího, co by jí mohlo zabránit věřit všemu a udělat vše pro Věrného a rozvázného otroka. Je mu plně odevzdaná a poslušná. Pak již

²²⁰ www.youtube.com/watch?v=vK9Kps2F0Lk

²²¹ HLC Blood Transfusions Video Leaked

<https://www.youtube.com/watch?v=wptdtAHPSZg&t=13s>

vůbec nemusí přemýšlet, již mu plně patří a on s ní může dělat cokoli. To platí samozřejmě pro oba rodiče. Přece neexistuje nic pro normální, zdravou, milující maminku, co by mohlo způsobit, že nedovolí zachránit své dítě, když to je možné, navíc na základě falešného výkladu Písma.

Existuje ještě něco, co by taková matka neudělala v zájmu svého „guru“, kterého nezná ani s ním nemá žádné společenství?

Matka nedovolí lékařům zachránit své dítě

Především v sektách a totalitních režimech jsou dnes lidé takto vedeni, aniž by si to uvědomovali. Přitom jsou k tomuto postoji povzbuzováni staršími, kteří mají milovat a zachraňovat lidské životy. Vše je obaleno do příkazu Boha Jehovy a Písma.

Není tento postoj znevážením Pána Boha, Ježíše Krista a jeho Slova? Protože Bůh i Pán Ježíš zachraňují. Ježíš dává život a Svědkové Jehovovi dopouštějí, aby lidé umírali naprosto zbytečně.

Bránit své dítě za cenu vlastního života

Bůh vložil rodičům lidským i zvířecím do nitra nádherný dar i zodpovědnost, aby za každou cenu chránili své děti před smrtí. Lvice bude bojovat proti všem, kdo by chtěli ohrozit její lvíče.

Každá normální matka, třeba i matka psychicky nebo morálně narušena bude bránit své dítě před smrtí za cenu svého života.

Pokud dospělí chtějí, ať si umírají, je to jejich volba

Pokud se jedná o dospělé lidi, mají právo se rozhodnout, zda přijmou transfuzi nebo nikoli. Pokud chtějí, ať si umírají. Je to jejich věc. Jenže pokud to bude jeden z rodičů, tak po něm zůstanou sirotci. Proč? Protože tak to přikazuje organizace? Nikoli Bůh, Bůh je Bohem života a nikdy rodičům nepřikazuje, aby rozhodovali o tom, zda nechají své dítě zemřít.

Trest za záchranu vlastního dítěte před smrtí

Představte si, že matka, která nerespektovala své vedoucí a jejich učení, se „proviní tím“, že ochrání své dítě před smrtí pomocí transfuze. Je nazvána hříšnicí. Bude předvolána před komisí, která bude zjišťovat její pohnutky. Pokud bude činit pokání, tak na určitou dobu nesmí vykonávat některé činnosti ve sboru, jinými slovy, bude ještě na určitou dobu potrestána. V opačném případě bude muset opustit organizaci, ale tak, aby to vypadalo, že odešla dobrovolně.

❖ Hrdinství pro Jehovu nebo loajalita vůči Věrnému a rozvážnému otrokovi?

Zní to drsně, ale je to podobné jako v Izraeli. Po celá staletí křesťanské církve nikdo nedoporučoval rodičům, aby z nějakého důvodu dovolili zemřít dítěti, pokud tomu lze zabránit. To je fenomén Náboženské společnosti Svědků Jehovových.

Až od roku 1940 se to změnilo. Předtím jejich druhý prezident Rutherford uznával vymoženost lékařské vědy k záchraně života – transfuzi. Najednou je to jinak, a dospělí i děti po odmítnutí

transfuzí musejí případně umřít. Svědkové Jehovovi se tímto dokonce chlubí ve svých časopisech a jsou na to docela hrdí. Považují to za hrdinství a loajalitu k Jehovovi. Ve skutečnosti se ale jedná o naprosté odevzdání se organizaci a loajální postoj k Věrnému a rozváznému otrokovi.

❖ 26 zmařených dětských životů, protože dali Boha na první místo?

Na obálce časopisu²²² jsou fotografie 26 dětí různého věku do sedmnácti let s titulkem „Mladí, kteří dali Boha na první místo“. V časopise se píše:

„V minulosti zemřely tisíce mladých lidí proto, že dali Boha na první místo. To se děje i dnes, jenomže ty dnešní tragické události se odehrávají v nemocnicích a soudních síních a týkají se otázky krevní transfuze.“ (s. 2)

Lidé, kteří měli moc nad normálností?

Článek na straně 9 s titulkem „Mladí lidé, kteří měli ‚moc nad tím, co je normální‘“ vypráví příběhy tří z těchto dětí, které zemřely, protože odmítly léčbu krví. Byla jejich smrt opravdu potřebná?

❖ Absurdní přístup?

Ačkoli si vážím některých zvláštních postojů Svědků Jehovových, jako je jejich soustavná a soustředěná služba, rád bych vyjádřil svůj postoj k praktikám v bránění přijímat krevní transfuzi a zároveň nesouhlas s nimi. Kromě výhrad a konkrétních postojů, které jsem již vyjádřil, jsem přesvědčen, že současný přístup k této záležitosti je špatný. Jakkoli se Svědkové Jehovovi snaží ohýbat Starý i Nový zákon ke svému obrazu, nejsou přesvědčiví.

❖ Proč jsou osvobozeni od povinnosti zachránit život?

Dovolím si položit několik otázek: Pokud je každý člověk právně zodpovědný za záchranu života svého dítěte nebo i dospělého, jak je možné, že Svědkové Jehovovi jako jediná výjimečná skupina je od tohoto práva osvobozena?

❖ Lámou právo na záchranu života?

Pokud rodiče nechají zraněné dítě bez pomoci a záchranu z jakékoli příčiny, jsou zodpovědní za zranění nebo případnou smrt a jsou za to trestně stíhaní. Jak je možné, že v tomto případě rodiče v nemocnici zakážou zachránit své ohrožené dítě? Nejen že za každou cenu ohýbají Písmo, ale snaží se lázat i právo na záchranu života.

²²² *Probud'te se!*, 25. května 1994

❖ Proč jsou vyňati z trestního zákona?

Pokud kdokoli neposkytne pomoc zraněnému při autonehodě a ten vykrvácí, jelikož mu nebude umožněna včas transfuze, tak byl spáchán trestný čin a daná osoba bude souzena. Proč Svědkové Jehovovi jsou z trestního práva vyňati? Nechávací své děti umřít navzdory doporučení lékařů a případně soudů.

❖ Je to záležitost lidská a právní?

Je jasné, že tato oblast povinnosti umožnění transfuze dítěti ohroženému na životě není jen náboženskou záležitostí, ale také lidskou a právní. Platí pro všechny občany bez rozdílu národnosti, rasy a vyznání. Měla by se týkat i společnosti Svědků Jehovových.

Trestní zákoník ČR píše o neposkytnutí pomoci následující: „*Kdo osobě, která je v nebezpečí smrti nebo jeví známky vážné poruchy zdraví nebo jiného vážného onemocnění, neposkytne potřebnou pomoc, ač tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.*“²²³

❖ Vědí noví členové o těchto praktikách?

Jsem přesvědčen, že upozornit Svědky Jehovovy na jejich některé praktiky, které jsou zřejmě na hraně zákona, je důležité. Jedná se o zájemce o vstup do Náboženské společnosti Svědkové Jehovovi. S těmito záležitostmi určitě nebudou seznámeni před vstupem a případným křtem.

❖ Hrdinský čin matky, nebo selhání Organizace Svědků Jehovových?²²⁴

Umírající matka odmítla život zachraňující transfuzi i přesto, že zdravotní sestry u ní přidržovaly jejího zdravého novorozeného syna, když se zoufale pokoušely změnit její názor. Když kolébaly jejího syna v její náručí, ošetřující lékařka apelovala na matku – Svědkyni Jehovovu:

„Podívejte se na svoje miminko. Toto dítě je důležitější než vaše víra.“

Ale dvaatřicetiletá Irmgard Christopherová jen zavrtěla hlavou. Dvakrát řekla „ne“ a manžel, který byl po jejím boku, přikývl na souhlas s jejím rozhodnutím.

Paní Christopherová zemřela na masivní ztrátu krve třináct hodin po porodu zdravého syna. Zanechala syna i jeho tříletou sestřičku, aby byli vychováváni sestrou paní Christopherové.

Vedoucí lékař nemocnice v Landau (blízko Mnichova) doktor Bernd Probach řekl: „**Trpěli jsme všichni celou noc. Takové drama nechce nikdo z nás již nikdy zažít.**“

Paní Christopherová měla u sebe místopřísežné prohlášení vlastnoručně podepsané a podepsané také právním zástupcem, že v naléhavém případě odmítá transfuzi krve.

Doktor Probach řekl, že „bezprostředně po porodu začala dramaticky krvácet“.

²²³ §150

²²⁴ Překlad článku, který byl uveřejněn 7. srpna 2005 v SUNDAY MAIL

„Než jsme začali operovat, žádali jsme ji, aby změnila svůj názor, ale ona to odmítla. Když jsme jí odstranili dělohu a ona nabyla po operaci vědomí, dvakrát jsme ji varovali, že zemře a dítě ztratí matku, když nepřijme transfuzi krve.“

Zdravotní sestry pak u ní přidržovaly jejího syna a **ošetřující lékařka ukazovala na jejího zdravého syna a prosila ji, aby se na něj podívala a dala jeho budoucnosti přednost před svojí vírou.**

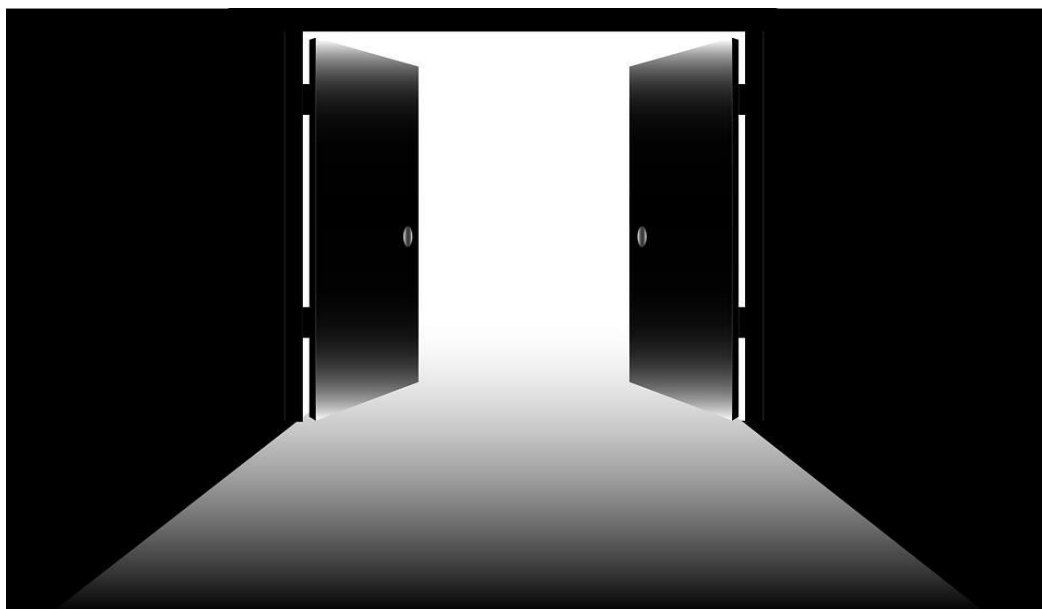
Doktor Probach také řekl, že u jejího lůžka byla i její matka a že ji prosil, aby se pokusila ovlivnit svoji dceru. Ona ale řekla, že pokud se bude do záležitosti plést, nebude jí dovoleno vnoučata vídat.

Podle lékaře Probacha byl v nemocnici přítomen také **úředník od Svědků Jehovových, který odmítl zasáhnout ve prospěch života**, a dokonce obvinil lékaře z toho, že se pokoušejí donutit matku, aby zavrhla svoji víru.

Horst Lambrecht, starší z místního sboru, k případu řekl: „Krev je svatá a představuje život jiných lidí. Jestliže by byla donucena porušit naše biblické zákony, měla by narušený svůj vztah s Bohem.“

Místní státní prokurátor prohlásil, že lékaři jednali správně, a dodal: „Je to tragické, ale nejsme schopni najít žádné právní východisko, jestliže se žena kvůli svému náboženství rozhodne umřít.“

IX. „FLUKTUACE“ ČLENŮ V ORGANIZACI

„Do organizace Svědků Jehovových vstupují různí lidé z mnoha rozličných důvodů. A mnozí, doslova statisíce různých lidí zase z rozličných důvodů organizaci opouštějí. Někteří z nich odcházejí, jak to pojmenoval jeden z bývalých Svědků, ‚ze všech možných a téměř vždy špatných důvodů‘. Směr, kterým se poté vydají, může poskytnout jakési vodítko k pohnutkám jejich odchodu, ale není to vodítko zcela směrodatné. Mnozí lidé procházejí přechodným obdobím, které se v důsledku ztráty všech iluzí vyznačuje nejistotou nebo pochybami úplně o všem. Jsou dočasně vláčeni životem, a teprve když se zotaví z této fáze, dá se jasně říci, co opravdu spočívalo nebo spočívá v hloubi jejich srdce.“²²⁵

❖ Proč vstupují do organizace?

Respekt * Motivace – být Svědky Jehovovými * Narodili se a byli vychováni v rodině Svědků Jehovových * Hledači pravdy * Hledali Boha a duchovní hodnoty * Zůstali bez odpovědi na své životní otázky * Existenciální nebo sociální nedostatky * Vnitřní význam a naplnění * Touha po záchraně * Prožitek vzájemné lásky * Touha žít v jedinečné a jediné organizaci * Osvobození od závislosti * Negativní zkušenosti v církvi * Odhodláni trpět * Černobílý obraz světa * Totální vidění * Prodloužené dětství * Vřelé společenství + Společenský status * Nový začátek * Odměňování dobrých výkonů * Bezpečí lásky

Respekt

Osobně chovám velký respekt k lidem stojícím u stojánků. Zvolili pro sebe i své rodiny nesnadný úkol, ne z nějakého rozmaru, ale mnozí právě proto, že prožívali touhu po Bohu a hledali smysl života. Chtěli se svému Jehovovi líbit. Někteří byli vychováni ve víře a chtěli následovat své rodiče. Většinou neměli jinou možnost výběru své vlastní cesty, tak zůstali věrní vyznání předků.

Motivace – být Svědky Jehovovými

Svědkové Jehovovi to vyjadřují tím, že mají rádi své bližní a usilují o jejich záchranu od Armagedonu, aby mohli žít s nimi na věky na nové zemi. Proto přinášejí neobvyklé oběti osobní svobody, času, vlastní identity.

²²⁵ R. Franz, *Hledání křesťanské svobody*, s. 8

Narodili se a byli vychováni v rodině Svědků Jehovových

Předpokládá se, že děti budou následovat své rodiče. Mnohé děti Svědků Jehovových přijaly jejich víru, byly pokřtěny a některé zůstaly léta v organizaci.

Hledači pravdy

Mnozí z nich se dostali pod vliv organizace, protože upřímně hledali pravdu. Nebyl ale nikdo, kdo by jim řekl o Kristově lásce a odpuštění, jen Svědkové Jehovovi. Ti jsou vždy připraveni a schopni najít hledající a ztrápené ovečky.

Byli součástí církve (většinou katolické) a jejich nitro v tomto společenství nebylo naplněno. Prožili negativní zkušenosti. Oslovili je Svědkové Jehovovi, jimž nedokázali čelit, a tuto alternativu přijali.

Hledali Boha a duchovní hodnoty

Mnozí z potenciálních kandidátů hledali Boha, toužili po něčem, co nás přesahuje, možná měli obtížené svědomí a potřebovali odpuštění, než jim tyto hodnoty byly nabídnuty.

Opravdu někteří z nich touží po Bohu, po odpuštění a pokoji. Někteří to vyjádřili následovně: „Toužila jsem po Bohu, chtěla jsem měnit svět, žít v čistotě a Bohu sloužit celým srdcem. Svědkové Jehovovi mi tuto možnost nabídli, tak jsem ji přijala...“

Zůstali bez odpovědi na své životní otázky

Někteří již v mládí nebo jako dospělí prožívali problémy a hledali odpovědi v různých kruzích, i církevních, ale řešení nenalezli.

Existenciální nebo sociální nedostatky

Prožili úzkost, napětí ve vztazích, strach z budoucnosti, smrt v rodině, byli ve stresu, než se setkali s lidmi, kteří jim se zájmem a citem vysvětlili evangelium království a poskytli naději věčného života na nové zemi.

Vnitřní význam a naplnění

Cítili se osamoceni, bez významu, bez cíle, a Svědkové Jehovovi jim nabídli smysl, možnost uplatnění ve shromáždění, vzdělání a pocit vlivu a významu.

Touha po záchraně

Prožívali touhu zachránit jiné od jisté smrti, což jim v organizaci bylo dokonale umožněno. Můžeme to vnímat jako velice potřebnou a záslužnou činnost.

Prožitek vzájemné lásky

Bytostně prožili lásku a zájem o svou osobu, která je v první fázi seznamování se ve společenství ohromující. V některých kruzích se tomu říká „bombardování láskou“.

Touha žít v jedinečné a jediné organizaci

Kdo by nechtěl žít v jediné nejlepší samospasitelné organizaci? Žádná jiná neexistuje.

Osvobození od závislosti

Žili v závislostech, ale nabídnutá literatura, případně Bible, jim nabízela osvobození od jejich problémů.

Atraktivita náboženských hnutí

Zdeněk Vojtíšek²²⁶ doplňuje důvody vstupu do organizace a ptá se: „*V čem tedy spočívá atraktivnost nových náboženských hnutí?*“

Může to být například přehledný a černobílý obraz světa, který poskytuje určitou jistotu. Jistota vlastní identity může vycházet i z ‚totálního vidění‘ a z něho vyplývajících radikálních postojů, k nimž takový obraz světa inspiruje.

Lákavé může být i prodloužené dětství díky závislosti na vnější autoritě, která přebírá odpovědnost za rozhodování.

Jistotu poskytuje i vřelé společenství, které bohatě odměňuje projevy konformity. Nová náboženská hnutí mohou navíc snadněji než jiné instituce poskytnout lepší společenský status a umožnit ‚odstřížení‘ člověka od jeho neuspokojivé minulosti a umožnit mu nový začátek.

Toto vše (a mnohé jiné) může být atraktivní pro člověka, který v životě dospěl k tzv. systematicky konvenčnímu stupni víry. Prospěšnost nových náboženských hnutí pro toto dosažení je však problematizována tím, že další osobnostní a duchovní vývoj v nich bývá omezován, nebo dokonce znemožněn.“²²⁷

Americký psycholog Stephen Hassan²²⁸ z vlastní zkušenosti i z pozdějšího studia psychologie udává další důvody připojení se osob k různým novým náboženským hnutím:

²²⁶ Zdeněk Vojtíšek je český religionista zabývající se především studiem kultů, sekt a nových náboženských hnutí. Je vedoucím Katedry religionistiky na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy, docentem na katedře religionistiky Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy

²²⁷ Z. Vojtíšek, *Nová náboženská hnutí a jak jim porozumět*, Praha, 2007, s. 108

²²⁸ Studoval v USA psychologii a sám byl členem sekty (Církev sjednocení – Moonova sekta), kde měl vedoucí pozici

„Dodej lidem pocit, že členové skupiny patří ke zvláštní, vyvolené skupině – elitě. Ten, kdo věří, že je součástí mimořádného společenství lidí, bude tuto vyvolenost vždy považovat za pozitivní. Ostatní, kteří nepatří ke skupině, jednoduše nevědí, o co jde ... Blaho jednotlivce, skupiny (u některých sekt také celého lidstva) závisí na tom, zda je jednotlivec připraven obětavě sloužit.“

„Podříd' život členů vůli skupiny nebo vůli vůdce...“ Steven Hassan osobně říká: „Různí nejvyšší vůdcové používají překvapivě stejných taktik k posílení závislosti. Ten, kdo pracuje tolik, že nemá nikdy čas získat odstup nutný k přemýšlení o smyslu a obsahu práce, ten funguje jako ozubené kolečko v soustrojí sekty. Členové, přesvědčeni o své důležitosti, přejímají mnoho úkolů a pracují s potěšením.“

Vůle vůdce je téměř vůlí Boží, Božím zákonem

Odměňování dobrých výkonů.

„Pokud je člověk v takovémto společenství často vyzdvihován a chválen, těší ho to a je na sebe hrdý. Autorita vůdce sekty v jejich společenství způsobuje, že každá chvála, každé zvýhodnění je zvláště cenné. Aby členové získali takovou chválu, musejí se obzvlášť namáhat. Chválou se nešetří zvláště u nováčků v počátečních dobách jejich členství.“

Většina lidí, kteří se k těmto skupinám přidávají, má nějakým způsobem problémy v normálním životě. V sektě se tak cítí v bezpečí, mají pocit, že je má někdo rád. To je pevně poutá k sektě.

„Naháněj členům strach před životem mimo skupinu. Podle názorů sekty je svět plný útoků, plný zla, plný d'áblů. Život mimo skupinu je proto zvláště nebezpečný. Všude číhají síly, které nezamýšlejí nic jiného než členy odcizit jejich skupinám.“²²⁹

❖ Proč mnozí zůstávají v organizaci?

Láska k Jehovovi * Láska ke členům * Láska ke službě * Strach z Armagedonu
+ Strach z odloučení od rodiny * Existenční důvody * Postavení v organizaci *
Identita + Pod křídly organizace

Láska k Jehovovi a členům

Sami vyznávají, že opravdu milovali svého Jehovu i jeho lid. Jejich motivace k odchodu musely převážít nad jejich vztahem k Bohu, nad výhodami, benefity v jejich zapojení v organizaci.

Strach z Armagedonu

Mají stále víru, že případný odklon nebo odchod způsobí, že zahynou v Armagedonu.

²²⁹ H. O. Wiebeus, *Sekty a lovci duší*, Nava Plzeň, 2006, s. 31–33

Strach z odloučení od rodiny

Důvodem, že zůstávají, je strach z odloučení v případě, že tam mají svoji rodinu, a jsou si vědomi, že jim hrozí naprostá izolace a nenávisť od příbuzných.

Existenční důvody

Jsou i neaktivní, ale stále členové sborů, protože mají pracovní vztahy se Svědky Jehovovými a vědí, že v případě odchodu nebo vyloučení by museli zaměstnání opustit. A to si z existenčních a jiných důvodů nemohou dovolit.

Postavení v organizaci nebo ve sboru

Dalším důvodem, proč někteří stále zůstávají a váhají, je jejich dosavadní postavení v organizaci. Někteří se za dlouhá léta svého působení stali schopnými vůdci ve sborech. Jsou nositeli autority a mnozí členové k nim vzhlížejí.

Identita

Existuje ještě jeden důvod, proč někteří navzdory „nalomení“ a vnitřním konfliktům se rozhodnou ještě zůstat. Případný odchod by byl zásahem do jejich identity. Léta budovali své místo v organizaci. Mají nyní přiznat především sami sobě, že uvěřili lžím, že byli léta klamáni a že to nezjistili dříve? Vždyť se hrouť celý jejich svět. Je zřejmé, že pocity těchto lidí spojené s případným rozdělením rodiny dokáže pochopit jen daný člověk, nikoli ten, kdo v organizaci nikdy nebyl.

Pod ochrannými křídly organizace

Snad poslední skupinou jsou lidé, kteří neměli žádné výjimečné postavení ve sboru. Léta žili pod „ochrannými křídly“, přijímali pokrm v čase svém, nemuseli o ničem rozhodovat, vše jim bylo sděleno: jak mají myslet, co udělat, co říkat, jak se chovat. Myšlenka na změnu způsobu života a na samostatný život v tom hříšném, zkaženém světě před Armagedonem může být považována za šílenství.

Navzdory stinným stránkám a problémům, které jsme zmiňovali, většina Svědků Jehovových v organizaci zůstává.

X. TI, KDO SE PROBUDILI

Tato vyznání jsou směsicí pohledů, názorů lidí, kteří se „probudili“, jak sami rádi říkají. Pro organizaci jsou odpornými odpadlíky, sněť, nehodnými dalších kontaktů a pozornosti. Je důležité si uvědomit, že nikdo z těch, kteří se otočí zády ke svým bratrům a sestrám, přátelům, neměl většinou možnost s nimi hovořit, probrat otázky a nad Bibli hledat Boží tvář a moudrost. Mají-li

jakoukoli pochybnost, nesouhlas, tak jsou okamžitě umlčeni, odsouzeni, a v případě, že trvají na svém, jsou ihned vyloučeni.

Svědkové již nerozlišují mezi těmi, kteří Boha nenávidí, a těmi, kdo nesouhlasí s organizací. Mnozí z těch, kteří odcházejí, nejsou bezbožníci, ale milují Boha Otce i Pána Ježíše Krista.

Pro jiné křesťany nebo pozorovatele tato praxe je lidsky, právně i biblicky zvláštní. Přece svoboda slova je jedna z nejvíce ceněných svobod v normálních společnostech i v církvi. V tomto kontextu lidé, kteří po této svobodě zatoužili, jsou velmi odvážní a pozoruhodní.

Je možné připomenout, že všechny sekty a totalitní systémy po nástupu k moci ruší svobodu slova, tisku a informací. Vedení Svědků Jehovových podobně zneužívá své postavení a podmaňuje si miliony svých následovníků. Je mi velice líto, že Svědkové Jehovovi, tak skvělí a milí lidé, si nechají řídit své životy a dovolí, aby jim jiní „zavřeli ústa“. Aby se stále hlouběji ponořovali na dno jejich „milované Věže“.

Pokud se mě někdo ptá, zda Svědkové Jehovovi jsou sektou, tak odpovídám, že jsou omezování a v jejich organizaci se projevují **evidentní sektářské prvky**. Pokud budeme upřímní, tak můžeme dodat, že i totalitní znaky. I proti dodržování lidských práv. Některé z nich jsem již zmínil.

- ❖ Otázka zní: Jak mohou být šťastní?
- ❖ Jakou svobodu mohou lidem hlásat, když jim je bráněno vyjádřit svůj opačný názor, studovat, budovat vztahy s lidmi, oblékat se podle svého a zachránit život pomocí transfuze?

Když jsme se v rozhovorech občas dotkli těchto témat, vždy se bránili a říkali, že jsou svobodní, že se mohou rozhodovat podle svého. Naskytá se jediné vysvětlení. Když je žena mužem týrána, časem si na to zvykne, muže stále miluje a zůstane s ním navždy („Stockholmský syndrom“). Nedovede si ani představit, že by zůstala sama. Raději bude trpět, snášet příkoří, mlčet, ale neodejde. Víím, že tento příráměr neplatí ve všech situacích. Určitě jej nelze aplikovat na Svědky obecně, ale částečně ano. Jiná logická vysvětlení se téměř nenabízejí.

Prosím vás, pokud jste dočetli až sem, povznete se nad Strážnou věž. Položte si otázku:

- ❖ Je správné, že v organizaci nemohu vést dialog nebo dokonce polemizovat?
- ❖ Je to biblické, lidské, přátelské a laskavé?

Někteří lidé umírali za svobodu slova, a vy se léta dobrovolně poddáváte nesvobodě.

Proč někteří odcházejí?

Byli vyloučeni * Ovzduší sboru * Narodili se znovu * Vyznávají Kristovo jméno * Prožili pokání * Touha po Večeři Páně * Touha po službě světu * Nepříjemné otázky * Jiná literatura * Internet * Pochybné kauzy * Postoj k vyloučeným * Přijetí jiného životního stylu * Ateisté a agnostici * Formální členství * Kam půjdeme? Z deště pod okap? * Pomoc těm, kteří váhají * Nejsou špinaví a bezbožní *

XI. AUTENTICKÉ VÝPOVĚDI PROBUZENÝCH

V období asi dvou let jsem často psal články a odpovídal na komentáře. Tato část nám dovolí nahlédnout do nitra těch Svědků Jehovových, kteří váhají, ale zůstávají stále v organizaci, nebo se již rozhodli a z různých důvodů se odporoučeli sami nebo byli vyloučeni. Podle jejich osobních vyjádření poznáte, zda jsou křesťany, ateisty nebo agnostiky nebo nehledali žádnou jinou alternativu.

Jsou to jejich vlastní slova, a proto jsou zajímavá. Je to odhalení jejich srdce, nitra.

Dle mého názoru jejich výpovědi jsou autentické, a zdá se mi, že potvrzují mé osobní zkušenosti z rozhovorů u stojánků. Mnohé jejich změny postojů a myšlení považuji za zázrak. Jsou důkazem, že zázraky mezi Svědky Jehovovými se opravdu dějí a mnozí z nich po celém světě vycházejí na svobodu.

Dovoluji si tato vyjádření zveřejnit, jelikož oni sami je zveřejnili již dříve na sociálních sítích. Jejich příběhy jsou anonymní, bezejmenné, ale za každým z nich stojí jedinečný osobní příběh. Vyžádal jsem si souhlas správce skupiny.

Tito lidé mají velkou nevýhodu, že jejich svědectví zřejmě nikdy nečetli jiní Svědkové Jehovovi. Jedině v utajení a ve strachu z prozrazení a odsouzení Jehovou. Vlastně nikdo ze Svědků Jehovových se nedozví, za co daný „odpadlík“ byl vyloučen. O tom se ve sboru při oznamování o vyloučení nikdy nemluví.

Tuto mou knihu by si mohli přečíst, protože sám jsem nebyl Svědkem Jehovovým, a tedy nejsem odpadlík, jen „světák“.

Byli vyloučeni

Starší sborů vylučují své členy za hříchy, ale i za věci, které jsou nevhodné podle Věrného a rozvážného otroka (nesouhlas s učením Svědků Jehovových, oslavy narozenin, nerespektování zásad ostrakizace, kouření, kontakty s lidmi, kteří mohou znečišťovat členy, snaha komentovat věci podle svých představ...).

Nesouhlas s Věrným a rozvážným otrokem – nejtěžší hřích

Jestli se nemýlím, byl kontakt s ‚odpadlíky‘ podnětem k Právnímu výboru i vyloučení i v době mého vyloučení v r. 2012 (nevyloučili mě konkrétně kvůli tomu, měl jsem toho ‚na svědomí‘ víc, hlavně ten nejtěžší hřích, jímž je nesouhlas s VRO).

Nepříznivé ovzduší sborového života

Podle výpovědi některých Svědků Jehovových v některých sborech panuje atmosféra napětí mezi staršími a členy. Projevuje se podezřívání, výčitky, odsuzování a strach. Někteří napětí nevydrží a reagují po svém.

V jednom z mých komentářů na Facebooku jsem se rozepsal a k tématu jsem popsal deset bodů. Na to reagovala jedna sestra a můj článek okomentovala negativně. Uvědomil jsem si, že jsem to přehnal, a čtenářům jsem se omluvil. Vzápětí nato poslala odpověď, v níž naznačuje něco z té atmosféry, kterou zažila v organizaci. Byl jsem překvapen, ale zároveň jsem byl rád, že jsem reagoval právě tímto způsobem.

Byla jsem dohnána k slzám

Celé dva dny jsem se nepřihlásila do skupinky, protože jsem si dovolila někoho upozornit na něco. Bála jsem se, jaká bude reakce. Celou dobu jsem prožívala úzkost a strach, zda ještě budu mít ve skupince své místo. Čekala jsem reakci, jaká obvykle bývá u Svědků. Že se mi pomstíš, že mi budeš vyčítat, jaká jsem, co všechno jsem napsala špatně, že se mám zajímat o to, co dělám a podobně...

Opravdu, takovou pokojnou reakci jsem nečekala. Máš v sobě pokoru a lásku. Je vidět, že ti na lidech opravdu záleží. Jsem ráda, že jsem zde. Dohnal jsi mě až k slzám. Ale jsou to slzy štěstí. Vědomí, že dobří a praví křesťané opravdu existují, kteří mají skutky bez pokrytectví.

Vyznávající Ježíše Krista – nově narození

Setkal jsem se s lidmi, kteří se „narodili znovu“.²³⁰

Je zřejmé, že ti, kteří odešli nebo byli vyloučeni z důvodu jejich nového narození, prožili radikální změny postojů i důrazů v učení, především v oblasti poznání Krista a studia Božího slova. Většinou odložili Překlad nového světa a začali studovat jiné překlady nebo interlineární text, které pak srovnávají mezi sebou. Mluví o tom, že uviděli Pána Boha i Bibli v naprosto jiném světle a perspektivě.²³¹

Začali veřejně vyznávat Ježíše jako Pána a vzývat jeho jméno v modlitbách. Zdůrazňují, že ke změně v jejich životě došlo nejen kvůli jejich rozhodnutí, ale nadpřirozeným způsobem, Božím zásahem. Hovoří o tom, že se jejich „duchovní zrak“ otevřel působením Ducha Božího. V mnoha případech se to stalo při vyznávání Ježíše Krista jako Pána a vzývání jeho jména.

K prozření došlo najednou a zázračně

Já sám jsem stále formálně u Svědků Jehovových – svoji situaci bych také osobně rozebral. Jen pro Tvou informaci, tak k mému „prozření“ došlo v podstatě najednou a „zázračně“, a „de facto“ ihned jsem byl přiveden ke Kristu. Ale není to jednoduché. Jsem ovšem přesvědčen, že

²³⁰ Tento pojem používají Svědkové Jehovovi pro jiné křesťany. Sami se brání znovuzrození a nedokážou ho moc vysvětlit. Vědí ale, že těmto lidem je slíbeno nebeské království

²³¹ Setkání na několika konferencích i osobní rozhovory a mnoho YouTubových kanálů, korespondence

tak, jako mě Kristus přivedl k sobě, povede mě i nadále (jen musím počítat s tím, že to nebude tak, jak bych si „představoval“...)

Tadeáši, někdy mám pocit, že tomu všemu nerozumím, jen mám v sobě ohromnou touhu po Pánu Ježíši, a moc bych si přál být mu užitečný... Děkuji Ti a přeji Ti hodně Božího požehnání, pokoje a radosti! V Kristu.

„Bojuji“ pro Boha Bible Lásky (sám v sobě), jak jen to jde, ale opravdu mám pocit, že to není udržitelné – pokud nepodlehnu svému ohromnému přání s tímto Bohem Bible chodit za každou cenu. Moc rád bych si povykládal s někým (opravdu teď žádného takového člověka ve svém okolí neznám), komu bych mohl úplně otevřeně a upřímně říct vše, po čem toužím, co mě trápí, jak se na to dívám. Pokud jsi to ty, budu šťastný, když se s Tebou setkám.

Rozhodli jsme se jít za Kristem

Byla jsem Svědkem Jehovovým sedmadvacet let. Loni jsme se rozhodli společně s mým manželem a dalšími přáteli dobrovolně opustit organizaci. Bylo to těžké rozhodnutí. Asi čtyři roky jsme věděli, že je to sekta, která nemá s Bohem nic společného, ale odchod jsme oddalovali kvůli rodině. Myslím, že Tě potěším, když napíšu, že jsme se rozhodli jít za Kristem. Ježíše jsme přijali za svého Pána, nechali jsme se znovu pokřtít a od té doby vedeme aktivní křesťanský život. Za ten rok a půl nás mnohokrát Pán Ježíš utvrdil, že jsme se rozhodli správně.

Prožili pokání

Někteří z nich prožili „pokání“, prosili za odpuštění dosavadního způsobu života. I oni odpustili organizaci. Nechovají k ní nenávist a postupně jsou uzdravována jejich vnitřní zranění. Jsou šťastní a mají velikou touhu sloužit dosavadním Svědkům Jehovovým.

Část z nich hledá jiná společenství, většinou opakovaně. Pokud jich je víc na jednom místě, tak vytvářejí skupinky bývalých Svědků. Někteří přesto zůstanou osamoceni a opuštěni, dokud se jim nepodaří navázat nové vztahy, což je v daném případě dost složité.

Milost, pokání a víra

A potvrzují, že jsem to rovněž přijal nadpřirozeně, ne z přesvědčování, ne z dokazování, ze čtení, rozumování, třebaže slovo svědectví evangelia a studium Písma nezávisle na Svědcích Jehovových sehrálo roli – ale samo o sobě nestačilo. Proto vyznávám, že Boží Dar je nejen MILOST, ale i POKÁNÍ a VÍRA – všechny tři spojené nádoby. Výsledkem je pak Vztah s živým Bohem, ne pouhé náboženství. A rovněž se často setkávám, jak je to druhým nesdělitelné, jak to

mnozí nedokážou mentálně odlišit od náboženského formalismu nejen Svědků Jehovových, v němž jsem sám léta žil.

Dary milosti

Ano, bráško Tadeáši, prubířským kamenem křesťanství je On, uhelný kámen Ježíš Kristus, Syn živého Boha, Věčný Bůh stejně jako Bůh Otec – a také pravé evangelium milosti zadarmo, skrze Jeho krev, skrze dar pokání a dar víry.

Jsmen nesení stejnou vlnou Boží milosti

Děkuji Ti za zprávičku. Stejnou „vlnou“ Boží milosti jsme nesení, cítím to. Jen já potřebuji spíš povzbuzení... Jsem moc rád, že jsem se s Tebou mohl takto „seznámit“. Moc rád bych se s Tebou osobně setkal a probral spoustu věcí. Myslím, že mi budeš rozumět. Potřebuji ve spoustě věcí poradit.

Obklopení novými přáteli

Konečně jsme na vlastní kůži zažili, co je to živá víra. Za učením Svědků Jehovových jsme museli udělat „tlustou čáru“. Postupně, nejde to najednou. Často si čteme Písmo a nestačíme se divit, co v něm nacházíme za perly. Dříve jsme to neviděli. Odchodem od Svědků Jehovových jsme přišli o mnohé přátele a příbuzné. Ale Pán Ježíš nás obklopil novými přáteli, se kterými sdílíme svoji víru.

Touha po přijímání Večeře Páně

Někteří pod vlivem jiných překladů Písma zatoužili přijímat chléb a víno. To je pro běžné členy Svědků Jehovových nemožné. Pokud trvali na svém, museli organizaci opustit.

Udržuji kontakt s lidmi z východního Polska. Před několika lety od Svědků Jehovových odešla celá skupina. Scházejí se ve skupince. Ale v jednom křesťanském sboru se pravidelně zúčastňovali Památky Večeře Páně.

Touha po službě jiným lidem

Vedení sboru jim zajistilo u úřadů možnost navštěvovat místní věznici a sloužit vězňům. Tento „sboreček“ vyjadřuje velikou vděčnost za vstřícnost a pokojné vzájemné kontakty. Slouží k oboustranné spokojenosti.

Spolupráce s jinými křesťany

Zúčastnil jsem se několika konferencí s lidmi – bývalými Svědky Jehovovými z různých částí Polska pod vedením organizací i jednotlivců (Apollos, Berea, Światusy...). Je zajímavé, jak

křesťané i nekřesťané spolu pomáhají probouzejícím se nebo již odcházejícím Svědkům Jehovovým. Tato setkání jsou dílem několika různých organizací EX-JW (bývalí Svědkové). Navzájem si sdílejí své zkušenosti, vyslechnou odborné přednášky a hovoří spolu. Věřící se modlí za pomoc ve službě a za požehnání pro své příbuzné a přátele, s nimiž museli přerušit všechny vztahy, a to nikoli vlastní vinou.

Někteří z nich ani po letech nejsou schopni najít plnohodnotné vztahy. Někdy i po dlouhé době zůstávají sami, zahořklí na křesťanstvo i celý svět. Jako by se jim vrátily pocity a přesvědčení, jimiž byla po léta krmena jejich mysl.

Nepříjemné otázky

Jiní při důkladném přemýšlení a prohlubování témat uviděli věci mimo rámec učení Svědků Jehovových a začali klást nepříjemné otázky, což samozřejmě vede k prošetření staršími sboru a končí vyloučením, pokud dotyčná osoba nečiní „pokání“ a nevrátí se do lůna organizace.

Setkali se se zklamáním v jednání starších nebo i jiných členů shromáždění a začali přemýšlet o tom, zda se věci opravdu takto mají.

Myšlení v kruhu

Je to celé tragédie. Oni když budou chtít odpovědět na něco, tak vždy odpoví. Dopouští se přitom logických chyb jako například „myšlení v kruhu“, vytrhávání z kontextu i svých vlastních úvah – ale kdo to dovede jednoznačně odhalit, jasně na to poukázat a hlavně – přesvědčit je, že se motají v bludu...?

Agnostikem jsem se stal kvůli sborovým starším

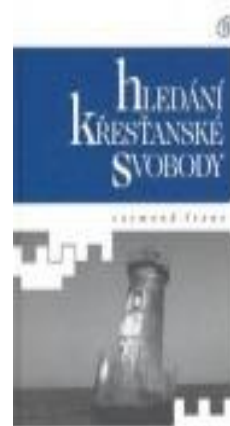
Máš pravdu – ateistou (spíš přesněji agnostikem) jsem se stal především kvůli sborovým starším, respektive svědkům jako takovým. Když ti celou dobu někdo vmlouvá díru do hlavy, že kromě nich už neexistuje žádné pravé náboženství a nic jiného Bůh nevede – no a pak na vlastní kůži zažiješ nulový důkaz nějakého nadpřirozeného působení a vidíš jeden důkaz za druhým, že ani tohle náboženství nemá ani ucelený koncept na pitomý zpěvník, pak se dostaneš do bodu úplné deziluze a chladu, zklamání, zavržení, zahořklosti. Pak už Boha prostě nedokážu vidět v ničem lidském. Připouštím, že Boha vidím pouze v přírodě.

„Odpadlická literatura“ a internet

Tajně začali poslouchat videa nebo číst „odpadlickou literaturu“ (v mnoha případech knihy: *Krise svědomí*, *Hledání křesťanské svobody*) a jiné. V poslední době mnozí narazili na internetové kanály se svědectvími lidí, kteří od Svědků Jehovových odešli.

Zdá se, že v dnešní době informací budou mít Svědkové Jehovovi nesnadnou úlohu. Odolat náporu mnoha svědectví, vyznání těch, kteří se probudili a nezůstali zticha, ale touží po tom, aby ti, kteří v organizaci dosud setrvávají, dokázali prozívat a pochopit.

Oběti obětí

Ani nevíš, jak je mi z toho smutno. A o vzteku (který někdy ventiluji i zde na fóru) ani nemluvě... Samozřejmě že běžní (ale i ti výše postavení) svědkové neznají svoji minulost, natož nějaké (beztak odpadlíky podvrhnuté) výroky Russela, který navíc podle nejnovějších poznatků ještě plně nepatřil mezi Boží lid... Ale nemyslím si, že by to členové vedoucího sboru nebo další jednotlivci, kteří se podílejí na udávání směru organizace, dělali vědomě.

Ano – mohou si uvědomit, jak žijí oni, jak se staví k námitkám běžných svědků, pokora, skromnost a podobně určitě nepatří k jejich nejskvělejší vlastnostem, ale jsou to také „oběti obětí“ – jak to výborně popsal R. Franz v Krizi svědomí. Sám jsem měl možnost poznat osobně člena vedoucího sboru T. Jaracze (už zemřel) – patřil k tvrdému konzervativnímu jádru vedoucího sboru, byl to těžký zákoník – velmi dbal na dodržování a poslušnost organizačních pokynů, ale že bych z něho cítil vědomou manipulaci ostatních, to ne. Ten zdroj zla vidím ještě o kousek dál...

Pochybné kauzy

Osobně jsem slyšel přiznání, že hlavním důvodem jejich odklonu od učení a odchodu nebo vyloučení byly některé opakující se kauzy, o kterých v této knize pomlčím. Přejde doba, že oni sami pod tíhou důkazů prostřednictvím médií přiznají své pády a učiní pokání. Jejich vedení i skalní členové zatím mlčí a mlží. Je zřejmé, že tyto skryté věci nebude možné dál skrývat. Svědkové, kteří měli odvahu poslechnout důkazy a uvěřili jim, již nedokázali bez výhrad důvěřovat vedoucímu sboru a časem se z organizace odporoučeli. Pokud se navíc sami dostali do spárů soudního výboru, tak to mnohým „zlomilo vaz“.²³²

²³² https://www.youtube.com/watch?v=Pdg63ObFA_

Postoj k „ostrakizovaným“

Jedním z důvodů odchodu od Svědků Jehovových je postoj vůči členům rodiny nebo přátelům, kteří jsou „ostrakizováni“. Někteří blízcí příbuzní tento stav dlouhodobě neunesou, překročí bariéru a musejí odejít.

Přijetí jiného životního stylu

Další „odpadlíci“²³³ se hlásí k ateismu, agnosticismu, nebo volí ještě jiné vlastní cesty, názory, životní styl.

Odlišný názor na „fenomén“ Bible

Děkuji za tvůj upřímný úhel pohledu. Uvědomuji si, že jistě patřím do té skupiny, co má již odlišný názor na „fenomén“ bible a její dogma. Ačkoli nejsem již věřící ve smyslu bible, nejsem ani ateista, jen už boha (jsoucno či vševědomí) nepersonifikuji, což může někdy vyjadřovat nesouhlas s tím, že lidé vtiskli bohu své vlastnosti, a proto pak z bible vystupuje „bůh“ jako nejednoznačná figura se spoustou kontroverzních situací a projevů.

Podobně jako ty nemůžeš mlčet a hlásáš evangelium, já dnes nemohu mlčet a hlásám osvícenství a možnou míru relativismu?, jak mi to mé poznání umožňuje – rozdíl mezi námi je, že já nemám poznání a cestu uzavřenou, ale ty máš jednoznačným dogmatem svou cestu vytyčenou.

Jsem rád, že i přesto se umíme tolerovat a vyjadřovat svobodně i důstojně své názory. Láska ať vychází z lidské vůle a dobroty a tvá cesta bude vždy jen tvá a nikdo nemá právo ti ji brát – tak i má cesta poznání bude vždy cestou...

Ateisté a agnostici

Určitá skupina, asi většina odcházejících od Svědků Jehovových, již nevěří v Jehovu ani v Krista. Stávají se ateisty, nebo jak sami vyznávají – agnostiky. Odložili organizaci, osobní víru, důvěru v moc Písma. Někteří se vůči Bohu a Bibli vyjadřují negativně a docela radikálně. Zdají se být přesyceni příkazy a pravidly, v nichž léta žili, a začínají si užívat svobody.

Rád jsem s nimi hovořil nebo korespondoval, pokud jsem byl citlivý a dokázal naslouchat.

²³³ Je to potupný název pro vyloučené nebo ty, kteří sami odešli z organizace. Jsou předmětem ostrakizace, nenávisti ze strany sboru, příbuzných a přátel

Stal se ze mě ateista

Ačkoli ze mě jw.org vyrobila ateistu agnostika, a tedy Tvoje slova útěchy zdánlivě nejsou určena konkrétně pro mě a mně podobné, stejně si vážím povzbuzení, které jsi naším směrem těmito řádky poslal. Proto moc děkuji a přeji spoustu krásných chvil ať už s Kristem nebo bez něj, protože všichni jsme lidi, a jak se budeme k sobě navzájem chovat, je na nás.

Neodcházíme kvůli Kristu

„... že pro poznání a vzácnost Pána Ježíše Krista, jste vše opustili a jdete za ním.“ ... Zřejmě jsou zde ti, kteří organizaci opustí z tohoto důvodu, ale já a další nepatříme k těmto případům. Proto tedy chápu, že tento příspěvek není určen pro mě, přestože člověk, který odchází od svědků jak kvůli Kristu, tak i kvůli ne Kristu, to má stejně těžké, jelikož lidi v organizaci vůbec nezajímá, z jakého důvodu opouštíš tuto sektu.

Respekt a přirozená lidská náklonnost

Také se připojuji s poděkováním za „hřejivý“ příspěvek. Sám vidíš, jací jsme to lidé, my, kteří jsme se dříve honosili tím, že patříme k jediné Boží organizaci, která umožňuje mít naprosto „výjimečný a skutečný“ vztah k Jehovovi (i k jeho Synu)... Jsem proto nesmírně rád, že se i přes naše skutečně rozdílné další cesty dovedeme „sjednotit“ na základě vzájemného respektování našich názorů a také na základě „přirozené lidské náklonnosti“.

Znechucení Bible

A četbu bible mi znechutili Svědkové Jehovovi už tím, že jsme museli číst z „Mojí knihy biblických příběhů“, kde to bylo značně neradostné čtení pro dětské uši. Takže asi vzhledem k těmto předešlým zkušenostem už jsem jaksi k otázkám víry obezřetná a nechávám to plynout bez toho, abych usilovala o nějaké poznání pravdy, boha atd. Prostě se nechám překvapit, co budoucnost přinese...

Jiní přijímají do svého života různé katastrofické a bizarní scénáře. I s těmito lidmi se snažím korespondovat, někdy hovořit, ale není to jednoduché.

Formální členství

V době mého působení mezi Svědky Jehovovými jsem se seznámil i s několika lidmi, kteří jsou již na odchodu, nenavštěvují shromáždění, ale formálně zůstali členy určitého sboru.

Důvodem je strach z odloučení v případě, že tam mají svoji rodinu, a jsou si vědomi, že jim hrozí naprostá izolace a nenávisť od příbuzných.

Jsou i neaktivní, ale stále členové sborů, protože mají pracovní vztahy se Svědky Jehovovými a vědí, že v případě odchodu nebo vyloučení by museli opustit zaměstnání. To si ale nemohou dovolit z existenčních a jiných důvodů.

„Kam půjdeme?“

Odcházející si kladou otázku pro ně velmi zásadní: „Kam půjdeme, jak budeme žít bez organizace?“ Byli přesvědčováni, že Jehova = organizace = Věrný a rozvážný otrok. Nedovedou si představit jiný, samostatný život. Lépe zní otázka: „Ke komu půjdeme?“ Učedníci šli ke Kristu.

Pro některé obětování celého života organizaci trvalo i několik desetiletí (seznámil jsem se s mužem, který od Svědků Jehovových odešel po šedesáti čtyřech letech).

Takže starost o budoucnost je legitimní. Člověk až obdivuje a oceňuje ty, kteří našli odvahu a udělali tento riskantní krok do neznáma.

Odcházející prohlédli podvod

Moc pěkný článek. Ale musím upřímně říct, že naprostá většina Svědků Jehovových odchází ne kvůli tomu, že by chtěli dále studovat Bibli nebo ‚jít ke Kristu‘. Opak je pravdou. Odcházejí, protože nakonec prohlédli ten podvod (ať už vědomý či nevědomý). A ve většině případů nemají zájem jít potom k nějaké jiné křesťanské denominaci, když vidí ty jejich rozepře, půtky, pření o slovíčka či nauky a podobně.

Zřítilo se to, na čem stavěli, není důvod se bát

Co mě ale překvapuje, nehne to ani s mnoha bývalými, a to přesto, že Svědky Jehovovy zavrhli a opustili – nemají tedy už důvod se bát, že se jim zřítí to, na čem stavěli svůj život, protože už se tak stejně stalo. Zůstává to prostě nahrané v mysli jak na nepřepisovatelném disku.

Z deště pod okap?

Na druhou stranu jsem zjistil, že ti, kdo se po odchodu z organizace nestali „křesťany“, nejsou schopni naslouchat pohledům zvenčí. Mají pocit, že se dostávají z „deště pod okap“. Mají až hrůzu z toho, že se je někdo bude snažit znovu zmanipulovat. Rozumím tomu postoji, ale je mi líto, že nedokážou slyšet jiný hlas.

Cítí se dobře, když zůstanou sami nebo jen v okruhu těch, kteří prožili stejný osud jako oni sami. Myslím, že jejich srdce jsou ještě velmi citlivá a zraněná po odchodu z organizace, a možná ještě nějakou dobu budou.

Po letech strávených ve Strážné věži, kde není tolerováno „nezávislé uvažování, které uvádí v pochybnost rady, jež poskytuje organizace“²³⁴, se může zdát nejprve obtížné přijmout biblický pohled na bratry v Kristu.

Respektuji jejich názory a postoje. Přiznávám, že moje komentáře se jim jeví jako hodně křesťanské, a někteří z nich se jim brání. Asi po dvou letech jsme ukončili naši komunikaci na jednom webu a oni si založili své stránky – „jen pro bývalé členy“.

Snažím se je pochopit, ale neschvaluji jejich negativní, někdy až rouhavé poznámky. Nesouhlasím s jejich vyjádřením, že jim nedokáže pomoci nikdo jiný než ti, kteří prožili stejný

²³⁴ Strážná věž, 1. října 1983, s. 27.

osud. Zdá se zřejmé, že lékař nemusí projít všemi nemocemi, které léčí. Musí mít kvalifikaci, moudrost a důvěru, aby mohl navrhnout lék a pomoci nemocnému. Někdo, kdo nebyl v organizaci, může mít moudrost od Boha, určité zkušenosti ze studia a zájem o tyto lidi, ale důvěru si musí získat postupně.

Nevím, jak bych já sám reagoval, pokud bych se nacházel v jejich situaci.

Bylo mi to velice líto, protože čas u rozhovorů a „virtuální přátelství“, která byla částečně i osobní, byla pro mě cenná a obohacující. Měl jsem za to, že je možné mít vyhraněný, jasný názor na život, a přitom si vzájemně naslouchat a povzbuzovat se. Zjistil jsem, že „nekřesťanským“ bývalým Svědkům to nevyhovuje a že chtějí zůstat v kontaktu jen mezi sebou. Nepotřebují „misionáře“, poradí si sami.

Prosazovat své přesvědčení, ale neubližovat

Také musím odpovědět na tvůj příspěvek, prostě mě nemůže nechat „chladným“. Opravdu si moc vážím tvého odhodlání prosazovat své přesvědčení, a přitom neubližovat ostatním. To není dnes vůbec samozřejmé. O to víc si toho vážím!

O mé cestě jsme se dost bavili na setkání, kde ty jsi byl tím naslouchajícím a já tím, který se může svěřit, a přitom nečekat odsouzení či nějaké napravení svého smýšlení. Možná si to ani neuvědomuješ, ale posunul jsi mě... Dobře víš, že teď se neztotožňuji s názorem, že „křesťanství“ je nadřazené celému světu a na jeho poznání (a přijetí „Pána Ježíše Krista“) závisí naše „dobrá věčná budoucnost“. Nicméně v Krista opravdu věřím (i když ne tak, jak je dnes tlumočeno církvemi na základě Písma), a věřím, že to naše dnešní „odlišení v názorech“ se časem sjednotí, až všichni budeme schopni přijmout další skutečnosti, které dnes neznáme a odlišují nás, ale jsem přesvědčen, že jednou k tomu opravdu dojdeme... Věřím, že to je skutečná „Boží vůle“, a proto si moc vážím všech těch (i tebe, Tadeáši!), kteří skutečně respektují odlišné názory a vkládají konečná rozhodnutí do rukou těm, kterým skutečně patří.

Nádherný příspěvek, jsi velmi citlivý a vnímavý člověk. Ano, odejít od Svědků Jehovových je něco, co se nedá popsat, ale musí se to prožít, aby člověk pochopil, co to všechno znamená.

Pomoc těm, kteří váhají

Je vzácné, že někteří z těch, kteří se probudili, hledají způsoby, jak pomoci těm, kteří stále zůstávají, ale jsou již na odchodu. Považují je stále za své bratry, jak je byli zvyklí nazývat. Využívají mnohé možnosti a vymoženosti doby, což se v mnoha případech daří. Organizují již dříve zmíněné konference, nahrávají videa se svými zkušenostmi i s vyučováním Písma. Navštěvují hledající, modlí se s nimi, věnují jim mnoho času v rozhovorech a udělají pro ně všechno, co může způsobit proniknutí Božího světla do jejich srdcí.

Je mi líto věrně oddaných

Zrovna jsme na tu dobu odchodu od Svědků Jehovových s manželem včera vzpomínali, jak jsme byli rozčarování, naštvaní a bezmocní ze zjištění, jak to se Svědky Jehovovými opravdu je. Je mi těch věrně oddaných Svědků Jehovových až líto, když je náhodou potkám. Nevím ale, jestli už jsem ve fázi, že bych si je pozvala domů.

Nejsou špinaví a bezbožní

Myslím, že si lze velice dobře všimnout, jak tito „bývalí“ Svědkové nebo i ti, kteří jsou stále v organizaci, se mění „před očima“. Nejsou to špinaví a bezbožní odpadlíci, jak je vnímá Věrný a rozvázný otrok. Někteří jsou zbožní, protože začali žít ve společenství s Ježíšem, který kdysi učedníkům řekl: „Jestliže vás osvobodí syn, budete opravdu svobodní.“ Jejich vyznání potvrzují to, že jsou šťastní, volní, nezištnou láskou milující své bližní.

Jiní, kteří se vydali vlastní cestou, dokonce se stali ateisty, nelitují svého rozhodnutí odejít z organizace. Před nimi se otevřel zcela nový, dosud nepoznaný svět. Začínají budovat nové vztahy a hledají své uplatnění v životě a oblastech, které jim doposud byly zcela zapovězeny.

XII. POVZBUZENÍ PRO ODCHÁZEJÍCÍ A NALÉZAJÍCÍ KRISTA...

V posledním období jsem pročítal některé příspěvky těch z vás, kteří jste byli vyloučeni nebo jste sami odešli z organizace. Sám si ani nedovedu představit, co pro vás musí znamenat odloučení od milujících členů rodiny, přátel a od toho, co jste po celá léta měli rádi a na co jste byli zvyklí.

Nikdy jsem nic podobného nezažil, a proto vás nemohu zcela pochopit. Obdivuji, že někteří z vás pro poznání a vzácnost Pána Ježíše Krista jste vše opustili a jdete za ním.

Jste příkladem pro mnohé z nás – křesťany, kteří jsme nemuseli nikdy tolik obětovat. Právě proto bych vám rád citoval Kristova slova, která se zdají být pro bývalé Svědky Jehovovy velmi konkrétní a jasná.

Jen Ježíš vás může potěšit, požehnat, a bude to autentické a pravdivé. On sám totiž přišel mezi své a nebyl jimi přijat. Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, jako muž bolesti byl nakonec umučen a zavražděn. Dokonce i nyní ho odsouvají na druhou kolej kvůli jeho vlastním slovům. Neuznávají jeho postavení, jeho slávu a moc.

*„Blahoslavení jste vy, kteří nyní pláčete, neboť se budete smát. Blahoslavení jste, když vás lidé budou nenávidět a když vás vyloučí, potupí a zavrhnou vaše jméno jako zlé kvůli **Synu člověka**. Radujte se v onen den a jásejte; neboť hle, hojná je vaše odměna v nebi.*

Ale vám, kteří slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí. Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám činí příkoří.“ (Lukáš 6,22–23)

Věřím, že dočasné příkoří v životě některých z vás je kvůli Pánu Ježíši Kristu. Pro jeho drahé jméno. Pro následování Beránka. Proto vás v nebi čeká velká odměna. Proto jste povzbuzeni, ale zároveň i vyzváni k tomu, abyste právě ty, kdo vás odvrhli a nenávidí vás, milovali a žehnali jim. Myslím, že to dokážete jen v moci Ducha svatého.

Bůh vám žehná, abyste i vy mohli žehnat tomuto světu i těm, kdo vám dávají na vědomí, že vás nemají rádi. Možná také jejich srdce „tajně krvácí“ a po nocích pláčou.

Jediná záchrana je v Ježíši Kristu

Určitě existují mnohé varianty, jak žít mimo organizaci. Věřím tomu, že jsou hodnotné, naplňující, vztahové a vzácné. Jsem však přesvědčen, že pro získání věčného života není na výběr. Jedinou cestou záchrany je Ježíš Kristus jako cesta, pravda i život.

Nemějte obavu, že případným novým poznáním opouštíte svého „Jehovu“. Přicházíte k nebeskému milujícímu Otci prostřednictvím Pána Ježíše Krista. Křesťané mají výsadu číst cokoli, zkoumat podle Písma, a co je dobré, toho se držet.

Bůh vás nebude soudit v Armagedonu za „neposlušnost“ vedení organizace, ale na základě vztahu k Ježíši Kristu před svým trůnem. Bůh dal veškerý soud svému Synovi. A kdo je nyní „v něm“, již nebude souzen. Jediná věčná záchrana je ve jménu Krista (Skutky 4,10–12).

XIII. PROČ ŽÍT NEBO NEŽÍT BEZ BOHA?

Po mnohých rozhovorech i osobních kontaktech s některými Svědky Jehovovými, kteří odešli z organizace, jsem nabyl dojmu, že mnozí z nich se stávají nevěřícími. Někteří dokonce odsuzují Boha, posmívají se Písmu i těm, kdo vyznávají osobní víru v Ježíše jako Spasitele a Boha. Myslím, že dokážu částečně pochopit jejich zranění a trauma z manipulace, ostrakizace, možná i jejich nenávisť vůči Věrnému a rozvážnému otrokovi. Přesto je mi velmi líto, že tito lidé obrátili svůj hněv proti Pánu Bohu a jeho Slovu.

Hodně jsem o tom přemýšlel, a dovolím si načrtnout pár myšlenek, které mně osobně pomáhají pochopit, vcítit se do pocitů a myšlení těch, kterých se tato úvaha týká.

Můžete to přijmout v bratrské lásce navzdory tomu, že se to může dotknout živého místa ve vašem srdci, které možná stále ještě krvácí.

Mým záměrem není jítřit rány ani bránit Pána Boha a jeho Slovo. On se ubrání sám, pokud to uzná za vhodné.

Mým záměrem je vnést snad kousíček svého poznání a zkušenosti k povzbuzení a reflexi, zda tyto věci jsou opravdu takové, jak se jeví. Rád bych vnesl malinko naděje do světa, který je jakoby vzhůru nohama, chaotický a nečitelný.

Zdá se mi, že zásadní problém spočívá v tom, že Svědkové Jehovovi nikdy nepoznali nebeského Otce osobně. Mnohokrát jsem měl potvrzeno, že vzorová modlitba sice začíná slovy „Otče náš“, ale náš vztah k němu je přece na jiné úrovni, než je úroveň mezi Otcem a jeho Synem Ježíšem.

Přítom je známé, že v Izraeli slovo ABBA znamená ten nejhlubší vztah mezi otcem a dítětem. V našem významu to dokonce znamená „tatínku“. „*Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba – Otče!*“ (Římanům 8,15)

Jistě mi dáte za pravdu, že Svědkové Jehovovi tento vřelý a intimní vztah s Otcem neznají. V klíčovém textu Jan 17,3 si sami upravili – „aby poznali tebe, i kterého jsi poslal“ na: „aby měli poznání o tobě“. Je to zásadní rozdíl mezi informací o osobě a mezi osobním, vřelým vztahem k dané osobě.

Svědkové Jehovovi nemají možnost poznat a milovat Otce srdcem, protože to může způsobit jen Boží Duch, který v nás působí, a oni ho nemají. „*Tak ani Boží věci nezná nikdo, jen Duch Boží. A my jsme nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom věděli, co nám Bůh daroval.*“ (1. Korintským 2,11)

Nebeského Otce nám zjevuje Syn: „... a nikdo nezná Syna, jen Otec, ani Otce nikdo nezná, jen Syn a ten, komu by ho Syn chtěl zjevit.“ (Matouš 11,27) Pokud Svědkové Jehovovi odsunuli Ježíše Krista zcela na okraj textu Nového zákona (více než 237x), tak jim Syn nemůže zjevit Otce v plnosti, dobrotě a moci.

Je téměř jisté, že Svědkové Jehovovi nemohou rozumět Kristovým slovům ani je prožívat: „... můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.“ Museli by zcela změnit své učení o vztahu mezi Otcem a Synem, a to nemohou udělat.

Možná si Svědkové Jehovovi neuvědomují, že když odešli z organizace, nechali v ní i toho „jejich Boha“. Zřejmě ho ani nikdy v srdci neměli. Možná že ho potřebují najít, toho nebeského JHVH, který na každého z nás dychtivě čeká...

V průběhu mého poměrně dlouhého života jsem poznal, že:

Můj nebeský a zároveň biblický Bůh je jako Stvořitel štědrý, úžasně kreativní, rozmanitý, věrný, pečující...

Jako Otec je plný lásky ke všem ztraceným synům a dcerám, daroval svého milovaného Syna Ježíše pro naši záchranu, posvěcení a život věčný. Vzájemné živé společenství slouží k radosti na obou stranách.

Prožívat jeho požehnání převyšuje všechno ostatní. Vlastně všechno, co mám, je darem od něho. Jako Pán Bůh je jistě spravedlivý a svatý. Vychovává nás, někdy nás pro naše dobro usměřňuje.

Žít s takovým Otcem a Synem Ježíšem Kristem v Duchu svatém je největší dar, který jsem mohl získat pro svůj život. V tom všem nejsem sám, je v tom se mnou moje rodina a další křesťané, kteří milují nebeského Otce i jeho Syna.

Pokud někdy slyším, jak se lidé mému Otci posmívají, odsuzují ho a někdy se mu i rouhají, nezlobím se na ně, ale je mi jich velmi líto a jsem z toho smutný. Jako by opravdu nevěděli, co činí, jako by opravdu byli oběťmi, zlomení a tápající.

Věřím tomu, že mě nebudete podezírat z toho, že vás „lanáří“ do náboženství. Nikdy jsem to nedělal, protože náboženství jako takové nemám rád. Jsem ale šťastný ve vztahu s milujícími lidmi, kteří jsou šťastní spolu se mnou. Těmito slovy vás chci jen povzbudit, potěšit a požehnat. Nezoufejte, zkuste to přímo s Otcem a Ježíšem.

XIV. POVZBUZENÍ PRO KŘESŤANY – SVĚDKY JEŽÍŠE KRISTA

Proč se Svědky Jehovovými komunikovat?

Tuto část knihy bych rád věnoval nám – svědkům Ježíše Krista. Podle mého poznání existuje několik postojů, které nám brání se Svědky Jehovovými hovořit, nebo naopak nás motivují ke službě těmto lidem.

Malý zájem ze strany křesťanů o ně

Na konferenci o Svědcích Jehovových jsem se jednoho bývalého mnohaletého staršího bratra otázel, zda má nějaké informace o tom, že někdo z nich uvěřil v Krista na základě svědectví nebo služby křesťana, jenž nikdy nebyl jedním z nich. Zamyslel se a řekl:

„V průběhu patnácti let mého členství v organizaci a aktivní činnosti jsem nepotkal nikoho, kdo by mi řekl pár slov o Kristu. Možná bych si mohl ušetřit několik let tam prožitých. Ale nepotkal jsem nikoho.“

Stejný údiv vyjádřil můj přítel, který je stále Svědek Jehovův. Po mnoho let neměl nikdy příležitost na ulici hovořit s někým, kdo následoval Ježíše Krista, kdo by ho oslovil a ochotně s ním mluvil.

Proč křesťané sdělují evangelium Svědkům Jehovovým jen velmi zřídka?

Jsem přesvědčen, že existuje několik důvodů, proč křesťané se Svědky Jehovovými cíleně nemluví a nevyhledávají s nimi kontakty:

- Obávají se výsměchu nebo pohrdání ze strany jiných osob.
- Obávají se, že rozhovory o Písmu nezvládnou, nejsou dostatečně připraveni.
- Nemají víru, že prostřednictvím jejich svědectví o Kristu se může cokoli změnit v srdcích Svědků Jehovových.
- Nevěří v přítomnost Ducha svatého a v moc evangelia.
- Obecně nepovažují nesení evangelia za důležitou část svého křesťanského života.
- Pokoušeli se takto konverzovat, ale zjistili, že nemají trpělivost s touto skupinou lidí, a rozhodli se zaměřit na jiné „cílové skupiny“.
- Jsou přesvědčeni, že si každý může zachovat svoji víru bez nutnosti o ní hovořit a polemizovat.

Žádný rozhovor nemusí být ztrátou času

Možná že nastal čas, abychom my křesťané změnili svůj vztah ke Svědkům Jehovovým na ulicích nebo k těm, kteří přicházejí do našich domovů. Mnozí z nich jsou skvělí lidé. Nepohrdejme jimi. Nabídněme jim rozhovor, třeba i přátelství. Nemusíme hned hovořit o Bibli, ale o životě, o Boží lásce. Možná vás to chytne za srdce a pochopíte zcela jiný rozměr pomoci. Někteří z nich opravdu touží po Kristu, po odpuštění a pokoji. Mnozí tyto nádherné a věčné hodnoty nalézají. Co

se zdá lidským očím nemožné, pro Boha je možné. Nebojte se, rozhovory s nimi nejsou ztraceným časem. Vlastně žádný rozhovor, jenž je veden se zájmem, lítostí nebo láskou není ztrátou času, ale je vzácný, a dokonce i zachraňující život. Jsem vděčný za všechny lidi, které potkávám na své cestě životem, nejen za Svědky Jehovovy. Naplňuje mě to radostí, obohacuje mě to a ujišťuje, že stojí za to žít a sloužit druhým.

Vědomí našeho vlastního selhání vůči Svědkům Jehovovým

To, co vede k zamyšlení nás křesťany a co mě osobně burcuje a znepokojuje, je naše vlastní selhání vůči Svědkům Jehovovým. Než se stali členy organizace, prožívali duchovní problémy a u věřících v různých církvích hledali odpovědi na palčivé životní nebo biblické otázky, ale nenašli je. Přišli Svědkové a dali jim odpověď, která je uspokojila. A zůstali s nimi až dodnes. Jejich zkušenost jim potvrzuje, že oni jsou pravou církví, jedinou nositelkou pravdy.

I když každého z nás Pán Bůh vede jinou cestou, zdá se mi, že existuje několik obecných principů, které nám mohou pomoci začít a vytrvat ve službě těmto vzácným lidem.

Jak se k nim přiblížit?

- Začít jim věnovat pozornost, když se nacházíme v jejich blízkosti
- Pokusit se navázat kontakt, položit jim pár otázek
- Věnovat čas přípravě na rozhovor (pročíst některé časopisy nebo nahlédnout do JW.ORG.)
- Pokud budeme tímto kontaktem povzbuzeni, je potřeba se pravidelně modlit a přimlouvat se za naplnění jejich potřeb
- Prosit za naplnění Božím Duchem pro sebe a za otevření duchovního zraku pro ně
- Neobejdeme se bez jejich Překlady nového světa

JAK VÉST ROZHOVOR?

Uvádím několik zásad, které jsem se naučil během mnoha rozhovorů a které mohou posloužit i těm, kdo mají se Svědky Jehovovými kontakt.

Nepouštět se do teologických diskusí * Využít osobní svědectví a vlastní zkušenost * Začít dobrou otázkou * Vést rozhovor * Nemusíme začínat Biblií * Budou volit jiné téma * Jedna mysl i slova * „Pingpongový“ způsob * Nenechat se vyvést z rovnováhy * Útočí na jiné církve * Neoplácet stejnou mincí * Být pozitivním příkladem * Jak se tedy můžeme vyhnout „pingpongovému

rozhovoru se Svědky Jehovovými * Klást podnětné otázky * Přimlouvat se za jejich osvobození * Méně může být více * Vycházet z jejich literatury

Nepouštět se do teologických diskusí

Cíleně hovořit na ulicích u stojánků se Svědky Jehovovými by měli lidé, kteří jsou připraveni a schopni vést rozhovory a obstát. To však neznamená, že jiní lidé nemají s nimi diskutovat. Doporučuji ale, zejména křesťanům vyznávajícím Krista, nepouštět se do teologických diskusí.

Není možné je oslovit

Obecně platí, že je nelze jednoduše oslovit. Je potřeba si uvědomit, že jako křesťané jsme při rozhovorech s těmito lidmi v pokušení okamžitě obhajovat svoji víru a korigovat jejich učení, možná i postoje. Samozřejmě je důležité, zda se s nimi setkáme jen jednou nahodile, nebo předpokládáme, že naše schůzky se budou opakovat. Podle toho můžeme volit způsob komunikace a seznamování se.

Mysl je v zajetí Strážné věže

Musíme mít na paměti, že jejich mysl je zastřena, je v „zajetí Strážné věže“. Je pod mnohaletým vlivem organizace, která má za cíl podrobit jejich myšlení svým představám. Není možné je oslovit, oslnit naším poznáním Písma. Především otázky, které se nám jeví jako nejdůležitější (božství Ježíše, Ducha svatého, velký zástup...) paradoxně zavírají možnost, aby Svědkové Jehovovi reagovali pozitivně. Pravděpodobně zbystří, nasměrují mysl na to, čemu se učili o „pohanské Trojici“, a nejsou schopni reflexe.

Není jednoduché se s tím vyrovnat a hledat jinou strategii, která snad dokáže poodhalit něco z toho jiného, „nesvědkovského“ světa.

Nemusíme začínat Biblií

Zjistil jsem, že není potřeba nutně začínat Biblií. Můžeme se pokusit navázat normální vztah – zeptat se jich na rodinu, na jejich sbor, na obavy, které prožívají, na společenské problémy, které vidí, za co se modlí. Podle mých zkušeností tento druh rozhovoru je mnohem efektivnější, pomůže nám přiblížit se k nim nejen rozumem, ale i srdcem.

Pak se může stát, že nám položí otázku duchovní, biblickou, která je trápí nebo tíží, na kterou hledají odpověď. Sám musím přiznat, že tento druh rozhovoru jsem využíval mnohem méně. Bylo ale několik situací, kdy jsem měl pocit, že jsme se sblížili, naslouchali si navzájem, a pak jsme v rozhovoru pokračovali někde v kavárně nebo u nás doma.

Jako zajímavá témata mohou být svoboda, získávání informací, kontakty se světem, s jinými církvemi nebo zákaz studia na vysokých školách. Pokud je možné natáknout něco o jejich Věrném a rozvážném otrokovi, pak ale opatrně a citlivě.

Musím poctivě přiznat, že jsem většinou inklinoval k těm biblickým, teologickým otázkám, a nejčastěji jsem na nich ztroskotal. Někdy jsem se po hodinovém rozhovoru cítil jako „spráskaný pes“. Bylo to tehdy, když se mi vyloženě vysmáli, podceňovali mě a povyšovali se.

Využit osobní svědectví a vlastní zkušenost

Použit osobní svědectví a zkušenosti z následování Ježíše. Jsou oblasti, jimž Svědkové Jehovovi nerozumí a mohou být jimi zmateni. Jedná se o znovuzrození, obrácení ke Kristu, naplnění Duchem. V těchto oblastech duchovního života se cítí nesví, nemají jistotu, nerozumí jim a často se odmlčí.

Začít dobrou otázkou

Je potřeba dobře začít. Oslovit je a případně položit dobrou otázku. Když jsem začínal pravidelné rozhovory, tak jsem vůči nim nebyl zcela upřímný. Tvářil jsem se jako nevěřící a nic neznající. Když jsem ale začal odpovídat na jejich otázky nebo se jich konkrétně dotazovat, tak mě hned prokoukli, že jsem křesťan.

Později jsem si vždy prohlížel jejich novou literaturu na stojánku a řekl jsem jim, že čtu jejich literaturu pravidelně, zároveň studuji Bibli a že mám důležité otázky, které bych jim rád položil. Tím bývá dialog otevřen.

Vést rozhovor

Jako podstatné také vidím to, že **není možné, aby rozhovor vedli oni sami**. Je potřeba se pokusit **určovat směr rozhovoru, především kladením otázek**. V opačném případě ztrácíme čas a jen málokdy se dostaneme k věcem, které se nám jeví jako důležité.

Zjistil jsem, že ve většině případů mi bylo dáno takto vést diskusi. Ani jednou se mi nestalo, aby mě „střihli“ a nechtěli dál pokračovat. Je to dáno i tím, že oni nějakým způsobem poznají, že nejsem bývalý Svědek Jehovův. To by mě poslali pryč hned na začátku. To je opravdu docela výhodné postavení na rozdíl od těch, kteří byli Svědky a stali se „odpadlíky“. Ti v rozhovorech nemají šanci.

Vždy jsme hovořili alespoň hodinu, až do chvíle, než je vystřídal další dvojice. Někdy jsme v rozhovoru pokračovali. Možná to bylo tím, že jim připadalo zajímavé se mnou mluvit kvůli tomu, že se velmi málo setkávají s křesťany, kteří je takto konkrétně osloví. Mohli mít dojem, že se jim podaří mě získat pro organizaci.

Budou volit jiné téma

Je dobré mít na paměti, že se budou snažit za každou cenu vyhnout těžké odpovědi tím, že nás budou chtít odlákat na jiné téma. V tom jsou mistry. Mnohokrát jsem se vzpamatovával z toho, že jsme skončili úplně jinde, aniž by se nám alespoň zčásti podařilo najít odpověď na téma navržené na začátku. Většinou neodpovídají na určený biblický citát, ale volí zcela jiný, a pak další. Často používají „únikové otázky“ opakovaně.

Jedna mysl i slova

Časem jsem zjistil, že základní témata mají všichni „v malíčku“. Dokáží dokonce používat stejný styl a jazyk odpovědi, kdekoli se nacházejí. Je možné říct, že celá organizace je „jedné myslí i slova“. Mnohokrát jsem dokázal předvídat, jaká bude jejich odpověď. Jsem přesvědčen, že je stejná v celé organizaci, ve všech sborech a zemích.

„Pingpongový“ způsob

Existuje nebezpečí, jemuž se při častějších rozhovorech nelze vyhnout. Je to styl „pingpongového míčku“. Jeden argument na jedné straně, další argument na druhé straně. A znovu další kolo otázek a odpovědí. Vypadá to lákavě, ale je to zbytečné, dokonce kontraproduktivní. Jeví se to jako pokus o konečné vítězství argumentů na jedné nebo druhé straně. Čím déle hrajeme, tím jsme více vtahováni do „hry“ na argumenty. Může to skončit zklamáním, zraněním partnera nebo uzavřením pro další kontakt. Sám musím přiznat, že tento způsob komunikace jsem si několikrát vyzkoušel, ale bez efektu a požehnání z rozsévání dobré zprávy a budování vztahů.

Po takovém typu rozhovorů jsem byl většinou naštván i sám na sebe za své nepředvídané reakce a neschopnost. Intenzivně jsem přemýšlel o tom, jak to příště povím jinak a lépe, jak to důkladně vysvětlím a dokážu pravdu, která se jeví být na mé straně. Samozřejmě jistotu pravdy prožívá i můj „protihráč“. Nerad bych se v budoucnu vrátil k tomuto typu „dialogů“.

Nenechat se vyvést z rovnováhy

To nejhorší, co se nám může stát, je nechat se vyvést z rovnováhy. Když jeden nebo druhý začne být nervózní, začne útočit, za každou cenu musí dokázat, kde je pravda. Stalo se mi to párkrát, když jsem nedokázal pochopit, dle mého názoru, tvrdost mého partnera. Byl jsem skálopevně přesvědčen, že to ani jinak být nemůže. On ale byl rovněž skálopevně přesvědčen o své pravdě, ale ze svého pohledu. Byl jsem vyveden z míry, naštvál jsem se.

Uvedu pár věcí, které mě několikrát vyvedly z rovnováhy:

- ❖ Veliký zástup stojí před trůnem a před svatyní (Zjevení 5), dokonce je zdůrazněno, že v nebi (Zjevení 19).
- ❖ Oni tvrdí, že nikoli v nebi, že je to na zemi.
- ❖ Ježíš po svém vzkříšení řekl učedníkům, aby si prohlédli jeho probité tělo (rány na rukou a nohou) (Jan 20). „*Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.*“ A pak před nimi pojedl. (Lukáš 24).
- ❖ Svědkové Jehovovi vehementně tvrdí, že „ne, to nebylo Ježíšovo tělo. Přece andělé také mohou brát na sebe lidská těla. To nepřichází v úvahu“. Ježíš učedníkům lhal? Nebo to Jan popletl?
- ❖ Existuje spousta veršů o tom, že Ježíš přijde na zem a lidé ho uvidí. „Uvidí ho každé oko...“ Svědkové Jehovovi tvrdí, že ho již nikdy nikdo neuvidí. Přijde neviditelně, skrytě. Máme před sebou knihu Zjevení, v níž čteme, že Ježíš bude spatřen a bude jednat s lidmi, čteme to vícekrát, ale Svědkyně mi do očí tvrdí, že to tak nebude.

- ❖ Jan viděl Ježíše na Patmosu v plné slávě a padl před ním na tvář. Měl halucinace, nebo se pomátl a psal nepravdu?

Po takto vedeném rozhovoru si kladu otázku, zda mám pokračovat. Má to cenu? Ale mně to nedá. Když je znovu vidím, jdu za nimi.

Nevyčítat, nevyhrožovat, nesoudit

Z naší strany existuje nebezpečí začít Svědkům Jehovovým vyčítat jejich případnou neznalost Písma, začít je litovat, vyhrožovat jim Božím soudem, platit jim „stejnou mincí“ jako oni „platí“ nám.

Útočí na jiné církve

Velmi častým únikovým manévrem je útok na jiné církve. To se stává v případech, že nedokážou dále odpovídat na otázku, jsou překvapeni něčím, o čem neměli tušení. Začnou „pohanskou Trojicí“, nemravností církví a jejich falešným učením.

Neoplatit stejnou mincí

Několikrát jsem byl v pokušení oplatit jim stejnou mincí. Kdysi jsem se vyhýbal útokům proti nim. Přesto jsem asi ve čtyřech případech použil stejný způsob jako odpověď na odsuzování jiných křesťanských církví. Řekl jsem jim o některých „kauzách“ mezi nimi. Byli velmi překvapeni. Někteří mi slíbili, že se na to podívají.

Oplatit pozitivním příkladem

Jsem přesvědčen, že je lepší odpovídat pozitivními příklady o činnosti církve ve světě, v naší zemi nebo ve vlastním sboru.

Jak se tedy můžeme vyhnout „pingpongovému“ rozhovoru se Svědky Jehovovými?

Naslouchat

Je třeba víc naslouchat než mluvit. Pokusit se zaslechnout i to, co je mezi slovy, řádky. Co nebylo vysloveno, ale je skryto uvnitř, a co třeba mému partnerovi v noci nedá spát.

Klást podnětné otázky

Je lepší pokládat jim dobré otázky, které je budou podněcovat a kterým se nedá jen tak vyhnout, než jen s nimi mluvit. Oni jsou zvyklí odpovídat na otázky naučeným jazykem ze své literatury. Pokusme se narušit směr jejich uvažování.

Je lepší mluvit s Bohem o Svědcích Jehovových, než Svědkům mluvit o Bohu. Když se při rozhovoru odmlčí a hledají v Písmu, co předtím asi ještě nikdy neviděli, tak se většinou modlím za moc Ducha svatého a jeho světlo, aby ten, kdo zrovna hledá, Písmo pochopil.

Přimlouvav se za osvobození

Je lepší se za Svědky Jehovovy přimlouvav a modlit se za jejich osvobození od moci zlého, než jen s nimi mluvit. Několikrát mi to bylo potvrzeno i velmi názorně při konkrétním „stavění se“ proti zlému.

*„Neboť ačkoli žijeme v těle, nebojujeme podle těla. Zbraně našeho boje nejsou tělesné, ale mají od Boha sílu bořit opevnění; **boříme rozumování** a každou **povýšenost**, která se pozvedá proti poznání Boha. Uvádíme do zajetí každou myšlenku, aby byla **poslušna Krista**.“ (2. Korintským 10,3–5)*

Méně může být více

Je lepší se držet jen pár myšlenek (2–3) a pokusit se je prohloubit, osvětlit vícero citáty z Písma, než jen mluvit a řešit víc témat najednou. Samozřejmě záleží na délce rozhovoru. Je zřejmé, že někdy kratičký rozhovor může být efektivnější než dlouhá konverzace na mnoho témat. Právě proto, že oni znají některé texty vytržené z kontextu, tento způsob může být pro ně objevený a zajímavý pro další studium.

Vycházet z jejich literatury

V posledním období jsem používal jejich časopisy a knihy a podle nich jsem pokládal otázky, které byly vyloženě proti Písmu.

BIBLICKÁ MOTIVACE KE ZVĚSTOVÁNÍ A ROZHovorŮM

1. Evangelium o Ježíši Kristu

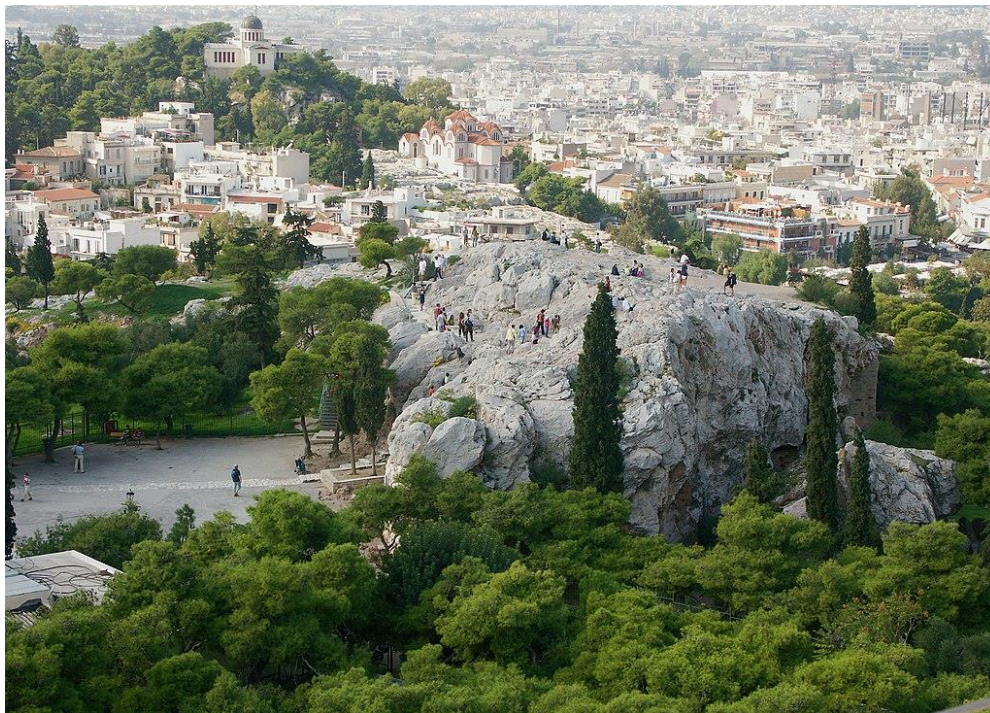
Již dříve jsem prožíval, že naším úkolem na zemi je vyprávět lidem o Kristově lásce, jeho smíření a osobním vztahu s ním. Mezi ty, kteří Krista osobně neznají, patří i Svědkové Jehovovi.

Evangelium pro každého

Jako křesťan a kazatel Božího slova se cítím být povolán ke zvěstování evangelia všem lidem. Volně cituji podle Kristových slov:

„Kažte evangelium všemu stvoření, jděte do ulic, mezi ploty, na náměstí a zvěte ke Kristu...“
„Tak jako Otec poslal mě, tak já posílám vás.“

2. Zvěstování apoštola Pavla (Aeropag)

○ Tajemství evangelia

Dalším naším vzorem je apoštol Pavel, který cituje mnoho textů o zvěstování Krista:

„Modlete se i za mne, aby mi bylo dáno slovo, když otevřu ústa, abych směl oznámit tajemství evangelia.“ (Efezským 6,19)

○ Evangelium slávy v Kristu Ježíši

*„Je-li však naše evangelium zahaleno, je zahaleno těm, kteří hynou. Jim, nevěřícím, **bůh tohoto věku oslepil myšlení**, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Krista, jenž je obrazem Božím.“ (2. Korintským 4,3–4)*

*„Bůh, který řekl: ‚Z temnoty ať zazáří světlo‘, zazářil v našich srdcích, aby **osvítil lidi poznáním Boží slávy v osobě Ježíše Krista**.“ (2. Korintským 4,6)*

○ Svoboda

*„Kdykoli se však člověk obrátí k Pánu, **je závoj odstraněn**. Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda.“ (2. Korintským 3,16–17)*

- **Kristovo tajemství**

„... abych mohl mluvit o tajemství Kristově – ‚Snad jim dá Bůh **pokání k poznání pravdy** a proberou se z Dáblovy léčky, do které byli od něj chyceni, aby činili jeho vůli.‘“ (2. Timoteovi 2,24)

- **Záchrana v Kristu Mesiáši**

„... aby i oni dosáhli **záchrany v Kristu Ježíši**, spolu s věčnou slávou.“ (2. Timoteovi 2,10)

- **Smíření**

„Jste tedy Kristovi vyslanci a Bůh jako by vás skrze nás vyzýval. Na místě Kristově prosíme: **Smířte se s Bohem.**“ (2. Korintským 5,20)

- **Prostředky zvěstování**

- Boží Duch, moc a moudrost**

„... my však **hlásáme Krista ukřižovaného**: Židům pohoršení, pohanům bláznovství, ale těm, kteří jsou povoláni, Krista – **Boží moc a Boží moudrost.**“ (Římanům 1,22)

„... věnoval se Pavel zcela hlásání slova a **dosvědčoval Židům, že Ježíš je Mesiáš.**“ (Skutky 18,5)

„... má zvěst nespočívala v přesvědčivých slovech lidské moudrosti, ale v **ukázání Ducha a moci.**“ (1. Korintským 2,4)

- **Obhajoba víry**

„... ale Pána, Krista, posvěťte ve svých srdcích. Buďte stále připraveni k obhajobě před každým, kdo by od vás žádal, abyste vydali počet z naděje, kterou máte, avšak s tichostí a s bázní, majíce dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života Kristu, byli zahanbeni v tom, v čem vás pomlouvají jako zločince.“ (1. Petrův 3,15)

- **Očekávání Zachránce**

„Neboť mnozí, o nichž jsem vám často říkal, a nyní to pravím s pláčem, žijí jako **nepřátelé Kristova kříže**; jejich koncem je zahynutí, jejich bohem je břicho a jejich sláva je v jejich hanebnosti; ti **myslí na to, co je pozemské.**“ (Filipským 3,18–19)

„Vždyť **naše občanství je v nebesích**, odkud také dychtivě očekáváme Zachránce Pána Ježíše Krista...“ (Filipským 3,20)

Jsem přesvědčen, že tyto verše vyjadřují poslání Kristovy církve. Můžeme je přijmout osobně pro svůj život. S Boží pomocí, více nebo méně, se je pokouším uplatňovat na lidi z naší vesnice, v církvi, na Romy, imigranty, ale ve větší míře na tuto specifickou skupinu Svědků Jehovových. Máme výsadu zvěstovat evangelium o tom, že Ježíš Kristus je Pánem slávy, je tím ukřižovaným, oslaveným Božím Synem, Pánem a Bohem. Samozřejmě narážíme na mnohé další biblické i organizační otázky.

Shrnutí citátů

V jaké situaci se nachází lidstvo?

Jsou nepřáteli **Kristova kříže** * Myslí na to, co je pozemské * Jejich koncem je zahynutí * Sláva je v jejich hanebnosti * Hanobí náš způsob života

Prostředky a postoje k účinnému zvěstování evangelia

Modlitba * Zvěstovat **Krista ukřižovaného a vzkříšeného** * Mluvit o **tajemství Kristově** * Oznamit tajemství evangelia * Hlásat slova * Dosvědčovat, že **Ježíš je Mesiáš** * Ukázat Ducha a moc * **Posvěcovat Krista** v srdci * Přípravenost k obhajobě * Postoj tichosti a bázně * Čisté svědomí * Dobrý způsob života

Cíle zvěstování evangelia

Světlo **evangelia slávy Krista**, jenž je obrazem Božím * Z temnoty ať zazáří světlo v našich srdcích * Aby osvítil lidi poznáním Boží slávy v **osobě Ježíše Krista** * Obrácení – odstranění závoje * Bůh dá pokání k poznání pravdy a proberou se z d'áblovy léčky * Aby i oni dosáhli **záchrany v Kristu** Ježíši spolu s věčnou slávou * Smíření s Bohem * Duch svobody * Boží moc a moudrost * Vždyť naše občanství je v nebesích, odkud také dychtivě očekáváme **Zachránce Pána Ježíše Krista**.

Víte, co jsem si několikrát uvědomil a co se jeví jako důležité? Vůbec netuším, zda některý rozhovor nebo alespoň jedna věta přinesly byt' jen nepatrné ovoce do myslí nebo srdcí těchto lidí.

Docela mě to znepokojuje a vede k přemýšlení, jak a co dál. Semínka možná ještě klíčí a v čase svém se něco nového narodí.

Věřím, že Kristovo evangelium má moc. Jedno zrníčko přináší mnohonásobné ovoce.

XV. STŘÍPKY OD STOJÁNKŮ

Zjistil jsem, že existuje jakési „ovzduší“ jednotlivých měst a obcí, jímž jsou Svědkové Jehovovi ovlivněni. Možná i oni sami svou přítomností ovlivňují některá místa, oblasti, v nichž působí. Uvádím jen několik situací při rozhovorech v našich městech. Proběhly i mnohé další, tyto mi ale zůstaly v srdci i mysli a byly pro mě inspirací.

Cílená strategie služby

Svědky Jehovovými jsem se začal cíleně zabývat především ve svém okolí kolem Havířova. Pak jsem postupoval dál do sousedních měst a také do Polska. Přemýšlel jsem o určité strategii služby Svědkům Jehovovým.

Horní Suchá

Ve své vesnici jsem vedl několik rozhovorů na ulicích i v rodinách. Měl jsem příležitost modlit se v nemocnici s bývalou Svědkyní Jehovovou. Poprvé v životě se modlila ke Kristu a prosila o odpuštění. Měl jsem dojem, který mi pak potvrdila při návštěvách doma, že prožila proměnu, kterou způsobilo toto osobní setkání s Kristem. Po krátké době ji nemoc přemohla a ona zemřela. Tehdy jsem si řekl, že stojí za to mluvit o Ježíši, a rozhodl jsem se v tom pokračovat.

Někteří členové její rodiny jsou aktivními členy Svědků Jehovových. Po mnohaletém odcizení se organizaci se vrátili zpátky.

V našem klubu „Velká náruč“ mám příležitost doučovat děti český jazyk. Na toto doučování dochází i pravnučka zmiňované paní. Navštěvuje třetí třídu. Na její dotaz, jaké je moje zaměstnání, jsem jí odpověděl, že jsem pastorem. Na to mi řekla: „Jehova zničí všechny kostely.“ Myslela tím církve. Na první pohled se to zdá zanedbatelné, ale uvědomil jsem si, že již malé děti u Svědků Jehovových jsou napájeny nenávisť vůči všemu, co je jiné než jejich víra.

Okolí Havířova

Zdá se mi, že nejtěžší „služba“ je doma, ve vlastní vesnici a v místech kolem Havířova. S mnohými Svědky Jehovovými jsem mluvil již několikrát. Už mě velmi dobře znají a někteří z nich už se mnou nechtějí hovořit. Jiní mě ale občas sami pozvou, abych se zastavil u jejich stojánku, což mě překvapuje. Jsem však přesvědčen, že to není proto, že mají stále naději, že mě získají do svých řad.

Podle občasných náznaků se mi zdá, že některé otázky z Písma je zaujaly a rádi by v rozhovoru pokračovali. Velice mě povzbuzuje, když při opětovném setkání, třeba i po několika měsících, mi někdo z nich řekne: „Stále na vás musím myslet, pamatuji si, o čem jsme tehdy mluvili.“

Nejčastěji je potkávám na Šumbarku u Alberta a v Centrum města u Cross – Cafe.

Svoje stálé místo mají také u obchodu „Labužník“. Jejich služba je v Havířově velmi intenzivní a věrná. Někdy jsem se přesouval z jednoho místa na druhé a pokoušel jsem se navázat rozhovor.

Havířov-Suchá

Každou sobotu stojí u ubytovacího střediska pro legální imigranty. Mnohokrát jsem s nimi hovořil. Když začali mluvit o jiných církvích a kritizovat je, tak jsem jim vyprávěl o rozdílu mezi nimi a třeba naší církví, sborem. Oni neustále jen stojí a nabízejí literaturu.

Jako sbor v Horní Suché již šest let zveme tytéž cizince na různé aktivity, a ty, kteří mají zájem, i na bohoslužby. Hrajeme si s jejich dětmi, učíme je český jazyk, stolujeme s nimi, zveme je do bazárku s oblečením, vyprávíme jim

o Kristu. Některé z nich jsme pokřtili, a dokonce se stali členy sboru. Takovým způsobem jsme oslovili imigranty asi ze třiceti osmi zemí.

Tento příběh jsem již vyprávěl několikrát ve stejném kontextu. Zdá se, že to je pro ně docela silné. Viděl jsem i slzy v očích žen, a některé řekly, že si toho velmi váží a že toto je opravdová Boží láska. Neměl jsem pocit, že v tomto případě to nemyslí vážně a že mi chtějí jen lichotit. Žel, reakce někdy byla taková, že Svědkové Jehovovi také pomáhají potřebným, ale jen těm ze svých řad. To pak byl většinou konec rozhovoru.

„Elánský projekt“

V posledním roce v závěru psaní knihy jsem se setkal u „Labužníka“ s paní, která mi nabídla kontakt na manžela, a po domluvě jsme se začali pravidelně scházet v kavárně v Elánu ke studiu Písma a k dalším rozhovorům. Vyprávěli jsme si o rodině, o našich sborech a o společnosti.

Podle mého názoru to byl velmi dobrý čas, příjemná atmosféra a dobrá vídeňská káva. Jeho manželka byla velmi přívětivá, milá žena. Celkem jsme se sešli asi sedmkrát. Pokaždé přišli spolu. Začali jsme evangeliem Jana 14. kapitolou. Když jsem se ptal, co budeme probírat příště, můj kolega vždycky řekl: „Zůstaneme u toho Jana.“ Tak jsme se tím probírali, diskutovali, někdy spolu souhlasili.

Velmi příznačné bylo, že většina textů o Kristu, které jsem citoval, byla jaksi bez povšimnutí. A odezva ponejvíce byla: „Proč Bůh postavil Adama do ráje?“ Je to samozřejmě další úniková fráze. To vás po několika rozhovorech se Svědky Jehovovými napadne. Proč neradi hovoří o Kristových slovech? Proč se tak často uchylují ke Starému zákonu? Takto jsme proklábosili asi čtrnáct hodin dohromady.

Před posledním setkáním mi bratr řekl: „Zdá se mi, že všechno stojí na tom, zda Ježíš Kristus je Bohem, nebo není.“ Rád jsem s ním souhlasil. Hlavním tématem mělo být tvrzení z knihy Zjevení „Já jsem Alfa a Omega“. Všichni tři jsme se shodli na tom, že to jsou Ježíšova slova ve čtyřech oddílech. Jen jeden se zřejmě vztahuje na Jehovu. Jeho odpověď zněla: „No a co, stejně jen Jehova je Všemohoucí Bůh, Ježíš je jen Mocný Bůh.“ To podle nich znamená, že není Bohem, jen jakýmsi Bohem, jenž není hoden, abychom na něj mluvili, slavili ho, děkovali mu. Reagoval jsem docela rázně: „Je mi líto, ale právě tato odpověď potvrzuje, že jste Ježíše vytěsnili zcela na okraj.“ To se jich docela dotklo a bylo zřejmé, že náš doposud příjemný projekt, který jsme

budovali celých čtrnáct hodin, se schyluje k závěru. Rozešli jsme se sice podáním ruky, ale bylo zřejmé, že jako většinou i zde se vše rozbíjí na Ježíši Kristu.

Tak jsem si připomněl Petrova slova: „On je kamenem pohoršení.“ Tak se zdá, že jsou nám známy asi tři skupiny lidí, kteří na slova o tom, že Ježíš je Božím Synem, Bohem, zvedají kameny obrazně, ale v jeho dobách i doopravdy (Farizeové a Zákoníci, Muslimové a Svědkové Jehovovi).

Po této kauze jsem prožil největší krizi a nesmyslnost služby těmto lidem. Musím přiznat, že mi trvalo několik týdnů, co jsem se na ně ani nepodíval. „Stojí, dobře jim tak, ať si stojí.“

Promyšlená strategie

Později jsem je začal záměrně vyhledávat a pravidelně plánovat schůzky. Bylo to více cílené a promyšlené. Přípravoval jsem také cestu po městech na Moravě i ve Slezsku v polské části. Několikrát se mi podařilo plány naplnit. „Covidová pandemie“ moje záměry ale ukončila, a také jejich pouliční a shromažďovací činnost.

Český Těšín

Tam jsem vedl mnoho rozhovorů na nádraží v podchodu nebo u hraničního přechodu, v několika případech v rodinách, občas v kavárně. Naše rozhovory byly často docela konfrontační. S některými z nich jsem hovořil několikrát.

Zdá se mi, že sbor Svědků Jehovových v Českém Těšíně má velmi důsledné a věrné služebníky, kteří brání učení Strážné věže vehementně a v několika případech i radikálně.

V paměti mi zůstal jeden rozhovor v rodině Svědků Jehovových. Rodiče mi sdělili, že se museli rozloučit se svojí již dospívající dcerou. To znamená, že byli nuceni s ní přerušit jakýkoli vztah. Ne pro hřích, ale pro jiné pochopení Písma, pro vyjádření vlastního pohledu na život. Smutný pohled v očích matky mi zůstane v paměti snad navždy.

Karviná

Tam jsem se skalními Svědky „bojoval“ mnohokrát. Setkal jsem se s přijetím a následným pokračováním rozhovorů v jejich rodině. Zároveň jsem cítil i odpor a nechuť zabývat se věcmi, v nichž se zřejmě necítili komfortně.

V době pandemie jsem byl potěšen telefonním rozhovorem a vzpomínkou na naše dialogy před mnoha měsíci. Náš rozhovor ještě pokračoval pozváním na „Památnou slavnost“ online. Po mém zhodnocení akce můj partner ukončil náš kontakt a zdůraznil, že v organizaci Svědků Jehovových je spokojený.

Ostrava

Hodně času jsem strávil s mými Svědky Jehovovými na svinovských mostech v Ostravě. Bývaly dny, kdy jsem měl několik rozhovorů po sobě. Jednou jsem zapomněl, že je mráz, a po několika hodinách stání na jednom místě jsem nedokázal udělat ani krok. Do rozhovoru jsem se ponořil natolik, že jsem zapomněl na čas, na okolí, na to, kde jsem a co tam dělám. Až jsem se toho sám vylekal.

Někdy zavládla velmi bojová, občas i příznivá atmosféra. Možná, že ta je celou dobu „nabitá“ neustálou každodenní přítomností Svědků

Jehovových na tomtéž místě. Občas zasvitla naděje, že nesvítí „jejich nové světlo“, ale že zasvitlo světlo Ducha svatého, který se dotýká i těch skalních, dlouholetých, zatvrzelých služebníků „jediné pravé organizace vedené Věrným a rozvážným otrokem“.

Je třeba pochválit Svědky Jehovovy za jejich strategické myšlení. Většinou stojí na nejvíce frekventovaných místech. V tomto případě na křižovatce vlakových a tramvajových spojů a u autobusových linek. Často tam stojí spolu dvě dvojice, a jak jsem pochopil z rozhovorů, jsou posílení členy z okolních měst („Metropolitní služba“).

Vzpomínám si na jeden rozhovor s mladým mužem. Měl u sebe Meziřádkový překlad Nového zákona. Několik veršů, které jsme studovali, bylo jasných jako slunce. Byly potvrzením, že Překlad nového světa není přesný překlad. Zavládlo veliké napětí, které by se dalo „krájet“. Bylo jasné, že můj kolega je dotčen a velmi zmaten. Náš rozhovor byl přerušen člověkem, který stál opodál a sledoval nás. Přistoupil k nám, vmísil se do rozhovoru, vnesl do něj chaos, a byli jsme u konce. Tuto „taktiku kontroly“ jsem prožil několikrát, a myslím, že někteří Svědkové Jehovovi si to ani neuvědomují, jiní to připouštějí cíleně. Později se o tomto „fenoménu“ ještě zmíním.

Nová Karolina

V posledním roce jsem často pobýval před obchodním centrem „Nová Karolina“ v Ostravě. Tam je „strážní místo“ Svědků Jehovových. Po celé dny stojí u svých stojánek. To místo mě i mého přítele, který má stejné zájmy jako já, přitahuje jako magnet. Na tomto frekventovaném prostoru jsem prožil moc pěkné a intenzivní rozhovory. Mezi námi jako by profukoval svěží větřík a bylo nám s těmito lidmi docela dobře. Je třeba znovu pochválit Svědky Jehovovy za strategické myšlení a plánování.

Bohumín

Vedl jsem rozhovory se ženami. Vždy jedna z páru byla aktivní, druhá méně. Byl to velmi zajímavý dialog. Znovu jsem získal pramínek naděje, že i Svědkové Jehovovi jsou schopni naslouchat a adekvátně reagovat, možná i trochu samostatně přemýšlet.

Další dvě ženy. Rozhovor se odvíjel podobným způsobem, ale začínal jsem otázkou o spasení. Tato oblast je pro ně uzavřena. Již vícekrát jsem se přesvědčil, že opravdu neznají Písmo ani základní příběhy, zvláště v oblastech jako jsou spasení v Kristu a působení Ducha svatého. Vymlouvají se, že by se museli doma připravit na další rozhovor. Když jsem nakonec vyprávěl o tom, jak mnozí křesťané dnes krmí hladové, pečují o sirotky, matky s dětmi..., zdálo se mi, že její tvář byla proměněna. V jejích očích jsem viděl slzy.

Orlová

Tam jsem také prožil mnoho hodin. Jedna mladší žena a starší muž. Jsem si jistý, že jsem již s ním vícekrát mluvil. Rozhovor neodmítali. Bylo to docela skvělé. Žena se po úvodním oťukávání a po rozhovoru o kázni mezi Svědky Jehovovými začala zajímat o konkrétní otázky spojené s vyznáváním a oslavou Kristova jména. Muže, který nám skákal do řeči a odváděl pozornost, několikrát usměřňovala slovy „počkej, počkej, mě zajímá, co ten pán říká“. Také jsem je ujistil, že se za Svědky Jehovovy modlím, aby jim Duch svatý ukázal Ježíše Krista.

Byl jsem pozván do jejich Sálu Království, kde jsem s jedním starším a jeho synem hovořil asi pět hodin.

Třinec

Byl jsem překvapen, jak tito lidé dokáží bojovat a obhajovat své argumenty za každou cenu. Po několika rozhovorech jsem si říkal, že jsem slyšel docela širokou a pestrou paletu názorů. Byl jsem svědkem nervózního třesu rukou a uklidňování ze strany partnera, i radikálních vyjádření a výsměchu na adresu jiných církví.

V Třinci jsem slyšel jednu větu, která mě docela zasáhla: „To je dobré, že Jehova bude s Ježíšem v nebi a že je neuvídím. Budu ráda žít na zemi, pečovat o svou zahradu a dům.“ Podobná vyjádření jsem zaslechl již vícekrát, ale ne až tak explicitně.

Nezasvěcený pozorovatel by se klidně mohl ptát: „Oč Svědkům Jehovovým jde doopravdy? Čemu obětují svůj čas a život? Vůbec netouží po Kristu ani po tom milovaném Jehovovi? Nebo jim jde o zahrádku, dlouhý život a pěkný dům? Jen o materiální věci? Ty však nejsou věčné, ale jen časné, jak to napsal apoštol Pavel²³⁵.“

²³⁵ 2. Korintským 4,18

Hranice – Teplice nad Bečvou

V době mého pobytu v lázních jsem potkal Svědka Jehovova staršího věkem. Zdálo se mi, že nebyl jen starší věkem. Choval se docela povýšenecky a aktivně prezentoval svá jednoznačná tvrzení. Dovolil jsem si zmínit se o tom, že jeho organizace je podobná římskokatolické církvi, která mezi Bohem a lidmi má papeže a Marii. Věrného a rozvážného otroka jsem k této hierarchii připodobnil. Podobalo se to útoku, který nemá s křesťanstvím nic společného. Bylo to docela hlasité a agresivní. Pohádali jsme se a museli se rozejít. Znovu jsem si uvědomil, že nelze ani náznakem sáhnout na Věrného a rozvážného otroka. Jsou na to velmi citliví a jejich úsměv a přízeň se rychle mění na nepřízeň a zlost.

Praha

Při rozhovorech v Praze jsem získal nové poznatky jejich chápání vlastního Překlada nového světa. Zdůvodňují ho tím, že v minulosti biblický text byl změněn, falšován autory, kteří měli zájem nepoužívat úmyslně slovo Jehova. Překladaelé Svědků Jehovových se snažili vrátit jméno na původní místo. „Nepůsobí tento postoj jako nedůvěra v autoritu Písma?“ Oni na tento argument nemají odpověď. Jen zdůrazňují, že jejich překladaelé jsou věrní a důvěryhodní, i když je neznají a anonymitu považují za vyjádření pokory.

Zdá se mi, že někteří jsou docela rádi ve společenství se mnou, i já se cítím docela dobře v těchto rozhovorech. Zároveň jsem právě tam prožíval zvláštní „duchovní zápasy“, překážky a problémy. Zjistil jsem, že modlitbou a vzýváním jména Kristova se prolamují „ledy“ v té pro nás neviditelné, ale reálné duchovní dimenzi.

Je zřejmé, že v hlavním městě se mezi Svědky Jehovovými nachází víc vysokoškolsky vzdělaných lidí. Někteří z nich byli velmi aktivní, až nepřátelští.

Zrovna v Praze jsem několikrát prožil pár zkušeností z oblasti „duchovního boje“. Tam jsem se intenzivněji modlil za otevření mysli Svědků Jehovových a vzýval jsem jméno Ježíše Krista nad nimi. Nabyl jsem jistotu, že naše rozhovory probíhaly v ovzduší přízně a porozumění. Jindy jsem vnímal zvláštní nepřátelství a útoky. Občas jsem prožil nepříznivé události, protivenství, „šťouchnutí“ a ohrožení.

I.P. PAVLOVA

Jsem přesvědčen, že ve službě, obzvlášť Svědkům Jehovovým, musíme počítat s nepřízní nikoli ze strany lidí, ale ze strany moci, která stojí proti nám a zároveň proti Ježíši Kristu. Bylo zřejmé, že moje obhajoba Krista jako Pána byla příčinou těchto zvláštních okolností a jevů.

Plzeň

Vzpomenu jeden případ ze západních Čech. Jeden z dvojice – starší pán, byl na začátku našeho rozhovoru velmi milý a vstřícný. Když jsem jen nenápadně „zaháknul“ o Věrného a rozvážného otroka, začal zvyšovat hlas, nadávat, a nakonec utekl. Zůstal stát asi sto metrů od nás a něco pokřikoval. V rozhovoru jsme pokračovali s mladším mužem z dvojice. Omlouval se mi za jeho chování.

Polsko

Cieszyn

V Cieszynie, ve stínu opravdové věže (Piastovské) jsem setkáním a rozhovorům také věnoval hodně času. Zdá se být základnou a baštou Svědků Jehovových. Většinou stojí u obchodního centra „Biedronka“ zároveň dvě dvojice. Někdy jsem mluvil ke všem najednou a oni se mnou diskutovali velmi aktivně. Někdy jsem se docela potil, nejen kvůli horku v létě, ale i v zimě. Takové rozhovory jsou velmi náročné, je to jako u křížového výslechu. Ale o kříži ani slovo.

Dále pak bývají na náměstí, u Galerie a u

hraničního přechodu. Opět platí, že strategicky to mají podchyceno velmi dobře.

Podařilo se mi navázat vztah se třemi mladými muži, zřejmě studenty. V rozhovoru jsme pokračovali v kavárně. Nakonec mi jeden z nich SMSkou poslal „vyznání víry“ své organizace a informaci, že nechce měnit svoji jedinou správnou víru žádným způsobem; je v ní velmi spokojen. Byl jsem překvapen. Nemluvili jsme přece o žádné změně víry. Přesto se cítil ohrožen a bránil se. Možná, že jsem „hodně tlačil na pilu“, až se vylekal a uzavřel se. Bylo mi to velmi líto.

Wodzisław

Vedl jsem velmi intenzivní rozhovor se dvěma ženami, zvláště s paní středního věku. Hovořila jak automat. Přesně formulovala myšlenky, které slýchávám velmi často. Nakonec obě vyjádřily spokojenost s tím, jak dodržují Boží slovo, jak jejich organizace je jedinečná a nikdo není jako oni. Jsou u vytržení, když mají v ruce Překlad nového světa. Jakékoli dotazy na nesplněná proroctví odmítají s tím, že nikdy nebylo nic předpověděno organizací, ale členové to špatně pochopili. Zdá se mi, že v rozhovoru nebyla jediná mezerka pro jinou myšlenku než pro ty jejich naprogramované.

Bielsko-Biala

Tam jsem zůstal na jednom místě asi pět hodin. Byl to docela dramatický boj se třemi páry postupně. Pochopil jsem, že i toto místo u řeky na pěší zóně je přesyceno přítomností Svědků Jehovových a jejich Strážné věže. Stojí tam denně od rána do večera kromě neděle pevně jako věž.

Tehdy jsem měl problém s očima a téměř jsem neviděl. Nedokázal jsem číst a měl jsem dojem, že mi nepřesně a zavádějícím způsobem citují text z Nového zákona o Kristu, který nese vše slovem Jehovovým (Židům 1). Správně je: svým vlastním slovem. Měl jsem pocit, že mě úmyslně chtěli vyvést z rovnováhy. Nakonec jsme se rozešli jako přátelé.

Ustroń

Tam jsem již hovořil se Svědky Jehovými mnohokrát. Stojí na otevřeném prostoru, kde prochází spousta lidí, lze říct na kolonádě. Připomíná to Areopag v době apoštola Pavla. Jsou tam turisté z celého Polska. Zastavují se a naslouchají rozhovorům.

Zdají se „skalní“, neústupní. Přesto jsem se v některých otázkách setkal s přijetím a se zájmem věci prostudovat a opět se setkat. Rozhovory ale zároveň vyznívaly docela konfrontačně.

Warszawa

Ve Warszawě jsem se dva roky po sobě setkával s docela tuhým odporem. U stojánek stály většinou ženy, na jednom místě někdy i dvě dvojice najednou. Rozhovory byly většinou nepříznivé, v konfrontačním duchu.

Nedávno jsem se z jednoho svědectví dozvěděl, že právě místo u Hlavního nádraží je rezervováno pro schopné členy organizace, kteří jsou již na určitém vyšším stupínku služby na plný úvazek. Při každém rozhovoru se mi zdálo, že své pozice ženy bránily velmi urputně.

Świnoujście

Ve Świnoujściu, v době mých dovolených s rodinou, jsem prohodil docela hodně času. Rozhovory byly pestré a zajímavé. Někdy reagovali se zájmem a kladli otázky ohledně mé osobní víry i biblických rozdílů v našem učení. Byl jsem pozván do jejich Sálu Království. Většinou stojí na frekventované křižovatce v přístavu trajektů blízko vlakového nádraží.

Při jednom rozhovoru mi dva muži sdělili, že „pokud Duch svatý je osobou, tak věří tomu, že mě k nim poslal, abychom dnes vedli tyto rozhovory“. Nakonec se připojili a vyznávali spolu se mnou, že „Ježíš Kristus je Pán“. Vnímali jsme se jako přátelé. Byl jsem velmi šťasten. Velmi rád bych se s nimi znovu setkal.

Po velmi pěkném a dlouhém rozhovoru s mladými lidmi jsme si naplánovali další schůzku za několik dní. Až později jsem si uvědomil, že při našem plánování vedle nás stáli jejich starší, kteří je přišli střídat. Náš rozhovor slyšeli. Schůzka se samozřejmě neuskutečnila. Docela dlouhou cestu z pláže a pak trajektem po moři jsem vážil zbytečně. O to ale nešlo, byl jsem na dovolené a času jsem měl dost. Bylo mi to ale velmi líto, a tehdy jsem si kladl otázku ohledně smyslu rozhovorů s těmito lidmi.

Bydgoszcz

V rámci konference pro bývalé Svědky Jehovovy jsem se vypravil na náměstí do centra města. Byl jsem nabit energií z konference a chtěl jsem ji využít prakticky. Samozřejmě že stáli na svém místě. Byl to velmi příznivý, nádherný rozhovor, u něhož jsme se navzájem představili a oslovovali se jmény. Pěkné prostředí uprostřed parku na mostě nad řekou. Už samotné okolí působilo jaksi „spirituálně“. Cítili jsme se jak na Nové zemi.

Dodnes mi zůstala v paměti slova paní ve středním věku: „Já vím, že se kdysi Badatelé Bible modlívali ke Kristu a uctívali ho i v písních.“ Ale kolem roku 1935 svým členům oznámili, že se nemohou podílet na oslavě Krista. Přišlo „nové světlo“ a jejich druhý prezident organizace Rutherford všem Svědkům zakázal modlitby ke Kristu. Zdálo se mi, že vyjádřila dokonce lítost nad současnou praxí Svědků Jehovových.

I další myšlenky v rozhovoru byly neseny v „duchu přízně a přijetí“. Na cestě domů jsem se rozhodl, že chci pokračovat ve službě Svědkům Jehovovým více cíleným způsobem a postupně navštěvovat další polská i naše města.

Katowice

Když jsem v létě 2022 cestoval na konferenci bývalých Svědků do Bydgoszczy, tak jsem na nádraží v Katowicích při čekání na další spoj uviděl dvě dvojice. Bylo právě období pokračující války na Ukrajině, na nádražích a ve vlacích byla spousta dobrovolníků a imigrantů. Kdekdo se snažil pomáhat, ale Svědkové Jehovovi jen stáli a čekali se svými JW.ORG. Ptal jsem se jich, na koho čekají. „Na naše bratry z Ukrajiny,“ zněla odpověď. Na moji otázku, proč jen na bratry, když Ježíš pomáhal všem bez rozdílu, jsem dostal překvapivou odpověď, kterou zde nechci zmiňovat ani rozvádět. Pokračovali jsme rozhovorem o novém narození. Můj partner mi vyznával, že na to téma již nemluvil ani o něm nepřemýšlel asi deset let. Vyjádřil jsem svůj údiv nad tím, že ho otázka života a smrti nezajímá. Slíbil mi, že se na to podívá a prostuduje si to. Celý rozhovor

probíhal v příznivém duchu, až jsem si říkal, že po té dlouhé „covidové přestávce“ se asi něco v jejich srdcích změnilo ohledně vstřícnosti a otevřenosti.

Łódź

Koncem roku 2023 se mi splnil ještě jeden sen z oblasti mé služby Svědkům Jehovovým. Zúčastnil jsem se skvělé konference v malém městě Zgierz, pár kilometrů od města Łódź v Polsku. Program byl naplněn osobními svědectvími bývalých Svědků Jehovových. Vyprávěli o tom, jak prožili probuzení, jak se jich dotkl Ježíš a jak mu nyní slouží a uctívají ho. Mnozí z nich se snaží oslovit své bratry a sestry. Samozřejmě je to téměř nemožné, ale zdá se, že u Boha je všechno možné. I další se otevírají evangeliu a vycházejí na svobodu. U stolu jsem hovořil s jedním mladým mužem. Stále ještě je v organizaci, ale je mu zřejmé, že některé věci „nehrají“, nejsou v souladu s Písmem i obnovujícím se rozumem. Vypadal jako by se probouzel ze sna. Znova jsem byl utvrzen v tom, že stojí za to i nadále se těmito lidem věnovat a sloužit jim.

Při zpáteční cestě jsem se rozhodl, že se porozhlédnu po městě a pohledám Svědky Jehovovy někde na rohu ulice. Mám informaci, že právě v tomto městě je početná skupina této organizace. Nepodařilo se mi to. Kus cesty jsem prošel křížem krážem a pak jsem jel tramvají na nádraží. Když jsem trochu zklamán vyjížděl autem z parkoviště, abych se vydal na cestu domů, cítil jsem nutkání znovu zaparkovat a obejít centrum města. Na rohu ulice stály tři ženy. I když se rozhovor nevyvíjel podle mého očekávání, byl jsem moc rád, že jsem poslechl vnitřní „hlas“ a mohl jsem i v tomto městě zasévat zrníčka Kristova evangelia mezi Svědky Jehovovými.

DILEMA

Má cenu komunikovat?

- ❖ Navzdory osobní i biblické inspiraci se někdy sám sebe ptám, zda moje služba Svědkům Jehovovým má vůbec cenu.
- ❖ Není to jen ztráta času, který bych měl raději věnovat jiným oblastem služby nebo své rodině?
- ❖ Nejsou to jen mé vlastní iluze, že se v jejich životech může něco změnit?
- ❖ Nevytvářím si jen „vzdušné zámky“?

Někteří moji přátelé po několikaleté službě Svědkům Jehovovým odešli z ní se slovy, že to opravdu nemá cenu, s určitou dávkou zklamání a frustrace.

Je to vůbec možné?

„Je známou skutečností, že zvláště pro ty, kdo přijmou pozemskou církevní autoritu jako směrodatnou, je poměrně snadné odmítnout cokoli, co je v rozporu s touto autoritou. Nezáleží přitom na síle biblických textů, na přesvědčivosti logických argumentů, na důkazech samotných – vše se dříve nebo později zamítá s odvoláním na zvláštní pověření dané náboženské autority, která je v očích svedeného jediným měřítkem pravdy. Ve skutečnosti velká většina Svědků Jehovových zamítne všechny důkazy a svědectví z Písma ještě dříve, než je vyslechne – protože jejich vedení

rozhodlo, že je mají odmítnout. Ti, kdo se takovému vedení podřizují, jsou oloupeni o svobodu vlastního rozhodnutí, zda je daná informace pravdivá nebo mylná, užitečná nebo škodlivá. ²³⁶

Navzdory pochybnostem

Zdá se mi, že za celou dobu jsem již několikrát probral téměř všechny otázky, které jsou pro ně živé a aktuální. Prožíval jsem také mnoho radosti, ale i frustrace, a po krátké době jsem v rozhovorech pokračoval. Opravdu jsem cítil, že je mám rád a že mi na nich záleží. Stále to považuji za Boží milost a zvláštní povolání v mé službě.

Jen argumenty neplatí

Stále více jsem přesvědčen, že argumentovat jen biblickými verši nestačí. Svědkům Jehovovým jsem dával k dispozici vlastní i cizí studia Písma, i na základě řeckého textu, mnoho citátů, ale nakonec jsem velmi často slyšel argument: „Ježíš přece řekl, že Otec je větší než on.“ Toto se opakovalo mnohokrát. A tak si stále více uvědomuji, že nejsem schopen nikoho oslovit nebo přivést k Ježíši. To může učinit jen Otec ve své lásce. On přivádí každého z nás ke svému Synovi (Jan 6,44).

Já to nedokážu „vyargumentovat“. Budu i nadále citovat Písmo a hovořit nebo psát, ale možná již s jiným přístupem. Učím se tedy víc důvěřovat Kristu, který zná srdce lidí, jimž sloužíme, a jen on sám je otvírá, a nás si používá jen jako své nástroje, abychom to jeho slavné jméno vyznávali...

Obecná motivace – Proč je nenechám žít?

Na mé polici s knihami leží jedna kniha s titulem **Žij a nech žít**. Několikrát jsem o tomto názvu knihy přemýšlel v souvislosti s mou aktivní službou mezi Svědky Jehovovými.

Párkrát mi řekli, jako by mi vyčítali, „proč chodím za nimi a ne za jinými lidmi“.

Podobné diskuse jsem vedl s některými mými přáteli.

- ❖ Je správné polemizovat se skupinou lidí, kteří mají tak radikální a protikřesťanské názory jako Svědkové Jehovovi?
- ❖ Je to vhodné?
- ❖ Neměli bychom je nechat žít a nestarat se o ně, ať si dělají a hlásají, co chtějí?

Neplatí to za všech okolností

Nechat žít je moc pěkné a hluboké rčení, ale nemůže platit za všech okolností. Když rodina, jednotlivec nebo skupina lidí žije podle svých představ, kultury a zvyků, ale přitom nikomu nepřináší újmu ve vztazích nebo na zdraví, nechme je žít. Náš postoj je přitom demokratický, příznivý, lidský, přejný, správný.

²³⁶ R. Franz, *Hledání křesťanské svobody*, s. 25

Pokud se dějí kolem nás věci nekalé, násilné, protiprávní, protispolečenské, které zraňují zúčastněné osoby nebo působí újmu na psychickém nebo fyzickém zdraví, nemůžeme je nechat jen žít. Pokud to necháme jen tak, jsme lhostejní a podle práva jsme vinní, pokud kvůli naší netečnosti dojde k ublížení jinému člověku.

Když na ulici leží zraněný člověk bez pomoci a my jsme svědky události, nemůžeme ho nechat jen tak. Musíme zasáhnout, protože v opačném případě se proviníme proti zákonu a lidskosti kvůli neposkytnutí pomoci.

Pokud víme, že v našem sousedství se děje domácí násilí, slyšíme odtud pláč dětí, hádky rodičů a křik, jsme povinni je nenechat jen žít, ale vhodným způsobem zakročit. Pokud dojde k nějaké újmě nebo nehodě, můžeme být obviněni nebo dokonce potrestáni.

To se mě netýká

Synonyma slova lhostejný jsou například: netečný, pohodlný, bezcitný, apatický, nemající zájem. Když se zamyslíme nad významem těchto slov, uvědomíme si, že v některých situacích nechat jen žít bez adekvátní reakce je neetické, až odsouzeníhodné nebo trestné. Možná, že to je problém v naší společnosti, že jako lidé jsme někdy apatičtí vůči křivdě, vůči nespravedlnosti. Nemáme zájem, když jsme požádáni o pomoc, raději otočíme hlavu a projdeme kolem bez povšimnutí.

„Nenechat jen žít“ je posláním pedagogiky, zdravotnictví, výchovy, soudnictví, policie, úřadů. Všechny tyto složky ve společnosti určují, usměrňují, jak nejen žít, ale spokojeně žít, uchovat život, přežít. Přesto že vyznáváme principy demokratického státu, víme, že bez této korekce, usměrnění, bychom nemohli pokojně a bezpečně žít.

Když určitá skupina osob veřejně propaguje své učení nebo program bez násilí a pokusu ovládat, podporují svobodné vyjadřování bez zásahu zvenčí. Jsem pro svobodu slova a propagaci názorů v maximální míře. Stavím se proti plošnému zákazu působení organizace Svědků Jehovových v Rusku.

Pokud daná náboženská nebo politická skupina kromě učení zasahuje prakticky proti lidským a dětským právům, dle mého názoru je to nesprávné. Je důležité o tom mluvit, psát a pokusit se pomoci lidem, kteří se nacházejí uvnitř skupiny. Většina z nich si nebezpečí zneužití, klamu a ohrožení z důvodu případné „kontroly mysli“ neuvědomuje.

Jsou Svědkové Jehovovi takto ohroženou skupinou? Jsem přesvědčen, že po přečtení této knihy dokážeme pochopit, kde je problém, pokud nějaký vůbec existuje.

Je možné také rozpoznat, zda služba některých lidí a jejich snaha oslovit, pochopit, nastínit problém, ukázat případné východisko je správná nebo nikoli. Zda je to jen manipulace, placení stejnou mincí, snaha dokázat svoji pravdu za každou cenu, vyhrát polemiku, mít dobrý pocit z vítězství nad náboženským soupeřem.

Rád bych ponechal na čtenáři, aby sám posoudil, zda snaha „nenechat jen žít“ je správná, etická a legitimní.

XVI. ZÁVĚR

Na závěr knihy, po studiu těchto uvedených faktů se naskytá ta nejdůležitější otázka: „Budou Svědkové Jehovovi spaseni – budou mít společenství se svým Jehovou a Ježíšem Kristem na věky?

Pokusím se o vyjádření shrnutí této odpovědi na základě jednoho religionisty, Písma a mého osobního názoru.

❖ *„Všelijak si to na světě komplikujeme, podléháme nelogickým a nepoučeným interpretacím Písma, necháme nad sebou panovat spíš lidskou církev nebo jakoukoli jinou organizaci než samotného Boha, a třeba kvůli tomu i přicházíme o plné společenství s Ježíšem a Duchem svatým, kazíme si vztahy, ubližujeme tělu a tak dál, ale spaseni jsme z milosti, ne kvůli dobré teologii ani dobrému způsobu života. Tu milost potřebujeme všichni stejně. Budu-li pozván do nebeského království, určitě se tam se Svědky setkám.“²³⁷*

❖ Můj pohled je, že nevím, zda se se Svědky Jehovovými setkám.

Existují totiž jen dvě možnosti místa na věčnosti pro lidstvo. Život, nebo smrt. Společenství s Bohem a Ježíšem, nebo odloučení na věky.

Oni se ani nechtějí s Jehovou a Ježíšem setkat. Pro ně je důležité žít navěky na nové zemi!

Bůh nebude nikoho násilím k sobě brát.

Nakonec to je logické, když po celý život s Ježíšem nemluví, nemají s ním vztah, tak jak by mohli s ním navázat kontakt až na věčnosti? To Písmo vylučuje.

Mnohokrát jsem slyšel: „Do nebe nechci, co bych tam asi dělal?“ Mají za to, že jsou součástí velikého zástupu, ale silou se brání tomu, že by ten snad měl být v nebi, před Božím trůnem ve společenství s Bohem a Kristem. Přece počítají s tím, že Krista již nikdy nikdo neuvidí, a jsou spokojeni.

Existuje rčení „bát se jako čert kříže“. Víme, o kom je řeč. Svědkové se také velmi bojí kříže, ale i nebe, společenství s Kristem. Jim stačí jen „podnoží“ Boha. Tam umísťují velký zástup a v něm sebe.

Písmo nepočítá s tím, že na věčnosti budou tři varianty přebývání lidí po smrti. Budou jen dvě.

Není důležité, co chtějí Svědkové a jaké mají představy, ale to, co nám Bůh velmi zřetelně ukazuje v Písmu. A on se opravdu nebude radit a plánovat s Věrným a rozvážným otrokem, jak to zaznívá v některých argumentech Strážné věže nebo v jejích knihách.

²³⁷ Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th.D.

❖ Dvě brány a dvě cesty

„Vejděte těsnou branou, protože **široká je brána a prostorná cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kteří jí vcházejí. Jak těsná je brána a cesta zúžená, která vede do života, a málo je těch, kdo ji nalézají!**“ (Matouš 7,13–14)

Neexistuje žádný meziprostor – ráj na zemi na věky pro Svědky Jehovovy!

❖ Dva způsoby myšlení

„Myšlení **těla** znamená **smrt**, myšlení **Ducha** život a pokoj.“ (Římanům 8,6)

Neexistuje žádné „mezimyšlení“ podle Organizace Strážné věže vycházející z Písma!

❖ Dva postoje víry

„Kdo v něho **věří, není souzen**, kdo však **nevěří, již je odsouzen**, protože neuvěřil ve jméno jediného Syna Božího.“ (Jan 3,18)

❖ Dvě možnosti trávení věčnosti – trápení, soud, nebo život věčný.

„A tito půjdou do **věčného trápení**, ale **spravedliví do věčného života**.“ (Matouš 25,38)

„Nedivte se tomu; **vždyť přichází hodina**, v níž všichni, kteří jsou v hrobech, uslyší jeho hlas a vyjdou. Ti, kdo činili dobře, budou **vzkříšeni k životu**, a ti, kdo jednali zle, budou **vzkříšeni k soudu**.“ (Jan 5,28–29)

Ani zde není uvedena žádná třetí výjimečná skupina!

❖ Dvě knihy

„A uviděl jsem mrtvé, velké i malé, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Byla otevřena i jiná kniha, to jest kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých skutků, zapsaných v těch knihách. A moře vydalo mrtvé, kteří v něm byli, i Smrt a Hádes vydali mrtvé, kteří v nich byli, a každý byl souzen podle svých skutků. A Smrt a Hádes byli uvrženi do ohnivého jezera. To je ta druhá smrt: ohnivé jezero. A kdo nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.“ (Zjevení 20,12–15)

Písmo neuvádí žádné výjimečné místo pro pobyt Svědků Jehovových!

„Ať se vaše srdce nechvěje. **Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce jsou mnohé příbytky. Kdyby nebyly, řekl bych vám to. Neboť vám jdu připravit místo. A odejdu-li a připravím vám místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.**“ (Jan 14,1–3)

„**Otče, chci, aby i ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mne miloval před založením světa.**“ (Jan 17,24)

Je potřeba jasně zdůraznit, že tato slova nejsou řečena jen dvanácti učedníkům, ale všem učedníkům, kteří jejich prostřednictvím uvěřili v Krista. Pokud Ježíš ještě nepřišel, to znamená, že stále ještě připravuje místa v nebi pro své učedníky.

Jiné děti budou také se svým Otcem. Jiná varianta není.

Není neutrální možnost – ráj na zemi navěky.

❖ Kam se řadí Svědkové Jehovovi?

Svědkové Jehovovi přijali do svého života jiného Boha, Ježíše, ducha i evangelium.

„Ale bojím se, aby snad tak, jako had svou vychytralostí svedl Evu, nebyla porušena i vaše mysl a neodvrátila se od upřímné a čisté oddanosti Kristu. Neboť když někdo přichází a hlásá jiného Ježíše, než jsme hlásali my, nebo když přijímáte jiného ducha nebo jiné evangelium, než jste přijali, klidně to snášíte.“ (2. Korintským 11,3–4)

Jiný Bůh

V novinách *The Jamestown Evening Journal* ze 6. srpna 1910 se Russell vyjádřil následovně: „Poté, co jsem se zbavil křesťanství, **vzývám neznámého Boha, hledám Boží zjevení.**“

V knize *Svědci Jehovovi v Božím plánu* se dočítáme, že Russell dychtil zvědět všechno, co Bůh učil, a to bez ohledu na to, odkud se to dozvídal.²³⁸

Odhození křesťanství

*„Společnost Strážná věž došla nyní do bodu, ve kterém se už nemohla zastavit. Přišel čas shodit křesťanský plášť, pod kterým se tak dlouho maskovala. Bylo to nyní dokonce nutné k získání dalšího úspěchu mezi nespokojenými křesťany a v budoucnu mezi pohany nenávidějícími křesťanství. Společnost Strážná věž usoudila, že „**jediné jméno dané lidem, skrze které můžeme být spaseni**“ se nyní stalo překážkou na cestě postupu společnosti „Nového světa“.*

Takové cíle jako je vnucování své nauky všem lidem a dobytí vlády nad světem, vyžadovaly univerzální název. Bylo k tomu použito Božího jména Jehova – odtud Svědkové Jehovovi.“²³⁹

Jiný Ježíš

Ježíš Svědků Jehovových je jiný, než ho známe z Písma. Je oslaben, oloupen o atributy, vlastnosti, působení, které mu vzali a určili Jehovovi až ve 237 textech v Novém zákoně, jak jsme se mohli dočíst ve stati o Písmu, Božím jménu a Ježíši Kristu. Zdá se, že velkým problémem je, že Ježíš pro ně není prostředníkem mezi Bohem a jimi. Podle Písma je pro všechny věřící, ale oni se z jeho prostřednictví sami oddělili. Poslouchají více lidí než Boha.

*„Je totiž jeden Bůh, jeden je také **prostředník** mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, který dal sám sebe jako **výkupné za všechny**, jako svědectví ve svůj čas.“ (1. Timoteovi 2,5–6)*

²³⁸ V německé verzi *Die Zeugen Jehovas in Gottes Vorhaben*, 1960, s. 18

²³⁹ J. W. Schnell, *Třicet let otrokem strážné věže*, s. 19

Svědkové si sami vytvořili svého falešného Ježíše. Menšího, stvořeného boha podle vlastních představ, který je jaksi podřízen Věrnému a rozvážnému otrokovi. Na pozorovatele to působí, že Ježíš je v zajetí Strážné věže. Potřebuje osvobodit, pokud mu to bude dovoleno.

Jiný Duch

Ve skutečnosti žádný Duch, jen nějaká činná síla. **Svědkové neznají Ducha svatého, ani ho nemají.**

„Vy však nejste v těle, ale v Duchu, pokud ve vás vskutku Duch Boží přebývá. **Jestliže však někdo nemá Kristova ducha, ten není jeho.** Je-li však Kristus ve vás, je sice tělo mrtvé kvůli hříchu, ale duch je živý kvůli spravedlnosti. Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak ten, který vzkřísil Ježíše Krista z mrtvých, oživí i vaše smrtelná těla skrze svého Ducha, který ve vás přebývá. **Jestliže žijete podle těla, je vám souzeno zemřít; jestliže však Duchem usmrcujete činy těla, budete žít. Neboť všichni ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou Boží synové. Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!**“ (Římanům 8,9–15)

Bez Božího Ducha je lidem souzeno zemřít!

Není zde žádný život na nové zemi, jen smrt.

❖ **Podle jakých kritérií Svědkové Jehovovi čekají na život v ráji?**

JINÝ KŘEST

Zneužití křtu ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého

Několikrát měnili křestní formulaci.

Křestní otázky:

1. Činil jsi na základě oběti Ježíše Krista pokání ze svých hříchů a zasvětil ses Jehovovi, abys konal jeho vůli?

2. Uvědomuješ si, že svým zasvěcením se Bohu a křtem dáváš veřejně najevo, že se stáváš Svědkem Jehovovým a že se **připojuješ k organizaci, kterou Bůh vede svým duchem**?²⁴⁰

²⁴⁰ Svědkové Jehovovi, *Organizovaně sloužíme Jehovovi*, s. 209

„Tento křest v sobě zahrnuje to, že budeme s duchem spolupracovat a nebudeme dělat nic, co by bránilo jeho působení mezi Jehovovým lidem. Tak uznáváme věrného a rozvážného otroka a spolupracujeme s ním.“²⁴¹

JINÁ PAMÁTNÁ VEČEŘE

Apoštol Matouš, který byl očitým svědkem této události, později napsal: „Ježíš vzal chléb, a když vyslovil požehnání, rozlámal jej, dával jej učedníkům a řekl: ‚Vezměte, jezte.‘“ (Matouš 26,26) Musel to být tentýž nekvašený chléb, který se používal při Pesachu. (Exodus 12,8; Deuteronomium 16,3) Jaké víno měl Ježíš při Pesachu a jaké víno je možné použít při Památné slavnosti?

Matoušova zpráva pokračuje: „[Ježíš] vzal pohár, a když vzdal díky, dal jim jej a řekl: ‚Pijte z něho vy všichni.‘“ (Matouš 26,27) Ježíš skutečně držel pohár červeného vína. Nejednalo se o čerstvou hroznovou šťávu, protože vinobraní proběhlo dávno předtím. K prvnímu Pesachu v Egyptě víno nepatřilo. Součástí této slavnosti se stalo až později. Ježíš proti tomu nic nenamítal, a dokonce ho pak sám použil při Pánově večeři. Křesťané jednají podle jeho vzoru.

Apoštol Pavel jasně ukázal, že Pánovu večeři měli slavit nejen apoštolové, ale všichni křesťané. Spoluvěřícím v Korintu napsal: „Přijal jsem totiž od Pána to, co jsem vám také předal, že Pán Ježíš ... vzal chléb, a když vzdal díky, lámal ho a řekl: ‚To znamená mé tělo, které je ve váš prospěch. Stále to čiňte na mou památku.‘“ (1. Korintským 11,23–24) V souladu s těmito slovy se každý rok scházíme, abychom si tuto událost připomněli, a proto nás zajímá, jaký význam chléb a víno mají.

Řečník přečte biblickou zprávu o tom, jak probíhala první Památná slavnost. Například v Matoušově evangeliu se uvádí: „Ježíš vzal chléb, a když vyslovil požehnání, rozlámal jej, dával jej učedníkům a řekl: ‚Vezměte, jezte. To znamená mé tělo.‘“ (Matouš 26,26)

Chléb a víno při Památné slavnosti přijímají pouze ti, kdo budou s Kristem vládnout v nebi. Všichni ostatní proto talířek s chlebem a pohár s vínem pouze podají svému sousedovi. (Přečti

²⁴¹ Strážná věž, 1. února, s. 18, odst. 20

Lukáše 22,28–30; 2. Timoteovi 4,18) Přestože většina křesťanů symboly nepřijímá, je důležité, aby se Pánovy večere zúčastnili. Dávají tím totiž najevo, že si Ježíšovy oběti váží.

„Mít přímý podíl (přijímat symboly) mají jen Kristovi učedníci, kteří jsou ve smlouvě s Kristem. To se netýká nás, my jsme pozorovatelé. Jako na svatbě. Jsme jen svatebními hosty, kteří se radují s ženichem a nevěstou.“

Tato ilustrace pochází ze *Strážné věže*. Všimněte si, že v textu je citováno správně, že Ježíš řekl u poslední večere „**Jezte a pijte z něho všichni**“. Mají přijímat všichni křesťané. Dokonce na ilustraci pijí z nádoby. O pár řádků dál píše, že nikoli, oni se jen dívají na chléb a víno.

Je zřejmé, že i zde se Věrnému a rozvážnému otrokovi podařilo okrást své členy o největší Kristovo požehnání. Mají zákaz přijímat chléb a víno, a ještě se tím chlubí a zvou na Památnou slavnost jiné. Tím demonstrují veřejně, jak jednájí proti Písmu a proti Kristu.

Z druhé strany mají pravdu v tom, že přijímají jen ti, kteří jsou ve smlouvě s Kristem a budou s ním v nebi. Další otázka zní:

- ❖ Proč nemají nebeskou naději?
- ❖ Proč ji nepřijímají?
- ❖ Proč nehledají společenství s Kristem?
- ❖ Proč milují a poslouchají více člověka než Boha?

Není jim dáno „stolovat“ s Kristem opravdově

Nakonec ještě ta jejich radost, kterou prožívají při sledování chleba a vína. Protože nikdy jim nebylo dáno ani povoleno „stolovat“ s Kristem opravdově, tak jak to řekl: „Jezte a pijte všichni. Toto jest mé tělo a moje krev.“ Rozlomil chléb a podával i víno.

K čemu je chléb, když ho nemohou jíst?

K čemu je normální chléb? K jídlu. Proč bychom měli péct nejlepší chléb a jen se na něj dívat, obdivovat ho, podávat dalším a nejíst ho? Časem bychom zemřeli.

Pohrdání vůči hostiteli?

Představte si situaci, že vás někdo pozve do prvotřídní restaurace, vy si vyberete jídlo a on vše zaplatí. Číšník donese před vás velmi chutně vypadající pokrm a dovolí vám se na něj podívat, přivonět k němu, a pak ho odnese zpátky do kuchyně. Nebylo by to nesmyslné a šílené?

Právě podobnou situaci Svědkové Jehovovi prožívají každý rok. Společenství u chleba a vína, k němuž Kristus až dodnes zve své děti, si nechali ukrást svým Věrným a rozvážným otrokem z Warwick. Podívají se na to a podávají to dál. Je to neuvěřitelné. Jakou to má hodnotu, co to znamená? Ježíš řekl „jezte a pijte“, a oni říkají „nejezte a nepijte“, jinak bude s vámi zle. Ježíš řekl „pojďte ke mně všichni“, a oni říkají „ne, k němu nechodte, on toho není hoden“.

Stejně tak Památná večeře bez osobního zapojení podle Kristových slov může být urážkou pro Syna i jeho Otce v nebi. Podle praxe Svědků Jehovových i podle logického uvažování nemá žádný význam. Jen když jíme a pijeme duchovně, v případě Večeře Páně i fyzicky. Tak jak řekl Kristus a ukázal nám to názorně. Zároveň řekl, že touží po společenství s námi – svými učedníky. Svědkové netouží po společenství s ním, neposlouchají ho, nepřijímají a nevyjadřují mu díky a radost.

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a bude vzkříšen“

Jan 6,51–58: „*Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdo jí z tohoto chleba, bude žít na věčnost. A chléb, který já dám za život světa, je mé tělo. Židé se hádali mezi sebou a říkali: ‚Jak nám tento člověk může dát k jídlu své tělo?‘ Ježíš jim tedy řekl: ‚Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a nebudete-li pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev je pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji skrze Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude žít skrze mne. Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne jako vaši otcové jedli manu, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít na věčnost.‘“*

Kristovo slovo o chlebu a vínu pohoršuje

Jan 6,59–61: „*Toto řekl, když vyučoval v synagoze v Kafarnaum. Mnozí z jeho učedníků, když to uslyšeli, řekli: ‚To je tvrdá řeč. Kdo to může poslouchat?‘ Ježíš v sobě věděl, že jeho učedníci na to reptají, a řekl jim: ‚To vás pohoršuje?...‘“*

První křesťané jedli chléb a pili víno, současní křesťané také

Zrovna dnes, v době pandemie jsme s miliony křesťanů na zemi prožívali Večeři Páně. Ve svých rodinách u stolů. Stejně jako první křesťané, i my jsme „lámali chléb“ a pili víno. Prožívali jsme velikou radost a vděčnost. Ježíš nás vykoupil, očistil od hříchů, narodili jsme se znovu, naplnil nás svým Duchem, jsme s ním ve smlouvě. Máme život věčný a vzkřísí nás v poslední den. Zůstáváme

v něm a on v nás. Tuto radost a požehnání si dopřáváme několikrát do roka. Zatím doma, až bude možnost, tak v modlitebně. Stojí to za to.

JINÉ EVANGELIUM

Strážná věž připouští, že její „evangelium“ není totéž evangelium, které po celou historii káže křesťanstvo.

„... porovnat způsob, jak náboženské systémy křesťanstva během všech staletí kázaly evangelium o království, se způsobem, jak to dělají Svědkové Jehovovi... Není to jedno a totéž.“²⁴²

„Evangelium“ Společnosti je evangeliem víry a skutků. Vyučuje, že ke spasení jsou nutné čtyři podmínky:

1. „... přijímat poznání... o Bohu a o Ježíši Kristu.“
2. „... poslouchat Boží zákony, ano, přizpůsobit svůj život biblickým morálním požadavkům.“
3. „... spojit se s Božím sdělovacím prostředkem, jeho organizací..., musíme se s touto organizací ztotožnit a sloužit Bohu jako její součást.“
4. „... připojit se [k Boží organizaci] s věrností.“²⁴³

„Nyní svědectví ještě obsahuje pozvání, aby lidé přišli k Jehovově organizaci a získali záchranu.“²⁴⁴

„Nyní by měl každický člověk na zemi svými skutky usilovat o získání odměny věčného života. Usiluješ?“²⁴⁵

„Když přijmeme toto pozvání, musíme být připraveni činit to ‚stále‘, ne snad proto, že by sebezapírání přinášelo nějakou zvláštní zásluhu, ale protože jediná chvilková nerozvážnost, jediné selhání zdravého úsudku může zmařit všechno, co se dosud vybudovalo, a může dokonce ohrozit naše věčné blaho. Duchovní pokrok obvykle postupuje dost pomalu, ale jak rychle může být zmařen, jestliže nejsme neustále ve střehu!“²⁴⁶

Jejich evangelium je opravdu naprosto jiné. Lze říct, že je to evangelium nezasloužené milosti, ale zároveň skutků a zákona. Je nedosažitelné pro kohokoli.

²⁴² Strážná věž, 1. dubna 1982, s. 23

²⁴³ Strážná věž, 15. února 1983, s. 12; angl.

²⁴⁴ Strážná věž, 1. října 1982, s. 18

²⁴⁵ Strážná věž, 15. srpna 1972, s. 492; angl.

²⁴⁶ Strážná věž, 1. srpna 1992, s. 17

Jejich Nový zákon je vlastně výlučný jen pro 144 000 pomazaných. To znamená, že pro ty, kteří jsou na zemi, neplatí. Jen některé verše, pasáže. Jen ty, které „posvětil“ Věrný a rozvážný otrok. Proto je tak těžké s nimi hovořit. Protože naše východiska nejsou stejná.

Jedná se také o „**evangelium materialismu**“. Počítá se to, co je viditelné, pozemské, dočasné. Jen hodnoty materiální, nikoli duchovní. To, co vidíme, je časné, ale co nevidíme, je věčné.

Setkání v nebi

Můj pohled je i takový, že se s těmito lidmi díky jeho milosti a lásce v nebi setkám. Ale budou to ti, kteří uvěřili v Ježíše Krista a vyznávají ho jako Pána. Přijali jeho milost. Zrodili se znovu, prožili očistění, a tedy navázali s Kristem kontakt. Již nejsou Svědky Jehovovými, ale Kristovými. Již nejsou otroky Strážné věže, ale služebníky Kristovými. Těší se do nebe a budou tam. Budou se svým Otcem i Pánem Ježíšem Kristem.

Již nyní se s těmito dětmi Božími s radostí setkávám a přebývám. O to více budeme v nebi společně oslavovat Boha i Beránka před jeho trůnem (Zjevení 5. kapitola).

Obecně platí, že děti jsou tam, kde je otec. Každý bude se svým otcem. Boží děti budou se svým nebeským Otcem.

Co bude s těmi, kteří si volí jiný úděl, mi nepřísluší hodnotit. To ví jen sám Bůh.

V modlitbě „Otče náš“ jsme se modlili „bud' vůle tvá“. Je pravděpodobné, že těm, kteří nevzali Boží vůli ve svých životech vážně, řekne „bud' tvá vůle“. A tak se stane. Podle naší vůle.

Uvědomuji si, že toto mé pojednání zavání výjimečností, až „exkluzivitou“. Na začátku jsem zdůraznil, že jsem křesťan a pastor. Tedy věřím, že celé Písmo je inspirováno Duchem svatým. Věřím, že citovaná slova jsou pravdivá. A proto stojím na tomto přesvědčení i v oblasti věčného života.

Máte-li ale jiné názory, respektuji vás. A přeji vám, abyste mohli prožívat naplnění vašich tužeb, hluboké budování osobních vztahů a upevnění smyslu vašeho života.

SROVNÁNÍ ORGANIZACE SVĚDKŮ JEHOVOVÝCH S CÍRKVÍ KRISTOVOU NA ZAČÁTKU 21. STOLETÍ

Docela často se mi stává, že když se v rozhovorech dostáváme do nesouhlasu v učení, což je velmi často, tak zazní otázka: „A víte vůbec, co dělají Svědkové po celém světě? Jak slouží Jehovovi, jak věrně hlásají jeho království jako jediní ze všech křesťanů? A co dělají jiné církve, proč neslouží Bohu jako my?“ Takové a podobné otázky jsem si pro sebe nazval únikové. Je jich několik, které používají v situacích, když se rozhovor zadrhne. Je to způsob, jak navodit jiné téma, jinou atmosféru. Kdysi jsem příliš nereagoval, ale nyní používám také otázku: „Jak se Svědkové Jehovovi vypořádávají s Kristovým slovem, že máme zvěstovat evangelium, ale zároveň pomáhat potřebným stejně jako on? Ježíš učil a činil. Máte nějaké služby pro potřeby tohoto světa?“ Obvykle zazní odpověď, že pomáhají především vlastním lidem na místech různých katastrof. Také u nás. „Když potkám bezdomovce, tak se mu snažím zvěstovat, pokud bude nakloněn víře, bude mít správné srdce na Boha. Pak mu budeme pomáhat.“ Toto vysvětlení jsem kdysi slyšel z úst mladé ženy u stojánku. Jinak jsem neslyšel o žádných příkladech následování Ježíše.

Abychom byli spravedliví a objektivní, je potřeba některé věci vyložit na stůl. I pro pochopení Svědků, kteří nemají možnost si některé z těchto věcí přečíst, uvědomit si je a získat objektivní a pravdivé informace. Jsem velmi rád, že některé mé články zatím čtou, a to proto, že sám jsem nikdy nebyl Svědkem Jehovovým. Pokud jim to nebude později zakázáno, tak se pokusím je pravdivě informovat.

Jak slouží Jehovovi jeho svědkové?

Nyní si můžeme shrnout již napsané. Stojí věrně a pravidelně u stojánků. Musí to být velmi nesnadné a ubíjející. Někdy je sleduji, a zdá se mi, že je velmi málo těch, kteří se u nich zastaví. Sami mi to potvrdili. Dále navštěvují domácnosti podle plánu, a mně osobně se to líbí. Většina lidí tak může zaslechnout jejich zprávu. Je škoda, že zvěstují především zprávu Strážné věže a jejich vedoucích VRO z Warwicku ve Spojených státech. Nerozdávají Bible, ale střípky Písma, které jsou často vytrženy z kontextu, aby vyhovovaly jejich učení. Z našeho pohledu je to škoda. Věříme tomu, že jen Boží slovo a živý Kristus mohou pomoci současnému světu.

Jak nyní slouží Církev Kristova Pánu Bohu i tomuto světu?

Církve, sbory a jednotlivé křesťanské skupiny žijí v posledních několika desetiletích v pokoji a porozumění. Samozřejmě bývají mezi nimi i problémy a střety, ale spolupráce a touha pomáhat lidem a budovat Kristovo království převažuje nad stinnými oblastmi.

Křesťanské církve a jednotlivé skupiny působí aktivně v naší zemi i po celém světě. Vytvářejí organizace nebo pracují samostatně vedle sebe. Téměř každá církev působí v různých konkrétních oblastech:

- Krátkodobá a dlouhodobá péče o bezdomovce, matky s dětmi, děti bez domova, postižené psychicky i fyzicky, jinak nemocné a umírající.
- Slouží a deleguje své pracovníky do vězení, do armády, do nemocnic a domovů pro seniory, do škol.

- Zakládá základní a střední školy, poradenská centra.
- Navazuje vztahy s vedením světských organizací a podílí se na programech pro děti i dospělé.
- Působí v oblasti dobrovolnictví, ale zároveň působí na vysoké odborné úrovni ve spolupráci se světskými institucemi.
- Pomáhá prakticky s imigranty a navštěvuje detenční i jiná ubytovací zařízení.
- **Cizinci**

Jsme docela malý sbor a máme sedmileté zkušenosti s kontakty s lidmi asi ze 35 národů ze střediska v Havířově. Pro zájemce vytváříme programy, hry pro děti, učíme je jazyky, pomáháme i materiálně a zveme zájemce o naše sborové aktivity. Někteří prožili změnu života a zůstali s námi. Někteří zůstali u své víry nebo ateismu, ale vědí, že je i přesto máme rádi a modlíme se za ně. Přitom spolupracujeme s lidmi z jiných denominací a církví.

Nepravidelně jsme zváni do „detenčního tábora“ ve Vyšních Lhotách k duchovenské službě a k řešení problémů. V současné době máme možnost sloužit mnoha desítkám imigrantů pravidelně každý týden v tomto detenčním pobytovém středisku. Rozdáváme jim Nové zákony v jejich jazycích, povzbuzujeme je a modlíme se za ně.

V naší vesnici se s dalšími organizacemi podílíme na péči o děti a jejich naplnění volného času a na pomoci při vzdělávání.

- **Potravinová pomoc**

Spolupracujeme s úřady na potravinové pomoci pro potřebné.

- **Adopce na dálku**

Několik let jsme byli součástí programu „Adopce na dálku“ a finančně jsme podporovali chlapce a děvče v Indii ve studiu na základní i střední škole.

- **Domov pro sirotky**

Občas podporujeme domov pro sirotky se zděděným virem HIV, který vede k nemoci AIDS.

Velmi si vážíme úzké spolupráce s organizacemi, jinými církvemi a institucemi, a oni si váží nás.

- **Mladá generace**

Církev pečují o mládež, dorost a děti. Organizují vyučování, anglické kempy, praktické aktivity pro společnost, pro zmírnění bídy současného věta. Věnují se rodinám, opuštěným a seniorům.

- **Globální problémy**

Církev po celém světě se dnes podílí na řešení globálních problémů. Krmí hladové, zastává se pronásledovaných křesťanů i nekřesťanů, nabízí pomoc všem, i těm bez vyznání nebo jiného náboženství. Zapojuje se do služby utečencům na místech válečných konfliktů v materiální a lékařské pomoci. Vyjadřuje své postoje tam, kde se děje nespravedlnost a křivda.

Existují křesťanské organizace, které působí v Pákistánu, a za velké částky peněz vykupují celé rodiny, které jsou zadluženy a jsou současnými otroky při výrobě cihel.

- **Distribuce Bibli**

Mezinárodní křesťanská organizace „Gedeoni“ během posledních několika desetiletí rozdala po celém světě asi dvě miliardy Nových zákonů: do nemocnic, věznic, škol, vojákům, policii a při osobních rozhovorech. Stejná služba probíhá v naší zemi.

Wycklifova misie a jiné překládají Bibli nebo Nový zákon do mnoha jazyků světa. Zároveň vytvářejí gramatiku pro zatím neznámé jazyky a národy.

Katolická církev spolu s jinými církvemi zakládá a vede mnohé **školy, nemocnice, hospice** a jiné služby ve vzdálených zemích.

Církev využívá v masivním, neobvyklém měřítku **média** ke zvěstování evangelia do celého světa.

Jsou ještě mnohé další služby, které koná Církev Ježíše Krista. Ve většině těchto odvětví je kladen důraz na Kristovu lásku. Většinou je čteno a vykládáno Boží slovo, které je prakticky naplňováno činy. Vše je děláno s citem, s ohledem na potřeby každého jednotlivce. Mnozí lidé díky této službě Církve uvěřili v Ježíše Krista nebo také neuvěřili. Všichni jsou stejně přijímáni a milováni. Lze říct, že Církev je dnes ve světě solí a světlem podle Kristova příkazu. Naplňuje Kristova slova o milosrdném Samařanovi a věří, že to, co učiní jednomu z potřebných, činí Kristovi (Matouš 25. kapitola).

Církev uprostřed tohoto zápolení prožívá různé pády, pokušení, problémy, je pronásledována, ale nevzdává to navzdory slovním i faktickým útokům nepřátel v totalitních zemích nebo ze strany různých náboženských nenávistných skupin. Dokonce čelí neustálé kritice Svědků Jehovových, aniž by Svědkové Jehovovi měli možnost seznámit se se službou Církve Kristovy.

Myslí si Svědkové Jehovovi, že Pán Bůh zničí svoji Církev v Armagedonu, protože není součástí „jediné a správné organizace“?

Nezničí ji, protože ji miluje a zaplatil za ni svojí krví, posílá ji, aby zvěstovala jeho jméno do všech končin světa. Kristova Církev po celé zemi dnes až tak často neřeší teologické otázky, a pokud je řeší, slouží ve víře a lásce a očekává viditelný příchod Pána Ježíše Krista.

Žel, křesťané to často nedělají s velikou radostí, ale zabředávají do péče a starostí o časný život. Přesto věří, že Pán Bůh dokoná své dílo, které slavně započal svojí smrtí a vzkříšením. Uvědomují si, že jejich práce je ve spolupráci s Pánem, který je obdařil svojí milostí a silou. Jen díky němu žijí a slouží a díky němu také mohou vytrvat až do konce. Jemu patří dík a sláva.

ZDROJE

Strážná věž

- *Strážná věž*, 14 z 15. června 1979 (česky 5/1980, samizdat)
- *Sjednocení v uctívání jediného pravého Boha*, New York 1991, s. 167
- *Strážná věž*, 1. února 1967, s. 592
- *Strážná věž*, červenec 2013
- *Organizování, abychom dovršili svou službu*, s. 28
- *Strážná věž*, 1. září 1989, s. 19,
- *Strážná věž*, 1. října 1994, s. 6
- *Strážná věž*, 1. října 1994, s. 8
- *Strážná věž*, 15. září 1910, s. 298; angl.
- *Rozmluvy z Písem*, s. 331
- *Strážná věž*, 15. ledna 1992, s. 29
- *Strážná věž*, únor 2017
- *Strážná věž*, 1. června 1985, s. 20
- *Strážná věž*, 15. února 1997, s. 5
- *Strážná věž*, 15. února 1997, s. 5
- *Strážná věž*, listopad 2013, s. 20, odst. 17
- *Strážná věž*, 15. února 2001, s. 13, odst. 10
- *Strážná věž*, 15. ledna 1983, s. 22
- *Strážná věž*, 15. ledna 1983, s. 22
- *Strážná věž*, 15. ledna 1983, s. 227
- *Zachovajte sa v Božej láske*, 2017,
- W. J. Schnell, *Treinta años Ecslavo en la Torre de Vigía*, Gran Rapids 1976, s. 35 a dále
- *Strážná věž*, 1. listopadu 1938, s. 324 (anglické vydání)
- *Probudte se!*, 1994, 8/22, s. 4–6
- *Strážná věž*, 15. prosince 1995, strany 23–24, odst. 17
- *Maj úžitok z teokratickej školy kazateľskej služby*, s. 132–133
- *Strážná věž*, září 2019, s. 18
- *Strážná věž*, 15. září 1987, s. 12–14, odst. 9 a 16
- *Můžeš žít navždy v pozemském raji*, 1990, s. 209, odst. 4
- *Strážná věž*, 15. prosince 1995, s. 29
- *Stražnica*, č. 6, 1961, s. 10
- *Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego*, 1995, s. 714
- *Probudte se!*, 22. května 1987, s. 15

- *Strážná věž*, 1. října 1983, s. 5 (česky 6/1984, samizdat)
- *Strážna veža*, 15. února 2004, s. 28
- *Strážná věž*, 15. června 1980, s. 8; angl.
- *Strážná věž*, 1. října 1993, s. 19
- *Strážná věž – studijní vydání*, květen 2016, s. 12, české vydání, Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania, 2016
- *Siónská Strážná věž*, 15. července 1894 (v přetisku s. 1677) o roce 1914
- *Siónská Strážná věž*, 15. září 1901, v přetisku s. 2876
- *Siónská Strážná věž*, 1. července 1904 (s. 197 a 198, v přetisku s. 2876)
- *Strážná věž*, 1. února, s. 18, odst. 20
- *Strážná věž.zde.cz*
- *Strážná věž*, 1. dubna 1997, s. 4
- *Strážna veža*, 15. května 2011, s. 27
- *Strážna veža*, 15. ledna 2001, s. 18, odst. 8
- *Strážná věž*, 15. března 1969, s. 171
- *Strážna veža*, 1. ledna 1989, s. 12
- *Strážna veža*, říjen 2018, s. 8, odst. 9
- *Strážná věž*, 15. února 1995, s. 9, odst. 4
- *Strážna veža*, 1. června 1967, s. 338
- *Strážná věž*, 2013: *Pověz nám, kdy to bude?*
- *Čisté uctievanie Jehovu obnovené!*, 2020, s. 189–190
- *Strážná věž*, 1. října 1967, s. 587
- *Celé Písmo je inspirováno Bohem a prospěšné*, s. 316, odst. 11
- *Studie číslo 6 – Křesťanský řecký text Svatých Písem*
- *Hlubší pochopení Písma*, s. 209–211
- JW.ORG. *Strážná věž*, srpen 2008
- *Hlubší pochopení Písma*, s. 869
- *Rozmluvy z Písem a další publikace Svědků Jehovových*
- *Przebudźcie sie!*, 3, 2002, s. 17; polsky
- *Zjevení – Jeho slavné vyvrcholení se přiblížilo*, s. 148
- *Strážná věž*, listopad 2013
- *Probuďte se!*, 25. května 1994
- *Strážná věž*, 1. října 1983, s. 27

KNIHY SVĚDKŮ JEHOVOVÝCH

Organizování, abychom dovršili svou službu, s. 28
Sjednocení v uctívání jediného pravého Boha, New York 1991, s. 167
Rozmluvy z Písem, 1993, New York: Watch Tower Bible and Tract Society, s. 445
Zjevení – jeho slavné vyvrcholení se přiblížilo, New York: Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania, 1991
Můžeš žít navždy v pozemském raji, Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania. 1990
Zachovajte sa v Božej láske, 2017
Hlubší pochopení Písma, 1998, New York, Watchtower Bible and Tract Society International Bible Students Association, s. 1277
Celé Písmo je inspirováno Bohem a prospěšné
Čisté uctievanie Jehovu obnovené!, 2020
Maj úžitok z teokratickej školy kazateľskej služby
Milióny nyní žijících lidí nikdy nezemřou
Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego, 1995
Studie číslo 6 – Křesťanský řecký text Svatých Písem
 SCHNELL, W. J. *Treinta años Eclavo en la Torre de Vigía*, Gran Rapids 1976

DALŠÍ KNIHY

FRANZ, Raymond, 1994. *Krize svědomí*. Ostrava: Ethics
 FRANZ, Raymond, *Hledání křesťanské svobody*. Beta Dobrovský. 2012. ISBN 80-87168-03-8
 REED, David, *Odpowiedzi dla Świadków Jehowy (według wersetów)*. Michigan: Baker Publishing Group Grand Rapids. 1986
 REED, David, *Odpowiedzi dla Świadków Jehowy (według tematów)*. Michigan: Baker Publishing Group Grand Rapids. 1996
 COUNTESS, Robert. *Błędy doktryny Świadków Jehowy*. Warszawa: Vocatio. 2015. ISBN 978-83-7829-142-8
 NOVOTNÝ, Adolf. 1956. *Biblický slovník*. Praha: Kalich
 JOHNSON, Paul. 1987. *Dějiny židovského národa*. GB. ISBN 80-85336-31-6
 COHEN, Abraham, 1994. *Talmud*. London. European Jewish Publication Society. ISBN 80-85924-49-8
 PRITCHART, J. B. 1996. *Biblický atlas*. Praha: Česká biblická společnost. ISBN 80-85810-09-3
 JONSSON, Carl Olf Jonsson. *The Gentile Times Reconsidered*. Gdynia: Slowo nadziei. ISBN 83-902804-3-4
 PENTON, J. P. *Apocalypse Delayed: The Story of Jehovah's Witnesses*, 2nd ed. Buffalo: University of Toronto Press, 2002, s. 56.
 BERGMAN, Jehovah's Witnesses. *A Comprehensive and Selectively Annotated Bibliography*, Westport, CT and London: Greenwood Press, 1999, s. 7.

KOMENTÁŘE

New Bible Comentary. 1994. Leicester: Inter Varsity Press. ISBN 0-85110-648-X

Nový biblický slovník
Introduction to the Old Testament
Słownik grecko-polski
Úvod do Starej Zmluvy

BIBLE

The Greek New Testament. 1993. Deutsche Bibel Gesellschaft United Bible Societies. ISBN 3-438-05110-9

Grecko-polski Nowy Testament 233 – wydanie interlinearne. Warszawa: Vocatio. 1994

Bible – Překlad nového světa. 2019. USA

BIBLE – Ekumenický překlad

BIBLE – Studijní překlad

ČASOPISY

DINGIR. Časopis o současné náboženské scéně. Vydává DINGIR, s.r.o.

Pastor C. T. Russell

<http://pastor-russell.pl/>

INTERNET

JW.ORG

BIBLE WORKS

LOGOS

ROBIN DE RUITER. Skrytá moc za Svědky Jehovovými

DANCÁK, František. Boh Jediný a Trojjediný

PÓLGESEK, Tadeusz. Zanim zostaniesz Świadkiem Jehowy

PÓLGESEK, Tadeusz. Świadkowie zdemaskowani

DLUZYŃSKI, Rafal. Sekty jako zagrożenie współczesności

ANDRYSZCZAK, Piotr. Apologetyka – w obronie wiary

RYBOL, Dominik. Imiona Boże w Biblii w konfrontacji z nauką Świadców Jehowy

MATUSIAK, SZYMON. Zmienne nauki Świadców Jehowy

RUSZCZYCKI, Sebastian. Na podstawie książki Świadkowie Jehowy od wewnątrz

Wydawnictwo Karmelitów Bosych. ISBN 83-87527-44-0

Kwestia czasów pogan

Nauky a praktiky Svědků Jehovových

<https://1url.cz/WuwjN>

MOTIVAČNÍ VIDEA

Historie

<https://1url.cz/duJ86>

Miliony nyní žijících lidí nikdy nezemřou

<https://1url.cz/Wuw2F>

Poslední den z posledních dnů

<https://1url.cz/xuw20>

Pavel a Pavlína

sqzr.cz/6nthk

Křesťanem

<https://krestanem.cz/svedkove-jehovovi/>

Konference Kralupy

<https://1url.cz/PuJ82>

Proč pomáhat Svědkům Jehovovým?

<https://1url.cz/CuJ88>

Svědkové Jehovovi / Dokument

<https://1url.cz/juJ8x>

Armagedon

<https://1url.cz/queMa>

Ve stínu Strážné věže

<https://1url.cz/uueMB>

Byl jsem Svědkem Jehovovým

sqzr.cz/q70y5

Přednáška o Svědcích Jehovových

<https://1url.cz/ZuJ8f>

Zneužívání dětí

<https://1url.cz/VuJ8I>

Před královskou komisí

<https://1url.cz/cuJ8v>

Loyd Evans

<https://1url.cz/3uJ8O>

Strach, povinnost a víra

<https://1url.cz/OuJ85>

Radio Hergot

<http://prl.cz/8s://1uuJ8n>

Drama – Film o osudech Svědků Jehovových

<https://1url.cz/IueMN>

Polská videa

Jak Berejczycy

<https://1url.cz/IueMN>

Grzegorz Morawski – transfuze

<https://1url.cz/DueMq>

Po drugiej stronie prawdy

<https://1url.cz/huw2R>

Romeo Światłoczuly

<https://1url.cz/Fuw23>

Detektor prawdy

<https://1url.cz/suw2V>

Jaśniejsze światło

<https://1url.cz/cuw2s>

Marcin Lewandowski

<https://1url.cz/zuw2j>

Chrzest

<https://1url.cz/juw2d>

Przebudźcie się!

<https://1url.cz/duw2h>

Apollos

<https://1url.cz/euJXO>

Światusy

<https://1url.cz/Yuw2U>

Elear Elda

<https://1url.cz/Huw2f>

Las bukowy

<https://1url.cz/auJ8D>

Prawda o prawdzie

<https://1url.cz/1uw2I>

Berea

<https://1url.cz/LuJXX>

JW EX

<https://1url.cz/Euw2g>

Szantaż Emocjonalny – Strach – Poczucie Obowiązku i Winy

sqzr.cz/r3d3p

Info JW

<https://1url.cz/fuw2S>

Drugie owce

sqzr.cz/4889x

Voytek

sqzr.cz/2ph6q

PrzerywamyMilczenie.pl

<https://1url.cz/ruw2v>

Jezus jest Bogiem! Rozmowa z kobietą Świadkiem Jehowy

sqzr.cz/u20k6

Szokująca prawda o Świadkach Jehowy

Anglická videa

Před královskou komisí

<https://1url.cz/rugky>

Odcházím

<https://1url.cz/ZugsM>

Lloyd Cedars

<https://1url.cz/FuJ8s>

Raymond Franz

<https://1url.cz/fuw2D>

Trzy teorie wszystkiego

<https://1url.cz/ZuJ8c>